JL,
ஒஓm211,M87
M87:16
161407

[illegible]

பிரபுவென்றும், ராஜாவென்றும், அமாத்தியனென்றும் வ்யவகாரம் நியோகித் தெலுங்கர்களுக்கே யென்பதில்லை. பிரபு அமாத்தியன் முதலிய பெயரால் வழங்கப்படுவதைக்கண்டு பிரமித்து ஆசிரியரவர்கள் நியோகிகளென்று நிர்மானித்து அதனால் அவர்களுக்கேற்படும் குறையை ஆசங்கித்து வைதிகனென்றும் நியோகியென்றும் பேதமுண்டாவதற்கு முந்தியே அவர்களது அவதார காலமென ஓர் பண்டிதர் முடிவில் நிச்சயித்தது வேடிக்கையிலும் வேடிக்கை. ஆனால் நமது நண்பரோ அவர்களை நியோகிகளென்று கூறவில்லை. ஆயின் வைதிகரென்றே நிரூபிக்கின்றார். நியோகிகளென்பதற்கேதுவாய சில காரணங்களால் நியோகி வைதிகபேதமற்றகாலத்தில் ஜனித்த தெலுங்கர்களுள் ஆசிரியர்களையும் ஒருவராகக் கூறும் பண்டிதமணியினது யுக்திகளைச் சிறிது விசாரிப்பாம். நமது நண்பர் தமிழருள்ளும் நாயகன் அமாத்தியன், ராஜாவென்ற பட்டப்பெயர் பரம்பரையாய் வருவதை யறிந்தாரில்லை போலும். ஓர் சமயம் அதையறிய விருப்புவாராயின் ஹாலாஸ்ய கதையைக் கேட்டால் நன்கு புலப்படும். அதில் வாதபுரீசரென்னும் ஓர் பக்தருண்டு. அவரைத்தான் தமிழர்கள் மாணிக்கவாசகரென்பார்கள். அவர் அமாத்திய குலத்தில் ஜனித்தவராதல்பற்றி அவர்குலத்துதித்த பிராமணர்களை அமாத்தியர்களென்றே தமிழ்க் கவிகள் வர்ணிப்பது வழக்கம். அங்ஙனமே சோளராஜனிடம் மந்திரியாய் இருந்தவர்களான தர்ப்பயக்தர் முதலியவர்களை யெங்கும் நாதரென்ற பெயராலேயே வழங்குவதுண்டு. தமிழ் நாட்டுப் பிராமணர்களுள் 'அஷ்டஸஹஸ்ரம்' என்ற ஜாதியார் வெகுகாலம் ராஜசேவை செய்துவந்தார்களெனச் சொல்வதுண்டு. நிற்க. அமாத்தியன்முதலிய பெயர்தெலுங்கரென்பதற்குச் சாதகமானால் நியோகிகளென்பதையும் மாற்ற முடியாது. ஏனெனில் அமாத்தியனென்பது முதலியபெயர்களை நியோகிகளுக்கே நியமமாய் வழங்குவதாலென்க. நியோகிகளுள் அவாந்தர ஜாதியான ஆறுவேல் கம்மனு முதலியன கர்ணடர்களுள்ளுமிருப்பதால் அவ்வித யுக்தியும் சரியல்ல. ஆகவே நமது நேசர் தெலுங்குப் பாஷையில் மிக விருப்பங்கொண்டு ஆசிரியர்களைத் தெலுங்கரென்றுரைத்தமையால் அது தள்ளத்தக்கதே. இனி இரண்டாவதை விசாரிப்பாம். போதாயன சூத்திரமானது தமிழர், கர்ணடர்களிடமே வெகுவா யுள்ளது. மகாராஷ்டிரர்களிடத்திலோ சிற் சிலரிடத்திலே யுள்ளது. தெலுங்கர்களில் போதாயன சத்தியாஷாட சூத்திரானுஷ்டானமில்லவேயில்லை. கர்ணடர்களில் ஹிரண்யகேச சூத்திரானுஷ்டானமில்லாததுபோலத் திராவிடர்களிலுங் கிடையாது. சத்தியாஷாடர், ஹிரண்யகேசர் வெவ்வேறானவர்களே. என அந்தேசநடவடிக்கையும் அச் சூத்திர சொரூபமும் சரிவரத் தெரிந்துகொள்ளாமையால் நிரூபித்தாராதல்பற்றி

[illegible]

வார்த்தையே உண்மைக்குச் சாதகமாகாதே. ணர்ந்தவரேனும் நமது நண்பர் மேற்றிசையாருடைய சம்பிரதாயத்தைக்கற்று அவர்களின் தந்திரத்தின்கண்ணே விவாசம் வைத்து ஆசிரியர்களின் ஜாதியைமாற்றித் தெலுகரெனக்கற்பித்தது ஸாகஸமேயாம்- அதில் அவரெடுத்ததும் கண்டிக்காததுமான ஏதுக்களாவன:—'அச் சாதியில் ணகாரத்தை முடிவிலுடைய பெயரில்லை- போதாயன சூத்திரமுங்கிடையாது- ஸ்ரீமதி யென்ற பெயருமில்லை- அத்தேசத்தில் அச்சாதியார் வெகுவாயில்லை' என்பதாம்- அவரெடுக்காத ஏதுக்களாவன:—'அவர்களியற்றிய பாராசரமாதவீய நிபந்தனத்தையே கர்ணாடரனேகரனுஷ்டிக்கிறார்கள்- அவர்களால் ஸ்தாபிக்கப்பட்ட மடங்களனைத்தும் கர்ணாட தேசத்திலேயே உள்ளன- அவர்களுக்குக் கர்ணாட பிராமணரென்றே ஸ்ரீங்கேரி ஸமஸ்தானத்தில் விளங்காநின்ற மகாசாரியகர்ண பரம்பரையாய் வந்த பிரசித்தி' என்று இவ்வாசாரியமணியின் பிதா மாயணரென்றும் சகோதரன் சாயணரென்றும் யாவருமறிவர்கள்- அவ்விருவர்களுக்கும் யாதவ வம்சத்தில் ஜனித்த அரசர்களுக்கு ஏகசிலையென்ற நகரியில் பரம்பரையாய் மந்திரிவேலையிருந்ததென்று யாரும் தடுக்கக்கூடாத விஷயம்- அன்னகரியும் கர்ணாட தேசத்திற்குச் சிரோமணியாகவும் கர்ணாடர்களால் வசிக்கப்பெற்றதாகவுமிருந்ததென்பது திண்ணம்- அதனாற்றான் கர்ணாடதேசத்தில்'ஸாயண்ண'என்றோர்பழமொழிவழங்கிவருகின்றது.- இக்காலத்தும் அப்பெயர் கர்ணாடதேசத்தில் வெகுவாய் வியவகரிக்கப்பட்டுவருகின்றது. இதுபோல் தெலுங்குதேசத்தில் கிடையாது- கிஞ்ச: அவ்வாசிரியமணி காஞ்சீநகரத்தில் வசித்ததாகவும் அங்கு பீடப் பிரதிஷ்டை செய்ததாகவும் காரணத்துடனோ காரணமின்றியோ ஒருவர் சொன்னமையாலும், யஜுர்வேதத்தின் வியாக்கியானத்தில் தமிழ்நாட்டுப் பாடத்தையே யனுசரித்தாராகையாலும், அவர் தமிழ்நாட்டவரெனச் சங்கிக்கலாமாயினும் அதைச் சங்கிக்காமல் ணகாரத்தை முடிவிலுடைய பெயரால்மட்டும் இவர் தெலுங்கரென யாதொரு காரணமின்றியும் லோக வார்த்தையுமில்லாமலும் வெளியிட்டது ஸாகஸமேயாம், இதனாலவர்களை யாம் தமிழரென்று நிச்சயிக்கவில்லை- தமிழர்களில் 'மாயாண்டி, மாயண்ணன், சாயண்டி, சாயண்ணன்' என்பது முதலிய பெயர்கள் பொழுதும் வழங்கிவந்தாலும் அவைகள் பிராமணமற்றவர்களுக்கே உரித்தாதலால் இதை அதற்கு ஏற்கலாகாது- ஆகையால் அவர்களைக் கர்ணாடர்களென்று சொல்வதே நியாயமாம்- கர்ணாடதேசத்திற்குத் தமிழ்தேசத்திலும் பாஷையிலும் சமீபித்ததாகையால் அவர்கள் வேத பாஷ்யத்தில் தமிழ் நாட்டுப் பாடத்தை யனுசரித்தாரென்க- ஆகையால் அவர்கள் தெலுங்கரென்று சொல்வது நியாயமில்லை-

[illegible]

அதையும் ஓர் மூலையில் வைப்போம்- இனி ஸ்ரீமதி யென்னும் பெயரைப்பற்றி விசாரிப்பாம்- ஸ்ரீமதி யென்னும் பெயர் பெண்களுக்குவைப்பது கர்ணாடதேசத்தில் இன்றும் வழங்கிவருகின்றது' என நமது நண்பர் நிரூபித்தும் யாதுகாரணத்தால் ஆசிரியர் அச்சாதியாராயிருப்பது கூடாதெனக் கூறினரோ வறியேம்- எவ்விஷயத்திற்கும் உண்மை தெரியவேண்டுமானால் அந்தந்தத் தேசத்திலும் அந்தந்த வம்சத்திலும் அவதரித்தவர்கள் பரம்பரையாய் வழங்கிவருவதே பிரமாணமாகுவது நியாயமாகும்- பிரகிருதத்தில் ஆசிரியர் அவர்களுக்கு லௌகிகமான சந்தானமில்லாவிடினும் சகல சாத்திர விஷயமான சம்பிரதாயவாதமாகிற சாணையில் அடிக்கடி தீட்டப்பட்டு மகா கூர்மையாயிருக்கின்ற ஸத்ஸித்தாந்தமென்னுங் குந்தாயுதத்தால் புறமதமர்மங்களைப் பேதித்து ப்ரம்மவித்தியா பரம்பரைக்கு விஜயத்துவஜம்போல் விளங்காநின்ற ஸ்ரீ ஸ்ரீங்கேரி ஸ்ரீமடத்தில் வித்தியா பரம்பரை இன்றும் விளங்குகின்றமையால் அவர்கள் கர்ண பரம்பரையாய் வழங்கிவந்ததும் அந்த ஸமஸ்தானம் வியாக்கியான பட்டபத்திர பரமாசாரியாள் திருவாய்மலர்ந்தருளிய குருவம்ச காவ்யம் என்னுங் கிரந்தத்தில் கூறப்பட்டதுமான அவர்களின் சரித்திரத்தை இவர் மாற்றுவாராயின் பொது சன்மையை நாடுவோரென இவரை யெவ்விதங்கூறலாம். மகாசாரியர் அவர்கள் கர்ணாடர்களேயென சிருங்கேரி மகா சமஸ்தானத்தில் வியவகாரம் வழங்கி வருகின்றது- அங்ஙனமே குருவம்ச காவ்வியத்தில் அவர்கள் ஏகசிலையிலிருந்தவர்களென நிரூபிக்கப்பட்டிருக்கிறது- ஆகையால் அவர்களது ப்ரம்மவித்தியா பரம்பரையாய் வந்த கதையை மறப்பதே நியாயம்- இவ்விஷயம் யுக்தியால் அறியவேண்டுமென்பதும் சரியல்ல; இங்ஙனமிருக்க அவர்கள் தெலுங்கர்களென்பதற்கு ஐதம்பரியத்தால் அவர்களது திவ்விய சரித்திரத்தைக் கவனிக்காத எமது ஆசிரியர்களது லோக வார்த்தையைக்கொண்டெழுதிய லெட்டரைப் பிராமாணமாகக் கொண்டார்- நமது நேசர்- இதமாத்திரமவரது சித்தாந்தத்திற்குப் போதாது- கும்பகோணம் ஸ்ரீமான் ரங்காசாரியாரவர்கள் தெலுங்கர்களிலும் போதாயன சூத்திரமும் சத்தியாஷாட சூத்திரமும் உண்டென்றெழுதிய லெட்டரை நம்பியதுஞ்சரியல்ல- எனெனில் சரணவியூகத்தில் சௌனகாசாரியர்:—சத்தியாஷாட சூத்திரக்காறர்கள் மேற்குச் சமுத்திரக் கரையிலேயே உள்ளவர்கள்' என நிர்ணயஞ்செய்தருளினர்- அன்றியும் ஆந்திரர்களில் போதாயன சாகையே கிடையாதென ஸூசனம்செய்திருக்கின்றார்- அந்தச் சரண வியூகத்திற்கு வியாக்கியக

[illegible]

[illegible]

ணம்செய்திருக்கிறார்கள்- அங்ஙனமிருக்க அதுவிஷயத்தில் நமது நேசருக்குச் சந்தேகம் நேரிட்டது யாதுகாரணத்தாலோ வறியேம்- ஸ்ரீமான் ரங்காசாரியார் அவர்கள் அங்ஙனம் பாவனைசெய்ததுமென்னையோ? நிற்க-

இனித் தேசம் முதலியவற்றை விசாரிப்பாம்-

வரும்-

கர்ணாடப் பிராமணர்களின் பேதங்கள்

ஆசிரியர்காள் !

தமிழ்நாட்டுப் பிராமணர்களுள் அவாந்தர பேதம் பலவாக இருக்கிறதென்றும் அங்ஙனமே தெலுங்குப் பிராமணர்களுள் நூற்றுக்குமேல் அவாந்தர பேதமிருக்கிறதென்றும், அப்பேத மேற்பட்டது தற்காலச் சம்பிரதாயமேயன்றித் தொன்றுதொட்டு வந்ததல்ல வென்றும் வெகுவாய் நிரூபித்தோம். இப்பொழுது கர்ணாடப் பிராமணர்களுளுள்ள அவாந்தர பேதத்தை அறிந்தவரை விபரிப்பாம்- இதில் 'தெலுங்கர்களில் நியோகியென்னும் ஜாதியாருள் 'ஆறுவேல' என்பது முதலிய அனேக பேதமிருப்பதுபோலக் கர்ணாடப் பிராமணர்களிலும் ஆறுவேல, கம்ம என்பது முதலிய அனேக பேதமிருக்கின்றது. அன்றியும் பளகோடு, ஹாலேஞி, அரவத்துவக்கலு, ஹவ்விகர், தாந்திரிகர், தௌளவர், கோட்டா, கந்தை, சிவள்ளி இன்னுமனேக பேதங்களுண்டு- இவ்வளவு வகுப்பினரும் பின்குடுமி யுடையவர்களே. அவர்களில் பௌஷீதக ஸூத்திரம், சத்திபாஷாடம், ஆக்கினிவேசியம், வைகானஸம், இச்சூத்திரங்களுங் கிடையாது. ஆனால் சிற்சிலவிடத்தில் காத்தியாயன ஸூத்திரிகளிருக்கிறார்கள். சிலர் திராஹ்யாயன சூத்திரிகளிருக்கிறார்கள்- ஜைமினீயர்கள் இல்லவேயில்லை. கர்ணாடகர்களிலும் மகாராஷ்டிரர்களிலும், தெலுங்கர்களிலும் வெகுவாய்ப் பஞ்சார்ஷேயப் பிரவரமுடைய சாண்டில்ய கோத்திரமுடையோர் காணப்படுகின்றனர். அங்ஙனமே கபிலபாரத்துவாஜ கோத்திரஞு மிருக்கிறார்கள்- கேவலாங்கிரஸ்ஸுகளில் ஹாரிதமாந்தாதிரு கோத்திரத்திற்குச் சமமான பிரவரமுடைய ஆங்கிரஸாம்பரீஷ யௌவனாசுவத்திரியார்ஷேயப் பிரவரமுடையவர்கள் வெகுவாயிருக்கிறார்கள்- இவர்களுள் மத்திய நாட்டிலுள்ளவர்க்கும் மேற்றிசையி லிருப்பவர்களுக்

[illegible]

கும் ஆடையாபரணங்களில் பேதங் காணப்படுகிறது. கேரளவாசிகளுக்குப்போல் இவர்களுக்கும் சில வியவஸ்தையுண்டு- அதாவது சிலருக்கு வேதாதிகாரங் கிடையாது. சிலருக்கு யக்ஞாதிகாரங் கிடையாது. சிலர் பந்தியில் வரக்கூடாது. சிலருக்கு வைதிகர்களோடு பந்திபோஜனங் கிடையாது. இவர்களுள் சிலர் தமிழர்களென்றிருக்கிறார்களாயினும் அவர்களின் ஆசாரம் தமிழ்நாட்டாசாரமில்லை- பிரசங்கத்தால் அவர்களின் பேதத்தைக் கூறுவாம்- இதில் சங்கேதிகள் கௌசிகிகள், படதபுரசங்கேதி, மலைநாடுசங்கேதி என மூவகைப்பட்டவர்கள். மற்றுஞ்சிலர் தோட்டத்திகளு, பிருஹச்சரணக்காறர், என்று வழங்கப்படுகிறார்கள்- மஞ்சப்புத்தூர்திராவிடர்களென்றோர் வெகுவாயுண்டு. அன்றியும் அவருள் பலபேதமுண்டு- இங்ஙனம் திராவிடர்கள், தெலுங்கர்கள், மகாராஷ்டிரர்கள் யாவரும் கர்ணாடர்களாகிப் பெயரால்மட்டும் தன்தன் ஜாதி இன்னதென்று சொல்லுகிறார்கள்- திராவிட தேசந் தவிர மற்றத் தேசங்களிற் சென்றவர்கள் தங்கள் தங்களுடைய ஜாதி குலாசாரங்களை விட்டொழித்து அத்தேசத்தவர்களின் ஜாதி குலாசாரத்தை யனுசரிப்பது வழக்கமேயன்றோ- பாருங்கள். திரவிடதேசத்தில் தெலுங்கர்கள், மகாராஷ்டிரர்கள், கூர்ஜரர்கள், தௌளவர்கள், எவ்வளவோ பேபர்கள் வசிக்கின்றார்கள்- இப்பொழுது கௌட்கர்ளும், சாரஸ்வதர்களும் வந்திருக்கிறார்கள்- அவர்கள் யாவரும் தங்கள் தங்கள் தேசாசாரத்தையே அனுசரிக்கின்றார்கள்- சூத்திரர்களும் வைசியரெனப் பெயர்பூண்ட கோமட்டிகளும் ராஜபுத்திரர்களும் (ரஜபட்) தங்களது ஆசாரப்படியே அனுஷ்டிக்கிறார்கள்- தங்கள் தேசாசாரப்படியே ஆடையுடுத்துக்கொள்ளுகின்றனர்- ஆபரணம் பூண்டுகொள்ளுகின்றனர்- தங்கள் பாஷையிலேயே வியவகரிக்கின்றனர்- மற்ற தேசங்களிலோவெனில் ...திராய் அத்தேசங்களுக்குச் சென்றவர்கள் தங்கள் ஆசாரம், தங்கள் பாஷை, தங்கள் நடை உடை பாவனை முதலியவைகளை முற்றுந் துலைத்து அத்தேசத்தவர்கட்குச் சமமாய் எல்லாவற்றையும் அனுஷ்டிக்கிறார்கள்- பிரகிருதத்தில் கர்ணாட தேசத்தில் வந்திருக்கிற அன்னிய ஜாதிக்காறர்கள் முக்கியமாய்த் திராவிடர்கள் தங்களது ஸௌகரியமான சம்பிரதாயத்தை விட்டுப் பாஷை, வேஷம், ஆடை ஆபரணம், சம்யாசாரம் முதலியவைகளில் முற்றும் தங்கள் சம்பிர

[illegible]

தாயத்திற்கு விபரீதமாய் நடத்துகின்றார்கள். பேச்சில்மட்டும் தான் தெலுங்கனென்றும், திராவிடனென்றும் மகாராஷ்டிரனென்றும் வியவகரிக்கின்றார்கள். இவர்களுடைய நடை உடை பாவனைகள் ஸ்வதேசாசாரத்தைக்காட்டிலும் மாறினும் கர்னாட தேசத்தில் ஜனித்தவர்களுடைய வேஷத்தைவிட வேறாகவேதானிருக்கிறது. ஆகையால் அவர்களுடைய நடை உடை முதலியவைகள் திராவிட தேசத்தை யனுசரிக்கவுமில்லை. முற்றும் கர்னாடதேசத்தியதை யனுசரிக்கவுமில்லை. ஆகவே அது திரிசங்கு மகாராஜன் சுவர்க்கம்போலாயிற்று. தெலுங்கர்களுள் ஜாதி பேதத்தைக் கற்பித்தவர் ஏலேசோபாத்தியாயரென்பது போல் மற்றச் சாதியில் கிடையாது. சமான கோத்திரப் பிரவரமுடைய பிராமணர்களுக்கு அவாந்தர பேதமிருப்பதாகப் புத்தியான்கள் நினைக்கக்கூடியதல்ல. இங்ஙனமிருக்க ஒவ்வொரு தேசத்திலும் ஒவ்வொரு வர்ணத்திலும் பலவாறாகப் பேதங்களேற்பட்டது} கலியின் விலாசத்தாலன்றி வேறல்லவென்பது கற்றோர் கூற்று. நிற்க. இவர்களில் ஓர் வியவஸ்தை காணப்படுகின்றது. அதாவது—ஆறுவேல, அறவத்துவக்கலு, வெலநாடு, பளகோடு, ஹொய்ஸனி, ஹொய்ஸிநாடு, பப்பூகம்மை, உருசிகம்மை, என இருவகைக் கம்மை. சீருநாடு, கோடா, குருசிசீவுள்ளி, சிருங்கேரிசீவுள்ளி, சீவுள்ளி, என மூவகைச் சீவுள்ளி. கர்நை, ஹவ்யகன், தாந்திரிகன், வாஜிகன் ஆகியவிச் சாதியார்கள் பேதமின்றிச் சமபந்தியில் புசிப்பார்கள். மற்றும் மகாராஷ்டிரர்கள், திராவிடர்கள் இந்தேசத்துத் திராவிடர்களான மூவகை ஸங்கேதிகள் ஒரு வகுப்பினரான பிருஹச்சரணசாதியார், சோழியர்கள் பட்டாரிகள் இவர்களும் அப்பந்திக்குரியவர்களே. அன்றியும் முற்றும் கர்னாட சம்பிரதாயத்தையே தழுவினவர்களான வடமன், கண்டரமாணிக்கம், பழயார் நேரி முதலிய சாதியாரும் கர்னாட ஸாரூப்பியத்தை முற்றும்பெறாத ஆந்திரர்களுமப்படியேயாம். பந்திக்குரித்தாகாதவர்கள் இருவகைப்படுவார்கள். அதாவது தனிப்பந்திக்குரியவர்களென்றும் பந்திக்கே எப்பொழுதும் உரித்தாகாதவர்களென்றுமாம். அவற்றுள் முதல்வகுப்பில் தக்கேசிவுள்ளிகள் ஸ்தானீகர்கள், பஞ்சக்கிராமர்கள், இப்பத்துநால்குவரு இவர்களாம். இரண்டாவதுவகுப்பினரோ, தோட்டத்திகளு, கொங்கணி, ஸாரஸ்வதன், குசஸ்தலத்தார், ஸ்வர்ணகாரர்

[illegible] ப்ராஹ்மண [illegible] பவிஷ்யதி.

ஆகிய இவர்களாம். அதில் ஸ்வர்ணகாரர்களென்பவர் சிற்பிகளேனும் அவர்கள் தங்கள் கருமங்களை வைதிகரான பிராமணர்களைக்கொண்டே முடித்துக்கொண்டு தனதினத்தாரை நிமந்திரணம் சொல்லி அன்ன சிராத்தம் செய்கின்றனர். சந்தியாவந்தனத்தையும், காயத்திரீ ஜபத்தையும் செய்கிறார்களாதல் பற்றி பிராமணரென்றே வியவகரிக்கப்படுகின்றனர். மற்றும் டாலேறிகளென்னும் பிராமணவேடம் பூண்ட கோளகரென்போருக்கு ப்ராம்மண்யமென்பது கிடையாது. ஆயினும் அவர்கள் தங்களைப் பிராமணர்களென்றே வியவகரிக்கின்றார்கள். ஆகவே திராவிடதேசத்திற்கும் மற்றத்தேசங்களுக்குமுள்ளபேதங்களிதுவே. ஒவ்வொரு தேசத்திலும் பிராமணர்களுக்கு அவாந்தர பேதம்சிலது காணப்படுகின்றதன்றே. அதுபோலல்ல; திராவிடதேசத்தில் அனேகபேதமுண்டு. பாருங்கள்! தமிழ்நாட்டில் வடமர்களில் பத்துவகைப்பேதத்திற்கு மேலாகவேயாகின்றது. அங்ஙனமே பிருஹச்சரணத்திலுமென்பது யாவருமறிந்தவிஷயமே. திராவிடர்களில் அவாந்தரபேதமில்லாத ஜாதியில்லையென்பது திண்ணம். இங்ஙனம் ப்ராம்மண்ணியத்திற்கே மகாஸங்கரமேற்பட்டால் சற்பிராமணன் வம்சத்தைப் பரீட்சிக்கும் உபாயம் யாதென வைதிகர்க்குச் சங்கை நிகழா. நீண்டறிவுள்ள மகான்கள் அது விஷயத்திலனேக காரணங்களை நிர்ணயித்திருக்கின்றார்கள். பிரசங்கத்தால் அதனையுங் கூறுவாம்.

வரும்.

NEWS AND NOTES.

எழுத்தில்லாத பாஷை:—நம்முடைய பாஷைகளுக்கிருப்பதுபோலச் சீனபாஷைக்கு எழுத்துகளில்லை. சொல்லுக்கு அல்லது பொருளுக்கு ஒரு குறி. அப்படியான குறிகள் ஒரு லட்சம் இருக்கின்றனவாம்.

வெந்நீரின் விசேஷகுணம்:—தினந்தோறும் படுக்கைக்குப் போக அரைமணிநேரத்திற்குமுன் வெந்நீரை யுட்கொண்டால் முகத்தில் நல்ல ஒளி யுண்டாகுமென்று ஓர் அமெரிக்க வைத்தியர் கூறுகிறார்.

இலங்கையிற் பொன்:—இலங்கையிற் பொன்னிருக்கிறதென்றும் அவ்விடத்தைக் காண்பித்துவிட்டால் 5000 பவுன்களும் கொடுக்க கூடுமோவென்றும் போயர் கைதி யொருவன் கவர்ன் மெண்டாரைக்கேட்கிறானாம்.

பாரீஸ்பட்டணத்துப் பண்டித ரொருவர் மரித்தவர்களை ஓர்வித ரஸத்தில் ஊறவைத்து பக்குவப்படுத்தி இரும்பு போற் கடினமாக்கி எப்பொழுதும் வைத்துக் கொள்ளக் கூடிய விதம் ஒன்று கண்டுபிடிக்கிறதாகவறிகிறோம்.

மின்சாரவாள்:—மின்சார சக்தியினால் அறுக்கும் வாள் சில வைத்தியசாலைகளில் வழங்கப்பட்டுவருகிறது. மெள்ள அறுப்பதினால் அனேகர் இறந்துபோவார்கள். இதுவோ கொடிப்பொழுதில் எலும்பு, நரம்பு இவற்றை அறுத்துவிடும்.

மனிதர் உடற்கூற்றைப் பரிசோதித்தறிந்தவர்கள் மனிதனுக்கு 492 எலும்புகளும் 60 இரத்த நரம்புகளும் உண்டென்று கணக்கிட்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் இப்போதொரு சாஸ்திரியார் மீனின் உடற்கூற்றைப் பரிசீலனைசெய்து அதற்கு 4386 எலும்புகளும், 4320 இரத்த நரம்புகளுமுண்டென்று கண்டுபிடித்திருக்கிறார். இதனால் மனிதனைவிட அனேக அற்ப பிராணிகள் அதிசயமானவிதமாய்ச் சிருஷ்டிக்கப்பட்டிருக்கின்றனபோலுமெனவறியலாம்.

யானைப்பாலின் விசேஷ தன்மை:—எல்லாப் பாலிலும் யானைப்பாலே விசேஷமானதென்றும், அதில் தண்ணீர் அற்பமும் வெண்ணெயும் சீனியும் அதிகமுமென்றும், நல்ல சுவையும் மணமுமுடையதென்றும் ஒரு வைத்திய பண்டிதர் கூறுகிறார்.

மின்சார வெளிச்சம்:—சிட்டினியென்னும் இடத்தில் மின்சார வெளிச்சமொன்றேற்பட்டிருக்கிறது. அது உலகத்திலுள்ள எல்லா வெளிச்சங்களையும் வென்றுவிட்டதாம். ஏறக்குறைய எட்டுகோடியே யிருபது லெட்சமெழுகு திரிகளுக்கொத்த வெளிச்சமுடையதாம். அதைச் சூரியன்குஞ்சென்று சொல்லத் தடையில்லையல்லவா?

புகைவண்டிப்பாதையின் தொகை:—இப்பொழுது பூமியில் 440200-மயில் ரெயில் பாதை யிருக்கின்றது. இதில் நூற்றிற்கு 36-மைல் வீதம் ஐரோப்பாவிலும் 2-மைல் வீதம் ஆபிரிக்காவிலும், 3-மைல்வீதம் ஆஸ்டேரிலியாவிலும், 52-மைல்வீதம் ஐக்கிய மாகாணங்களிலும் இருக்கிறதென்று கணக்கெடுத்திருக்கிறார்கள்.

தென் இந்தியா ரெயில்வே:—தென் இந்தியா ரெயில்வே லைனில் ஓடும் மெயில் டிறெயின்களில் பிரயாணஞ்செய்யும் பாசஞ்சர்களுக்கு மயிலுக்கு ¼-பை உயர்த்தத் தீர்மானித்திருக்கிறதாக வதந்தி யுலாவுகிறது.

வைர பரீக்ஷை:—வைரமோ கல்லோவென்றறிய ஓர் நல்ல வழியுண்டு. அதென்னவெனில், ஒருகாகிதத்தில் ஈயப்பென்ஸிலால் ஒரு சிறு புள்ளியிட்டு, வைரக்கல்லை அதன் மேலே வைத்துப்பார்க்கையில் அந்தப்புள்ளி ஒன்றாகவேயிருந்தால் அதனை நல்ல வைரமென்றும் அது ஒன்றுக்கதிகமான புள்ளிகளாகத் தோற்றினாலும், அல்லது நாலண்டையிலும் பரந்திருந்தாலும் அது வைரமல்லவென்றும் காணலாம்.

குழந்தைகளின் வளர்ச்சி:—பிள்ளைகள் ஒருவருஷத்தில் 2, 3 அங்குலவீதம் வளருகிறார்கள். 2-அங்குலமாவது அல்லது நிறையில் மிகுதியாவது இல்லாவிட்டால் அவர்களை நோய்பிடித்திருப்பதாக அறிந்துகொள்ள வேண்டுமாம்.

பா- ணி

நீதிஸாரம்.

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

இறுமாப்படைந்து காரியாகாரியம் இன்னதென்றறியாமலும், வழிதப்பி நடப்பவர்களுமானவர்கள் குருக்களாகவிருப்பினும் அவர்களைக்கண்டித்துச் சீர்திருத்தல்வேண்டும்.

ஒருவன் வேம்பின் நன்மையின் பொருட்டு அதனருகேயுள்ள தேமா மரத்தைக் கோடரிகொண்டு வெட்டியெறிந்துவிட்டு அதற்குத் தொண்டுசெய்து பால்வார்த்து வளர்த்தாலும் அதன் கைப்பறுது.

நரம்பில்லாத வீணை வாசியாததைப்போலவும், சக்கிரமில்லாத வண்டில் செல்லாததைப்போலவும், பதியில்லாத மனைவி நூற்றவர்களான மக்களைப்பெற்றிருந்தாலும் அவள் சுகமடைவதில்லை.

ஒருத்தி தன் தந்தையினிடத்தினின்று பெறுகின்ற சுகமும் மிதமே. தாயினிடத்திலின்றுபெறுகின்ற சுகமும் மிதமே. மக்களிடத்தினின்று பெறுஞ்சுகமும் மிதமே. ஆதலினால் பதியினிடத்திருந்து அமிதமான சுகத்தைப்பெறுகின்ற எவள்தான் அவனுக்கு வழிபாடு செய்யாதிருப்பாள்.

உலகத்திலுள்ளவர்களாலே புகழப் படுகின்ற தானவீரனிலும் சிறிதேனும் கருணையில்லாத மனதையுடைய கிருபணனே சிறந்தோனாவான். அஃதெவ்வாறெனில், பெருங்கொடையாளன் தன்னிடத்திலுள்ள பொருளைத் திருணமாக நினைப்பான். கொடாதவன் திருணத்தையும் தனமாகக்கொண்டு அதனை ஒருவருக்கும் வழங்கமாட்டான்.

எவன் கோபம் வந்தவிடத்துப் பகைவரின் படையையும் அவ்வாறே சந்தோஷம் வந்த காலத்தில் தங்கமலையாயிருந்தாலும் அதையும் துரும்பைப் போலவும் எண்ணுகிறானோ அவன்தான் பிரபுவாவான்.

அ—ணி.

மனுஷரைத் தின்னும் மரம்.

மனுஷரை உயிரோடு பிடித்துத்தின்னும் ஜனங்களுண்டு. அவர்களுக்கு நரமாம்ஸபக்ஷிணிகளென்று பெயர். அவ்வித மனுஷரைப்போலவே உலகத்திலநேக மரங்களுமுண்டாம். இப்படிப்பட்ட மரங்கள் வருஷந்தோறும் பல யாத்திரிகர்களால் கண்டுபிடிக்கப்பட்டு வருகின்றன. இம்மரங்களில் ஒரே மாதிரியானதுமாத்திரமல்ல; அனேக மாதிரியான மரங்கள் கண்டுபிடிக்கப்படுகின்றன. ஆஸ்டிரியாவிலுள்ள மெல்போர்ன் பட்டணத்திலிருந்து மிஸ்டர்ஸ் எல்லிஸ் என்கிற ஒரு அம்மாள் இப்போது இங்கிலாந்துக்குப்போயிருக்கிறார்கள். அந்தம்மாள் மற்ற ஐரோப்பிய ஸ்திரீகள் பிரயாணஞ்செய்திராத நரமாமஸபக்ஷிணிகள் வாசஞ்செய்யும்படியான பல தீவாந்தரங்களையெல்லாம் போய்த் தரிசித்து வந்தவர்கள். "அவர்கள் சமீபகாலத்திலே ஆஸ்டிரேலியாவின் காடுகளில் விநோதமான ஒரு நரமாம்ஸபக்ஷணமரத்தைக் கண்டதாகக் கூறுகிறார்கள். அந்தமரம் இயற்கை தாவரத்தைச்சேர்ந்த எல்லா மரங்களினும் நூதனமானதென்று சொல்லுகிறார்கள். அம்மரத்தண்டை யாதொரு மனிதன் செல்லுவானானால் தனது கேடு கொம்புகளைக் கீழே தளர்த்தி வளைத்துப்பிடித்து அவனை மத்தியபாகத்தில் கொண்டுபோய்ப் பிணைத்து உடனே சாப்பிட்டுவிடுகிறதாம். அதற்கு நரமாம்ஸபக்ஷிணியென்கின்ற பெயரை ஜனங்கள்கொடுத்திருக்கிறார்களென்று அந்தம்மாள் கூறுகிறாள். அம்மரத்தைப்பற்றிச் சொல்லுகையில் அதன் தோற்றம் ஒரு அன்னதாழை மரத்துக்குச் சமமாயிருக்கிறதென்றும், அதன் உயரம் ககஅடி நீளமிருக்கிறதென்றும் இலைகள் பலகைகள்போல அகலமாயிருக்கின்றனவென்றும், அந்த இலை மேலே நீண்டு வளைந்து பூமியை நோக்கி மடிந்திருக்கின்றனவென்றும், அந்த இலை ஒவ்வொன்று பதினைந்து இருபதடி நீளமிருக்கிறதென்றும் அவைகள் சாதாரண தாழையிலையைப்போல் தொய்ந்தவகையாயல்ல; ஒரு ஆள்மேலே ஏறி நின்றால்கூட தாங்கத்தக்க பலமுள்ளதாயிருக்கின்றதென்றும் கூறுகிறார்கள். இதுமாத்திரம் அதிசயமல்லவாம். அந்த இலைகளின் பின்புறத்தில் ஈட்டிகளைப்போன்ற வட்டவட்டமான முட்களுண்டாயிருக்கின்றனவாம். அவைகள் மேற்பார்வைக்குத் தோற்றாமல் அவைகள் தான் மனுஷரைக் குத்தி இரத்தத்தையுரிந்துபோகும்படியானவைகளாயிருக்கின்றனவாம். ஆஸ்டிரேலியாதேசத்து சுதேசிகள் இதை வெகுகாலமா யறிந்திருக்கிறார்களென்றும், அவர்களிதைப்பேய்மரமென்னும்பெயர்கொடுத்து அதையும் ஒரு தேவதையாகத்தொழுது சேவித்துவருகிறார்களென்றும் அந்தம்மாள் கூறுகிறார்கள். அச்சுதேசிகள் அந்தத் தேவதையின் கோபம் பயங்கரமானதென்று நடுங்குவார்களாம். அதன் இலைகள் மேலுங்கீழுமாய் ஆடும்போது அதற்கு எரிச்சலுண்டாய்விட்டதென்றும் நரபலி கேட்கிறதென்றும் நினைத்து உடனே நரபலிகொடுத்து அதன் கோபத்தைத் தணிப்பார்களாம். இந்த நரபலி எந்தவிதமாய்க்கொடுப்பதென்றால் ஒரு மனிதனுடைய ஆடைகளையெல்லாம் களைந்து அம்மணமாக்கித் தூரத்திலிருந்துகும்பல்கூடிக் கூச்சலிட்டு அவனைத் துரத்திக்கொண்டு போய் அம்மரத்தண்டை சேர்ப்பார்களாம். அப்போது அவன் அந்த மரத்தின் அடிவாரத்திற் போய்ச்சேர்ந்தவுடன் அம்மரத்துக்கு ஒருவித அசைவுண்டாகி பல கைபோன்ற தன் இலைகளை மடக்கிக்கொண்டுவந்து அவனைச்சேர்த்துப்பிடித்து அவனை நசுக்கிப்பிழிந்துஇரத்தத்தையுரிந்துவிடுமாம். இரத்தத்தை யுரிந்தபிறகுங்கூட சதையைச்சும்மாவிடுகிறதில்லையாம். மரத்தினிலைகள் சதையையும் செவ்வையாய்க் கழித்துக்கொண்டு எலும்புகளைமட்டும் கீழேபோடுகிறதென்றுஅந்தம்மாள் கூறுகிறாள். ஆஸ்டிரேலியாவில் சுற்றுப்பிரயாணஞ்செய்த அனேகரால்இவ்விநோதமரத்தைக் கண்டிருப்பதாய்ச்சொல்லப்படுகிறது. இப்படிப்பட்ட அபூர்வசிருஷ்டிகளெல்லாம் வாஸ்தவத்திலே ஒரு தனிமுதற்கடவுளை விளக்கக்கூடிய வஸ்துக்களாயிருக்கின்றன.

செ. கை.

ஓர் நல்வார்த்தை.

உலகத்தில் அரிய பெரிய நூல்களைப் பற்பல பாஷைகளினுங் கற்றுணர்ந்த மகாவித்வான்கள் பெரியோர்களைக்கண்டு அவர்களுடன் ஆனந்தமாய்ப் பழகிவருங்கால் அவர்களில் ஒவ்வொருவரும் நான் கற்றுத்தெரிந்துகொண்டிருப்பவைகள் ஒரு சிறிய கிணற்றுநீரளவாகும்; நான் இன்னும் இடைவிடாது கற்றுத்தெரிந்துகொள்ளவேண்டியதோ கருங்கடல் நீரளவாகும்' என்று நமக்குச்சொல்லுவார்களானால் சாதாரணமானவர்கள் கல்விச்செருக்கடைதல் நல்ல விவேகத்திற்குப் புறம்பானதன்றோ. இதுபற்றியன்றோ 'கல்வி கரையில் கற்பவர் நாள் சில' என மூத்தோர் மொழிந்தனர். ஒருவன் எந்தப்பாஷையையாவது பூர்ணமாய்க்கற்று இனி அந்தப்பாஷையில் தான் கற்கவேண்டியதாகிய பாக்கி நூல்கள் ஒன்றுமில்லையெனச் சொன்னதை யாரேனும் கேட்டிருக்கிறார்களோ? இல்லை! விசேஷமாய்க்கற்றவரென்று யாரை நாம் மதிக்கிறோமோ, அவர் ஏதோ ஒருவகையில் மற்றவர்களைக்காட்டிலும் சற்று ஆழ்ந்து கற்றிருப்பாரேயல்லாது எல்லாவற்றையும் கசடறக்கற்றிருக்கவேமாட்டார். அப்படிப்பட்டவரை எல்லாந் தெரிந்தவரென நாமெண்ணுதல் நமது தப்பேயன்றி வேறல்ல. எல்லாம் தெரிந்தோன் எல்லாம் வல்ல கடவுளேயன்றி மற்ற ஒருவனுமல்லன்; முற்றுமுணர்தல கடவுளுக்குச் சொந்தமான எட்டுக்குணங்களில் ஒன்றாகையால் எல்லாம் வல்லோனாதல் மற்றவர்கட்கெவ்வாறு சித்திக்கும்?

கடவுள் ஒருவனே எல்லாவற்றையும் அறிவான். மற்றோர் அறியாரென்று நாம் அறியவேண்டியவைகளைக் கைவிடலாமோவெனில் அது தவறு; 'தின்றமண்ணுக்குச்சோகை' என்ற பழமொழிப்படி கற்றவரையில பிரயோஜனமுண்டென்பது நிச்சயம். மேலும்

மனற்கேணியை எவ்வளவிற்கெவ்வளவு ஆழமாய்த் தோண்டுகிறேமோ, அவ்வளவுக்கவ்வளவு நல்லநீரூறும். அதுபோல் எவ்வளவுக்கெவ்வளவு நாம் கல்விகற்கிறேமோ, அவ்வளவுக்கவ்வளவு நமக்கு அறிவு வளரும். 'தொட்டனைத்தூறு மணற்கேணிமாந்தர்க்குக் கற்றனைத்தூறுமறிவு' என்ருர் திருவள்ளுவர். ஒருவன் ஓர் கயிற்றைக்கட்டிவிட்டு அக்கயிற்றின்மேல் நடப்பானுயின் அவனைக்கண்டு அவனைப்போல் கயிற்றின்மேல் நடக்கத்தெரிந்த மற்றொருவன் ஆச்சரியப்படுகிறுனே இல்லை. ஏன் அவனுக்கு அந்த வித்தை தெரிந்திருக்கின்றது? நாமோ, கயிற்றின்மேல் நடந்தவனைக்கண்டு ஆச்சரியப்படுகிறேம். ஏன் நமக்கு அந்த வித்தைதெரியவில்லை, ஆச்சரியம்! அறியாமையின் பிரயோஜனமென்று அங்கிலேய தத்துவசாஸ்திரியாகிய பேகன் என்பவர் சொல்லியிருக்கிருர். காளிதாஸன் கம்பன் முதலிய மகாகவிகள் உலகத்தார் உய்யும்பொருட்டுச்செய்திருக்கும் அருமையான நூல்களின் அவையடக்கத்தில் தாங்கள் ஒன்றும் அறியாதவர்களென்றுமனதாரச் சொல்லியிருக்கின்றனர். ஸகல புவனகர்த்தாவான ஸர்வேசுவரனை எல்லா வேதங்களும் பலவாறு புகழ்ந்து சித்தாந்தஞ் செய்துவிட்டுப்பிறகு எங்கள் அறிவுக்கும் அளவிடப்படாதவன் கடவுளென்று கதறுமானுல் மனிதவறிவை எவ்வளவு பெரிதாக நாம் மதிக்கலாம்?

நாம் கற்றதோ கடுகளவு. கற்கவேண்டியதோ மலையளவு. கற்றதும் நற்கல்வியல்ல. நல்லறிஞருடைய பழக்கமோ நமக்கில்லை. அதனுல் கல்வியைத் தவிரக் கேழ்வியும் மிகக்குறைவு. வைதிக லௌகிக வித்தியாசத்தையறியோம். என்பவைகளை எண்ணிப்பாராமல் பத்துமாதஞ்சுமந்து படாதனபட்டுப் பெற்று தெற்கித்திக்கணை மாந்தம் முதலிய ரோகங்களில் நின்று நெருப்பு நீர் முதலிய விபத்துக்களினின்றும் மாளாது கைப்பொருளையும் சரீரபலத்தையும் செலவிட்டுக் காப்பாற்றித் தங்கள் உயிரினும் ஒருபடி அதிகமாக எண்ணிவளர்த்த தாய் தகப்பனைத்துறந்து தேகத்திலுள்ள மெய் வாய் கண் மூக்குச் செவியைப்போலக்கூடப்பிறந்து வளர்ந்த சகோதர சகோதரிகளை மறந்து வீட்டிலுள்ளோர் கதற வெளியிலுள்ள உறமுறையார் பதறவேண்டுமென்று சினேகஞ்செய்த நண்பர்கள் நாலா மூலைகளிலுஞ்சிதற வேட்ட பெண்ஜாதிகள் கால்கைகள் உதற நல்ல மதங்களை நகைத்துக் கைவிட்டுத்தீய மதங்களிற்புகுந்து சீர்கெடும் சிலரைச் சிந்திக்கும்போது தெய்வமே தேகம் நடுங்குகின்றது.

நமக்கு இன்ப துன்பங்கள் மாறிமாறி வருகிறதென்பது ஒருவராலும் மறுக்கத்தக்கதல்ல. நமது ஸ்வபாவமோ இன்பத்தை இடைவிடாது கோருகிறதேயல்லாமல் துன்பத்தைக் கனவிலும் கருதுகிறதில்லை. என்றுலும் துன்பம் நம்மை விடுகிறதோ? இல்லை. ஆயினும் நன்மையே நமக்கு வருவதாய் நினைப்போம். நன்மையைக்கோருகிற நாம் தீமையை விளைக்கும் தீயகாரியத்தைச் செய்யலாமோ? குளிக்கப்போயும் சேற்றைப்பூசிக்கொள்ளுதல் குறைவன்றே? கோடைகாலத்தில் உஷ்ணநோயை நீக்கவேண்டுமென்று திரிச்சிராப்பள்ளியைவிட்டவன் கோடைக்கானல் மலைக்குப்போவது உசிதமாயிருக்குமேயன்றி உஷ்ணமே உருவாய் அமைந்த செங்கற்பட்டைச் சேரலாமோ?

அதுபோல என்றும் அழியா நமது இந்துமதம் இழிவு என எண்ணி அன்னியமதத்திற் புகுவோர் அந்த மதத்தில் எந்தவிதமான அற்புதத்தை உள்ளங்கை நெல்லிக்கனிபோற்கண்டு புகுகின்றனரெனத் தெரியவில்லை. ஒன்றைவிட்டு ஒன்றைப் பற்றும்போது விடப்பட்டதைப் பார்க்கிலும் பற்றப்படுவதில் விசேஷமில்லாவிடில் பற்றப்படுவதாற்பயனென்னை? கார்வேட்டிநகரத்திற்குப் போகும் வழி எதுவெனக்கேட்டவனுக்குக் கறுப்புக்கம்பி வேட்டி ஐந்து ரூபாவிலை, என்று விடையளித்தவன்போல் இந்துமதத்தைப்பற்றி யுமக்கு என்ன தெரியுமென்று கேட்டால் நாங்கள் புகுந்த மதத்தில் ஒருவித சிந்தையுமில்லையென்று விடையளிக்குமிவர்கள் அந்த மதத்தையாவது நம்பப்போகிருர்களா? நம்பியே விட்டாலும் உண்டாகும் மறுவுலக இன்பமென்னை? படிப்பது ஐந்தாவது அல்லது ஆருவது வகுப்பில் விடுப்பது குல தர்மங்களையென்றுல் நாம் என்செய்வோம். நன்மதத்தை விட்டுச் சின்மதத்திற் சென்றதும் அது உள்ளே தங்காமல் தொப்பி, சட்டை, ஷராய் பூட்ஸ் ஒயின் சிச்சுமுச்சாக மேலே பொங்கி வந்ததே புகுந்தோர்க்கு மிகு மதமாய்ச் சம்மதமாயிற்றுப்போலும்.

(திரு—ன்)

வரும்.

ஸ்ரீ ஓம்

ब्रह्मविद्या.

[illegible]

[illegible]

ப்ரம்மவித்தியா.

சார்வரிஸு ஆடிமீ 12உ

விகாரிவருடத்தின் விகாரத்தை அதிகரித்ததே சார்வரியும்.

பத்திரிகா நண்பர்காள்!

சென்ற விகாரிவருடத்தின் விகாரங்கள் பலவா யுண்டாயினவென்பது யாவருமறிந்தவிஷயமே யன்றே. நிகழுமிச்சார்வரிவருடமோ அதைவிடக் கொரேத்தால் பதின் மடங்கதிகமாயிருக்கின்றது. சென்றவருடத்தில் மழைமாரியின்மையால் பிரஜைகட் கெவ்வளவு துன்பம் நேர்ந்ததோ அதைக்காட்டிலு மதிகமழையாலுண்டான பீடை யதிகமே. முன்னெங்கெங்கு அதிகமழை பொழிந்ததோ ஆங்காங் கிப்பொழுது மதிகமழை யுண்டாயிறறு. முன்மிகவருத்தமடைந்தவர்களிப்பெர்ழுதும் கஷ்டப்படுவாராயின் அவர் கதியென்னுகுமோ? நெற்றியில் கண்படைத்த நீலகண்டனே யறிவார். நிற்க, மகாமாரிமுதலிய கொடிய நோய்களும் முன்போலவே இருக்கின்றனவேயன்றிச் சற்றேனுங் குறையவில்லை. அங்ஙனமே அரசர்களின் யுத்தசமாசாரமும் நாளுக்குநாள் விருத்தியாகின்றது. பஞ்சத்தால் வருந்துமனேகர் மரணமடைந்தவர்போல் காண்கிருர்கள். பண்டிதர்காள்! பாருங்கள்! கடுமையான வெய்யிலடித்தாலும் கஷ்டப்படும் ஜனங்கள் ராஜ்ஜியாதிகாரிகளேதேனும்வேலையிட்டால் அவைகளைச்செய்தாவது அரைவயிர் கால்வயிர் கஞ்சிக்காவதுதேடிக்கொள்வார்கள். மழைபெய்தால் எத்தொழில் செய்யக்கூடும்? இங்ஙனமிருக்கப் பஞ்சமும் நேரிடின் ஜனங்கள் வயிருவளர்க்கக்கூடமுடியாது. அந்தோ கஷ்டம்! கஷ்டம்!! ஆங்ஙங்கு அதிகமழையால் அகாலத்தில் ஆறுகளில் பிரவாஹம் பெருகிஉடைப்பெடுத்துகழனிகளில்பயிர்களையெல்லாம் அழித்துவிட்டது. அதிவிருஷ்டியால் ஏழைகளின் குச்சுவீடுளெல்லாம் விழுந்ததும் விழுகிறதும் விழப்போகிறதுமா யிருக்கின்றன. அனேகர் பிரவாஹத்தால் மாண்டார்கள். நல்ல வளமுள்ள தேசங்களையே பிரவாஹமழித்தது. ஆங்காங்கு புசலடித்து மணல்மேடு அதிகமாயிற்று. பிரவாஹ மிகுதியால்

[illegible]

கழனிகளிலதிகப்பட்ட ஜலமுடனே வடிந்தாலும் அதில் பயிர்செய்வது நன்றாகாது- ஆதல்பற்றி சென்ற வருடத்திலும் பஞ்சம், நிகழும் வருடத்திலும் பஞ்சம், அடுத்த வருடத்திலும் பஞ்சம் வருமானுலிதைவிட காலவிபரீத மென்ன இருக்கிறது- இப்பொழுது சென்றவருடத்திலுண்டான பஞ்சத்தின் பயனை பூர்ணமாய் ஜனங்கள் அனுபவிக்கின்றார்கள்- பாருங்கள்! சென்றவருடத்தில் நல்ல விளைவில்லாமையால் தானியங்களின் விலையுயர்ந்து தற்காலத்தில் பிரஜைகள் மிகவும் வருந்துகிறார்கள்- இங்ஙனமிருக்க ஜனங்களுக்கு இவ்வருஷம் விளைச்சலிலும் பிரத்தியாசை யில்லாமற்போகுமானால் அவர்கள்மனதில் எப்படி வருத்தமுண்டாகாமலிருக்கும்? வெகுவாய் கேரளராஜ்ஜியத்தில் யாவராலும் கனவிலும் நினைக்கப்படாத பிரவாஹம் விதைத்த விதையெல்லாம் கொண்டு போய்விட்டது- பயிரானதெல்லாம் அழுகியும் சாவியாயும் போயின- மீண்டும் சரியானகாலத்தில் விதை விதைத்துப் பயிர்செய்ய பிரவாஹம் ஒத்துவரவில்லை. சில விடங்களில் பிரவாஹ மேலிட்டால் உழுது சரியான நிலங்கள்கெட்டும் எருவடித்து உழவேண்டியதான நிலங்கள் ஜலங்கொண்டு வெப்பலழிந்தும் போயின. இவ்வளவு அனர்த்தத்திலும்வெகு பிரயாஸைப்பட்டுப் பயிரிட்டுக்கதிர்விளம்பின பயிர்கள் பிரவாஹத்திலடிபட்டு நசித்தன- எந்த தேசத்திலாவது ஏதாவது ஒருதானியம் நன்றாய்விளைந்தால் அதுவிலை குறையாது- அதுமுன்போலவே நாளுக்குநாள் உயர்ந்துகொண்டே வருகின்றது- கேரளதேசத்தில் அதிவிருஷ்டி யுண்டாயிற்றென்றும் அதுவிலை அதிகரித்தே வருகின்றதென்றும் வதந்தி- தானியவிலையும் பயிர்வள்ளாமையும் அதிகமில்லையாம்- மற்றுமுள்ள தென்தேசங்களிலுமவ்விதமே காண்கிறது- வடநாடுகளில் அதிவிருஷ்டியால் மஹாபீடை யுண்டானதாய் பத்திரிகைகளில் காணப்படுகின்றது- தென்னாடுகளில் உளுந்து பயறு கேழ்வரகு கம்பு முதலிய புஞ்சை தானியங்கள் அதிவிருஷ்டியால் நசித்தனவாம்- இனிவருமவஸ்தை பயிரிட்டுப் பிழைப்போருக்கும் மற்றவர்களுக்கும் தெரிந்தே இருக்கும்- பசி தாகங்களால் மிகவும்ஜனங்கள் வருந்துங்காலத்தில் சிகிற்சைசெய்தும் நிவர்த்தியாகாத கொடிய நோய்கள் பிரபலமாய் வருகின்றன- சார்வரி என்னும் பெயரையடைந்த இவ்வருஷமிங்ஙனம் மனிதர்களைப் பீடிப்பது அதன்பெயருக்குத்தகுதியே- ஏனெனில் 'சார்வர, மென்றதற்கு 'அடர்ந்த இருளென்பதுபொரு'ளென நிகண்டுக்காரர்கள்கூறியிருக்கிறார்கள்- அதையுடையதாகையா லிது சார்வரியெனப் பெயர்பெற்றது- ஆகவே இது எங்கும் அளவற்ற துக்கமா

[illegible]

கிற இருளில் ஸகலபிராணிகளையு மாழ்த்திவிடு மென்பதற்கையமில்லை- பாரதவாசிகளே! கவனியுங்கள்! நமக்கு முன்னோர்களான புண்ணியபுருஷர்களைப்போல் ஆபத்தைவிலக்க வேதுவான சற்சங்கற்பம், ஸத்தியநிலை, கன்மசிரத்தை, கடவுளுண்டென்ற வெண்ணம் ஈசுவரபக்தி, ஆன்மவிசாரணை, யோகநிஷ்டை, தவம், சமம், தமம், ப்ரம்மநிஷ்டை முதலிய வுபாயங்கிடையாது- மற்று எச்சாதனத்தால்மகாகொரேங்கியான இக்கலியை நிக்கிரகிப்போம்- காலாந்தகனுன காளகண்டனது கருணையின்றி எங்ஙனம் சம்சாரக்கடலைக் கடந்து கரையேறுவோம்- அவ்வீசனது கருணையோ நாத்திகப் பெருக்கத்தாலும் அஸத்திய மேலிட்டாலும் அதிக ஆசையாலும் பெருமானைப் பஜனைசெய்யக் காலம் கிடைக்காமல் வீண்வாதம்பேசிக் காலம் கழிப்பதாலும் கிடைக்கத்தக்கதோ! இல்லை; இல்லை- ஆகையாலிது மகாஅனர்த்தமேயாம்- நிற்க புத்திமான்கள் யாவராலும் புகழ்ந்து துதிக்கப்பெறும் புண்ணியாத்துமாக்களான மகரிஷிகள் மலைகளின் குகைகளில் தவம் செய்துக்கொண்டிருப்பார்களென்று நினைக்கிறோம்- அவர்களது ஆசீர்வாதபலத்தாலும் புண்ணிய புருஷர்களது புண்ணிய விசேஷத்தாலும் எப்படியாவது தினசரி ஒருக்ஷணப்பொழுதேனும் ஆன்மவிசாரணையில் விநியோகித்து பரமேசுவரனது திருவடிகளைத் தியானிப்போமானுல் ஆங்காங்கு மடாதிபதிகளும் வைதிகசிகாமணிகளும் ஸகல பீடாநிவர்த்திக்காக விசேஷகன்மம் செய்யவும் செய்விக்கவும் கிராமங்கள்தோறும் பட்டணங்கடோறும் உற்பாதநிவர்த்திக்கு யாவருங் கூடி பரமேசுவர பஜனம் செய்யவும் நேரிடின் இத்துன்ப மொருவாறு நீங்கலாமென நினைக்கின்றோம்- இதுவிஷயத்தில் மற்றவர்கள் பற்பலவெவ்வேறு ஹேதுக்களைச்சொல்லி யாம் கூறியதை இகழ்ந்தாலும் சரி புகழ்ந்தாலும்சரி பரிஹசித்தாலும்சரி; யாம் சொல்லவேண்டியமுறை தவறாது சொன்னோம்- பாதகண்டத்திற்கு இத்துன்பமெல்லாம் தவம் குறைந்ததாலேயே நேர்ந்தது- அத்தவமோ நான்காச் சிரமத்தார் செய்யக் கூடியது- அந் நான்காச்சிரமமோ கதையில்மாத்திரம் விளங்குகின்றதேயன்றி வேறல்ல- ஆகவே இதுவிஷயத்தில் வேறு செப்பத்தக்கது யாதுளது? ஈசனது கருணையும் பூர்வ புருஷர்களின் புண்ணியமகிமையும் நமது பாக்கியமுமிருப்பின் மீண்டும் நான்காச்சிரமங்களும் சித்திக்கும்; அதனுல் சகலரும் ஸற்குணசம்பன்னராக இருப்பார்களாக- இக்காலக்கொடுமையும் காலகாலனது கருணையால் ஒழிந்திடுமாக-

சுபம்

[illegible] ||௬௫||

[illegible] ||௬௬||

[illegible] ||௬௭||

[illegible] ||௬௮||

[illegible] ||௬௯||

சதசுலோகீ முன்தொடர்ப்.

(அ-கை) இனி ஆனந்தகோசத்தை விரிக்கின்றார்.

மிக்கமேன்மையான சம்போககசுகத்தை யனுபவித்த இந்திரன் இந்திராணி இவர்களின் க்ரீடாகாலத்தினிறுதி சுஷுப்தியென்னப்படும். அதிகானந்தமுள்ளதாயும் மிக்கநுட்பமாயுமிருக்கிற சுஷுப்தியினது ஸ்தானமே ஆனந்த கோசமாம். அக்காலத்தி லானந்த சாகரத்திலாழ்ந்தவனும் ஒன்றையு மறியான். பிறரால் எழுப்பப்பட்டாலும் துக்கத்தை யடைவான். ஆதல்பற்றி புத்திசாலியானவன் அயர்ந்துதூங்குபவனை யெழுப்பக்கூடாது. (65)

(அ-கை) இவ்வர்த்தத்திலேயே ரிக்வேதத்தை யுதகரிக்கிறார்:

சமஸ்த ஜீவராசிகளும், சுஷுப்தியில் வர்ணாசிரம வேற்றுமையின்றி ஒரேவிதமாய் சுகத்தை யனுபவிப்பதுபோல் கண்முதலிய புலன்களையுள்ளடக்கினவனும் முபகாரம்புரிகிறவனுமுள்ள பிரமனால் ஆனந்திக்கிறார்கள். புலன்களையடக்காதவயிரைக்கழுவுவதற்காகபாஹ்ய வியாபாரத்தில் பற்றைவைப்பவன் துவக், நேத்திரம், செவி, நாசி, இவைகளுக்காளாகி சோக மொகங்களைப் பெறுகிறான். (66)

(அ-கை) இனி பரமானந்தத்தைக் காட்டிலும் க்ஷுத்ரானந்தம் மிகவல்பமென்ப தனுபவசித்தமென நிரூபிக்கிறார்.

அந்தராத்மாஜாகராவஸ்தையி லிருக்கும்போது விஷயானந்தத்தை யனுபவிப்பதற் கனேகமுயற்சி செய்து புலன்களையடைந்தவுடன் அனுபவித்த சுகத்தையுமறந்துதூங்கிப்போகிறான். ஆதலால்முடிவில் விரசத்தை யுண்டாக்கிற இந்திரியசுகத்தைக்காட்டிலும் அதீந்திரிய சுகமே இளைப்பாறுவதற்கு மிக்கசுலபமானது. (67)

(அ-கை) இனிவேதத்திற்கூறிய திருஷ்டாந்தத்தால் விஷயத்தை நிலை நிறுத்துகிறார்.

பறவையானது தனது இறகுகளால் காற்றை யுண்டுபண்ணிக்கொண்டு உயர்ந்ததேசத்தை யடைந்து அதிகக்காற்றால் இறகுகளை விரித்துகொண்டு சிரமத்தைப் போக்கிக்கொள்வதுபோல், விஷயசுகத்தை யுத்தேசித்து கெட்ட சங்கற்பவிகற்பங்களால் கிலேசமடைந்த சித்தமானது சிரமத்தைப் போக்கிக்கொள்வதற்கு கை கால்களைப் பரப்பிகொண்டு நித்திரையை யனுபவிக்கிறது. (68)

இனிநித்திரையின்பரிணாமாவஸ்தையைக்குறிக்கின்றார்.

தேசாந்தரஞ்சென்று திரும்பி வீட்டையடைந்த ஓர் காமியானவன் தனது நாயகியை, காடாலிங்கனஞ் செய்துகொண்டு எவ்விதமொன்றையு மறியானோ, அவ்விதம் ஜீவாத்மா பரமாத்மாவை ஆலிங்கனஞ் செய்துகொண்டு, சூக்குமதேகத்தாலனுபவித்த சுவப்னம், ஸ்தூலதேகத்தாலனுபவித்த பிரபஞ்ச வியாபாரங்கள், சோகம், மோகம், பயம், சமம், விஷமம் முதலிய வொன்றையும் நினைக்கிறதேயில்லை (69)

[illegible]

கடிதங்கள்.

கடிதகர்களின் அபிப்பிராயங்கள் பத்திராதிபரைச் சாரமாட்டா.

ஓர் உபந்நியாஸம்.

ஆரியர்காள்! இப்பூவுலகத்தின்கண் ஜனித்த ஜனங்களெல்லோரும் தத்தம் வம்சத்திலிருந்த பெரியோர்களால் எவ்விதமாய புண்டரத்தைத் தரித்துச் சகல கன்மங்களுமனுஷ்டிக்கப்பட்டதோ அதே புண்டரத்தைத்தரித்து அவ்வக்குலத்தவர்கள் கர்மங்களனைவற்றையும் அனுஷ்டிக்கப்பரவது. அவ்விதம் தரிக்காமற்செய்த கர்மங்கள் முற்றும் பிரயோஜனமற்றதாகிறது. அவனுமதற்கேற்ப பலனையுமடையமாட்டானென்பது நன்கு நம்மாலறியப்பட்டது. ஆகையால் தனது வம்சபாரம்பர்யமாய் ஏற்பட்ட சின்னத்தை உத்தமகுலத்துதித்த நம்மவர்களால் அணிந்துகொள்வது மிகவவசியம். முற்கூறிய புண்டரதாரண விதானத்தைப்பற்றி வரும் ஞாயிற்றுக்கிழமை உபந்நியசிக்கவேண்டுமெனச் சபாத்தியக்ஷர் எனக்குத்திரவளித்தனர். சென்ற ஞாயிற்றுக்கிழமை உபந்நியாசத்தில் அய்யாசாமி தீக்ஷிதரால் ஆசமனவிதி நன்கு விரித்துரைக்கப்படாமையால் அதிற் சிலவற்றைச்சொல்லிய பிறகு எனது சிற்றறிவுக்கெட்டியவரை சாஸ்திரவிதிவழுவாது புண்டரதாரணமுறையைச் சொல்லுகின்றனன். சென்ற ஞாயிறு உபந்நியாசத்தில் ஆசமனத்தினவயவங்களான 'உபஸ்பர்சன' முதலியவைகளைத் தெளிவாய்நிரூபணஞ்செய்யாமல் நன்றாய்க்கண்ணுற்றுச் சோதித்த சுத்தமான ஜலத்தைப்பெருவிரலடியிலுள்ள ரேகையின் வழியாய் ஹிருதயத்திற்சேரும்படி மூன்றல்லது நான்கு தடவை அருந்தவேண்டுமென மாத்திரமுபந்நியசிக்கப்பட்டது. அதன் விரிவாவது,—ஒருதடவையென்கிறபக்ஷத்தில் உளுந்து முழுகுமளவு ஜலத்தைப்பிர

[illegible]

ணவபூர்வமாய் வியாஹிருதிகளை நினைத்து உட்கொள்ளவேண்டியது. நான்கு தடவையென்கிறபக்ஷத்தில் ரிக்கு முதலிய நான்கு வேதங்களை மனதில் தியானித்தருந்தவேண்டும். பஞ்சாக்ஷர மந்திரத்தாலாவது வேறு மந்திரத்தாலாவது தீர்த்தத்தைச் சாப்பிடவேண்டியது. இவ்விதமாசமனஞ் செய்யுங்காலத்தில் அங்கவஸ்திரத்தைப் பூணூலைப்போல் தரித்துக்கொண்டு மணிக்கட்டுவரை கைகளையும், முழங்கால்வரை கால்களையும் சுத்திசெய்துகொண்டு மூன்றல்லது நான்கு தடவை தீர்த்தத்தையுட்கொள்ளவேண்டும். பிறகுபெருவிரலினடியாலிருமுறை வாயையும் துடைத்து ஒருமுறை கையைச் சுத்திசெய்து இடது கையையும் சிரசையும் புரோக்ஷித்துப் பெருவிரல் பவித்திர விரல் இவைகளால் இரு கண்களையும், பெருவிரல் சுட்டுவிரல் இவைகளால் நாசி கைகளையும், பெருவிரல் சுண்டுவிரல்களால் காதுகளையும், ஐந்து விரல்களாலும் மார்பையும் தொடவேண்டியது. ஒவ்வொரு அவயவங்களையும் ஸ்பர்சித்தவுடன் தீர்த்தத்தால் கையைச்சுத்திசெய்தல்வேண்டும். இதனையே முனிவர்கள் பலவாறு வர்ணிக்கிறார்கள். ஆகல்பற்றி எந்தெந்த சாகைகளில் எவ்விதம் (உபஸ்பர்சனம) செய்யும்படி விதித்திருக்கிறதோ அவ்விதமனுஷ்டிக்கவேண்டியதென்பது திண்ணம். இம்முறையாய் ஆசமனத்தை எவ்விஷயங்களில் எத்துணைமுறை செய்யவேண்டுமெனிற்கூறுதும்:-சூத்திரர் முதலியநீசர்களின் சம்பாஷணம் நீராடுதல், நீருந்துதல், வேதாத்தியயனம இவைகளினாரம்பம், ஈசுவராராதன முதலிய காரியங்கள் ஆசிரியனடிபணிவதின் முற்காலம் ....பூணூல் தரித்தல், எண்ணையில் பக்குவஞ்செய்த பண்டங்களையுட்கொள்ளுதல், பிதுருக்களையுத்தேசித்துச் செய்யும் கன்மம், அபரிசுத்தமானவைகளைப் பார்த்தல், நாய்முதலிய நீச ஜந்துக்களைப்பார்த்தல், தொடுதல், பல்குத்துதல், வேஷ்டி நீக்கலையுகல்முதலானகாரியங்களில் ஒருமுறை ஆசமனஞ்செய்யவேண்டுமெனவும் ரிஷிகளால் விதிக்கபபட்டது. அப்படியே போஜனாரம்பம் அதன் முடிவுமுதல் துயலுதல், ஜபஞ்செய்தல், மாதரைப்புணர்தல், ஹோமம், தானம், ஆடையுடுத்தல், ஸ்நானம், பானம், வேதாத்தியயனம் இவைகளின் முடிவு ....பொய்சொல்லுதல், அழுகை, மூன்றுகாலச் சந்தியாவந்தனம், பிரதிக்கிரகஞ்செய்தல் ராஜவீதியிற்

[illegible]

செல்லுதல், ஸ்மசானத்திற்செல்லுதல், ஹோமஞ்செய்து மீந்த ஹவிஸைச்சாப்பிடுதல், சண்டாளன் துலுக்கன் இவர்களின் சம்பாஷணம், நாற்சந்தியையடைதல், கொடூரமாய்ப் பாஷித்தல், ரோமங்களுள்ள ப்ரதேசத்தையடைதல், சிரௌதம், ஸ்மார்த்தம் இவ்விருகிருத்தியங்களையனுஷ்டித்தலுமான இவ்விஷயங்களில் இருமுறை ஆசமனஞ்செய்யவேண்டுமெனவும், ரிஷிகளாற்கூறப்பட்டிருக்கிறது. ராத்திரியின் இரண்டுமூன்றாவதுயாமங்களில் தீர்த்தத்தைச் சாப்பிடுவதும் ஸ்நானஞ்செய்வதும் கூடாது. முற்கூறிய யாமங்களில்ஜலமல விஸர்க்கஞ்செய்தால் ஆசமனஞ்செய்யக்கூடாது- அப்படிச்செய்வானாயின் 'இரவினிரண்டுமூன்று யாமங்களில் நீரையுட்கொள்ளுவதும், ஸ்நானமும் ஆசமனமும் ஜல விஸர்க்கத்திலும், மஹா ராத்திரியிலும் செய்பவன் அரை ப்ராஜாபத்திய கிருச்சிரத்தையனுஷ்டித்தல்வேண்டுமென்கிற வசனங்கூறியவாறு பிராயச்சித்தனாஹுகிறான். ஆகையாலிக்காரியங்களை இரவினிரண்டுமூன்றாவதுயாமங்களில் செய்யக்கூடாது. இவ்வாறுஎப்பொழுதும் சாமானியமாயனுஷ்டிக்கப்பாலது- சந்திர கிரஹணமுதலிய விசேஷங்கள் முற்குறித்தகாலங்களிலேற்படின் ஸ்நான முதலான காரியங்களைத்தும் முறையே செய்யவேண்டுமென்பது திண்ணம், நிஷித்தகாலத்திலும், தண்ணீரகப்படாத விடத்திலும் ஆசமனம் செய்ய நேர்ந்தால் முதலில் பிரணவத்தை உச்சரித்து விரல்களால் வலது காதைத்தொடவேண்டும். முன் காட்டிய விதிவழுவாது ஆசமனஞ்செய்துவரும் அந்தணன் பிரமன் முதல் ஸ்தம்பமீறாயுள்ள ஜகத்தைத் திருப்திசெய்வித்தவனாகிறான். அவ்விதமே சான்றோர் வசனமிருப்பதாலும், மேலும் மோகவசத்தால் ஆசமனஞ்செய்யாமல் கன்மாவை யனுஷ்டித்தால் கன்மா வீணாவதுடன் பலனையும் பெறமாட்டானென்பதாதி முன்னரே நிரூபிக்கப்பட்டது. ஆகல்பற்றி எந்தக்கன்மாவைச் செய்யினும் ஆரம்பத்திலும் முடிவிலும் விதிப்படி ஆசமனஞ் செய்யவேண்டியது- இது ஆசமன விதியினோர்சிறிது. இனி புண்ட்ரதாரண விதியைக்கூறுவாம். புண்ட்ரமென்பது விபூதி கோபிசந்தனம், துளஸிச்செடியினடியிலுள்ள மிருத்திகை, புத்துமண் தந்திரப்பிரசித்தமான நாமக்கட்டி இவைகளை ஜலத்துடன் சேர்த்து விரல்களால் சரீரத்திலணிந்துகொள்ளும்ரேகையைப்புண்ட்ரமென முனிவர்கள் வழங்குகின்றார்கள். அப்புண்ட்ரமும், சுருதி ஸ்மிருதி

[illegible]

ப்பிரமாணமாகக்கொண்டவர், ஆகமமுக்சியர், த்ரைகாலக்ஞர், மற்றுஞ்சில வந்தணர் இவர்களொவ்வொருவருக்கும் வெவ்வேறுப் பலவிதமேற்பட்டிருக்கிறது. முற்கூறியவருள் சுருதிஸ்மிருதி விதிடப்பவர்களுக்குத் திர்யக்புண்டரம் ஊர்த்துவபுண்டரமெனவிரண்டுவிதம். ஆகமதீக்ஷைபெற்றிருந்தால் அவருக்குத் தக்கவாறு வட்டவடிவுமாயும், அரசிலை வடிவமாயும், இன்னும் பற்பலவிதமாயும் விதிக்கப்பட்டுள. ஆகமத்தில் பிரசித்திபெற்ற ரிஷிகளால் ஆகமிகர்களுக்கு அனேகவிதம் விதிக்கப்பட்டிருப்பதாலும், பிரயோஜனமின்மையாலும் அவர்களது புண்டரவிஷபத்தையிங்குதகரிக்கவில்லை. மற்று சுருதிஸ்மிருதி புராணமிவைகளிற்சொல்லப்பட்ட திர்யக்புண்டரதாரணத்தை நிரூபித்து ஊர்த்துவபுண்டரவிதியைப் பின்னர் நிரூபிப்பாம். அதாவது திர்பக்புண்டரத்துக்கு மிக்க ஸாதகமானது........அது 'மஹத்ஸவல்பம்' என்னுமிருவகைப்படும். மஹா பஸ்மமானது மஹாவாக்கியோபதேசம்பெற்ற யோகிகளாற்றான் அறியமுடியும். அஞ்ஞானத்தாற் சூழப்பட்ட யாம் அதையடைவதற் கசக்தர்களெனக்கருதி கருணாமூர்த்தியான பரமேசுவரனால் மஹா பஸ்மாவையடைவதற் தக்காரணமான ஸ்வல்ப பஸ்மத்தின் விஷபத்தைப்பற்றி வேதத்தில் நன்றாய் நிரூபிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்த ஸ்வல்ப பஸ்மமும் அனுகல்பம், உபகல்பம், உபோபகல்பம், அகல்பம் என நான்குவகைப்படும். இவைகளுள் அனுகல்பமென்பது அக்கினிஹோத்திர பஸ்மமும் விரஜாஹோமஞ் செய்வதிலுண்டான பஸ்மமுமே. இவ்விரண்டினுள் அக்னிஹோத்திர பஸ்மம் முக்கியம்-மற்றது கௌணமென்று ரிஷிகளால் சொல்லப்படுகிறது- காட்டில்உலர்ந்துகிடக்கின்ற கோமயத்தையெடுத்துவந்து கல்பத்திற்கூறியவாறு செய்யப்பட்ட விபூதி உபகல்பமெனப்படும். அந்தக் கோமயத்தையே பொடித்துக் கோமூத்திரத்தால் நனைத்து உண்டையுருட்டி கல்பப்படி ஸம்ஸ்கரித்த பஸ்மம் உபோபகல்பமாம்- சிவாலயத்திலிருக்கும் பஸ்மம் அகல்பம்மெனப்படும்- இவற்றுள்முதலாவதான அனுகல்பந்தவிர மற்ற மூன்றும் பிரத்தியக்ஷமாய் யாவரும் கண்டதில்லை- ஆகவே முற்குறித்த சிரௌதபஸ்மம் ஸ்மார்த்தபஸ்மம் இவ்விரண்டினுள் சிரௌதபஸ்மமே முக்கியமாம்- அந்த பஸ்மமானது வேதத்தில் விதித்தவாறு அக்கினிஹோத்திரம் முதலியவை அனுஷ்டித்து அதிலிருந்து எடுக்கப்பட்

[illegible]

விபூதி சிரௌதமாகும்- ஸ்ரீ போதாயனுதிகளால் கூறப்பட்ட பஸ்மமும் ஸ்மிருதிபுராணங்களின் ஸமஸ்காரத்தால் ஏற்படும் பஸ்மமும் ஸ்மார்த்தமாகும் இந்தசிரௌத ஸ்மார்த்தங்களுள் முக்கியமாக சிரௌதபஸ்மாவினாலேயே புண்டரம் தரிக்கப்பாலது அஃதில்லவிடில் ஸ்மார்த்தபஸ்மாவினுல் தரித்துக் கொள்ளலாம்-

வேதத்தில் விதிக்கப்பட்ட கன்மத்தை பத்து அல்லது நூறுகிராமங்களுக்குள் ஒருகிராமத்தில் சிலராவது அனுஷ்டிப்பதரிது- ஆகையால் அத்தகைய அக்கினிஹோத்திர பஸ்மமானது யாவருக்கு மெளிதிற் கிடைக்காது- அதற்றுன் விரஜாக்கினியினுல் ஸம்ஸ்கரிக்கப்பட்ட பஸ்மம் அல்லது அக்கினிஹோத்திர பஸ்மம் தரிக்கத்தக்கதென கௌணமான ஸ்மார்த்த பஸ்மமும் சிரௌதபஸ்மஸமமாகுமென மகரிஷிகளால் கொண்டாடபபடுகிறது- ஆதல்பற்றி சிரௌதபஸ்மம் பெறுதவைதிகர்கட்கு விரஜாக்கினியினின் றெடுக்கப்பட்ட ஸ்மார்த்தபஸ்மம் கௌணம்—முக்கியமான சிரௌதபஸ்மம்போல் தரிக்கத்தக்கதேயாம்-ஆகையால் விரஜாஹோமப்பிரகாரத்தைக்கூறுவாம்——சுக்கிலபக்ஷச் சதுர்த்தசியன்று உடவாஸமிருந்துமறுநாள்காலையிலெழுந்து ஸ்னானம்முதலாய நித்தியகருமத்தையனுஷ்டித்து சுத்தனுகவிருந்து பெருத்ததும் பயித்தியம் பிடித்தும், மதங்கொண்டதும், கபடமான, இலக்கணமற்றதும்,மலினமானதும்; இளைத்ததும், கன்றற்றதும், சாந்தமாயில்லாததும்,பால்கறக்காததும், புலன்குறைவடைந்ததும்,புல்தின்று கொண்டிருப்பதும், கேசம் துணிமுதலியவைகளைத் தின்பதும், புதிதாய்கன்றுபோட்டதும், ரோகத்தால் பீடிக்கப்படுவதும், அமேத்தியத்தைத் தின்பதுமான பசுவினது சாணியை எடுக்காமல் சிவப்புஅல்லதுவெளுப்பு நிறமுள்ளதும் இவைகிடைக்காவிடத்துவேறுநிறமுள்ளபசுவினுடையதின்சென்றதங்கம், வெள்ளி, தாமிரம், மண், தாமரை, புரசு, இலைகளாற்செய்யப்பட்ட பாத்திரத்தில் கீழேவிழாமல் கவ்யத்தைக்கிரகிக்கவேண்டியது- கிரகிக்கும் முறையாவது—பசுவைக் குளிப்பாட்டி '[illegible]' என்றமந்திரத்தா லபிமந்திரித்து '[illegible]' என்ற மந்திரத்தால் அதர்க்குத்தண்ணீர்காட்டிகாயத்திரியால் கோமூத்திரத்தையும் '[illegible]'என்றமந்திரத்தால் கோமயத்தையும் கீழேவிழாமல்கிரகிக்கவேண்டியது- பிறகு'ஸ்ரீ[illegible]' என்றமந்திரத்தால்கோமயத்தை சுத்திசெய்து '[illegible]' என்றமந்திரத்தால் கோமயத்தில் தான்யம் முதலியவை யிருப்பதை எடுத்து'[illegible]'என்றமந்திரத்தால்கோமயத்தில் கோ

[illegible]

மூத்திரத்தை கலந்து '[illegible]' என பதினொன்கு மந்திரங்களால் அந்த கோமயத்தைப் பதினொன்கு உண்டையாக உருட்டி வெயிலிலுலர்த்தி அவ்வுண்டைகளை முற்குறிக்கப்பட்ட ஏதாவது ஒரு பாத்திரத்திரத்தில் போட்டுவைக்கவேண்டியது. பிறகு தங்கள் தங்கள் கிருஹ்யத்திற் கூறியவாறு அக்னியைப்பிரதிஷ்டைசெய்து 'ஆஜ்ய' வரையிலுள்ள கர்மாவைச் செய்து இந்த கோமய உண்டை பதினொன்குகளுள் முதலுண்டையையும் கடைசி உண்டையையும் பிரணவத்தாலும் பாக்கிபன்னிரெண்டுகளையும் அஷ்டாக்ஷரமஹாமந்திரத்தின் நேராகவும் தலைகீழாகவுமோரோர் வர்ணங்களாலும் அந்தந்தவர்ணத்திற்குரிய தேவதைகளைக்குறித்து ஹோமம் செய்யவேண்டியது. ஆஹாரமாஜ்ஜியபாகமிவைகளை மூன்று வியாஹிருதிகளாலும் ஹோமம் செய்யவேண்டியது. '[illegible]' என்பதாதி இருபத்துமூன்று மந்திரங்களாலும் ஆஜ்ஜியாஹுதி செய்யவேண்டும். '[illegible]' என்றைந்து மந்திரங்களாலும் '[illegible]' என்ற அன்வாகத்தில் நான்காம் வேற்றுமையாயுள்ளவாக்கியங்களாலும் '[illegible]' என்ற மந்திரங்களாலும் ஆஜ்ஜியஹோமம் செய்யவேண்டும். பிறகு '[illegible]' என்பதுமுதலிய மூன்றுமந்திரங்களாலும் வியாஹிருதிகளாலும் ஹோமம் செய்தும் ஸ்விஷ்டகிருதஹோமம இத்யம் சேஷமிவைகளை முடித்து வருணபாத்திரத்தில் '[illegible]' என்றப ஜாஸ்ஸால் வேறுஜலத்தை விடவேண்டியது. '[illegible]' என்ற மந்திரத்தால் அந்தஜலத்தை சிரஸில் புரோக்ஷித்துக்கொண்டு ப்ரம்மதக்ஷிணை கொடுத்து '[illegible]' என்ற மந்திரத்தால் மூன்றுதின மக்கினி அணையாமலிருக்கும்படி பதருகளால் மூடவேண்டியது. பக்கிசிரத்தையுடன் பிராமணபோஜனம் செய்வித்து பிறகு தான் மௌனமாக புசிக்கவேண்டியது. அதிகமாக பஸ்மம் வேண்டுமென்று விரும்புகிறவன் மூன்றுநாளிலாவது ஒருதினத்திலாவது ஜாஸ்தியாகக் கோமயத்தைக்கொண்டுவந்து மூன்றும் நாளிலாவது நான்காம் நாளிலாவது காலையிலெழுந்து சுசியாகவிருந்து '[illegible]' என்றுசொல்லி மேல்நீருகவிருக்கும் சாம்பலைத்தள்ளிவிட்டு ஆவாஹ

[illegible]

னம்முதலிய பதினாறு உபசாரங்களைச்செய்து '[illegible]' என்றமந்திரத்தால் பஸ்மத்தைகிரகிக்கவேண்டியது. '[illegible]' என்பதாதி மந்திரங்களால் புரோக்ஷித்து சந்தன ஜலத்தோடாவது கபிலையென்னும் பசுவின் மூத்திரத்தோடாவது கலந்து, கர்ப்பூரம், சந்தனம், குங்குமம், அகில்முதல் வாஸனைத்திரவியங்களைப் பொடித்து '[illegible]' என்றமந்திரத்தால் அந்தப் பொடியைப் போடவேண்டியது. பிறகு பிரணவத்தால் பெரிது பெரிதாகத் தட்டைதட்டி உலர்த்திவைக்கவேண்டியது. இதுதான் விரஜாபஸ்மமெனப்படும். இத்தகைய பஸ்மம் கிடைக்காவிடில் லௌகிக பஸ்மத்தாலாவது திரிபுண்டரம் தரித்துக்கொள்ளவேண்டுவது அவசியமாம்,

வரும்

20-ம்பக்கத்தொடர்பு.

[அ-கை] இப்பொழுது முக்தி சுப்திகளுக்கு லக்ஷணமொன்றாயினும் வைலக்ஷண்யத்தைக் காண்பிக்கிறார்.

ஸூக்ஷ்ம ஸூக்ஷ்மப்பிரபஞ்சத்தின் பிரளயம், புலன்களினொழிவு, சுகத்தை யனுபவித்தல், இம்மூன்றும் ஜீவன்முக்தனுக்கும் சுஷுப்த்தனுக்கும் சமமே. ஆயினும் சுப்தன் முழித்துகொண்டு முன்னேற்பட்ட சமஸ்காரத்தால் மறுபடியும் விஷயத்தை யடைந்துவிடுகிறான். முக்தனோவெனில் ஞானத்தையடைந்து முன்னேற்பட்ட சம்ஸ்காரங்களனைத்தையும் தொலைத்து விஷயத்தில் திரும்புகிறதேயில்லை (70)

[அ-கை] இனி சுகத்தைக் காட்டிலும் ஆன்மசுகமென்பதை யுக்தியால் நிரூபிக்கிறார்.

அனவத்த ஐசுவரியங்களையடைந்த அரசனது ஆநந்தத்தின் பலமடங்கானது பிதருக்களுக்கோர் ஆனந்தமாம். இவ்விதம் முறையே அனேகம் பன்மடங்கானது பிரும்மானந்தமென வேதங்கூறுவதால், விஷயசுகமுமவ்வானந்தத்தினோர் லேசாகுமென்பது கருத்து. (71)

[அ-கை] இவ்விஷயத்தில் ருக்சாகையின்சுருதியை உதகரிக்கிறார்.

எந்தபரமானந்தத்தில் மனுஷ்யானந்தமுதலான ஆனந்தங்களும் சத்தியமுதலிய வுலகங்களும் நிலைக்கும பிரப

[illegible] ॥எஉ॥

(அ-கை) [illegible] ॥எங॥

(அ-கை) [illegible] ॥எச॥

[illegible]

ஞ்சத்தி ஜெழிவால் கேவலீபாவமும் ஏற்படுகின்றனவோ; சந்திராத்மகனுன பரமசிவனே பேரானந்தம்பெற அவ்விடத்திலென்னே நிலேநாட்டி புருவநடுவிலுள்ள ஜீவாத்மாவின் பொருட்டு அதர்கதாரையை யளிக்கவேண்டுமென வேதவாகியங்கள் கூறுகின்றன. (72)

[அ-கை] பரமானந்தமோ அதீந்திரியசுகம்; விஷயசுகமோ இந்திரியஜன்யம் இவ்விதமொன்றுக்கொன்று விருத்தபாலருக்கா, விஷயசுகம் பரமானந்தத்தின் லேசமென்பதெவ்விதமொவ்வுமென்னுஞ் சங்கையை இரண்டு சுலோகத்தால் நிவர்த்திக்கிறுர்.

ஆன்மா சுகரூபனுகவும் நிஷ்கம்பனுகவும் விளங்குகிறன் மாயை ஆன்மாவுடன் கூடவேயிருந்துகொண்டு சூக்மரூபிணியாயும் சலித்துகொண்டு மிருக்கிறது. ஆன்ம மாயைகளின் ஸ்தைரிய சாஞ்சல்யம் மனதில் பரிணமிக்கிறது. இஷ்டப்பிராப்திவரை மனதுக்கேற்படும் சாஞ்சல்யம் துக்ககாரணமாகிறது. இஷ்டப்பிராப்தியேற்பட்டவுடன மனதுக்குஸ்தைரியமுள்ளவரை சுகங்கிடைக்கிறதென்பது. (73)

[அ-கை] இனிஇரண்டாவது சுலோகத்தால் திருஷ்டாந்தத்தைக் குறிக்கிறுர்.

சிருங்காராசத்தில் மூழ்கிக்கொண்டிருக்கிற மனதானது ஸ்தைரியமுள்ளவரை ரதாந்தத்திலனுபவிக்கிற நிமிஷமாத்திரசுகத்திலும் அப்படியே சுஷுப்தியிலனுபவிக்கிற சிரேஷ்டமான சுகத்திலும் முக்தியிலும் மனந்தெளிந்தவுடனடைகிற பரமானந்தத்திலும், சுகம் ஸ்தைர்யம் இவ்விரண்டுமிடைபிரியாதிருப்பதால் விஷயசுகம் பரமானந்தத்தின் லேசமென்பதொவ்வுமென்பது கருத்து. (74)

ஆனந்தகோசப்பிரகாணம்

வரும்-

[illegible]

[illegible]

[illegible] ॥ ௧௫॥

[illegible] ॥ ௧௬॥

[illegible] ॥ ௧௭॥

[illegible] ॥ ௧௮॥

[illegible] ॥ ௧௯॥

[illegible] ॥ ௨௦॥

[illegible] ॥ ௨௧॥

[illegible] ॥ ௨௨॥

[illegible] ॥ ௨௩॥

[illegible] ॥ ௨௪॥

[illegible] ॥ ௨௫॥

[illegible] ॥ ௨௬॥

[illegible] ॥ ௨௭॥

[illegible]

மானிட ஜென்மத்தாலாய பயன்

"கல்லானேயானுலுங் கைப்பொருளொன்றுண்டாயின், எல்லாருஞ்சென்றங்கெதிர்கொள்வார்—இல்லானை, இல்லாளும் வேண்டாள் மற்றீன்றெடுத்ததாய்வேண்டாள், செல்லாதவன் வாயிற்சொல்"

என்னும் ஔவைப் பெருமாட்டியின் அனுபவத்திற்கு நேராகப் பொருளில்லாதவனை இல்லாளும்வேண்டாள் ஈன்றெடுத்ததாயும்வேண்டாளெனின் மற்று யார்தான் வேண்டற்பாலதாகும்? தனமுள்ளவர்களையே சுற்றத்தாரும் மற்றவர்களும் சேர்ந்து சுகித்திருப்பர். அருளைத்தரத்தக்க பொருளைப் போற்றி வாழாதவனை நடைபிணமென்றே சொல்லவேண்டும்.

இவ்வகையாக மேன்மையுற்றபொருளை மேலான மார்க்கத்தாலடைவதே மேலோர்க்கழகாம். பாவகிருத்தியஞ்செய்து பணத்தைச் சம்பாதித்த மகாபாவியென்றிருப்பதினும் ஆவியை நீக்குதலே அழகுடையது. ஒருயிர்க்குந் தன்பால் இல்லாது, தனத்தைத் தேடுவோனைத் தன்னிடத்திலிருந்தும், அவனிடத்தினின்று ... பொருளால் தேடத்தகுந்த அருளைக் கொடுத்து அளவில்லாது ஓங்கி வளருமென்றும் ஆனந்தத்தை யுணர்ந்த அறிவாளிகளால் கூறப்படும்.

'பொல்லார்க்குக் கல்விவரில் கர்வமுண்டாம் அதனோடு பொருளும்சேர்ந்தால், சொல்லாதுசொல்லிவைக்கும் சொற்சென்றோர்குடிகெடுக்கத் துணிவார்கண்டாய், நல்லார்க்கும் மூன்றுகுணமுண்டேயாகிலருளதிகஞானமுண்டாம், எல்லோர்க்குமுபகாரராயிருந்து பாகதியையெய்துவாரே"

என்னும் பழமொழிப்படி. அறிவிலிகளாகிய கல்நெஞ்சம்படைத்த தீயவர்கட்குச் சிறிதுகல்வி வந்துவிடுமாயின் கர்வமும் தானே வந்துசேரும். அத்தகையோர்க்குச் சிறிது பொருள் உண்டாயின் செல்வச்செருக்குற்று எவரையும் மதியாது தீயமார்க்கத்திலேயே சிந்தையுடையராய் ஒருத்தருக்கும் கொடாத உலுத்தராகி அகங்காரத்தினுல் அகமகிழ்ச்சிகொண்டு மதோன்மத்தராய்த் திரிவர். அன்னோர்களின் செல்வமானது பழியையும் பாவத்தையும் கொடுத்துவிட்டுச் செல்வோம் செல்வோமெனச் சீக்கிரத்திற் சென்றுபோம். சன்மார்க்கம் கடைபிடித்தொழுகும் சான்றோராகிய புத்திமான்களுக்குக் கல்விச்செல்வமும், பொருட்செல்வமும் வந்தடைந்தால வரையாதளிக்கும் வள்ளலெனப் பெயர் பொருந்த யாசிப்பவர்கள்பால் இல்லையென்னுமல் தருமத்தைச் செய்து இவ்வுலககமாகிய இஷ்டகாம்யார்த்திகளைச் சலிக்க வனுபவித்து இறுதியில் புண்ணிய முதிர்ச்சியால் மோக்ஷானந்தசுகவாழ்வையும் பெறுவார்கள்.

சகலவற்றையும் உள்ளடக்கியிருப்பது பொருளாகையாலும், பொருளே மருளாகிய இருளை நீக்கி அருளைக் கொடுப்பதாகையாலும், பொருளே பொன்னுலகத்தையுங் கூட்டுவிப்பதாகையாலும், பொருளே எப்பொருளையுங்கொண்டு மெய்ப்பொருள் என்றும், கைப்பொருளென்றும காரந்து இன்று காரியாகப்பொருளெனப்பெயர் பெற்றிருப்பதாகையாலும், பொருளே இகபரலோக வாழ்வுகளுக்கு ஏற்றதாகையாலும், பொருளே அனைத்துமாய் அகிலத்திற்கும் ஓர் ஆதாரமா யிருப்பதாகையாலும் இப்பொருளைப் புண்ணியமூர்த்தியும் வேதப்பொருளும் விமலருமாகி எங்கு நிறைந்த இறைவனது சுரூபமென்றே ஆழ்ந்த கருத்தையுடைய அறிஞர்களால் நிச்சயஞ் செய்யப்பட்டதோர் துணிபாம்.

இவ்வகைத்தாகிய பொருளைப் பெற்ற புத்திமான்கள் உலகயின்பத்தை யனுபவித்துத் தருமஞ்செய்து புண்ணியத்தைப்பெருவிடில் அவர்கள் குங்குமஞ் சுமந்த கழுதைகட்கொப்பாகி மறுமையிற் கொடியநரகங்களிற் துன்புற்றுப் பிறகு மிஞ்சித்தப் புண்ணியவசத்தால் மானிடராகப் பிறந்தாலும் கொடியவியாதிகளாலும் தீராத வறுமையாலும் துன்புறுவார்களென்றும் ஆன்றோர் கூறுவர்.

"கடிப்பிடுகண்முரசங்காதத்தோர்கேட்பர்
இடித்துமுழங்கியதோர் யோசனை யோர்கேட்பர்
அடுக்கியமூவுலகங்கேட்குமேசான்றோர்
கொடுத்தானெனப்படுஞ்சொல்."

என்னும் உண்மை வாக்கியத்தின்படி ...த்தைப்பெற்ற புண்ணியவான்கள் அடையத்தக்கனவாகிய புண்ணியங்களில் புருஷார்த்தம் நான்கினுள் முதன்மையாய் விளங்கும் அறம் என்னும் பெயர்கொண்ட தருமத்தை யாசிப்பவர்கள்பால் இல்லையென்னுது ஈந்து அடையும் புண்ணியம் இம்மானிடஜென்மத்தில் அடையும் பேறுகளில் பெறும்பேறெனக் கற்றுய்ந்த முதியோரின் சித்தாந்தமாயிருக்கின்றன. இவ்வாறு பெறுதற்கரிய பேற்றைக் கொடுப்பதும் தருமத்திற்கும் இன்பத்திற்கும் காரணமா யிருப்பதும் புருஷார்த்தங்களில் புகழ்ச்சியெய்தி இரண்டாவதாகவிருப்பதும் அளவறற் அருத்தங்களைக்கொண்டு அர்த்தரூடமா யிருப்பதுமான பொருளைப்புண்ணியத்தாலடைந்து புண்ணியத்தைத்தேடுவது அரிதினுமரிது. மேற்சொன்ன கருத்தை உள்ளமைத்தே,

"அரிதரிதுமானிடராதலரிது
மானிடராயினுங்கூன்குருடுசெவிடு
பேடுநீங்கிப்பிறத்தலரிது
பேடுநீங்கிப்பிறந்தகாலையும்
ஞானமுங்கல்வியுநயத்தலரிது
ஞானமுங்கல்வியுநர்ந்தகாலையும்
தானமுந்தவமுந்தாஞ்செயலரிது
தானமுந்தவமுந்தாஞ்செய்வாராயின்
வானவர்நாடுவழிதிறந்திடுமே"

எனப் பூலோகசரஸ்வதியாக வந்துதோன்றிய கவிசார்பமாகிய ஔவையார் அருளிச்செய்த நீதிச்சொல்லொன்றுண்டு. இதுநிற்க. மேற்போந்த மனிதப்பிறவியில் உயர்ந்தோராய் மதிக்கப்படுகிற ஆடவர்களால் விரும்பப்படும் பொருள்களிலே மாதருயர்ந்தவராம். மாதரும் ஆடவரும் வித்தும் மரமும் போன்றிருக்கின்றனர். ஆடவ ரனுபவிக்கும் சிற்றின்பங்களிலே மகளிரிடத்து அனுபவிக்கும் இன்பமே சிறந்ததாக மதிக்கப்படுகிறது. அவ்வின்பத்தையுடைய மகளிரையே உலகமெல்லாம் பின்பற்றுகின்றது. தெய்வப்புலமைத்திருவள்ளுவரும் காமத்துப்பாலிலேபுகழ்ந்து மாதர்களின் பெருமையையெடுத்துக்கூறியது ஜகத்பிரசித்தமேயன்றோ.

மகளிரையின்றிப்பிரபஞ்சமேது
மகளிரையின்றிஇல்லறமேது

மகளிரில்லையாயின்சிற்றின்பமல்லது
பேரின்பமென்பதுமில்லையாம்-

சிற்றின்பத்தினாலிவ்வண்ணமே உலகுக்குப் பெருமையையளிக்கும் மகளிரது மேன்மையும் வல்லமைகளையும் எடுத்துப்பேச எவர்வல்லவர்- உலகத்தில் பெண்களாய்ப் பிறந்தோர் விவாகமில்லாமல் கன்னிகைகளாயிருக்கும் பருவத்தில் தாய் தந்தையர் ஆதீனத்திலும், விவாகமாயினபின் கணவர் ஆதீனத்திலும், கணவர்க்குப் பிற்காலம் புத்திரர் ஆதீனத்திலும், புத்திரரில்லாவிடில் சகோதரர் ஆதீனத்திலுமிருக்கவேண்டுமேயல்லது ஒருபோதும் பெண்கள் சுவாதீனப்பட்டு இருக்கலாகாது- தாய் தந்தையர்கள் தங்கள் சிறுமியர்களுக்கு இளமைப் பருவத்திலேயே கடவுளுடைய குணங்களையும், புண்ணியபாவங்களையும், சுவர்க்கநரக பலன்களையும் கணவனுக்குத்தொண்டுசெய்யவேண்டிய முறைமையையும் கற்பித்து வீட்டுவேலைகளைப்பழக்கவேண்டும்-

'பெண்களுக்கு முக்கியம்பதிவிரதம்' என்பதைத் தங்கள் புதல்வியர்க்குபதேசித்துப்பிறகு கல்விச்செல்வம் பொருட்செல்வம் நிறைந்த நற்[illegible] 'ஒருவனுக்கு[illegible]'க் கன்னிகாதானஞ்செய்து தாங்கள் கற்பித்த நற்குணநல்லொழுக்கங்களைக் கடைபிடித்தொழுகக்கண்டு களித்தல் பெற்றோர்[illegible]ய்தற்குரிய தர்மம்-

'குலமகட்கழகு தன்கொழுநனைப் பேணுதல்' என்னும் கருத்தையொத்து மனைவியானவள் ஈஸ்வர சங்கற்பத்தினால்வாய்த்த கணவன் அழகில்லாதவனாயினும், நற்குணமில்லாதவனாயினும், ரோகமுடையவனாயினும், கிழவனாயினும் அவனை அவமதியாது நன்குமதித்து வழிபடல்வேண்டும்-

பி—ன்

இன்னும்வரும்

விவேக விசாரங்கள்

மாயையென்னும் பைசாசமானது தனது நிஜவடிவைக்காட்டாமல் மோகத்தைத்தராநின்ற விஷயங்களென்னும் நானாவித சொரூபங்களைத் தாங்கிநிற்க அறிவில்லாத மாந்தர் தமது இச்சையென்னும் கரத்தாலவற்றைப்பற்றி அனுபவிக்கப் பார்க்கின்றனர். அப்பொழுது மாயையோ,தனது துக்கமென்னும் வாயில் அவரைப் போட்டுக்கொள்கின்றது. இவ்வெதார்த்தத்தை உணர்ந்த அறிஞர்கள் மாயாதோற்றங்களாகின்ற விஷயங்களைக் காணுந்தோறும் விவேகமென்னும் மாரணமந்திரத்தைப் பிரயோகிக்கிறார்கள். அதனால் மாயையானது தானெடுத்த பல வடிவங்களுடன் அக்கினியினால் தகிக்கப்பட்ட வஸ்திரம்போன்று ஆகிவிடுகின்றது-

ஜென்மமென்னும் சாகரத்தில் சுழிக்கின்ற இச்சையென்னும் சுழியில்அகப்பட்ட மாந்தர் நிராசையென்னுந் தெப்பமேறி சற்குருவென்னும்தீபஸ்தம்பத்தினின்றும் எழாநின்ற ஞானம் என்னும் ஒளிபற்றிச் செல்வினன்றி ஆனந்தப்பிராப்தியாகின்ற மோட்சமென்னுங்கரையை அடையார்கள்-

குழந்தை தனக்கு இதம்செய்யினும் அகிதம் செய்யினும் தாயானவள் அதனிடத்தில் மாறாத அன்புடையவளாயிருக்கின்றாள்- அவளுக்கு அதனிடத்திலுள்ள அன்பு சுபாவமாகவும், யாதொரு பிரயோஜனத்தையும் கருதியல்லாமலும் இருக்கின்றது- அதுபோன்று கடவுளினிடத்திலும் அவருடையதோற்றங்களாக விளங்குகிற சகல ஜீவர்களிடத்திலும் பக்தர்கள் செலுத்தும் அன்பானது பிரதி பிரயோஜனத்தை நோக்கி உண்டாகாததும் சுபாவமாகவே எழுகின்றதும் ஒருபொழுதும் மாறாததுமாக இருக்கின்றது-

பூமியானது தன்னைச்சுற்றியுள்ள ஆகாயத்தில் வரநேரும் கல் முதலிய கனத்த பொருள்களைத் தன்னுடைய ஆகர்ஷண சக்தியால் இழுத்துத் தன்னுடன் சேர்த்துக்கொள்கின்றது- ஆனால் தனக்குச் சமீபமாயேனும் ஆகாயத்தில் பறக்கும் நுண்ணிய அணுக்களை அங்ஙனம் செய்வதில்லை. அதுபோலவே ஞானிகளும் (விவேகத்தால்) கனமுடையவர்களைத் தமது சக்தியால் கவர்ந்து தம்மோடு சேர்த்துக்கொள்கின்றனர்- ஆனால் (விவேகமில்லாத) பதர்கள் எவ்வளவு சமீபத்திருப்பினும் அவர்களை அங்ஙனம் செய்கிறார்களில்லை-

தென்னைமரத்தின் மட்டையில் ஓர்விதவண்டுபுகுந்து கொள்ளுகிறதுண்டு- அவ்வண்டு மட்டையிலுள்ள குருத்துகளையறுத்துக் கெடுத்துப்போடுவதினால் மரத்தினுடைய வளர்ச்சி தடைபட்டுக் காய்ப்பதும் கெட்டுவிடுகின்றது- ஆனால் அவ்வண்டை யெடுக்கத்தெரிந்தவர்களைக்கொண்டு எடுத்துவிட்டால [illegible] முன்போல வளர ஆரம்பித்துச் சீக்கிரத்தில் பலனையும் கொடுக்கும்- அதுபோ[illegible]வே பல மனிதர்களுடைய மண்டையில் அகங்காரமானது புகுந்து அவருடைய விவேகத்தைஅரித்துவருகின்றது- அது சாந்தமுதலிய நற்குணங்களைத்தின்று மனிதனுடைய ஆத்மார்த்த வளர்ச்சியைத்தடுத்து மோக்ஷபலத்தையுங் கெடுத்துவிடுகின்றது- ஆனால் அவ்வகங்காரத்தை எடுக்கத்தெரிந்தவர்களாகிய ஞானிகளைக்கொண்டு அதையெடுத்துவிட்டால் ஆத்மார்த்தவளர்ச்சி ஓங்கிமோக்ஷபலத்தை வெளியில் கொடுக்கும்-

பூமியின் பலபாகங்களிலிருந்து எண்ணிறந்தநதிகள் சமுத்திரத்தில்வந்துசேர்கின்றன- அவைகள் மூலமாய் எவ்வளவோ ஜலம் நிமிஷந்தோறும் சமுத்திரத்தில்சேர்ந்தபோதிலும் சமுத்திரம்தன்கரையை மீறாமல் எப்பொழுதும் போலிருக்கின்றது. ஏனெனில்மேகத்தின்வழியாய்ப் பரோபகாரநிமித்தம் வரவுக்குத்தக்கபடியுள்ளஜலம் செலவாகின்றது. அங்ஙனம்செலவில்லையாயின் சமுத்திரஜலமுழுவதும் கரையைஉடைத்து வெளியில்செல்லுமென்பதில் சந்தேகம் இல்லை- அதுபோன்றுபலவழியாலும் ஐஸ்வரியத்தைப் பெறுபவர்கள் பொதுநன்மையைக்கொடுக்கும்வழிகளில் வரவுக்குத்தக்கபடி செலவுசெய்வதுஉசிதமாகும்- அவ்விதம்செலவுசெய்யாமல்லோபத்தினால்பணத்தை இறுகப்பிடித்து வைத்திருப்பின் முழுமுதலும் வெளியேகழுவுகின்றது-

பேராசையென்னுமாது 'யாரைஅடைவோம்' என்று இவ்வுலகத்தில்சஞ்சரித்துவருகின்றாள்- அவளை யாரேனும் விரும்பிச்சேரின் தரித்திரமென்னுமகவை உடனே ஈன்றுவிடுகிறாள்- அவளையறியாமல் சேர்ந்துகெட்டவர்களனேகருண்டு-

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ப்ரம்மவித்தியா.

சார்வரி௵ ஆவணி௴ 10௳

ஆரியாசாரரகசியம்

தொடர்ச்சி

முன்னோர் கற்பிக்கும் வழி

ஆரியர்காள் !

இங்கு முன்னோர்கள் வாலிபர்களுக்கு நற்பயனுடனும் நற் சம்பிரதாயத்தோடுங்கூடிய கல்வியைக் கற்பித்த வழி முறையே சொல்லப்பட்டது. அம்முறை இக்காலத்தில் நசித்துப்போய் எங்கும் சன்மதம், தர்மம், வர்ணம், ஒழுக்கம் முதலியவற்றிற்குக் கெடுதி நேர்ந்துவிட்டது- அப்படிக்கிருந்தபோதிலும் இக்காலத்தவர்களும் பிறர்குற்றத்தை யெடுத்துக்காட்டுந்தன்மையால் பலவாறு அவ்வழியைத் தூஷிக்கிறார்கள்- நாம் எங்கும் குற்றத்தையே யெடுத்துரைக்கவந்தவர்களில்லை- அப்படிக் குற்றத்தையே யெடுத்துரைப்பவர்களுக்குப் பெரியது யாதுமில்லை- பிரும்மசிருஷ்டியிலகப்பட்ட எல்லா வஸ்துக்களும் கெடுதலுடன் கூடியவைகளே- அப்படியானாலும் உலகத்தில் துக்கமின்றிச் சுகம் கிடைப்பதில்லை- மிகவுந் துக்கத்துடன் சம்பந்திக்காதது மோக்ஷத்தைத் தவிர்த்து வேறில்லையென்று மிக ஆவலுடன் கூடிப் பெரியதோர் ஆசாரரகசியத்தில் சில சொல்ல எத்தனிக்கிறோம்- உலகத்தில் ஓர் வஸ்துவானது அதனிடமுள்ள நற்குணங்களால் எடுத்துக்கொள்ளத்தக்கதும், கெட்ட குணங்களால் தள்ளத்தக்கதுமாகிறது- பண்டிதர்காள் பாருங்கள் ! மிக ஆச்சரியமான பிராசீனர்களுடைய நடவடிக்கையைச் சத்துருவாயிருந்தாலும் உலகில் ஆரியரைப் புகழாதவன் வருமிரான். அப்படிக்கிருந்தபோதிலும் அவன் தனக்குள் சந்தோஷப்படுவான்- நிற்க- பிரகிருதவிஷயத்தைச் சொல்வாம்- அக்ஷராப்பியாஸத்தில் ஏற்படுத்தப்பட்டவர்களான ஐந்துவயதுமுதலுள்ள பாலகர்கள் ஸ்வபுத்தியின்றியே நன்மந்திரசித்தர்களாகிறார்களென்று முன்னமே நிரூபித்தோம்- அங்கு மந்திரத்தின் ஸ்வரூபம் சுருக்கப்பட்டமையாலும் மந்திரரகசியார்த்தமானது வேறு பிரகரணத்தில் சொல்லப்பட்டபோதிலும் விஷயங்களின் பலத்திற்காக மறுபடியும் விஸ்தாரமாகச் சொல்லுகிறோம்- எப்படியென்றால்

ஸ்தூல மந்திரங்கள் வியக்தம், அவ்யக்தம் என்றிருவகைப்படும்- சூக்ஷும மந்திரங்கள் மாத்ருகாஸ்வரூபங்களாயும் மிகவும் சூக்ஷும மந்திரங்கள் உன்மாத்ருகைகளாயும் மிகவும் சூக்ஷும மந்திரங்கள் அநேகங்களுமுண்டு- இவ்வித பேதங்கள் உதாரணங்களுடன் மேலே சொல்லப்படுகின்றன. இவைகளுள் வியக்தமந்திரங்கள் நான்மறை முதலி

[illegible]

யன- அவ்யக்தமந்திரங்கள், பீஜாக்ஷரங்கள் இவைகளுள் வியக்தமந்திரங்களின் அர்த்தம் இயற்கையாகவே தெரியும்- வேதாங்கங்களை நன்று கற்றோர்க்குச் சுலபமாயும் உபநிருங்கணங்களை யறிந்தோர்க்கு மிகச் சுலபமாயும் உலகபாஷை, வேதபாஷை இவைகளின் பதபதார்த்தங்களைக் கற்றறிந்தோர்க்கு மிகவதிசுலபமாயுமிருக்கும்- அம் மந்திரப்பயனையடையச் சிறிதே புராணத்திலுள்ளவைகளும், சில மந்திரங்கள் உபநிடதங்களிலும் அநேகமாகத் தந்திரக் கிரந்தங்களிலுமுள்ளவைகள்- இவைகளின் அர்த்தம் வ்யக்தமந்திரத்தைப்போல் அவ்வளவு சுலபமாகத் தெரிவதில்லை- அப்படிக்கு நம்மால் உச்சரிக்கப்படுகிற மந்திரங்களின் அர்த்தமானது கோசம் முதலியவற்றாலாவது அல்லது வேறு சில கருவிகளினாலாவது எளிதிலறியக்கூடும்- சூக்ஷுமமாத்ருகையினர்த்தத்தை யறியவேண்டுமானால் உண்மையை யறிந்தோர்களுடைய சம்பிரதாயத்தைத் தவிர்த்து வேறு சாதனமில்லை. ஆகையாற்றான் ஆறுகுணமுடைய ஆனந்தத் தாண்டவமூர்த்தியானவர் தன்னையறிந்த சித்தர்களான பாணினி முதலிய மகாமுனிகளுக்குச் சொல்லுக்கும் மனதிற்குமெட்டாத மாத்ருகையினுண்மையை யுரைக்கவேண்டுமென்று அகாராதி க்ஷகாராந்தத்திவத்தை உடுக்கு அடிக்கும் வியாஜமாக உபதேசித்தாரென்ற கதை நம் காதில் படுகிறது- அந்த வர்ணங்களினர்த்தங்களை முறையே பின்னால் சொல்லுகிறோம்- ஆகையாறுனவை சூக்ஷுமமெனப்பட்டன- அம்மாதிருகை காளகமென்ற நஞ் சுழும்பு முடிச்சுக்குமேல் வந்தால் பஷ்யர்மாத்ருகையென்னும் மற்றவர்காதில் படத்தக்கதென்றும் சொல்லப்படுகிறது. எது மனதாலுச்சரிக்கப்பட்டு வேறுசப்தத்தைக்கேட்காமல் காதை நிக்கிரகித்தவனுக்குத் தியானமாத்திரத்தில் அடையப்படுகிறதோ அது அந்தர்மாத்ருகையெனப்படும்- இது பஷ்யர்மாத்ருகையைக்காட்டிலும் சூக்ஷுமமாதலால் மிகவும் சூக்ஷுமமென்று சொல்லப்பட்டது- அது தாலுமுதலிய வர்ணோத்பாதக ஸ்தானங்களை யபேட்சிக்கிறதில்லை- வர்ணத்தைக்காட்டும் காத்தையுமபேட்சிக்கிறதில்லை. பின்னையோவென்றால், எல்லா வர்ணோத்பாதகஸ்தானங்களிலும் எப்பொழுதும் தியானிக்கப்பட்டால் பயனை உண்டாக்குகின்றது- மிகவுமதிசூக்ஷுமான மற்றது தவனிமாத்திரமுள்ளது- அதைத்தான் சித்தர்கள் எல்லாவற்றிற்கும் காரணமென்று சொல்லுகிறார்கள்- அவ்விஷயத்தில் உதாகரணத்தைக் கிரமமாகவும் அதின்பயனைத் தலைகீழாகவும் சொல்வாம்- எப்படியெனில் 'அதிநீஜை' என்பதாதி மந்திரங்கள் வ்யக்தங்களெனப்படும்- 'ஸ்ரீம்,ஹ்ரீம்' என்பதாதி அவ்யக்தங்களெனப்படும்- 'க, ஜ' என்பதாதிகள் மாத்ருகைகளெனப்படும்- 'பூமியில் லகாரத்துடன்கூடிய வாயுவை எத்தி' வென்பதாதி இடங்களில் சொல்லப்பட்டவைகள் அந்தர்மாத்ருகைகளென நினைக்கத்தக்கவைகள்- இதைக்காட்டிலும் நன்குணர்ந்த யோகத்தையுடைய சூக்ஷும புத்திசாலிகளால் அறுகே ஸ்தானத்தில் நாதம் முதலிய ஸ்வரூப

[illegible]

த்தால் அனுபவிக்கப்படுகிற மந்திரத்தின் சூக்ஷுமநிலையானது நாதரூபமாகவேயிருக்கும்- அதுதான் நூல்களில் காரணவஸ்துவென்றும், பிரணவமென்றும் சொல்லப்படுகிறது- பிரணவநாதங்களுக்குப் பேதமில்லாததால் நாதமே காரணமாகும்- பிரணவத்தினிடமிருந்து உலகமுண்டாகின்றதெப்படியெனில் ஒருவன் சஞ்சரிக்கும்பொழுது வெகுதூரத்தில் ஓர் மலையைப் புல், பூண்டு, புதர்மரமொன்றுமில்லாத வெறும் மண்ணால்செய்யப்பட்ட உயர்ந்த உருண்டையென்று தீர்மானிக்கிறான்- பிறகு அம்மலைக்குச் சமீபத்தில் போகப்போக மரங்களெல்லாம் புல்லுகளைப்போல் முளைக்கிறதாகத் தோன்றுகின்றன- பிறகு அதைக்காட்டிலும் சமீபமான பிறதேசம் போகப்போக அம்மலைப்பிரதேசங்களில் அனேக புதர்களும், அனேக பெரிய விருட்சங்களும் மற்றுமனேக கொடிகள், புதர்கள், இளம் புல்கள், அதன் நடுவே மண்கள், சுக்காங்கல்கள், தாதுக்கள், உபதாதுக்கள், உழமண்கள், கல்லுகள் இவைகளெல்லாம் அப்பொழுது தனித்தனியாகக் கண்களுக்குப் புலப்படுகின்றன- மனுஷ்யன் தூரத்திலிருக்கும்பொழுது எவ்வித ரூபமாகத் தோன்றியதோ அது காரணமென்றும், சமீபத்தில் வந்தபொழுது எது தோன்றியதோ அது காரியமென்றும் சொல்லப்படும்- எவை தூரத்திலிருந்து பார்க்கும்பொழுது மண்ணாகத் தோன்றியதோ அவைதான் சமீபத்தில் வந்தபொழுதும்- அப்படியே, ஒருவன் பெரிய மலைஅருவியைச் சிறிய குளத்தைப்போலும் அல்லது அதைவிடச் சிறிதாயும் காலடியாலளக்கக்கூடியதுமான மார்க்கத்தைப்போலும் எப்படி வெகு தூரத்திலிருக்கும் காட்டுத்தீயை மின்னற்கொடியைப்போலும் பார்க்கிறானோ, அவனே கிட்ட வரும்பொழுது பெரிய நதியையும், பெரிய காட்டுத்தீயையும் தன்மயமாகவே பார்க்கிறான்- வெகுதூரத்திலிருக்கும்பொழுது சிறியதாகத்தெரிந்த அந்த ஜலமே கிட்ட வரவர விருத்தியடைந்து ஜலத்தின் காரியமாகிய நதியாகிவிட்டதென்று அறிகிறான்- அப்படியே காட்டுத் தீயையும் தேயுவின்காரியமென்றே யறிகிறான்- அம்மாதிரி இங்கு வெகுதூரதிலிருக்கிற ஒருவன் வெறும் சப்தத்தைமாத்திரம் கேட்கிறான்- பிறகு கொஞ்சம் சமீபத்தில் போகும்பொழுது இச் சப்தம் மனிதர்களுடையதென்றும், இன்னும் சற்று சமீபித்தபொழுது இன்ன பாஷையென்றும், இன்னுஞ் சற்று சமீபித்தபொழுது இன்னவார்த்தையை இன்னதற்காகச் சொல்லுகிறார்களென்றும் அறிகிற அந்தக் கிரமத்தைச்சொல்வாம்- எப்படியெனில் முதலில் ஏதோ ஓர் பெரிய சப்தம் கேட்கிறதென்றும், பிறகு இது மனிதர்களுடைய சண்டைபோடுகிற கோலாகல சப்தமென்றும், பிறகு தெலுங்காளென்றும், பிறகு குண்டகுப்பையனென்ற ஒரு மனிதன் பேசுகிறானென்றும், வெகு கடோரமாய் மற்றவர்களை வைகிறானென்றும், ஆசையினாலிதிலிருந்து கிடைத்தது யாதெனில் நாதத்தின் காரியம் சப்தம் தவிர்த்து வேறில்லையென்று- குறிப்பிட்டு நாதங்கள் புலப்படும்போது ஓங்காரத்தைத் தவிர்த்து

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[மூ—கா] [illegible]

[illegible] எரு॥

வேறிலே. எப்படியெனில் உலகில்யாவரும் பெரிய இருளி லோ, பெரிய சப்தத்திலோ, மிகப் பயங்கரமான காட்டி லோ, பெரும் சுழல்காற்றிலோ அகப்பட்டுத் திரும்பும்பொ ழுது எப்படியிருந்ததென்று கேட்டால் 'ஓ நா' என்று சொல்வார்கள். எப்படியெனில் காட்டில் சுழல்காற்று 'ஓ நா' என்று வீசிற்று என்றும் இரவில் பெரும்இருட்டில் ஒருவரையும் காணேன் ஒருசப்தத்தையுங் கேளேன் அப்பொழுது எனக்கு எப்படி இருந்ததென்றால், 'ஓ நா' என்று பயங்கரமாயிருந்ததென்றும் சொல்லுகிறான். இவ்வித அனுபவத்தில் பாஷைபேதங்கிடையாது; தேசபேதமுமில்லை; யாராவது அந்த நாதப் பிரத்தியக்ஷத்தை 'ஆ, ஈ' என்றாவது அல்லது 'அ, இ' என்றாவது 'அ, உ' என்றாவது அனுபவிப்பதில்லை, ஆனால் அவன் சித்தஸ்வாதீனமில்லாதவனும் பயந்தவனுமாயிருந்தாலும் யாவருக்கும் வேறிடத்தில் சித்தம் போகாமலிருக்கவேண்டுவதைத் தவிர்த்து வேறிலே. ஆகையால் என்னகிடைத்ததென்றால், பிரணவத்தினிடம் இருந்துதான் எல்லாச் சப்தங்களும் உண்டாகின்றதென்று. இனி எழுத்துகளின் பொருள்களை முறையே நிரூபிப்பாம்.

வருமி

கடிதம்

கடிதகர்த்தர்களி னபிப்பிராயம்பத்திராதிபரைச்சாரா

சதசுலோகி.

தொடர்ச்சி.

(அ-கை) இனி பிரபஞ்சமித்தையெனக் கூறுவர். முதலில் அதை ஸ்வப்ன திருஷ்டாந்தத்தால் நிரூபிக்க ஸ்வப்ன தசையினது சொருபத்தைக் குறிக்கின்றார்:—

ஜாகராவஸ்தையில் புத்திரமித்திராதி பரிபாலன விஷயத்தால் மிகவருந்தின அந்தக் காரணமானது வெளிப்புலன்களது வியாபாரங்களைத்துடன் யாதொருவியாபாரமுமற்று ஒழிவடைகின்றது. மீண்டும் சொப்னத்தின் ஸம்ஸ்காரத்தாலுண்டானதும் ஸ்வபனதேகத்தில் அனுபவிக்கப்பட்டதுமான விஷயங்களனைத்தையுமொத்து, பரவஸ்துக்கு அபிமுகமாய்ச்சென்று அதன்கண்ணே நெடுநேரம் சுகித்திருக்கின்றது. (முற்குறித்தது ஸ்வப்னவஸ்தை. இது சுழுத்தி அவத்தையாம்) எ-று (75)

[மூ—கா] [illegible]

[illegible] எசு॥

[மூ—கா] [illegible]

[illegible] எஎ॥

[மூ—கா] [illegible]

[illegible] எஅ॥

[மூ—கா] [illegible]

(அ-கை) பூர்வபக்ஷத்தைக்கூறி அதனைநிலைநாட்டுகிறார்.

ஸ்வப்னவஸ்தையில் போகஸாதனமான ஸ்தூலசரீரமில்லாதபோது அதில் சுகம் துக்கம் முதயவைகளுடைய அனுபவமெங்ஙனமாகும்? ஸ்வப்னத்தில் அந்த வியவஹாரத்திற்கு யோக்கியமான சரீரமென்று புதிதாயுண்டாகின்றதெனின், அங்ஙனமது உண்டாவதற்கு ஹேதுவாய ஸாதனங்கள் யாதொன்றும் காணவில்லையே; எதனிடத்தினின்றுண்டாயதிது? ஸங்கற்பத்தாலுண்டாயதெனின், ஸ்வப்னத்திலனுபவிக்கப்பட்ட ஸுகதத்தின் முடிவைக் குறிக்கின்ற ரேதஸ்உண்டாதலை ஸ்தூலசரீரத்தில் காண்பதெப்படி. எ-று (76)

(அ-கை] வேறு தூஷணத்தையும் குறிக்கின்றார்,

ஸ்வப்னவஸ்தையில் திருடன், புலி, முதலியவைகளால் பீடிக்கப்படுவதாகக்கண்டு அழுகிறான்; பலவாறாக உளறுகிறான்; சந்தோஷமடைகிறான்; ஒன்றை மிகவும் கொண்டாடுகிறான் (ஆகவே இதன் சித்தாந்ததைக்காட்டுகின்றார்) ஆகையால் ஸ்வப்னவஸ்தையிலும் அந்தராத்மா ஸ்தூலசரீர சம்பந்தத்தை விடுவதில்லை. ஆனால் முன்ஜாகராவஸ்தையில் சரீரம், பிள்ளை, பெண்டீர், குதிரை, புலி காசி முதலாய க்ஷேத்திரங்கள் எக்கெந்த வஸ்துக்கள் அனுபவிக்கப்பட்டனவோ, ஸம்ஸ்கார விசேஷத்தாலவைகளை ஸம்ஸ்காரதேகத்தை யாசிரயித்து சிருஷ்டிக்கிறான். எ-று (77]

(அ-கை) கீழ்சொல்லியவை வேதத்தின் கருத்துக்கிணங்கினதாயிருக்கின்றதெனக் குறிக்கின்றார்.

ஜாகராவஸ்தை ஸ்வப்னவஸ்தை இவ்விரண்டினுள் ஸ்வப்னவஸ்தையென்பதுஇரண்டாவது என அனுபவஸித்தமான விஷயம். அவ்வவஸ்தையில் புலன்களனைத்தையும் இழுத்துக்கொண்டு அந்தராத்மாவாகிய புருஷன் ஆன்மஜோதியாய் விளங்குகிறான். சரியானபடுக்கையில் படுத்துறங்குகின்றஸ்தூலசரீரமோ அவ்வான்மஜோதியாலே விளங்கும். அச்சரீரம் ஸம்ஸ்கார ரூபங்களான தனதிஷ்ட வஸ்துக்களை யுண்டுபண்ணிக்கொண்டு ஸம்ஸ்கார ரூபமாகவே சஞ்சரிக்கின்றது. எ-று (78)

(அ-கை) முன் சுலோகத்தில் தேகத்தை விட்டுப்போகிறதென்று கூறப்பட்டது. அப்படியானால் அது ஜீவனுள்ளதா, ஜீவனற்றதா? ஜீவனுள்ளதாயின் வியாபாரமற்றதாவதேன்? ஜீவனற்றதாயின் சுவாஸம் முதலியவற்றுடன் கூடியிருக்கிறதெப்படியென ஆசங்கைநிகழ, அதற்கு இரண்டு சுலோகங்களாலுத்தாரஞ் சொல்லுகிறார்.

தனது படுக்கையில் கிடக்கின்ற சரீரத்தை சுவாசமாத்திரமாயுள்ள ப்ராணங்களால் காப்பாற்றி வருகிறான். அ

[illegible] எ௯ ||

[ஸு—கா] [illegible]

[illegible] அ௦ ||

[ஸு—கா] [illegible]

[illegible] அக ||

[ஸு—கா] [illegible]

[illegible] அஉ ||

[illegible]

தராத்மா இன்றேலது பிரேரத்திற்குச் சமமாய், ஜீவன்ற ஜந்துக்களின் வாலினை முகர்ந்தறிய வல்லமையுள்ள நாய்முதலியவைகளுக்கு ஆகாரமாகிவிடும்- அங்ஙனமாகா வண்ணம் காப்பாற்றிவருகிறான். அவன் ஸ்வப்னத்தில் தனது சாமர்த்தியத்தால் குதிரை, இரதம், குளம், குட்டை, ஆறு தோட்டம், மித்திரன், பெண்டிர் முதலியவைகளைச் சிருஷ்டிக்கிறான். எ-று (79)

யானை, புலி, திருடன், சத்துரு, பாம்பு, குரங்கு, முதலியவைகளையும் சிருஷ்டிக்கிறான்; சிலகாலம் தனது பெண்டிர்களுடன் பற்பல லீலைசெய்கிறான்; சிறிதுகாலம் அறுசுவைகளுடன் மிருஷ்டான்னத்தைப் புசிக்கிறான்; சிறிதுகாலம் நான்மிலேச்சனுகினேனெனச் சங்கிக்கிறான்; சிறிதுகாலம் புலிமுதலியன வந்ததாகப்பயந்து ஓடுவதுபோலும் அழுவதுபோலும் காண்கிறான். எ-று (80)

(அ-கை) இனி ஜாகராவஸ்தையில் ரேத்திரஸிருஷ்டிபக்ஷத்தைக் குறிக்கின்றார்.

இப்பியைக்கண்டவிடத்து அதன்சொரூப வறிவின்மையால் வெள்ளியும், கானல்நீரைக்கண்டவிடத்து சூரியகிரணமென்ற அறிவின்மையால் நீரும், பழுதையைக்கண்டவிடத்து பழுதையென் றறிவுதோன்றாமையால் பாம்பும் தோன்றுவதுபோல் (ஜாகராவஸ்தையில்) யாம்காணக்கூடிய பொருளனைத்தும் அதனிடத்து அந்தர்யாமியாய் விளங்காநின்ற ஆன்மசொரூபத்தை யறியாமையாற் றோன்றுகின்றனவாம்- இப்பியின்கண் வெள்ளியும் கானல் நீரும் காணப்படும்பொழுது, தரித்திரனுக்கும் தாகமெடுத்தவனுக்கும சுகமுண்டாவதுபோல் தோன்றும்- அங்ஙனமே கயிற்றின்கண் பாம்பு தோன்றும்பொழுது பயமுண்டாகும்- ஆகவே வஸ்துசொரூபவறிவின்றி காணப்படும் பொருள்களெல்லாம் துக்கத்தை விளைவிக்குமேயாலும் அச்சமயம் சுகம்போலவே தோன்றுமாம்- எ-று (81)

(அ-கை) கீழ்சொல்லியவிஷயத்தில் ஸ்ரீபகவானுடைய வாக்கியத்தைக் கூறுகின்றார்-

மாயையினது அத்தியாஸத்திற்கு ஆசிரயனான என்னால் ஜகமனைத்தும் வியாபிக்கப்பட்டதாகலின் பூதவர்க்கங்கள் என்னிடத்துளவேயன்றி அவற்றின்கண் யானில்லவேயில்லை- இப்பியின்கண் வெள்ளி தோன்றுமேயன்றி வெள்ளியின்கண் இப்பி தோன்றுதன்றே- ஆகையால் என்னிடத்து பூதங்கள் ஆரோபிக்கப்பட்டனவேயன்றி வேறல்லவென ஜகதீசனான ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவான் கூறினமையால் காணப்படுவனவெல்லாம் இந்திரஜால வித்தையிற் றோன்றுவதுபோல் பொய்யே- எ-று (82)

ஜகம்மித்தையென்ற பிரகரணம்முற்றிற்று.

[ஸு—கா] [illegible]

[illegible] அங ||

[ஸு—கா] [illegible]

[illegible] அச ||

[ஸு—கா] [illegible]

[illegible] அரு ||

ஸமாப்தி.

(அ-கை) இனி கன்மமீமாஞ்சாப்பிரகரணம் வியாக்யானம் செய்யப்படும்- அதில் பிராணிகளின் நல்வினை தீவினைக்குக் கன்மமேகாரணமென நிரூபிக்கின்றார்-

உலகத்தில் சுகத்திற்கும் துக்கத்திற்கும் காரணம் கன்மமே· இதனை யறியாதமூடர் மித்திரனால் சுகமும் சத்துருவால் துக்கமுமுண்டாவாய் வியவகரிக்கின்றான்- அது வீண்வாதமே- ஜனகமகாராஜனுடைய கிரகத்தில் யாக்ஞவல்கியர், ஆர்த்தபாகர், இவர்களும் யாதவகுலாதிபதியான ஸ்ரீகிருஷ்ணபிரானும் கன்மத்தையே காரணமாகக் கூறினார்களாகையால் அத்தகையகன்மத்தை இயற்றுதவன் யாருமில்லை எ-று (83)

(அ-கை) முன்சுலோகத்தில் கன்மத்தைப் புகழ்ந்தே சொல்லப்பட்டதாயினும் கன்மத்திற்குமாத்திரம் பயனைக் கொடுக்கும் சாமர்த்தியமில்லை- ஏனெனில் அசேதனமாகையாலென்க- ஆயின் ஈசனால் பிரேரிக்கப்பட்ட வதற்குத் தானச்சாமர்த்திய முண்டெனக்குறிக்கின்றார்-

கோடரியானது மரத்தை வெட்டுவது பிராணிகளால் பிரேரிக்கப்பட்டே. அன்னம் திருப்தி ஹேதுவாவதற்குக் காரணம் சாப்பிடுபவன் முயற்சியேயாம்- அத்தன்மைபோல் முன்னனேக ஜன்மங்களில் செய்யப்பட்ட கன்மங்கள் சுகதுக்கஹேதுவாவது அந்தராத்மாவால் பிரேரிக்கப்பட்டபொழுதே. நசுவரமான இதற்கு அவ்விஷயத்தில் ஸ்வாதந்திரியமில்லை- எ-று (84)

(அ-கை) க்ஷுத்திர தேவதைகளை யாராதிப்பதும் ப்ரம்மார்ப்பணமாகவே ஆகுமெனக் குறிக்கின்றார்-

வர்ணாச்சிரமத்திற்குத் தக்கவாறு ஸ்மிருதிகளாலும் மற்றவைகளாலும் விதிக்கப்பட்ட நித்தியம், காம்யம், முதலியகன்மங்களும் ப்ரம்மார்ப்பணமாகவே ஆகுமென வேதவாக்கியங்கள் வெகுஅழகாய் கூறுகின்றன- விருக்ஷங்களுக்கு வேரில் நீரைவிட்டால் கிளை

[illegible]

முதலியவைகட்குத்திருப்தியுண்டாவதுபோல் மூக்கு கண், ஜிஹ்வை, கை, கால், தலே, செவி, இவைகத்திருப்திசெய்விப்பதாலேயே அங்கியான ஆன்மாக்குத் திருப்திசெய்வித்ததாகும்- (இதுபோல் க்ஷுத்திர தேவர்களே யாராதிப்பதும் ஆன்மாவை ஆராதிப்பதுபோலாகுமென இதன்கருத்து-) எ-று (85

வரும்.

ஓர்உபன்னியாஸம்.

முன்தொடர்ச்சி,

விபூதிதரிக்கும் ஸ்தானங்கள் மூவகைப்பட்டனவாம்- அதாவது, முப்பத்திரண்டென்றும் பதினொன்றும் எட்டென்றும் அவைகளுள் முப்பத்திரண்டு ஸ்தானங்களேயும் அவைகளின் தேவதைகளேயும் முதலிற் கூறுவாம். நெற்றி, இரண்டுகாதுகள், இரண்டுகண்கள், மூக்கு, முகம், கழுத்து, இரண்டுதோள்கள், முழங்கைஇரண்டும், இரண்டுமணிக்கட்டுகள், மார்பு, இருபக்கங்கள், நாபி, ஆண்குறி இரண்டு, இரண்டுகண்டச்சதைகள், இரண்டுதொடைகள், இரண்டுதடுகள், முழந்தாள்கள், கணுக்கால்கள், புறங்கால்கள், ஆகஸ்தானங்கள் 32 களாம். தேவதைகள் முறையே ஈசனது எட்டு மூர்த்திகளும் எட்டுவித்தியாதிபர்களும் எட்டுத்திசை யதிபர்களும் எட்டுவஸுக்களுமாம். இவர்களது நாமமந்திரங்களே உச்சரித்து விபூதி முறையே அணிந்துக்கொள்ளத்தக்கது. பதினுறுஸ்தாதனங்களென்னவெனில்:—தலே, நெற்றி, இரண்டு காதுகள், கழுத்து, இரண்டு தோள்கள், இரண்டுமுழங்கை, இரண்டுமணிக்கட்டு, மார்பு, இருபக்கம், பின்புறம், ஆகப் பதினுறுகளாம். அவைகளின் தேவதைகளானः—சிவன், சக்தி, சாதாக்யை, ஈசன், வித்யாக்யன், வாமா, ஜெஷ்டைமுதலான ஒன்பதுசத்திகள், அசுவினிதேவதைக ளிரண்டுபேர்கள் இவர்களுடைய நாமமந்திரத்திஞல் கிரமமாக திரிபுண்டர தாரணம் செய்யவேண்டியது. மூன்ருவதான எட்டு ஸ்தானங்களும் அதன்தேவதைகளும் பின்வருமாறு காண்க. தலே, நெற்றி, இரண்டுகாதுகள், இரண்டு தோள்கள், ஹிருதயம், நாபி இவைகளே எட்டுஸ்தானங்களாம். ப்ரம்மதேவனும் ஸப்தரிஷிகளுமே தேவதைகளாம்' இவர்களின் நாமமந்திரங்களே யுச்சரித்து விபூதிதரிக்கவேண்டும். எந்தஸ்தானங்களிலேனும்அதற்குரிய தேவதைகளேத் தியானித்து மேற்கூறியமந்தி

[illegible]

ரங்களே யுச்சரித்து சிரௌதமான முக்கிய பஸ்மமோ ஸ்மார்த்தமான கௌணபஸ்மமோ இவைகள் கிடைக்காவிடில் லௌகிகபஸ்மமிவற்றைக்கொண்டு மூன்று புண்டரமாகத் தரிக்க வேண்டும். 'ஸத்யோஜாதம், வாமதேவாய, அகோர, தத்புருஷாய, ஈசானாய:' இந்த ஐந்து மந்திரங்களாலும் பஸ்மத்தைஎடுத்து 'அக்நிரிதி பஸ்ம' என்பதுமுதலிய மந்திரங்களா லபிமந்திரித்து 'மாநஸ்தோகே தநயே' என்ற மந்திரத்தால் உத்தூளனம் செய்துகொண்டு 'த்ர்யம்பகம்யஜாமஹே' என்றமந்திரத்தாலாவது 'த்ர்யம்பகம்யஜாமஹே' என்ற மந்திரத்தாலாவது பிரணவத்தாலாவது நடுவிரல் மூன்றுகளாலும் அல்லது நடுவிரல், பவித்திரவிரல், கட்டவிரல் இம்மூன்றுகளாலும் முற்குறித்த ஸ்தானங்களில் தரித்துக்கொள்ளவேண்டும். இம்மூன்று புண்ட்ரங்களுள் மேலுள்ளது ஸாமவேதம், நடுவிலுள்ளது யஜுர்வேதம், கீழுள்ளது ரிக்வேதம் எனமூன்றுகளேயும் வேதரூபமாகக் குறித்தனமையால் விபூதியால் குறுக்காகத் திரிபுண்ட்ரத்தைத் தரிக்கும் பிரமசாரி, கிரகஸ்தன், வானப்பிரஸ்தன், சந்நியாஸி இவர்கள் மகாபாதகோபபாதகங் களினின்றும் விடுபட்டுப் பரிசுத்தராவார்கள். அன்றியும் யாகம்முதலிய கிரியைகளாலும் பற்பல தீர்த்த யாத்திரைகளாலும் வேதாத்தியயனங்களாலும் அனேக தவம்புரிதலாலும் அனேக மந்திரங்களே ஜபித்தலாலும் யோகப்பயிற்சியாலும் தானங்களாலும் மற்றுமெவ்வித புண்ணியங்களாலும் கிடைக்குமிம்மை மறுமைப்பயன்களே இவ்விபூதியணிவதாலேயே பெறுவார்கள். அங்ஙனமே சான்றோர் வசனமும்—'யாகங்களாலும் மற்றுங்கீழ்சொல்லியவை யனேத்தாலும் ஸாங்கியயோகாதி சாஸ்திரப் பயிற்சியாலும் மோக்ஷத்திற்கு யாதுபயன்? குறுக்காக மூன்று புண்டரங்களேயும் தரித்தலாலேயே எல்லாவற்றையுமடையலாம்' என்றிருக்கிறபடியால்,கீழ்சொல்லிய முறைப்படி யாம் விபூதியணிந்துகொள்ள வேண்டியதவசியமே.

விபூதி தாரணமுறை முற்றிற்று.

இனி ஊர்த்துவபுண்டரம் தரிக்கும் முறையைக்கூறுவாம்:—கோபீசந்தனமென்பது வைகுண்டத்தினின்றுண்டானது. மஹாவிஷ்ணுவுக்கு மஹாப்பிரீதிகரமாயுள்ளது. விஷ்ணுபக்தர்களான பிரமதேவன் முதலாய தேவர்களாலும் தரிக்கப்பட்டதுமாம். திருமாலுடைய திவ்ய சரீரத்தில் சாத்திய சந்தனம் கோபிகளால்சுத்திசெய்யப்படுதலின்அதைக்கோபீசந்தனமெ

[illegible]

ன்று வியவகரிப்பது வழக்கம். அதில் பொன்னிற மான கோபீசந்தனம் முக்திஸாதனமாம். "[illegible]" என்ற சுலோகத்தால் அதை ஸங்க ரித்து எடுத்து "[illegible]" என்ற மந்திரத்தால் ஜலத்தையெடுத்து "[illegible]" என்ற மந்திரத்தால் குழைத்து "[illegible]" என்ற மந்திரங்களாலும் விஷ்ணுகாயத்திரியாலும் மூன்றுதட வை அபிமந்திரித்து "[illegible]" என்று கூறியவாறு பகவானைத்தியானித்து கிரகஸ்தனைவன் கட்டவிரலாலாவது நடுவிரலாலாவது பவித்திரவிரலாலாவது ஆள்காட்டிவிரலாலாவது பத்து அல்லது ஒன்பது அல்லது எட்டு அங்குலப்பிரமாணமாக விஷ்ணுகாயத்திரியையேனும் கேசவாதி திருநாமங்களையேனுமுச்சரித்து நெற்றி முதலிய ஸ்தானங்களில் தரிக்கவேண்டியது. கோபீசந்தனம் கிடைக்காவிடில் குருக்ஷேத்திரம் மற்றுமுள்ள புண்ணியக்ஷேத்திரங்கள், ஆற்றங்கரை, துளஸியினடி, அரசினடி, பில்வத்தினடி, புற்று இவைகளிலுள்ள மண்ணையெடுத்து அதாலாவது ஊர்த்துவபுண்டரம் தரிக்கவேண்டியது. அதைத் தரிக்கும் முறையாவது,—நெற்றி, வயிறு, மார்பு, கழுத்து, வயிற்றின் வலதுபக்கம், வலது கை, கழுத்தின்வலது புறம், வயிற்றினிடதுபுறம், இடது கை, கழுத்தினிடது புறம், முதுகு, கழுத்தின் பின்புறம், சிரஸ் இந்தஸ்தானங்களில் கேசவாதி திருநாமங்களாலும் "[illegible]" என்ற நாமத்தாலும் ஊர்த்துவபுண்டரத்தைத் தரிக்கவேண்டும். பிரமசாரி வானப்பிரஸ்தன் இவர்கள் தியானம்வரை கீழ்சொல்லியவாறுசெய்து பிறகு நெற்றி, மார்பு, கழுத்து, கை, இவைகளில் விஷ்ணுகாயத்திரியாலாவது 'கிருஷ்ண' என்பதாதி ஐந்து திருநாமங்களாலாவது தரிக்கவேண்டும். சன்னியாஸியோவெனில், ஆள்காட்டி விரலால் சிரஸ், நெற்றி, மார்பு, இவைகளில்பிரணவத்தால்தரிக்கவேண்டும். பரமஹம்ஸனோவெனில், நெற்றியில்மாத்திரம் பிரணவத்தால் ஒரே ஊர்த்துவபுண்டரத்தை தரிக்கவேண்டும் பிராமணர்கள் கோபீசந்தனத்தால் ஊர்த்துவபுண்டரந் தரிக்கவேண்டும். இம்முறைப்படி கோபீசந்தனத்தால்ஊர்த்துவபுண்டரத்தைத் தரிக்கும் பிரமசாரி, கிரகஸ்தன், வானப்பிரஸ்தன் ஸன்னியாஸி இவர்கள் பாவங்களனைத்தையு மொழித்துச் சுத்தராவார்கள். அன்றியும் அனேக தீர்த்தயாத்திரைகளாலும் வெகுவாய் தவம்புரிவதாலும் பற்பல யாகங்களியற்றுதலாலும் அடையு மிம்

[illegible]

மை மறுமைப்பயனை இவ்வூர்த்துவபுண்டர தாரணத்தாலடைவார்கள். ஆகவே எவரெவர்களுக்குக்குலபரம்பரையாய் எவ்வித புண்டரமேற்பட்டுளதோ அவரவர்கள் அததனையே தரிக்கவேண்டுமென ஆஸ்திக மஹாஜனங்களனைவரிடத்தும் மிக வணக்கமாய் விண்ணப்பஞ்செய்துகொள்ளுகிறேன்.

இங்ஙனம்,

கோனேரிராஜபுரத்தில் விளங்காநின்ற ஸ்ரீவித்தியாபாடசாலையில் சார்வரிஞு ஐப்பசிமீ ௩௰ முதலாவது ஞாயிற்றுக்கிழமையில உபன்னியாஸஞ்செய்த ஸத்வித்தியா ஸபையோர்களுளொருவரான,

திருவிசநல்லூர்,

நாராயண சர்மா.

பக்த சரித்திரம்.

ஆரியர்காள்! ஆஸ்திக புத்தியுடையவர்களே! எல்லாவற்றையும் தெரிந்தவர்களே! கற்பனவையைக்கற்றுணர்ந்தவர்களே! எப்பொழுதும் பரமேசுரனிடத்தாவது ரமேசுவானிடத்தாவது அளவற்ற பக்தியையுடையவர்களே! தங்கள் முன்பாகச் சிலவற்றைத் தெரிவிக்கவேண்டியவனாயிருக்கிறேன். வெகுகாலமாகச் சகல வாஸ்தவார்த்தங்களுக் கிருப்பிடமாயிருக்கிற பிரமவித்தையானவள் தங்களைப்போன்றவர்களுடைய அமிர்தம்போன்ற வாக்குகளைப் பரவச் செய்துகொண்டும் வித்துவான்களுடைய மனதாகிற தாமரை புஷ்பத்தை மலரச்செய்துகொண்டும், மாதந்தோறும் யாதொரு இடையூறுமில்லாமல் சோளதேசத்தின் நாற்புறங்களிலும் அலங்காரஞ் செய்துவருகிறாளென்பது தங்களுக்குத் தெரிந்தவிஷயமேயன்றோ. இப்பொழுதும் அப்படிப்பட்ட பிரமவித்தையினால் ஸகல லோகவியவகாரங்களை அறிந்த நீங்கள் இந்திரியத்தை யகத்தே அடக்கிய யோகிகள்போல் அப்பத்திரிகையைப் பரிஷ்கரிப்பதில் சிரத்தைபற்றிருக்கும்போது 'திராக்ஷையில்லாவிடத்துப் புளியும் ருசியுள்ளது' என்ற வசனத்தை அனுசரித்துச் சற்றேனும் பதங்களினிணைப்பை அறியாதவனாயும், சிறிதேனும் விஷயவாஸனையையே அறியாதவனாயும், விஷயம் எழுதுகிறதிலுண்டான பறபறப்பினால் செய்யத்தகுந்தது தகாததென்ற ஞானசூன்யனாயும், என் சினேகிதர்களால் இவ்விஷயத்தில் பிரவேசிக்கச் செய்யப்பட்டவனாயும், பத்திராதிபர்களாலது மோதிக்கப்பட்டவனுமாயிருக்கிற நான் குருபாதர்களின் பாதகருணையை அடைந்து வேறனேகவிஷயங்களிருந்தபோதிலும் அதை நீக்கிப் பகவானுடைய பிரஸாதத்தையும் பக்த ஜனங்களுடைய அனுக்கிரகத்தை

[illegible]

யும் இச்சித்துக்கொண்டு புராணங்களிற் சொல்லப்பட்ட பூஜ்யர்களான பணிபதி முதலான பகவத்பக்தர்களின் பரிசுத்தமான சரித்திரத்தை எனது சிற்றறிவுக்கெட்டியவாறு சுலோகரூபமாயும், வாக்கிய ரூபமாயும் வெளியிடப்பிரவேசித்தவனாகயிருக்கிறேன் இவ்விஷயத்தில் நல்லது கெட்டது என்பதை இன்னதென்றறியக்கூடிய பெரியோர்கள், ஸம்பவிக்கக்கூடிய தோஷங்களையெண்ணாமல் மிக வற்பமான குணங்களைப் பெருக்கி என்னை யனுக்கிரகிக்கவேண்டுமென்று பிரார்த்திக்கிறேன்.

முகவுரை முற்றிற்று.

வியங்கியமென்பதில்லாமலும், குணம் அலங்காரமில்லாமலும், பிரியமான வாக்கியமில்லாமலும், வாக்குக் கெட்டாத தோஷங்களையும் அடைந்திருக்கு மெனது வாக்கானவள் காவ்யாலங்காரங்களிற் சமர்த்தர்களாயும், மிக ஸாரங்களை அறிந்தவர்களிற்சிரேஷ்டர்களாயுமுள்ள பண்டிதர்களை காமக் கலையை யறிந்தவர்களிடத்தில் காமக் கலையையறியாத சிறு பெண்போல் எங்ஙனம் திருப்திசெய்துவைப்பாள்?

வித்வன்மணிகாள்! மிக விசித்திரமாயும் பரிசுத்தமாயுமிருக்கிற மஹான்களுடைய சரித்திரத்தைக் காதுகளாற்கேளுங்கள்; அல்லதுநேத்திரங்களாற்பாருங்கள்.

எல்லாச் சாஸ்திரங்களிலும் விரிவாய்ச்சொல்லப்பட்ட குணங்களையுடையதாயும், சந்திரனைச் சிரஸிலுடையதாயுமிருக்கிற ஓர் தேஜஸானது உங்களுக்கு யசஸைக் கொடுக்கட்டும்.

சரஸமான வாக்கானது எவர் முதலாய்த் தொன்றுதொட்டு வழங்கிவருகின்றனவோ, புத்தினின்றுமுண்டான அப்படிப்பட்ட மஹரிஷியை நமஸ்கரிப்போம்.

தேவர்கள் எவர் வாக்கியத்தைக்கேட்டபிறகு அமிர்தத்தையும் இச்சிக்கின்றார்களில்லையோ, அப்படிப்பட்ட காளிதாஸனுக்கு அனேக நமஸ்காரங்களைச் செய்வோம்.

எந்த மஹானைக் காளிதாஸ கவிக்கு அடுத்தவராய்ச்சொல்லுகிறார்களோ அப்படிப்பட்ட எங்கள் குலசிரேஷ்டரான நீலகண்டரென்னும் கவியைத் தோத்திரஞ்செய்வோம்.

என் வாக்கியத்தில் ஸாரமில்லாமலிருந்தபோதிலும் பகவத்பக்தியையுடைய மஹான்கள் என்னை அனுக்கிரகித்துப் பொறாமையில்லாமல் கேட்கவேண்டுமெனப்பிரார்த்திக்கிறேன்.

வரும்.

OFFICE ... 21 FEB 1901 MADRAS

[illegible]

பிரம்மவித்தியா.

சார்வரிஸு புரட்டாசிமீ 8உ.

ஸ்ரீ சிருங்கேரியில் நவராத்திரி மகோற்சவம்.

உலகில் மகாப்பிரசித்தமான விபண்டகமகரிஷியின் ஆசிரமமாகிய சிருங்ககிரி யென்னுமோர் மகாக்ஷேத்திரமிருப்பதாக யாவருமறிந்ததே- அங்குதான் புறமதங்களை வேரோடறுத்த பகவத்பாத மகாசுவாமிகளால் அத்துவித சித்தாந்தத்திற் குயிர்நிலையாக சாரதாபீடம் தாபிக்கப்பட்டதெனக் கற்றோர் கூறுகின்றனர்- அங்கு பகவத்பாத சுவாமிகள் முதல் அம்மட்டோ! பரமேசுவரன்முதற்கொண்டே இதுகாறும் குரு பரம்பரை இடைவிடாமலே விளங்குகின்றதென்பதை யாருமறிவார்கள். அங்கு பரம்பரையாய்வந்த ஆசிரியர்கள் சந்திரமௌளியான பகவானையும் சாரதாம்பிகையையும் ரத்னகர்ப்பக்கணபதியையும் மகாபக்தியுடன் பூஜித்து எக்காலும் சீடர்களுக்கு அதிகாரத்திற்கேற்றவாறு ஆகமாந்த வித்தையாகிய அத்துவிதசித்தாந்தத்தை உபதேசித்து வருகிறார்கள் என்பதும் பிரசித்தமானதே. ஸ்ரீசுரேசுவராசாரியார் வித்தியாசங்கர சுவாமிகள் வித்தியாரண்ணியசுவாமிகள் முதலாகிய பரியாய பரமாசாரியர்கள் வஸிக்கப்பெற்ற இந்தஅத்துவிதபீடத்தில் இன்றும் சாரதாம்பிகைக்கு முறைப்படி சம்பிரதாயமாய் நடந்தபூஜையை இவ்வருஷம் நவராத்திரி மகோற்சவத்தில் யாம்கண்ணுற்றபடி பத்திரிகாநண்பர்களின் திருப்திக்காக சிறிதிங்கு விவரிப்பாம். இந்நவராத்திரி மகோற்சவமானது பாத்திரபதமாசம் அமாவாசையில் மகாபிஷேக பூர்வமாக ஆரம்பித்து ஆசவியுஜமாதம் பூர்ணிமையில் முடிக்கப்படுகிறது. ஆகவே பதினாறு கலைசுவரூபமான அம்பிகையின்பூஜை16நாளில்நடந்துவருகின்றது.அதில் நாடோறும் பற்பல அலங்காரங்கள்செய்து அறுபத்திநான்கு உபசாரங்களால் மகாசாரியர்அவர்கள் தேவியைப்பூஜை செய்கிறார்கள்- அந்த பதினாறுநாளிரவிலும் ஒருயாமத்திற்கு மேலாகவே வியாக்யான சிம்மாசனத்தில் ஆரோஹணம் நடப்பதுண்டு- அப்பொழுது மகா சுவாமிகளுக்கு முத்தாஹாரம் இரத்தின கிரீடம் முதலிய மகாபரணங்களால் அலங்காரம் செய்யப்படுகிறது- அன்றியும் தங்கத்தடி கட்கம் பிஞ்சம் முதலிய பிருதுகளாலும் கொடைசாமரம் முதலிய உபசாரங்களாலும் ஸேவிப்பார்கள்- அப்பொழுது நான்குவர்ணத்தவர்களும் நான்குஆசிரமத்தவர்களும் அவரவர்கள் மரியாதையுடன் உபாஸிப்பார்கள்- நான

[illegible]

வித்தைநற்ற பண்டிதர்கள் அம்பிகையினது திவ்யமஹிமையைக்காணஞ்செய்வார்கள், மகாசாரியாளது திவ்யசரித்திரத்தையும் வர்ணிப்பார்கள் தோத்திரபாடகர்கள் தேவியினுடையவும் ஆசாரியர்களுடையவும் குணகணங்களைத் துதிப்பார்கள். ஓர்புறம் வாத்தியம்முழங்க ஓர்புறம் சங்கீதம்பாட மகாசுவாமிகள் சிம்மாசனத்தில் வீற்றிருந்து தர்மநிகாரஞ்செய்வது மிகவற்புதமாயிருக்கும். முதலில் தேவீமான்மியம் படிப்பார்கள்- இங்ஙனம் நாடோறும்நடக்கும்பொழுது மூல நக்ஷத்திரத்தில் ஸரஸ்வதி ஆவாஹனஞ் செய்யப்பட்டு சிரவணநக்ஷத்திரத்தில் விஸர்ஜனஞ்செய்யப்படுவாள்- மத்தியில் ஸரஸ்வதி அநேக உபசாரங்களுடன் பூஜிக்கப்படுவாள். அப்பொழுது ஆயிரக்கணக்காகச் சுமங்கலிகளுக்கு வஸ்திரம் குங்குமம் தாம்பூலம் முதலியவற்றால் வெகுமானஞ்செய்யப்படும்- உத்ஸவாரம்பமுதல் முடிவுவரை முன்னோசிரியர்களுடைய அதிஷ்டானங்களுக்கு மகா சுவாமிகளே சாக்ஷாத்தாய் ஆராதனம் செய்வார்கள்- அப்பொழுது தேவியின் மனக்களிப்பைக் கருதி ஆசந்தகர்களான பல்லாயிரம் ஜனங்களுக்குப் போஜனம் அறுசுவைகளுடனளிக்கப்படும்- வேதம் வேதாங்கம் வேதாந்தம் புராணம் இதிஹாஸம் மற்றுமுள்ள வித்தியாஸ்தானங்கள் இவைகளையுடைய பாராயணம் நடக்கும்- சாந்திகர்மாவும் ராஷ்டிரக்ஷேமம் முதலியவை நிவர்த்திக்காகச் செய்விக்கப்படும். அதிற்சிலர் ஹோமஞ்செய்யவும், சிலர்திவ்யமந்திரங்களைஜபிக்கவும், சிலர் அர்ச்சிக்கவும், சிலர் தியானஞ்செய்யவும் இங்ஙனமாய் தேவிக்குப் பூஜைசெய்வார்கள்- அன்றியும் சந்திரமௌளீசுவரபகவானுக்கும், ரத்னகர்ப்ப கணபதிக்கும், சாரதாம்பிகைக்கும் நாடோறும் பூஜை நடக்கும். தினந்தோறும் சாயங்காலம் அநேக வாத்தியகோஷ பிருதுகளுடன் வீதிப்பிரதக்ஷிணம் நடப்பதைப் பண்டிதமணிகளும் வர்ணிக்கச் சக்தியற்றனரே- மகா ஸமஸ்தானத்திற்குச் சீடர்களும் சிங்காஸனாதிபதிகளும் மனமகுடஞ்சூடிய மன்னவரநேகர் அதிவணக்கமாய் ஆசாரிய சரணாரவிந்தப் பாதுகையினண்டையில் உபாயனங்களை ஸமர்ப்பிப்பார்கள். மற்றவர்களும்முறைப்படி பாதகாணிக்கை ஸமர்ப்பிப்பார்கள். இந்த உத்ஸவத்தை அநேக ஆயிரம் ஜனங்கள் பார்க்கவும் வர்ணிக்கவும் ஸாதுக்கள் தியானிக்கவும், மகிமை தங்கிய இவ்வானந்த வைபவத்தை முழுமையும் வர்ணிக்க எவன்சக்தியுள்ளவன்? பிராமணபோஜனத்திற்காக வெள்ளிமலைக்கொப்பான அன்னக்குப்பலும், தங்கமலைக்கொப்பான பருப்பும், தாழ்வரைக்கொப்பான சாகம் முதலியவைகளும், பெரிய மடுவுக்கொ

[illegible]

ப்பான பாயஸங்களும் தயார்செய்து அவரவர்கள் இச்சித்தவரை பரிமாறி, ஆகாயத்திலிருந்து கங்கை விழுவதுபோல் ஆஜ்யத்தைப்போடுவார்கள். இங்ஙனம் ஸங்கவ காலமுதல் ஸாயங்காலம் வரை பந்திபந்தியாய்ப் பிராமணர்கள் புசிப்பார்கள்- கடைசியில் ஸ்திரீகளுக்கும் புருடர்களுக்கும் வஸ்திர முதலியவை கொடுத்துச் சம்மானிப்பார்கள்- நவமியன்று அம்பிகைக்கு இரதோத்ஸவக்காட்சி மிகவற்புதமாய் நடக்கும்- அதே தினத்தில் ஸ்ரீஜகத்குருஸ்வாமிகள் குறுக்குப்பல்லக்கின்மீது ஏறி ஸவாரி செய்வது மிகவற்புதமாயிருக்கும். இவ்வற்புதக்காட்சியை ஒரு நாவையுடைய மனிதர் வர்ணிக்க வல்லரல்லர். அன்றியும் யதிரிச்சையாய் நான்கு ஸன்னியாஸிகள் அச்சமயம் வந்துசேர்ந்தார்கள். அவர்களும் கூட மகாசுவாமிகள் ஸவாரிசெய்வது ஆதிகாலத்தில் பகவத்பாத சுவாமிகள் நான்கு சிஷ்யர்களுடன் ஸவாரிசெய்ததுபோலவாம்- அவ்வற்புதக் காட்சியைக் கண்ணுற்றோர் மகுடம் முதலியவற்றால் பகவத்பாதசுவாமிகளுக்குக் காசிராஜன் பூஜைசெய்ததை நினைக்க இடமாயிற்று. பூர்ணிமையன்றிரவு துங்கை என்னுந்திவ்யநதியில் அம்பிகைக்குத் தெப்போற்சவம் நடப்பது மிக வற்புதமே. இங்ஙனம் மகாதேவியின் பிரசாதத்தால் சகலமனோரதமும் சித்திக்குமாறு சற்சித்தாந்தங்கள் ஓங்கிவளர உற்பாதங்கள் ஒழிந்திட, நான்குவர்ணத்தாரும நான்காச்சிரமத்தாரும் சௌக்யம்பெற, அபமிருத்யுத்தொலைய, வருடந்தோறும்இவ்வுற்சவம் நடந்துவருகின்றது. உற்சவ முடிவில் ஸகல பண்டிதர்களும் யோக்கியதைக்குத்தக்கவாறு சம்மானிக்கப்பட்டு பலமந்திராட்சதைகளால் அனுக்கிரகிக்கப்படுவார்கள். நாடோறும் மகாசாரியசுவாமிகளாலும் மற்றுமநேக மகான்களாலும் அம்பிகை துதிக்கப்படுவதால் ஸத்வித்தை சிறப்புற்றோங்கிவளர கடாக்ஷிக்கின்றனர் அம்மை. இவ்வருடம்தேவீவிஷயமாய் மகாசாரியசுவாமிகள் திருவாய் மலர்ந்தருளியதும் எம்போலிய வநேகரால் செய்யப்பட்டதுமான தோத்திரங்கள் அச்சிட்டு முறையே வெளிப்படும். இங்ஙனமே எங்கும் ஸஸ்யவிருத்திக்காக தேவர்களுக்குபாசனை நடக்குமேயாகில் மகா மேன்மையாகும். இவ்வுற்சவத்தையேனும் திருஷ்டாந்தமாகக்கொண்டு மற்றவர்களும் நடத்துவார்களாகில் ஸகல தோஷங்களும் நிவிர்த்தியாகும். இங்ஙனமே கருணையின்கடலாகிய இளம்பிறை சூடிய எம்பிரான் பிரேரணைசெய்வரென அல்லும் பகலும் அவனையே போற்றி இவ்விஷயத்திலெடுத்த துலியை விடாயாற்றுவாம்.

சுபம்.

கேஶக்ருதா: ஸ்வாந்தீ: | ததாऽஸ்வாதிஷ்டாத்ரு
க்ருதாஸ்வாத்மீக்ருதா கவி | காமேவேந ப்ரகா
ஶ்யேண ஶாந்தேர்ஶிவத்வாந: || யஸ்யைவைவ
ஸர்வத்ர ஶாஸ்த்ரஸித்திஷ்வப்யஸ்மை | உபாஸநாஸ்வா
தேஹ்வாநம் ஸிஸ்ஸ்யாதீயக்ஷணிகா | க்ருஷ்ணம்
தீக்ஷ்ணத்யாஸ்ய தேஷ்வாதேஷாம் ஸ்வேஷ்பி | ஶ்ரு
ஸ்வேஷ ஜந்துஷ்வதிஷ்டாநதோஷ விஷயாநாம் | ப்ர
மேயதர்ஶந விஷயாநாம் பரமாத்மநவி | ஸ
ர்வபூதேஶ்வரவாஸ்வாதம் ஸ்வவரதீதி | நாய
மாத்மா ப்ரவசநேந லப்ய: விஶ்ராமதஸ்யாஸ்ய-
ஶாந்தம்.

ஸத்கார:

ஸத்காரவேதாவிப்ராயணாம் ஸத்ராயிவா

ஶதஶ்லோகீ.

ஸாநுவாதா.

[அ—கா] அதேதாநீமாத்மஜ்ஞாநேந ரஹிதக்ரு
தம் தத்வ்யவஸ்தாமாஹ.

ய:ப்ரத்யக்த்ரஷ்டா நஹிஜ: ஶ்ருதிவிஹிதமயாகாத்ய
க்ருத்யபுண்யாஸ்யாந்ஶாஸ்யாதிஷ்வேமாமாக் ஸ்வர்கா
ஸதநே பூ:ஸ்வமோமோக்ஷமீயாந் | ஶ்ருதாத்ம
ஜ்ஞோபிப்ரோக்தி ஸஸ்திமோக்ஷ ஶாஶ்வதஸித்திமோ
மோக்ஷ்யாத்தாத்ஸாதநாஸ்வ்ய:ஸர்வ தஸ்யமஸேஸ
ஸ்வஸௌக்யாநந்தமேவ:|| அசு||

[அ—கா] அத ஸம்ப்ரஜ்ஞாதீநாம் ஸ்வப்ரகா
ஶகத்வேந ஸாதந்த்ர்யஶீதிம் ப்ரதிஷேதயநாஹ.

ஸம்யக்ப்ரத்யக்ப்ராணாநாம் நஹிஸவதிப்ரப:
ஸ்வேஸ்வரேண ப்ராத்யவித்யா ஸம்யக்ப்ராணஸ்ய ப்ரதீ
நீயஸ்வத்வஸம்ஸாரவிவஜ்ராஸ்வ்ய ஸ்வஜ்ராநா அமே
த்ரேஷ்டாக்யே ஸ்வாமிநா விவிம்ஸத்வம் ஸ்வாபேஶிநஸ்ய
ஸ்தாத் ஜ்யோதிஷ ஸர்வம் ப்ராதிஷு ஜாக்ரதோமா
தேஹஸ்தாநம் பாதி:|| அஎ||

[அ—கா] அத ப்ராணாதிக்ருத்யமாஹ.

ப்ராணேநாம்பாம்ஸி பீத்வா:பிபதி ப்ராணவஸ்ஸ
ஸந்தோஷமிதம் ததகம் ஜாடராக்நிஸ்வதேஹஸ்த
பசோத்ரஸ்தேஷவநோஸ்த்ரி| வ்யாநஸ்ஸர்வாம்ஸ

கடிதம்

கடிதங்களின் அபிப்பிராயம் பத்திராதிபரைச் சாரா.

சதச்லோகி.

தொடர்பு.

(அ—கை) ஆன்மசொருபவறிவின்றி ஒருவன் செய்யும் கன்மங்களின் வியவஸ்தையைக் கூறுகின்றார்.

வேதங்க ற்றவனாயினும் அதிற்கூறிய கன்மங்களைச்சரிவர இயற்றுபவனாயினும் ஆன்மஞான மற்றிருப்பானாயின் அவன் செய்யும் கன்மங்கள் சுவர்க்கலோகத்தில் சிறிது சுகத்தை அனுபவித்தலாலேயே நசித்துவிடும். அங்ஙனம் கன்மப்பயனற்று மீண்டுமிவன் ஜனிக்கும்பொழுது மகாதுக்கத்தை அனுபவிக்கவேண்டும். கன்மப்பயனை விரும்பியவனும் ஆன்மஞானமுமுடையவனாகில் அவனுக்கு என்றுமழிவில்லாத ஒப்பற்ற சித்தி கிடைக்கும். எங்கும் பற்றற்று ஆன்மஞானம்பெற்று ஆன்மாவைக் கூடியவனுக்கோ சகல சுகமும் பேரானந்தமும் கிடைக்குமென்பதற் கையமில்லை. ஆகவே ஆன்மாவையுபாசிக்கவேண்டுவதவசியம். எ-று (அசு)

(அ—கை) சூரியன் சந்திரன் முதலியவைகட்குபொருளை விளக்கும் விஷயத்தில் சுதந்திரமில்லையெனக் குறிக்கின்றார்.

சூரியன் முதலியவைகளால் பொருள் விளங்காதென்பது ஓராச்சரியமல்ல, எனெனில் சூரியனாலேயே சூரியன் விளங்கவில்லையே. அங்ஙனம் சந்திரனால் சந்திரனும் அக்கினியாலக்கினியும் விளங்குவதேயில்லை. ஆயின் இவையெல்லாம் ஆன்மசைதனியத்தால் பிரேரிக்கப்பட்ட நேத்திரத்தின் மூலமாய்த்தோன் றுகின்றனவேயன்றி வேறல்ல. ஆகையால் ஒருமனிதன் ஜாகராவஸ்தையிலும் சொப்பனாவத்தையிலும் காணக்கூடிய பொருளனைத்தும் ஆன்மஜோதியாலேயே விளங்குகின்றது எ-று. (அஎ)

(அ—கை) இனி பிராணாதிகளின் தொழிலைக் குறிக்கின்றார்.

மனிதர்கள் ஜலம் சாப்பிடுவதும் ஆகாரம் புசிப்பதும் பிராணனாலேயாம். அந்தப்பிராணனாற்றான் ஜாடராக்கினிக்குப் பலமுண்டாகி சாப்பிட்ட பதார்த்தங்கள் பாசமாகின்றன. வியான வாயுவானது ஸர்வநாடிகளிலும் பிரவேசித்துப் பிராணனைத் திருப்திசெய்யவேண்டி சாப்பிட்ட பதார்த்தங்களின் இரஸத்தை ஆங்காங்கு சேர்ப்பிக்கின்றது. அபானவாயுவென்பது ஸாரமற்றதான் கெட்ட நாற்றமுள்ளவைகளைத் தேகத்தினின்று வெளியாக்குகின்றது எ-று (அஅ)

நாடீஷு நயதி ரஸம் ப்ராணஸஞ்சாரயோகாத்
ஸாரம் ஸம்பாதயம் ஸ்ருஜதி ஸஹி ஸதா தேஹகோ
ஸாரதேஸம் ஜ:|| அஅ||

[அ—கா] ஏவம் ப்ராணாதீநாம் க்ருத்யோக்த்யா
உதாநீ, தந்நியந்த்ருத்வேந ப்ராணஸ்ய
ஸத்தாப்ரகாஶகாந்தகஸாக்ஷீ ஸஸ்வரூப
மாதாநம் விஶதீகரோதி யக்ஷ பதி-

வ்யாபாரம் தேஹஸம்ஸ்த: க்ரியாஶக்திவிஶேஷம் ஸம்வ
த்ருத்தாதகோஷ ப்ராணஸ்ய வ்யாபாரோ யாணாமேவ
நிரஸம் ஸதயாநிவிர்வாஹ | யஸ்ய ஸாம்வித் ந
ஸ்ய ஸ்வேஷ்டிமகார்யகேஷாம் விஷயஸ்ய ஸாக்ஷீ
ப்ராணஸ்ய ப்ராண ஏவேஷாத்வியிதமாத்மாநம்
ஸத்யவஷ்டிஸ்வரோஷ:|| அகூ||

[அ—கா] ஏவம் ஸர்வப்ரகாஶகேந ஸாக்ஷீ
க்ருதேஸ்ய ஸ்வதாநிஸ்தஸ்யாபேந த்ருஷ்டி
காணாய ததேவஸ்வப்ரகாஶகத்வம் ஸ்துதி-

"ந தத்ர ஸூர்யோ பாதி ந சந்த்ரதாரகம்
நேமா வித்யுதோ பாந்தி குதோऽயமக்நி:|
தமேவ பாந்தமநுபாதி ஸர்வம்
தஸ்ய பாஸா ஸர்வமிதம் விபாதி"||

இதி ஶ்ருத்யுக்தப்ரகாரேண த்ருஶ்யதி-

யம் பாஸம் வித்வேநகம் ஸ்த்ரிஜயபவநாதித்யசந்த்ர
தயோ யோமாஸ தஸ்யைவ பாஸா விராஜமாந
யோ பாஸம் தத்பாநுபாதி | வித்யுத்தாம் ஜாட
ஷ்ணஸேநாப்யாமாணா விகதிமாநஸேயத்வமோ
ஶம் ஜ்யோதிஷாம் ஸ்யாநகம் கவிஜநாநாம் ஶாஶ்வதம்
ஜநஸௌக்யம்|| கூய||

[அ—கா] ஏவமாத்மாநமவேத்ய ஜீவந்மு
க்தி: ஸ்யாத் மஹத்க்ருத்யமாஹ|

தஸ்ய ஸௌபாக்யஶ்ரீத்யா நாமகரணீதோயஸ்ய
கஸ்யாபி ஸதோதவாம்ஶஸ்வநாநந்தாதீத
காருண்யபூர்ணமேஷு தத்ஷ்ட்வா | ஜீவந்முக்தஸ
ஸைவஹி லீலயா நித்யதீநகநாத்யாபாரயேண
நித்யாநந்தமயம் ப்ராவிஶதிப்ரம் தஷ்ட ஸதேஹ
வ்யக்தி:|| கூக||

[அ—கா] இதாநீம் ததஸ்ய ஜ்ஞாநிநோ யாவத்
ப்ராரப்தம் ஸர்வவ்யவஹாராத்ப்ரவ்ருத்திம் ப்ரகாஶயந்

(அ-கை) இங்ஙனம் பிராணாதிகளின் தொழிலைச்சொல்லி அதனுடைய சகல விருத்திக்கும் காரணமான முக்கியப்பிராணனுக்குச் சக்தியைக்கொடுத்து அவைகளுக்குச் சாக்ஷியும் ஆனந்த சொரூபனுமாய் விளங்காநின்ற ஆன்மாவைக்குறிக்கின்றார்.

எந்தப் பரமாத்துமாவினது சக்தியால் முற்குறித்தவைத்தொழிலையுடைய பிராணன் தேகத்திலிருந்துகொண்டு சகல இந்திரியங்களுக்கும் அதிபதியாகி ஒவ்வொரு சரீரத்திலும் வெளிப்படையாய் சகல வியவகாரங்களையும் செய்கின்றதோ, சர்வ சாட்சியும் உலக வியாபாரத்திற்கு ஆதிகாரணமான வாயுவுக்கு ஜீவஹேதுவும் சகல ஜனங்கட்கும் ஞானப்பிரகாசகனுமான அவ்வான்மா யானே ஆகின்றேன்.

(அ-கை) இங்ஙனம் வஸ்துக்களைப் பிரகாசிப்பிக்கும்சொரூபமுடையவனாய்க் குறிக்க ஆன்மாவுக்கு அத்தன்மைசொல்லப்பட்டிருப்பினும் அது திடப்படவேண்டி "அங்கு சூரியனும் சந்திரனும் நக்ஷத்திரங்களும் மின்னலும் அக்கினியும் பிரகாசிக்கின்றதில்லை. ஆயின் சுவயம்பிரகாசனான அவனையே அநுசரித்து கூடப்பிரகாசிக்கின்றன. அவனது ஒளியாற்றான் இவையெல்லாம் விளங்குகின்றன" என்பதாதிவேதங்கூறிய பிரமாணங்களால் திடமாய்க் குறிக்கின்றார்.

புவி, ஜலம், காற்று, சூரியன், சந்திரன், முதலியவர்கள் ஆன்மாவினது சோதியாலேயே விளங்குகின்றன; சிற்கணனை அவனையே அண்டிச் சிறிது பிரகாசிக்கின்றன அங்ஙனமிருக்க மின்னல் நக்ஷத்திரங்கள்முதலியவை கோடிகோடி கும்பல் கும்பலாய் கூடினாலும் அப்பரேசனை எங்ஙனம் விளக்கும். அஜராமரனாய் ஜனனமரண நோயற்று சாந்தனாய் சோதியாய் அனந்தனாய் விளங்காநின்ற சாசுவதனன்றோ அவன் எ-று. (கூ0)

(அ—கை) இங்ஙனம் செய்யுமனுபவத்திற்கு ஜீவன் முத்தியே பயனாமெனக் குறிக்கின்றார்.

"அவ்வான்மா யானே ஆகின்றே"னென அனுபவம் ஸ்ரீ குருநாதனது ஒப்பற்ற கர்ணாமிருத பரிபூரிதமான கடாக்ஷதாரையால் எந்தபுருஷனுக்குண்டாகின்றதோ அவன் சகல சந்தோஷங்களையு மொழித்து பிராந்திக்ஞானத்தைத்தொலைத்து அநாதியான மாயை விலகினவுடன் நித்தியானந்தமான பரமபதத்தைச் சேருவான் எ-று (கூக)

(அ—கை) இனி அந்த ஞானிக்கு பிராரப்தசேஷம் தொலையும்வரை ஸகல வியவகாரங்களுமிருக்குமாகையால், அதனால் முத்திசுகத்தை யனுபவிக்க யாதொரு இடையூறு மேற்படாமல் தேகாதிகளின் பற்று ஒழிந்து ஆன்மசுகானுஸந்தான மேற்படுமெனக் குறிக்கின்றார்.

தேகமும் புலன்களும் அதிசஞ்சலமான மனமும் புத்தியும் பிராணனும் ஜடமயமான சகல வஸ்துக்களும் பெண்டிரும் வீடும் பிள்ளைகளும் நேசர்களும் கழனியும் பொருளும் எக்காலும் என்னைச்சேர்ந்ததாகா, அவைகளைச் சேர்ந்தவனாக யானுமாகமாட்டேன், ஆயின் சகலஜகத்துக்கும் அதி

[illegible] ௬௨||

[சு—கா] [illegible]

[illegible] ௬௩||

[சு—கா] [illegible]

[illegible] ௬௪||

(சு—கா) [illegible]

(சு—கா) [illegible]

ஷ்டான பூதனும் சர்வசாக்ஷியும் பிரத்தியகாத்துமாவுமான சிவனே யான்- (என பாவிப்பவனுக்குச்சுகக்குறை யேற்படாதெனக் கருத்து.) எ-று (௬௨)

(அ—கை) இங்ஙனம் ஜீவன்முக்தனுக்கு ஒருவிதமான ஆன்மாநுஸந்தானத்தைக்கூறி அதனையே மீண்டும் பிரகாராந்தரத்தால் கூறுகின்றார்-

இருட்டில் ஒருவன் பழுதையை மிதித்துவிட்டுப் பழுதையென்றவக்ஞானத்தால் பாம்பென நினைத்துக்கொண்டு அவஸ்தைப்படுவதுபோல், தனது ஆத்மாவினக்ஞானத்தால் ஆத்மாவின் ஜீவபாவம் அசுகத்துக்குக்காரணமாயது. பிரமக்ஞான இறுதியில் இதுபாம்பல்ல, பழுதையென்று மாப்தவாக்கியத்தா லறிந்துகொள்வதுபோல் நான் கூடஸ்தன் சாக்ஷியென்று தனதாசிரியன் வார்த்தையால் தெரிந்துகொள்ளுகிறான்- எ-று (௬௩)

(அ—கை) அந்த ஜீவன்முக்தனுடைய சொரூபத்தையும் தனது சற்குருவினது வசனத்தின்மீது விசுவாசத்துடன் யுக்தியால் தனக்கு உபாதியால்வந்த ஜீவத்தன்மையைவிலக்கி ஆத்துமானுசந்தானத்தையும் கூறுகின்றார்-

சுவல்ப இருளுள்ளவிடத்தில் கிடக்கின்ற கயிற்றைக் கண்டவனுக்கு கயிறென்ற வறிவின்மையால் அதன்கண் பாம்பென்ற பிராந்தி தோன்றுவதுபோல் ஆன்மாவுக்கு மகாதுக்கரூபமான ஜீவத்தன்மை தோன்றுகின்றது- கயிற்றைக்கண்டு பாம்பென்று அச்சமுற்றிருக்க, ஆப்தன் உண்மையுரைத்தவுடன் அந்தப்பிரமைநீங்கி உண்மையான கயிறேவிளங்குவதுபோல், சற்குருவினது திருவாக்கால் யான் கூடஸ்தனும் ஸர்வ சாக்ஷிபுமான சிவனேயன்றி ஜீவனல்ல- எ-று (௬௪)

(அ—கை) அந்த ஜீவன்முக்தனுக்குத் தன்னுள் குருசிஷத்தன்மையைக் கற்பித்து அவ்விருவருக்கும் ஸம்வாதரூபமாய் அவன் செய்யும் பரஞ்சோதிரூபானுஸந்தானத்தைக் கூறுகின்றார்.

குரு—ஓ சிஷ்யா! உனக்குப் பகலிலும் இரவிலும் சோதி யாது? சிஷ்ன்—பகலில் சூரியனுமிரவில் சந்திரனும். குரு—அச்சூரியன் சந்திரன் விளக்கு முதலியவைகளை யறியும் விஷயத்தில் என்ன சோதி இருக்கிறது. சி—நேத்திரமிருக்கிறது. கு—அதை மூடிவிட்டால். சி—புத்தியிருக்கின்றது. கு—புத்தியை விளக்குவதிலோ. சி—யானே சோதியாய் விளங்குகிறேன். கு—அப்பொழுது நீதானப்பா ஆன்மசோதி; உன்னைத்தவிர வேறில்லை.—சி—ஸ்வாமி அச்சோதி யானே. (என ஆன்மசொரூபானுஸந்தானமுறையாம்) எ-று. (௬௫)

(அ—கை) இவ்வநுபவமுடைய ஜீவன்முக்தனது வியவகாரத்தைக்குறிக்கின்றார்.

பிராரப்தசேஷமனுபவிக்கும்வரை சிறிது காலம் பூமியில் வஸிப்பவனாயினும், அந்த ஜீவன்முக்தன் துக்கஹேதுவான தேகாதிகளில் பற்று சற்றேனும் வைக்காமல் அஸங்கபுத்தியாலேயே துவிதமற்று நித்திய சத்தனாய், அகந்தா மமதைகளையொழித்து ஸ்திரமான சித்தம்பெற்று மோகமனைத்தையுமறு

[illegible] ௬௬||

[சு—கா] [illegible]

[illegible]

(சு—கா) [illegible]

[illegible]

(சு—கா) [illegible]

[illegible] ௬௯||

(சு—கா) [illegible]

[illegible]

த்து போனந்தசொரூபனாய், நித்திய திருப்தியடைந்து சுகமாய் விளங்குவான். எ-று. (௬௬)

(அ—கை) ஞானியிடந்தோன்றும் கிருத்தியம் ஸம்ஸாரஹேதுவாகாதென நிரூபிக்கின்றார்.

ஜீவான்மா, பரமான்மா, என்பதாதி பேதங்களை யடியோடு அறுக்கும் வல்லமையுள்ள நித்தியபிரகாசரூபமான விஞ்ஞானம் எவனுக்குப் புத்தியிலுண்டாயிற்றோ அவனது சம்சாரஹேதுவான மாயை அவ்விஞ்ஞானத்தாலே நாசமடைவிக்கப்பட்டு ஒழிகின்றது. ஆகவே நசித்துப்போன அம்மாயை எங்ஙனம் காரியம் செய்ய சாமர்த்தியம் பெறும்? பெறவேமாட்டாது. எ-று. (௬௭)

(அ—கை) ஞானியினிடத்து ஸம்ஸாரமிருப்பதாய்த் தோன்றினும் அஃதில்லையெனத் திருஷ்டாந்தத்தால் நிரூபிக்கின்றார்.

"ஆன்மாவைத் தவிர்த்துப்பிரபஞ்சமென்பது வேறில்லை" என்ற பிரமாணத்தால் தோன்றுவதான ஜகமனைத்தையும் பொய்யென விட்டொழித்து சிற்கனமான ஆன்மானந்தசுகமென்ற அமுதத்தை யுண்டு "மற்ற ஜகமனைத்தும் ஸாரமற்றது" என்ற திட நம்பிக்கையுடன் சாந்தசித்தனாய் மாம்பழம் முதலியவைகளின் ரஸத்தையுண்டு திருப்தி யடைந்தவன் அதனை மீண்டுமெடுக்காது தள்ளுவதுபோல் ஜகத்தைத் தள்ளியே நிற்பான். எ-று. (௬௮)

(அ-கை.) ஞானியினிடத்து அஹங்காரம் முதலிய ஜகத் இல்லாமலிருப்பினும் கன்மங்கள் பந்தஹேதுவாக ஆருமோவென ஆசங்கை நிகழாவண்ணம் சில சுருதிகளைப் பிரமாணமாகக்காட்டுகின்றார்.

சின்மாத்திரசொரூபனும் குணவிகாரமற்றவனும் தத்வமஸ்யாதி மகாவாக்கியங்களுக்கு லக்ஷியனும் கூடஸ்த ஸாக்ஷியும் மனோவாக்குக் காயங்களுக் கெட்டாதவனும் அப் பரேசனைக் கண்ட மாத்திரத்தால் ஜனனமரண கஷ்டத்தை விளைவிக்கும் ஹிருதயக்கிரந்தி பேதித்துவிடும்; ஸம்சயமெல்லாமொழிந்துவிடும்; கன்மங்களனைத்துந்தொலைந்துவிடும். எ-று. (௬௯)

[அ—கை] இந்த ஞானிக்கு ஆன்மவாஸனை மேவிட்டு அது திடப்படவேண்டி தியானத்தையும் அதற்குமுன் அவசியம் செய்யவேண்டிய காரியத்தையும் கூறுகின்றார்.

ஆதியிலும், மத்தியிலும், முடிவிலும், ஜனனமரணமென்ற பயனைக்கொடுப்பதும், கன்மங்களையே வேராக உடையதும், பிராந்தி ஞானம், மதம், அகக்களிப்பு, துக்கம் இவைகளை இலையாக உடையதும், காமம், குரோதம், முதலியவைகளைக் கிளையாகவும், பிள்ளை, பெண்டீர், பெண், பசு முதலியவைகளைப் பறவையாக உடையதுமான பெரிய ஸம்ஸாரமென்னும் விருக்ஷத்தை அஸங்கமென்ற வாளால் அடியோடறுத்து எங்கும் வாசுதேவனான ஆன்மாவையே தியானிக்கவேண்டியது, எ-று.

[அ—கை] உற்பத்தி, ஸ்திதி, லயம் இவைகட்கு ஆதாரப்பொருளான ஆன்மாவினது அனுஸந்தானத்துடன் ஆன்மஞானந்தான் கன்மமுடிவிற்கு ஹேதுவென ஸூசனை செய்வாராய் ஆன்மாவை வணங்கிப்போற்றுகின்றார்.

[illegible]

ஸ்ரீ [illegible]

[illegible]

[illegible]

இஜ்ஜகமனைத்தும் என்னிடத்தே உண்டாயது. என்னிடத்தே நிற்பது. என்னிடத்தே லயமடைகின்றது. அவ்வான்மா யானே ஆகின்றேன், அவ்வான்ம ஸ்மரணத்தாற்றான் யக்ஞம் முதலிய சுபகாரியங்களில் நேரிட்ட குறைவும் நீங்கி, ஸம்பூர்ணத்துவமுண்டாகும். அச்சுத்தனை அப்பரனை மிக மனக்களிப்புடன் வணங்குகின்றேன். எ-று. [௪0]

ஸ்ரீ சங்கரபகவத்பாதசுவாமிகள்
திருவாய்மலர்ந்தருளிய
சதசுலோகி
முற்றிற்று.

குடும்பாநுசந்தான பத்ததி

ஆரியர்காள்! இங்கு நன்கு செவிகொடுங்கள்! இப்போது காலமஹிமையினால் நமது மதக்கொள்கையானது சிம்மத்தினிடத்துப் பயந்த மான் குட்டிபோல் மறைந்ததோ அல்லது இறந்ததோ என்று ஒருவருமறிந்தவரில்லை என்பது எல்லோருக்கும் தெரிந்த விஷயமே. இப்படி இருக்குங்காலத்தில்பூர்வபுண்யவசத்தால்காலக் கொடுமையின்றி நற்சம்பிரதாயத்துடன் மதக்கொள்கையைக் கைக்கொண்ட சில மகான்கள் சிற்சில இடங்களிற்பிரகாசித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அங்ஙனமிருக்க, நாங்கள் ஸ்ரீமத் பத்திராதிபர் அவர்களுடன் ஸ்ரீங்கேரி யாத்திரை போயிருக்குங்கால் அங்கு துர்ப்பிக்ஷத்தை நாசம் செய்பவரும், மிக வாச்சரியதபோபலத்தையடைந்தவருமான மகரிஷி ரிசியசிருங்கருடைய பிதாவான விபண்டகமகரிஷியின் ஆசிரமத்தில் ஜகத்குரு ஸ்ரீசங்கராசாரியசுவாமிகளவர்களால் பிரதிஷ்டை செய்யப்பட்ட ஸ்ரீ சாரதா சந்திரமௌளீசுவராதி தேவதைகளின் தர்சனம் செய்து முக்திபெற வேண்டுமென வந்தவர்களாயும், ஸ்ரீமதாசாரிய பாதபக்தர்களுமான மகான்களைப் பார்த்தோம். அங்கு மதுராநகரில் அவதரித்த ஸ்ரீ பரமஹம்ஸ ஸ்ரீ பிர்மானந்தசுவாமிகளவர்கள் மோக்ஷம் பெற விரும்புவோர்க்குபயோகமாயும், தனதான்ம பரிசுத்தத்திற்காகவும் அருளிச்செய்த அனுஸந்தானத்தை அவர்களின்சிஷ்யர்களான ஸ்ரீசதானந்தசுவாமி திருவாயினின்று யாம் அறியலானோம். இது மகான்களுக்குபயோகமாகுமென்றெண்ணி, லோகோபகாரத்தில் சிரத்தையுடைய ப்ரம்மவித்தையில் பிரகாசப்படுத்தச்சிறிது முயற்சிகொண்டோம். அதைச் சாதுக்கள் முடிவுபெறப்பார்த்துத் தம் சக்திக்கேற்றவாறு சதாசாரத்தைக் கிரகிப்பீர்களெனப் பிரார்த்திக்கின்றனம்.

[illegible]

(அவதாணிகை) நான் என்கிறவன் ஒருபுருஷன். அவனுக்குப் புத்தியென்பது மனைவியாம். புருஷனது பந்துக்கள் மைத்திரியாதி சற்குணங்கள். அவளது பந்துக்கள் ராகாதி துர்க்குணங்கள். இவர்களது பரிசாரகர்கள் பிராணாதிகளே. ஞானேந்திரிய கன்மேந்திரியங்களே பிள்ளைகள். சரீரமே வீடு. இப்புத்தியென்னும் மனையாள் தன்புருஷனாகிற ஜீவனுக்குவிஷயாசையாகிற மருந்துவைத்துத்தன் வசமாக்கிக்கொண்டு உத்திரவுசெய்கிறாள். எப்படியெனில்:—

உன் தகப்பனாகிற பரதேவதை பரமசிவனை நினைக்கவே கூடாது. அவனது திருவடியைச் சார்ந்த சற்குண ஸம்பன்னரான ஸாதுக்களைக் கண்ணாரப்பார்க்கக்கூடாது. உன்னைக்கொல்லுகிற ஸற்குருவிருக்கிற தேசத்திற்குக் கூடப்போகக்கூடாது. ஆனால் இதோ இருக்கிற என் தாயான அவித்தையை நமஸ்காரஞ்செய், ஏனெனில் அப்பாவின் சம்பந்தமன்னியில் என்னை அருமையாகப்பெற்றாள். இக்குழந்தைகள் மற்றுமுள்ள சம்பத்து முதலியனவுகள் அவள் பாக்கியத்தாலேயே வந்தனவெனவறிந்துகொள். அவளில்லாவிடில் எல்லாமடியோடு மடிந்துவிடும் என்று சொன்னதைக்கேட்டு அவள் வசப்பட்டவனாய் அங்ஙனமே நடந்துவருகிறேனென ஒப்புக்கொண்டான். அதன்பிறகு சரீரமாகிற வீட்டிலிருக்கிற தன் பத்துப்பிள்ளைகளில்சுரோத்திரனைக் கூப்பிட்டு நீ இந்தக்காதோட்டையாகிறவாசலிலிருந்துகொண்டு அப்பாவைச்சேர்ந்த வேதாந்த சாஸ்திர சத்தங்களையுள்ளே விடாதே விட்டால் நமது குடும்பத்திற்கே மோசம் வரும். ஆகையால் அச்சத்தத்தையுள்ளே விடாமல் தள்ளி நம்மைச்சேர்ந்தவர்களான துவிதரூபமான பாட்டோ, கதைகளோ வம்பு வார்த்தைகளோ இவைகளையெல்லாம் தடையின்றி உள்ளே விட்டுவிடு. நமது குடும்பம் ஒருநாளுமழியாமலிருந்துகொண்டுவருமென்று சொன்னவுடன் சுரோத்திரனென்ற பிள்ளையுமதைக்கேட்டு சகல ஐந்துக்களும் தகப்பன் குணத்தையனுசரியாமல் தாயின்குணத்தையேயனுசரிக்குமென்றுள்ள பழமொழிப்படி சரியென்று ஒப்புக்கொண்டான்.

[illegible]

அதன்பிறகு த்வகிந்திரியனைக் கூப்பிட்டு வாராய் குழந்தாய்! நீ இச்சரீரமுழுவதும் நகசிகபரியந்தம் வியாபித்துக்கொண்டிருப்பவனுகையால் அப்பாவைச் சார்ந்த ஸாதுக்களுடைய காற்றுக்கூட இவ்வீட்டிற்படாமல் காப்பாற்றவேண்டும். ஏனெனில் ஸாதுக்களுடைய காற்று நெருப்புக்குச்சமானம். அனேகம் வீடுகள் அக்காற்றுப்பட்டு எரிந்துபோய்விட்டன. ஆகையால் அதை விலக்கி ஸ்திரீகளுடைய ஸ்பரிசம் முதலிய எந்த ஸ்பரிசம் வந்தாலும்அதையெல்லாம்தடையின்றிக்கிரகிக்கவேண்டுமென்று சொன்னவுடன் அண்ணனைப்போல் ஆகட்டுமென்று ஒப்புக்கொண்டான்.

அதன்பிறகு நேத்திரனென்கிற புத்திரனைக் கூப்பிட்டு வாராய் குழந்தாய்! நடுப்பிள்ளையான மகாசூரனை உன்னாலல்லவா யானும் இந்த வீடும் மற்றபேர்களும் பாண்டவர்கள் அர்ஜுனனால் பிழைத்தது போல் பிழைக்கின்றோம். நீ பிறந்தபிறகுதான் இந்த வீடு வாசல் ஸம்பத்து முதலியவையெல்லாம் விளங்குகின்றது. ஆகையால் நீ மிகச் சாவதானமாய் கண் கருவிழி நுனியிலிருந்துகொண்டு உன் தகப்பனைச் சேர்ந்த ஸாதுக்கள் சற்குரு சாஸ்திரம் தேவதைகள் முதலிய ரூபங்களைக்காணவொட்டாதே. அப்படிக்கண்டவிடத்தும் மூடிக்கொண்டு காக்கவேண்டும். அவர்களின் பார்வைகள் பட்டவிடமெல்லாம் பஸ்மமாய்ப் போய்விடும். ஆகையால் நீயும் யாங்களும் யாவரும் விருத்தியடையவேண்டுமானால் ஸ்திரீ முதலான ரூபத்தை முக்கியமாய்ப் பார்க்கத்தக்கது. அல்லது பிள்ளைகுட்டிகளுடைய ரூபத்தையாவது வீடு முதலான ஜடரூபத்தையாவது வேஷம்போட்டாடும் நட்டுவர்களின் வேஷத்தையாவது சித்திரப்பதுமைகளையாவது மற்றுமேதேது உனக்குப்பிரியமானதையெல்லாம்பார்க்கத்தக்கதென்று சொன்னதின்பேரில் நேத்திரனும் மிக அகம்பாவமடைந்துஉத்திரவுப்படி ஆகட்டுமென்று ஸம்மதித்தான்.

வரும்.

[illegible]

மோக்ஷபலப்ரதர்சினீ.

அகிலாண்டகோடி பிரமாண்டநாயகனான பரமேசுவரனது ஒப்பற்ற திருவிளையாட்டான இம்மஹாப்பிரபஞ்சத்தில் புத்திமான்கள் வெகுவாய்த் துன்பத்திற்குமுக்கிய காரணமான பிறப்பென்னும் பிணியை அடியோடொழிக்கவும், சாசுவதசுகம் பெறவும், புண்ய கன்மங்களை ஆசரித்து அதனுற்பாவங்களனைத்தையும் துலைத்து சத்புருஷனெனத் தனது கீர்த்தி எங்கும் பரவவேண்டுமெனக் கருதிய யாவரும் முயற்சியுடையவர்களே என்பது தாங்கள் அறிந்த விஷயமேயன்றோ பரலோகத்தை விரும்பும் அம்மாந்தர்களுள் வேதம் முதலிய வித்தியாஸ்தானங்களில் நம்பிக்கை வைத்த பாரதவாசிகள் துக்கமென்னும் வார்த்தை கிஞ்சிற்றேனும் அற்றதான பேரானந்த சொரூபமெனப்படும் பரமபுருஷார்த்தத்தைப் பெறுவதில் மிக ஆவலுள்ளவர்களென்பது உள்ளங்கை நெல்லிக்கனியே. அந்தகைய மோக்ஷத்திற்குக் காரணம் யாதென விசாரிக்கப்புகின், "நித்திய நைமித்திக காம்யமென்ற மூவகைப்பட்ட கன்மம் காரணமா? அல்லது ஏகாக்ஷரீ பஞ்சாக்ஷரீ முதலிய மகாமந்திரங்கள் காரணமா? வியாகரணம் முதலிய ஆறு அங்கங்களுடன் கூடின வேதத்தையும் தர்க்கம் முதலிய சாஸ்திரங்களையும் கசடறக்கற்றுணர்ந்து வேதாந்த விசாரம் செய்வது காரணமா? பிரபஞ்ச சுகமனைத்தையும் ஒழிப்பதான ஸந்நியாஸம் அல்லது எம நியமமுதலிய எட்டங்கங்களுடன்கூடின ஹடயோகமா? அல்லது 'அஹம்ப்ரம்மாஸ்மி' என்ற மகா வாக்கியானுஸந்தானத்தோடுகூடின ஆன்மானுபோகமா காரணம்?" என்பதாதி சம்சயங்கள் ஸம்பவிக்க அவற்றின் நிச்சயத்தையும் மோக்ஷஸாதன பரமோபாயத்தையும் பிரமாணத்துடன் கூறுவாம். அதில் ஞானவாஸிஷ்டத்தில்—"மமதையையொழிப்பதால் வைராக்கியமும், வைராக்கியத்தால்யோகமும், யோகத்தால் ஞானமும், ஞானத்தால் முத்தியும் உண்டாகும்" எனச்சாதன பரம்பரை கூறப்பட்டது. அங்ஙனமே சிவஸம்ஹிதையில் மோக்ஷஸாத

[illegible]

னம் ஞானமென நிச்சயித்து அதற்குச்சாதனம் யோகமே முக்கியமானதென நிரூபிக்கப்பட்டது. அதெப்படியெனில், சாஸ்திரங்களனைத்தையும் நன்காராய்ந்து அவைகளின் பொருளை அடிக்கடி விசாரித்து சாதனங்களிற்சிறந்தது யோகசாஸ்திரந்தானென ஏற்பட்டுள்ளது. அங்ஙனமாயின் "யோகமென்பதுயாது? அபானவாயு பிராணவாயு இவைகளுடையவும் தனது ரஜஸ் ரேதஸ் இவைகளுடையவும், சூரியன் சந்திரன் இவர்களுடையவும், ஜீவான்மா பரமான்மா இவர்களுடையவும், இங்ஙனம் இரண்டுபதார்த்தங்கள் சேருவதே யோகமெனப்படுமென்று ஹடயோகப்ரதீபிகையில் அதன் இலக்கணம் கூறப்படுகின்றது. மனதும் வாயுவும் சேருவது யோகமென்று மற்றவிடத்தில் கூறப்படுகின்றது. நிற்க; அந்த யோகம் எத்தனை பிரிவுள்ளது? "மந்திரம் இலயப்படி ராஜயோகம்ஹடயோகம் என் யோகம் நான்கு வகுப்புள்ளதாக உண்மையறிந்த யோகிகளுரைத்தனர்" என ஹடயோகப்பிரதீபிகையில் கூறப்பட்டது. அவற்றின் தனித்தனி இலக்கணம் யாது? "மாதுருகைகளோடுகூடினமந்திரத்தைப் பன்னிரண்டுவருடம் அனுட்டிக்கும்பொழுது கிரமமாய் அணிமாதி சித்திகளுடன் ஞானம் கிடைக்கும். நடக்கும்பொழுதேனும் இருக்கும்பொழுதேனும் உறங்கும்பொழுதேனும் உண்ணும்பொழுதேனும் நிஷ்களனான ஈசுவரனைத் தியானித்து அவனிடத்து சித்தலயம் வருத்துவதே லயயோகமாம் அகாரம் சூரியனெனப்படும் (ம)காரம் சந்திரனெனப்படும்-சூரிய சந்திரனெனப்படும் இவ்விருவர்களுடைய யோகமே ஹடயோகமாம் சூரிய சந்திரர்கள் பிராணாபானவாயுக்களுக்கு தேவதைகளாகையால் அப்பிராணாபானவாயுக்களைப் பிராணாயாமஞ்செய்து வசப்படுத்துவது ஹடயோகமெனப்பெயர்பெறுமெனச் சாஸ்திரங்களிற் கூறப்பட்டது.

வரும்

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

தாம்ரவய திஸம்பிஸாஸ்ராபவெ த்யவராஷ்ட்ரஸ்ராதிநு- ஸவெயம்॥ ௪௨॥

ஸ்ரீ தெவ:தெவவெஷ்டதவ நாராஹிவாந: வம் கிமெவாவிதெ ஸெயாவஷம் நிவ்ருஷ்டி கம் கமயதிஜந நீதாவிகம்வீவிகம்வ| தத்ஸம் தெவவெஸவவ்யம் தஹி ஸவயாவதெ தாஹவெஹ்யஸ்யதீபம் ஸ்ராதிநு— ஸவெயம்॥ ௪௩॥

கம்ஹாரஸி: வாத்ரெகெவதா தாராத்ரண ஸக ஸெ:வரம்வாஸி:க்ரி யவெநவதா த்ரவ்யஸ்யஸ்ய கிம்ஷிஷ்டாவகாஸிதிக்ய: கியணம் நாகாஸம்| ஸர வ்யம்வவத்வய்காவநுஷிவ தாவயாவதெ பாஸ ஸ்ரீஸா நாஷம்மாஸ ஸ்ராதிநு—ஸவெயம்॥ ௪௪॥

ஸகஷ்யாஸக்ஷ்யவ்யவஸ்யாநஸவதிநதாரம் ஸ்ரூ ஸ்ரூஸ்ரீ ஸ்ரூ ஸ்ரூஸ்ரீரஹெஸ்வாஷ்யம்தெநவாஷ்யாஷ்யம் நவஸவ திவிதெஸாஸ்ரவ்யரு ஸ்ரவ்யதெஷா| தெநவாதெயம் மஸமயம்கஸதிக்ரெநாஜெ மண்யதாரதெஷவாஸ்ஸ்ராதிநு—ஸவெயம்॥ ௪௫॥

தெநாஸ்ரீதிதெநவஜ்ஞாஸவதி ந ஸவதஸ்யஸ்ய நாவரெநளகாதெவ்ஸாஹ்யரஸ்ராஷ்டதவந ஸவ தாஸ்ராஸ்ரீவ்ருத்திவிதெயா| தஸ்வஷீம்ஸெஸாவிக வ்யம்கயநஹிகயம் வாஸ்யரநாஹ்தெஸஹ ஸ்ராதிநு— ஸவெயம்॥ ௪௬॥

வாதெண்ய:வ்ருதெத்ராமதெண்ய:வ்ரு ஸவதாஸஸ தாம்ஸ்ரோத்ரியாணாம் ஸஸம்ஸெஸாவதெவ: வாஷ ஷ்ணவிதெணஜநிஸவிஸஹதாம் தெஸம்ஸவம்தெவ தஸ்ரநம்| ஸ்ரு:கிம்ரெத்யஷ்டவஸாயாரண ஸவஸாஹிதம் வாஸ்யஹ ஸ்வரு ஹரத்ர ஸ்ராதிநு—ஸவெயம்॥ ௪௭॥

ஸ்ரநாஷ்யரஹ்ரக்ஷவஸம் வரஸஸ்ரீஜமஹிஷ்யஸம் யதீபம் யஸ்ராதெஷாவாஸ்யதெஷாம் வயஸிவ ஜநதீ தாஸ்யதர ஜாதஸ்ரதெத்ர| கஸ்வாரதெஹதெவஸநம் கயதிதிஹயதெஸதெநா தயாஸ்ர நாதெஷஷாஸ்ராதிநு— ஸவெயம்॥ ௪௮॥

நதெஹ்ராஸ்ராயஸ்ரதெநாஸ்ரஸாஹித ஸவா: வரம் ஸாயஸ்ர ரஸகாண:திஷ்டிஷ்ட ஸ்ரஜம் வ்ரு திஹிஸஸா கிரணாவரஹவ்யவஸம்| வாஸ:தெஹ்ஷஸ்ர ஸாதெஸ்ர ஸாஹிஸிதிவிஸிகம்தெகநஜாதெந விபாத்ரஸ்ராதிநு —ஸவெயம்॥ ௪௯॥

தெநாநாதெஹதெவாஷிகித்ய:கயஸவிதகர்ரம்கர விக்யதெத்யரிதாதெந்ய:நாயம்ஸெந்யவிஸாதெரபஹி ஸஜதிஸ்ரதாதெஷவாயாரணாஸஸ| ஹாவாதெயா வாஸ்யதெஸமஸ்ஸஸகாஸஹஸம்வதிஸம் கிம் நவாஷ்யம் ஸ்ராதிநு—ஸவெயம்॥ ௫௰॥

கஸ்யஸ்யஸகஷாரண்ய:கயஸவிவ மத்ஸாதெஹஷ திஷ்டாவஸ்யர நஸம்வ்ரஷ்ட:வாரஸாரஸ கயஸவிவஸி வஸாஹிரணகஷாணி| க்ரு ஹநுதெவஸ்ரூபாதெநாமஸய திவஸயம்தீவதஸயத்யம் ஹிவாஸ்யம் ஸ்ராதிநு—ஸவெயம்|

வதகஸதெநஷவணதாநுகயஸவிவஸிவநு கத்ய தஸ்ரீதஸ்ரர்யம்ஜாநாத:ஸ்ராயஸாந:காஸவநவஸா யாஸீதஸீதெதாநீஸ்ரீந:| ஸாவ: விக்ரரஹிஸிதெஸ ஸ்ரீவஸிவவஸாயாஷிஷ்ய தாம்தெகாவ்யஜஸ்ரூம்ஸ்ராதிநு- ஸவெயம்॥ ௫௨॥

ஸ்ருஸாதெயதஸஜத்யஸரதெநாவிஷஸமதிரதெயா தாஸ்ய ஸரதெநாவ்யஸீக்ஷம்வதெத்ர:கதெணதவஸஸயஸ்ரீவா பிகஉதிதெஷ்ஷஷ்டிதவாகாஸ்யஸரந:| வாஸ: காஸம் கியணம் கஷிவத: திஜஹிகாஜ்ஞரநதெஹாஷாநாஷம் மாஸஸ்ராதிநு—ஸவெயம்॥ ௫௩॥

ஸஸ்ரவஷ்டிஷித்ரவணதம்யஹிவஹ திவஹம்கிம்ஹிதெஹதெஷர யஸஸ்ரஷ்யத்யஜ்ஞரதெதகாணதம்தெயா ஜநக உதித தஸ்ரவ்யதெதவாஸதெகாவி| கிம்ஸ்ராதெஜ்ஞதத்வ ஸெவள வ்யம்கயஸவிதய ஸவ்யஸ்ரதவணதீயம் ஸ்ராதிநு— ஸவெயம்॥ ௫௪॥

கதெஜ்யரத்யம்தெஸவயதெஸ்யஸ்ஸஸவிவ வதெநாத்ர காம்வாஸிவம்தெஸ்ஸ கதெத்யதெநதெஷரஹிஸஸத:கய திதி யஸஸதாம் கஸ்ஸம் தத்ரஜாதம்| ஹா:வ்யணாவர பதீத்யவ்யவிஸஷராஹிதஸ்ஸம்ஸஸம் வ்ரவ்யதெர தெஹஸ ஸ்ராதிநு—ஸவெயம்|| ௫௫॥

யாவநாஸாளவதெதஸ கிம் வஸதாநஸாஸரம்ஸீ ஷதிம்தெஸ்ராடதெயஸரதெமாஹிதெஹதாயஸய தாம் வாவ ஸதாவயிஸஸா: வம்ஜதாஸ காஜ்வதாவர| ஸரதா ஹதா:வாயநித்யம் ஸவதிகிஸவிதாஸ்ராவி வாதெஸரஸ விதெவகாஸ ஸ்ராதிநு—ஸவெயம்॥ ௫௬॥

ஸவிஷ்யதி.

NEWS AND NOTES.

"எல்லாம் சிவன் செயல்"

ஆன்றோர் மொழியாகிய இதனைச்சிலர் தாம் செய்யும் துஷ்கிருத்தியங்களுக்குச் சமாதானமாகச் சொல்லிவருகின்றனர்.

"புக்கவிடத்தச்சம்போதரும்போதச்சம்
துய்க்குமிடத்தச்சந்தோன்றுமற்காப்பச்சம்
எக்காலுமச்சந்தருமாலெவன்கொலோ
உட்கான்பிறனில்புகல்"

என்ற முதுமொழியையு மறந்து பாதாரத்தை விரும்பும் பாதகன் ஒருவனை "இது கொடிய பாவமன்றோ? நும்மை க்கற்றவரென்றும் சொல்லுகின்றனரே. இங்ஙனஞ்செய்தாற்றகுமா?" என்றொருவன் கேட்பானாயின் "நம்மால் யாது செய்தல் கூடும்? எல்லாம் சிவன் செயலன்றோ? 'அவனன்றியோரணுவு மசையாது' என்று பெரியோர்கள் கூறியுளது நீவிர் அறியீரோ போலும்" என்று விடையளிக்கின்றான். இத்தகைய அறிவிலிகள் மலம்பொருந்திய மனதின் வசப்பட்டுச் செய்யும் இதுபோன்ற செயல்கள் யாவும் சிவன்செயல்களாமாயின் அவற்றை வேதமாதாவானவள் நிஷேதிப்பது எதன்பொருட்டு?

"இல்லாதவற்றை நிலையின வென்றுணரும்
புல்லறிவாண்மை கடை."

"பாலனும் பருவமாயும் பன்னிய குமார மாயும்
கோல யௌவனமுமாயும் குலவிய வயமுமாயும்
வாலிய செல்வ மாயும் வலியுட னனைத்துமாயும்
சாலவே நிலைநூலத்துத் தானிலை யாமையன்றே"

இவை போன்ற ஆன்றோர் வாக்கியங்களை ஊன்றியுணர்ந்து அநித்தியமான உலகவிஷயங்களில் செல்கின்ற மனதைக்கடிந்து தம் வசப்படுத்தி அதனை அகண்ட பரிபூரண சச்சிதானந்த சொரூபமாய் விளங்கும் சிவபெருமானுடைய பாதாரவிந்தங்களில் நிலைபெறச் செய்து இராகத்வேஷ மோகபயங்களற்றவர்களாய், பாசபந்தத்தில் நின்றும் விடுபட்டுத் தாமும் சிவத்தில் கலந்தவராய்ச்சஞ்சரிக்கும் பரமஞானிகளில் தமக்கெனவோர் செயலின்றி, பரமசிவத்தின் அருள்வழிநிற்றலின், அவருடைய கருவிகளால் செய்யப்படுவன யாவும் 'சிவன் செயலே' என்றறையப்படுகின்றதை அன்னோர் பரசிவத்தின் சொரூபத்தையன்றி வேறொன்றையும் இப்பிரபஞ்சத்திற்காணாதலின் மற்றவர்களால் தன் புறுத்தப்பெறினும் அதையும் சிவன் செயலாகக் கண்டுகளிக்கின்றனர்.

மூடர்கள் இவ்வேதார்த்தத்தையுணராது தம் துர்ச்செயல்களை மாத்திரம் சிவன்செயல்கள் என்று மொழிந்து பிறரால் தமக்குச்செய்யப்படுவனவற்றைச் சகிக்க ஆற்றாது அவர்க்குக்கேடு விளைக்கக் கருதி, துக்கத்தையே தமக்குப் பயனாக அடைகின்றனர். இதுநிற்க; தம்மால் செய்யப்பட்ட கிருத்தியம் பலராலும் மெச்சத்தக்கதாயிருக்குமாயின் அதன் பெருமை தங்களையே அடையவேண்டுமென்பதில் அவர் கண்ணாயிருக்கின்றனர். இதனைச் சம்பந்தித்த கதையொன்று ஞாபகத்தில் வருகின்றது. அஃதாவது:—

முன்னொரு காலத்தில் பிராமணன் ஒருவன் தன் வீட்டின் முற்றத்தில் உலரப்போட்டிருந்த தானியத்தை ஒரு பசுவானது தின்னக்கண்டு கையில் ஓர் தடி எடுத்துவந்து தன் பலமுழுவதையுங்கூட்டி அதனை ஓர் அடி அடித்தான். அவ்வடியானது பசுவின் சரீரத்தில் பிராண நிலைகளுள் ஒன்றிற்பட்டமையால் அது உடனே பூமியில் விழுந்து மடிந்தது. இதனைக்கண்ட அயலார் மிகவும் வருத்தமுற்றவராய் அப்பிராமணனை நோக்கி "என்ன பாதகம் செய்துவிட்டீர்? பசுவைக் கொன்றுவிட்டீரே, இங்ஙனஞ்செய்யலாமா? கோஹத்திசம்பவிக்குமே" என்று வினவினர். அது கேட்டுப்பிராமணன் "யான் ஒன்றும் செய்தவனல்லேன். எல்லாம் சிவன் செயலன்றோ? அதனுடைய பிராரத்தம் அவ்வளவுதான்" என்று சொல்லிவிட்டான். அயலாரெல்லாரும் "இஃதென்ன இப்பிராமணன் இங்ஙனம் உளறுகின்றான். இவனைக் கற்றுணர்ந்தவனென்றும் அறைகின்றனரே" என்று ஒருவர்க்கொருவர் சொல்லிக்கொண்டு போய்விட்டனர். சில நாட் சென்றபின் எள்ளினுள் எய் போலும், மலரில் மணம் போலும் சர்வாந்தரியாமியாய் விளங்கும் பகவானானவர் கிருபைக்கடலாதலின் இம்மூடப்பிராமணன்மேல் இரக்கங்கொண்டு அவனுக்கு அறிவுறுத்தும்பொருட்டு ஓர் விருத்தப்பிராமண வடிவத்துடன் அம்மூடப்பிராமணன் வீட்டிற்சென்று அவனைக்கண்டார். அவன் கிழப்பிராமணனை நோக்கி "எங்கு வந்தீர்?" என்று வினவ, பகவானானவர் தாம் அடுத்த கிராமத்துக்குச்செல்லுவதாகவும் அக்கிரகத்தில் சற்றுத் தங்கி இளைப்பாறிப்போகக் கருதினதாயும் விடையளித்தனர். மூடப்பிராமணன் "அங்ஙனம் ஆகுக" என்று சொல்லி அவரோடு வார்த்தையாடிக்கொண்டிருந்தான். சம்பாஷணை முடிந்தபின்னர் பகவானானவர் அவ்வீட்டின் வேலைத்திறமையைக்கண்டு மெச்சுபவர் போன்று நடித்து மூடப்பிராமணனை நோக்கி "இக்கிரகம் யாரால் கட்டப்பட்டது? மிகவும் நன்றாய் அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றதே" என்று வினவ, அவிவேக அந்தணன் "நான்தான் கட்டினேன். அப்பா காலத்தில் இது ஒரு சிறு குடிலாயிருந்தது. அதை இடித்துவிட்டு இதை நான் தான் கட்டினேன்" என்றான். அது கேட்டவுடன் பகவானானவர் புன்சிரிப்புக்கொண்டு "இக்கிரகம் மாத்திரம் நீவிர் கட்டினீர்? பசுவைக்கொன்றது சிவன் அல்லவா?" என்று சொல்லிவிட்டு மறைந்தருளினர். பிராமணன் திடுக்கிட்டு, வந்தவர் பகவானென்றுணர்ந்து, தன்னுடையமடமைக்காக மிகவும் வரு

த்தமுற்று, பகவானை ஸ்தோத்திரம் செய்துவிட்டு, கோ ஹத்தி தோஷத்திற்கு விதிக்கப்பட்ட பிராயச்சித்தம் வழுவாது செய்துமுடித்து, அதுமுதல் சதா பகவானையே தியானஞ்செய்து கொண்டிருந்து, முடிவில் பரமகதிக்குப்பாத்திரவானுனான் என்பதே.

ஆதலின் காமம், குரோதம், லோபம், மோகம், மதம், மாற்சரியம் என்று சொல்லப்பட்ட அறுவகைப்பகைவர்களாலும் செய்யப்படும் சகல இருந்தியங்களுக்கும் உத்தரவாதி ஜீவனேயன்றிச் சிவனல்லன் மாந்தர் தமமிடத்துள்ள குற்றங்களை நோக்கப்புகினன்றி அவற்றை யொழிக்க முயலாராதலின்,

"இந்தச்சிவனால்வருமறுபகையெலாமிவன் செயலல்லாமல், அந்தத்தேவனால்வருமென்றமூடர்கள் அதோகதியடைவார்கள், இந்தச்சிவனால் வருமறுபகையெலாமிவன் செயலல்லாமல், அந்தத்தேவனலவென்றெனும் விவேகிகளமலவீடடைவரே"

என்ற முனிவோர் வாக்கியத்தை நன்குணர்ந்து தம் குற்றங்களை அதிக நுட்பமாகக்கவனித்து, அவற்றை நீக்க முயல்வதுடன் பிறர் குற்றத்தை நாடாமலும், சிவபெருமான் தலையில் பழியைப்போடாமலும் இருக்கக்கடவர்.

விவேகபாநு.

மோக்ஷோபாயம்.

அறம், பொருள், இன்பம், வீடு என்னும் புருஷார்த்தம் நான்கினுள் மேலானதாகிய வீட்டை அதாவது மோக்ஷத்தை ஒவ்வொரு மனிதனும் இச்சிக்கின்றுன். ஆனால் மோக்ஷம் இன்னதெனவும் அதை யடையுமார்க்கம் இன்னதெனவும் அறியாமலே அவனதை யடையக்கருதி தப்புவழிகளிலும் சுத்தவழிகளிலும் பிரவேசித்து மோக்ஷத்தின் திசைகாணுது திகைத்துத் திண்டாடுகிறுன். வேதத்தில் "மோக்ஷம் என்பது துக்கநிவிருத்தி சுகப்பிராப்தி" என்றுபரிஷ்காரமாய்ச்சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. மோக்ஷத்தைப் பலமதஸ்தர்கள் பலவிதமாய்க்கூறினும் அவர்களெல்லோரும் மோக்ஷ ராச்சியத்தில் சுகமேயுள்ளதெனவும் துக்கமென்பது இடையாதெனவும் சொல்லுகின்றனர். ஆகையால் அவர்கள் சொல்வதும் வேதத்தின் கருத்துக்கு வேறன்று. சுகசொரூபமாகிய இம்மோட்சத்தை யடைவதற்கு மார்க்கங்கள் பலவுளவேனும் அவற்றுளெல்லாம் சித்தசுத்தியையுண்டுபண்ணக்கூடிய நிஷ்காமிய கருமமும் (அதாவது பலத்தை விரும்பாது செய்யுங் கருமமும்) கடவுளுடைய ஸ்வரூபத்தை யுணர்த்தக்கூடிய ஞானத்தை யுண்டுபண்ணத்தக்க வேதாந்த விசாரணையுமே சிறந்தவைகளாம். மநுதர்மசாஸ்திரத்தில்,

"உபநிஷத்து முதலிய வேதாந்தங்களைக் கிரக்கமூலமாக அதன் பொருளுடன் அப்பியசிப்பது. பரிசுத்தியின்பொருட்டு *பிராஜாபத்திய கிருச்சிரத்தை யனுஷ்டிப்பது, பிரம (கடவுளுடைய) சுவரூபத்தை யறிவது, இந்திரியங்களை விஷயத்தில் சம்மந்தப்படாதபடி அடக்குவது, ஒரு பிராணியையும் ஹிம்சை செய்யாமலிருப்பது, ஆசாரியனுக்கு சிசுரூஷை செய்வது, இவைகளெல்லாம் மோட்சத்துக்குரிய மேலான சாதனங்கள்" எனவும்,

"இவ்வாறுவித கருமங்களுக்குள் வேதாந்தவார்த்தத்தை யறிந்து தேஹாத்தும ஸ்வரூபத்தை யறிகிறதான யாதொரு பரமார்த்தஞானமுண்டோ, அதே இம்மையிலும் மறுமையிலும் எப்போதும் சுகத்தைக் கொடுக்கிறதென்று அறியத்தக்கது" எனவும்,

"எவன் ஜங்கம ஸ்தாவர ரூபமான சகல பூதங்களிடத்திலும், பரமாத்தும (கடவுளுடைய) வாஸத்தையும், அப்பரமாத்துமாவினிடத்தில் பரமாணு முதலிய சகல சேதனுசேதனங்களுடைய வாஸத்தையும், தத்துவ (உண்மை) ஞானத்தாலறிந்து, தான் செய்கிற நித்திய நைமித்தியாதி கருமங்களை பிரமார்ப்பணம்செய்கிறுனே, அவன் ஸ்வயம் பிரகாசமான மோக்ஷ ஸாம்பிராஜ்யத்தை யடைகிறுன்" எனவும், பிரமகீதையில் "இன்னதெனுமற்றன்னிடைக்கண்டு தன்னை யெப்பொருளினுங் காணும் அந்நிலையடைந்தாலவன் பிரமத்தையடையும் வேறென்றிலடையான்" எனவும், கைவல்லிய நவநீதத்தில்,

"ஆன புண்ணிய மீசுரார்ப்பணஞ்செயினசுகிபோஞ்சுசியாகு மானதம்பின் விசாரித்துஞானத்தை மருவுமென்றறிவாயே" எனவும் கூறப்பட்டுள்ளன. நண்பர்களே! நாம் பெறுதற்கரிய மானிட ஜென்மத்தைப்பெற்றும் அதனாலடைய வேண்டிய பிரயோஜனமாகிய மோக்ஷத்தை யடைவதற்கேதுவான உபாயங்களைத் தேடாமல் நமது வாணுட்களை யெல்லாம் வீணுட்களாய்க் கழித்தால் மானிடராகிய நமக்கும் மற்றைய ஜெந்மங்களுக்கும் பேதமென்னை? ஆகையால் நீங்களெல்லோரும் பலனை இச்சிக்காமல் சத்கருமங்களைச் செய்து கடவுள் ஸ்வரூபத்தை உபதேசிக்கக்கூடிய சத் சாஸ்திரங்களையும் சகுக்களையுமடுத்து விசாரணை செய்து ஜனன மரண சம்சார துக்கத்துக்கேதுவான அஞ்ஞானத்தை யொழிக்கும் ஞானத்தைப்பெற்று மோக்ஷமாகிய சுகத்தை யடைவீர்களாக. அங்ஙனம் கடவுளும் அருள்புரிவாராக. சுபம்.

OFFICE ... 21 ... MADRAS

ஸ்ரீ ஸ்ரீ

ப்ரஹ்மவித்யா.

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ப்ரம்மவித்தியா

சார்வரிஸு ஐப்பசிமீ 8உ.

புஸ்தகபரிசீலனம்.

ஸ்ரீமத் பரமஹம்ஸத்தியாதி ஸ்ரீஸச்சிதானந்த ஸரஸ்வதீசுவாமிகளது பிரிய சிஷ்யர்களான ஸ்ரீப்ரம்மானந்த ஸரஸ்வதீ ஸ்வாமிகள் திருவாய்மலர்ந்தருளிய "யோகபலப்ரதர்சினி, யோகாப்பியாஸ தர்ப்பணம்" என்ற இரண்டு புத்தகங்களையுமவர்களே அதி கருணை கூர்ந்து எமக்களிக்க, அவைகளைச் சிரசாவ்வகித்துக் கிரஹித்தோம். காலக்கொடுமையினுல் எங்கும்ஸன்மத ஸத்ஸம்பிரதாயம் அடியோடு துலைந்தபொழுது பாரதவாஸிகளான ஆதிகாலத்து மகரிஷிகட்கு ஜீவன் ஔஷதமும், ஆச்சிரமம் நான்கினுள் 3 வது 4 வது ஆச்சிரமங்களுக்கு ஜீவனுடியுமான மந்திரம், ராஜம் லயம் ஹடம் என நால்வகைப்பட்ட யோகத்தினது கதையே இன்னவிடம் சென்றதென யாருமறியார்- அனுரியர்கள் கனவிலும்அறியக்கூடாதகன்மம்ஞானம் யோகம் இவைகளின் சம்பிரதாயத்தை முறைப்படி பிரசுரிக்க விருப்பமுள்ள சிஷ்டர்கள் இக்காலத்தில் யாருமிலையென அத்தெளர்ப்பாக்கியத்தைப் போக்கத்திருவுளங்கொண்ட இம் மகாசுவாமிகள் தங்கள் குல பரம்பரையாய் வந்த அழியாத மூலதனமான யோகத்தை அறியாத எமது வைதிக குலத்தின் சிறப்பு மேன்மேலும் ஓங்கி வளரவேண்டி அமுதமழைபொழிந்ததுபோல இவ்விரண்டு கிரந்தங்களாலும் மகோபகாரம் ஜகத்துக்கே விளைவித்தார்களெனக்கற்றோர்முன் அதிகமாய்ச் சொல்லவேண்டியதில்லை- ஆனுல் இவ்விரண்டு கிரந்தங்களும் தெலுங்கெழுத்தில் பெரும்பான்மையாய்த் தெலுங்கு பாஷையில் அச்சிட்டுப் பிரசுரிக்கப்பட்டிருக்கிறது- தற்காலத்தில் ஸகல சற்சாஸ்திரங்களும் அந்தந்த தேசபாஷையில் பிரசுரிக்கப்படுவதே உபகாரத்தைவிளைவிக்கும்- அதனுற்றுன் நமது பெரியோர்களுடையபிரதிஷ்டை தேவபாஷையைச்சற்றேனும் கற்றுணராத தற்காலத்து நம்மவர்க்குண்டாயிற்று- அம்மகாசுவாமிகள் இவ்விரண்டுகிரந்தங்களையும் தமிழில் மொழிபெயர்த்து ஸம்ஸ்கிருதமூலத்துடன் வெளியிடவேண்டுமென எமக்கு ஆக்ஞை அளித்தமையால் அவைகளின் விஷயத்தை விரி

[illegible]

[illegible]

த்துரைக்க இறகேகநிலேம- இங்ஙனமே மற்றுமனேகம் பெரியோர்கள் மிக்கவன்புடன் கிரந்தமூலமாகவோ பகதரி நமூலமாகவோ உபதேசித்து நம்மவரை ஆதரிப்பார்களாகில் அப்பொழுது எங்கும் யோகம் வர்ணாச்சிரமதாமங்கள் இவையெல்லாம் தடையின்றியே நன்குப் நடைபெற்றுவரும்- அன்றியும் முன்போலவே தவமும் நிலைபெறுமென தபஸ்விகள் போற்றி வணங்கப்பெற்ற பாதமலரையுடையோனும் இளம்பிறை சூடிய மகுடம்பெற்றோனுமான அகிலேசனை வைதிக மத வர்ண தர்மம் சமயாசாரங்களுக்கும் பாரதவாஸிகளுக்கும் சுபமேயுண்டாக்கப்போற்றிவணங்கித்தியானிப்பாம-

வரும்-

வைசிய வேதோக்த கிரியாவிசார வியவஸ்தா

இப்பெயர்பூண்ட கிரந்தமானது ஸ்ரீமத்பரமஹம்ஸேத்யாதி ஸ்ரீஜகத்குரு ஸ்ரீசிருங்கேரி மஹா சமஸ்தானத்தில சுருதி ஸ்மிருதி புராண கல்பசூத்திர ஸதாசார பரிசீலன பூர்வமாக வெளியிடப்பட்டது- ஷை மகா சமஸ்தானம சர்வாதிகாரியான ப்ரமஸ்ரீ ஸ்ரீகண்டசாஸ்திரிகளவர்கள் மிக்கவன்புடன் அப்புத்தகத்தை எமக்களித்தார்கள்- இதில் பிரசுரிக்கப்பட்ட விஷயம் சிரௌதஸ்மார்த்த சம்பிரதாயத்தில் பற்றுள்ள குலப்ரம்பரையாய் வந்த ஸதாசாராநுஷ்டானத்தாலேயே கலியை விலக்கி நமது முன்னோர்களான ஆசிரியர்களால் தாபிக்கப்பட்ட ரீதியை விட்டு விலகாத மூன்று வர்ணத்து வித்துவான்களுக்கும் அவசியமறியத்தக்கது- இப்பொழுதோ எல்லைகடந்த கலியரசனது விலாஸத்தால் யாவரும் பண்டிதப்பட்டம் பெற்று பண்டைய சதாசாராதிகளை விட்டொழித்துமுன்னோரைவிட அதிகமான பதம்பெறவேண்டுமென்றே விரும்புகின்றார்கள்- . அவ்விதமாயுள்ள அனேகருள் கோமுட்டிகளென்ற சில வகுப்பினர் சுமார் 100,200 வருடங்களாக புராணங்களிற்கூறிய கன்மங்களையனுஷ்டித்து வைசியரென்ற வியவகாரத்துடன் பெட்லி குலகோத்திரம் முதலிய சங்கேதமான 102 கோத்திரங்களுடையவர்களாய் வெகுகாலமாய் வைதிக கன்மத்தை விட்டொழித்தார்கள்- அவர்களிப்பொழுதே விழித்துக்கொண்டவர்கள்போல் முன் யுகங்களிற்போல வைதிககன்மங்களில் சிரத்தையுடன் பிரவிர்த்திக்

[illegible]

[illegible]

கின்றார்கள்போலும்- வைதிக கன்மம் தங்களுக்குச் செய்விக்கவேண்டி பிராமணர்களிடம் நிர்ப்பந்தமுஞ் செய்கின்றார்கள்- பிராமணனென்ற பெயர்பூண்ட காசாசை பிடித்த சில தரித்திரர்கள் அவர்களுக்குவைதிககன்மத்தைச் செய்வித்தார்கள்- செய்விக்கின்றார்கள்- செய்விக்கப்போகிறார்கள்- எனக்கேழ்வி- சாத்திரமுறையை மீறி நடத்துமிவர்களது முயற்சி காரியகாரியாகவும் வியவஸ்தை செய்வதாகவுமாகாதாயினும், அவர்களின் வார்த்தையைக் கேட்டு ஏமாந்த ஆஸ்திகர்களுக்கு தங்கள் பரம்பரையாய் வந்த தர்மத்தை விட்டு மற்றவன் தர்மத்தைத்தொட்ட மகாபாபமுண்டாகவேண்டாமென மகா கருணைபொருந்திய ஸர்வ வர்ண தர்ம ஸார்வபௌமர்களான வியாக்கியான சிங்காஸனாதிபதி மகாசுவாமிகளது ஆக்ஞாரூபமான இக்கிரந்தம வெளியிடப்பட்டது. ஆகையால் இக்கிரந்தம் பண்டைய சற்சம்பிரதாயத்தையனுசரித்து வரும் யாவருக்கும் மகா சிரேயஸை அடைவிக்கக்கூடியதென ஆஸ்திகமணிகளனைவரிடமும் விண்ணப்பஞ் செய்யப்படுகிறது- இந்தக்கிரந்த ரத்தினத்தை எமது பிரமவித்தை சாஷ்டாங்கமான அநேக வந்தனங்கள் செய்து வணக்கத்துடன் பெற்றுக்கொண்டாளென யாவரும றிக- இதை வெளியிடுவது தென்னாட்டிற்கு மிக அவசியமாகலின் தமிழில் மொழிபெயர்த்து பிரமவித்தையில் தர்மசாஸ்திரப்பிரகரணத்தில் பிரசுரிக்கப் படும்- அதனாற்றான் இதன் விஷய சங்கிரகமிதிற்கூறப்படவில்லையென்றுணர்க-

சுபம்

ஸம்ஸ்கிருதபாடசாலை.

முன்தொடர்ச்சி.

அதில் முதலாவது பிரதிபந்தம் நிவர்த்தியாகும் முறை பின்வருமாறு:—ஒவ்வொரு பாடசாலையிலும் ஒவ்வொரு வகுப்பிற்கும் வெவ்வேறு உபாத்தியாயர் பரிசீலகர் உத்திரவுப்படி நியமிக்கப்பட்டால் அப்பொழுது பிள்ளைகள் தினம் ஒன்றுக்கு ஆறுமணிநேரம் படிப்பிவிக்கப்படுவார்கள்- அது இப்பொழுது நடப்பதைவிட ஆறுபங்கு அதிகம் படிப்பிற்குக் காரணமாகும்- ஆனால் புதிதாக உபாத்தியாயர்களைக் கற்பிக்கும்பக்ஷத்தில் அதிகச்சிலவு சம்பவிக்குமென நினைக்கலாம்-அப்படி ஆகாது ஏனெனில், மாதந்தோறும ஒவ்வொரு பிள்ளைகளுக்கு ஆகாரம் முதலியவற்றிற்காகச் சராசரி மூன்றுரூபாய் வேண்டிவரும்- இதே ரீதிப்படி 6 மாதத்திற்குப் பதினெட்டு ரூபாயாகிறது- அந்த ஆறு மாதத்தில் கற்பிக்கக்கூடிய படிப்பை ஒரே மாதத்தில் படிப்பிவித்தால் பதினைந்து ரூபாய் மீதியாகுமன்

[illegible]

ரே- அதில் ஒருவகுப்பிற்கு ஐந்து பிள்ளைகளுக்குக்குறையாமல் இருக்குமாயின் அப்பொழுது எழுபத்தைந்து ரூபாய்க்குக்குறையாமல் மீறும்- கம்பிபோனுக்கு மாதம் ஒன்றுக்குப் பதினைந்துரூபாய் சம்பளமும் பிள்ளைகளுக்குக் கடுதாசு பேனா முதலியவைகளுக்காக ஐந்துரூபாயும் மற்றும் பொதுவான பரிசிலனசாலைக்கு இருபத்தைந்து ரூபாயும் செலவழித்தால் ஒவ்வொரு வகுப்பிலும் மீரக்கூடியது முப்பது ரூபாய்க்குக் குறையவே குறையாது- ஆனால் இதிலொருவன் பின்வருமாறு கணக்குப் பார்க்கக்கூடும்- அதாவது 6 மாதத்தில் ஆகக்கூடிய படிப்பு ஒரே மாதத்தில் இங்ஙனஞ்செய்தால் ஆகக்கூடும்- ஆனால் ஆறு மாதத்தில் வினியோகப்படுத்தினால் அப்பொழுதுமுதலும் (Fuud) பண்டு ஆறுபங்காக வைத்துக்கொள்ளவேண்டும்- அப்படியானால் இந்த ஸௌகரியம் சரியாகும்- இப்பொழுது இருக்கப்பட்ட ரீதிப்படி வட்டியைக்கொண்டு செலவழித்து நிறைவேற்றுவதுபோலப் பொழுது முடியாது- முதலழித்துச்செலவழிப்பதென்றால் முதலழிவது மகா அனர்த்தமாகும்- அதுவிஷயத்திலுதாஹரணம்- ஒரு பாடசாலையில் லக்ஷரூபாய் முதல் வைக்கப்பட்டிருக்கிறது- அதற்கு 1000ரூபாய்க்கு 4ரூபா வட்டி வீதம் 4000 ரூபாய் வட்டி ஆகின்றது- அதில் 100 பிள்ளைகள் படிப்பிவிக்கப்படுவார்களானால் அதற்காக 300 செலவாகும்- பாக்கியுள்ள நூறு ரூபாயில் கொட்டியக்காரன், கணக்கன், சூப்ரிண்டெண்ட், சமையல்காரன், சேவகன், கூட்டி, முதலியோர் சம்பளத்திற்கும், வீடு ரிபேர் செய்யவும் பிள்ளைகளுக்கு வேஷ்டி முதலியவை வாங்கிக் கொடுக்கவும் 75 ரூபாயும் உபாத்தியாயருக்கு 25 ரூபாயும் ஆ வட்டியைக்கொண்டே செலவுக்குச் சரியாய்விடும். இங்ஙனமிருக்க, இதில் வகுப்புக்கு இருபது மேற்படாமல் 5 வகுப்புக்குக்குறையாமல்ஏற்படுத்தினால்25ரூபாய்முதல் 5 ரூபாய் வரை சம்பளம் ஏற்படுத்தவேண்டும். அதாவது 25, 15, 10, 7, 5, இங்ஙனம் கொடுக்கவேண்டும்- அப்பொழுது சராசரி வகுப்பொன்றுக்கு சற்றேறக்குறைய12ரூபாய் ஆகின்றது- இங்ஙனமிருபது வகுப்பு ஏற்படுமாயின் சுமார் 250 ரூபாய் ஏற்படும்- குறைந்தது ஐந்து வகுப்பு ஏற்படுத்தினால் 60 ரூபாய் வேண்டிவரும்- அப்பொழுது உபாத்தியாயர் சம்பளத்திற்காக ஏற்பட்ட 25 ரூபாய் போய் 35 ரூ- அதிகமாய் வேண்டிவருகின்றது- முதலாவது ஏற்பாட்டுப்படி 20 வகுப்பு ஏற்படுத்தும்பக்ஷத்தில் அதன் செலவுக்காக 56000 ரூபாய் முதல் வைக்கவேண்டும் அதாவது இப்பொழுது வைத்திருக்கிற லக்ஷம் ரூபாயோடு அரை லக்ஷம்கூட்டி ஒன்றரைலக்ஷமாக பண்டு ஏற்படுத்தவேண்டும்-

வரும்-

பத்ரிகா:

[illegible]

வைஶ்யவேதோக்தக்ரியாவிசாரவ்யவஸ்தா.

[illegible]

கடிதம்.

கடிதகர்த்தர்களபிப்ராயம் பத்திராதிபரைச் சாரா

வைசிய வேதோக்தகிரியாவிசாரவ்யவஸ்தை

இக்கலிகாலத்தில் வேதமென்னும்காமதேனுவானது சில துர்ப்புத்திகளாகிற முதலைபால்பிடிபட்டு வருந்துகின்றமையால் அப்பீடையை நிவர்த்திக்கச் சிறிதிங்கு முயன்றோம்.

தர்மம் அதர்மத்தையழிப்பது கிருதயுகத்திலென்றும், அதர்மம் தர்மத்தை யழிப்பது கலியுகத்திலென்றும், சாஸ்திரப்படி (௫௦௦௦) வருடம் சென்ற இக்கலியில் தர்மமானது அதர்மத்தால் மடியுங்கால் சகல வர்ணத்தவர்களும் தங்கள் தங்கள் தருமத்தை விட்டொழித்துத்தனதிஷ்டம்போல் நடந்துவருகின்றார்கள். அதில் பிராமணர்களுள்ளே தமது வர்ணாச்சிரமத்திற் குரிய தர்மத்தைக் குறைவற வனுஷ்டித்துச் சுத்தராகயிருப்பவர்களைக் காண்பது காரய(அ)ரிது. தத்தம் வர்ணாச்சிரமோசிதமான தர்மங்களனைத்தையு மனுஷ்டிக்காவிடினும் ஏதாவது சில கன்மங்களைச் சம்பவித்தபொழுது செய்து ஜாதியைச்சொல்லிக்கொண்டே பிழைப்பவரனேகம். கெட்டவழியில் பிரவர்த்தித்து அனேககுற்றங்களுக்குப் பாத்திரர்களான பாபிகள் எங்கும் பிரபலமாய்த்தோன்றியிருக்கின்றார்கள். க்ஷத்திரிய வைசிய சூத்திரவர்ணங்களிலுமப்படியே, சூரியசந்திராதி வம்சங்களிற்பிறந்த யோநிபீஜங்களாற்பரிசுத்தர்களான சாஸ்திரங்களிற்கூறிய கன்மங்களைச் சரிவர நடத்தும் க்ஷத்திரியர்கள் மிகவரிதாயிருக்கின்றார்கள். ஸத்குலத்திலவதரித்துச் சாஸ்திரவிதிப்படி கன்மங்களியற்றும் ஸத்வைசியர்களைக் காணப்படுவதே மிகவரிதாயிற்று- சூத்திரருள் யோநிபீஜங்களால் சுத்தராகச் சிலரிருப்பினும் அவர்கள் தங்கள் முக்கிய விருத்தியைக்கொண்டே பிழைத்து தங்கள் தருமத்தை யனுஷ்டிக்கிறவர்கள் அற்பமே. இங்ஙனமிருக்க, நெடுநாளாக வேதாத்தியயனமும் வேதவிஹித கன்மங்களுமற்றவர்களும் ஆபஸ்தம்பமுனிவர் முதலியோரால் பிரவரசூத்திரத்தில் குறிக்கப்பட்ட கோத்திரப் பிரவரமற்றவர்களும் புராணமந்திரங்களாலேயே பதினாறுகன்மங்களைச்செய்பவர்களும் பிராகிருதமான தேசபாஷையால் வியவகரிக்கப்படும் நூற்றிரண்டு சங்கியையுள்ள கோத்திரங்களுள் ஒருகோத்திரமுடையவர்களுமான வைசியரெனச் சிலரால் வழங்கப்படும் கோமட்டிகள்அனேகர் இதற்குத் தென்கிழக்கிலிருக்கின்றார்கள். அவர்களுள் வெகுவாய் அனேகர் வம்சபரம்பரையாய் பௌராணிகமந்திரங்களாலேயே பதினாறு கன்மங்களையாசரித்து தேவப்பிராமண பூஜகர்களாகி மகாசிரேயஸ்ஸை

[illegible]

அடைந்தவர்களாயிருக்கின்றார்கள். இங்ஙனமிருக்க, அவருட்சிலர் நாங்கள் வைசியர்களென்றும் எங்களுக்கு வேதத்திற்கூறிய மந்திரங்களாற்பதினாறு கன்மங்களும் யாகாதிகன்மங்களும் செய்விக்கலாமென சுருதி ஸ்மிருதிகளில் விதிக்கப்படுகின்றது. அவைகளை அப்படி எங்களுக்குப் பிராமணர்கள் செய்விப்பதில்லையென்றும் மகாக்கிரகங்கொண்டு தாங்களே அதை மாற்றக்கருதி சில பிராமணர்களைத் தக்ஷிணைகள் கொடுத்து ஏமாற்றித்தங்கள் வசப்படுத்திக்கொண்டு அவர்கள் மூலமாய் வைதிகமந்திரங்களால் பதினாறுகன்மங்களையுமனுஷ்டிக்க முயன்றார்கள். அவர்களுள் ஒருவனான லட்சுமீ நரஸிம்மசெட்டியென்பவன் சென்றவருடத்தில் அக்கினியாதானம் செய்ததாக வதந்தியுலாவுகின்றது. இவ்விஷயத்தை அனேக பிராமணர்களாக்ஷேபித்து இங்ஙனமிவர் அனுஷ்டித்தல் உசிதமா அல்லவாவென முதலில் சந்தேகித்துப் பிறகு ஆங்காங்கு சில பண்டிதர்கள் அதுவிஷயத்தில் தீர்மானம் செய்திருக்கிறார்கள். ஆயினும் இவர்கள் முறைகேடியே ஆங்காங்கு பண்டிதர்களால் மறுக்கப்பட்டதையும் கவனிக்காமல் தனதிஷ்டப்படியேநடத்திவருகிறார்கள். ஆகையால் இதுவிஷயத்தில் கண்டிப்பான தீர்மானஞ்செய்யவேண்டுமென அனேகர் வேண்டுகோளுக்கிணங்க நிர்ணயம் இங்கு செய்யப்படுகின்றது. அங்குள்ள ஆசங்கை இது—வம்சபரம்பரையாய் முன்னோர்கள் அனுஷ்டித்துவந்த வழியைவிட்டுச் சிலநாளாகத்தொடங்கி தனதிஷ்டப்படி வைதிகமந்திரங்களால் வைதிககன்மங்களை அனுஷ்டித்து வைசியனென அபிப்பிராயங்கொண்ட கோமுட்டிகள் அவன் வம்சத்திற்பிறந்தோர் அவன் பந்துக்கள் வைதிககன்மத்தை வைதிகமந்திரங்களால் அனுஷ்டிப்பதற்குரியவர்களா அல்லவாவென்பதே ஒரு ஆசங்கை. அதில் தன்னை வைசியரென நினைத்துக்கொண்ட கோமுட்டிகள் வைதிகமந்திரங்களால் கன்மங்களைச்செய்யலாமென்பதற்குச்சாதகமான யுக்திகளும் பிரமாணங்களும் பின்வருமாறு:-

(1) நாம் வைசியரென்பதற்கு உலகநடவடிக்கை இருக்கின்றது. இங்ஙனமே நூற்றிரண்டு கோத்திரமுடைய வைசியர்களுக்கென்று அனேகரால் எமக்குஸ்ரீமுகம் அளிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. ஆகையால் நாம் வைசியரே.

(2) வைசியர்களுக்கு வேதத்திற்கூறின ஸகலகன்மங்களும் வைதிகமந்திரங்களாலே அனுஷ்டிக்கத்தக்கனவென சாஸ்திரத்தில் விதிக்கப்படுகின்றது. அங்ஙனமே விஷ்ணுஸ்மிருதி—வேதாத்தியயனம் யாகம்செய்தல், தானம், பசுக்களைப் பாதுகாத்தல், வட்டிவியாபாரம் செய்தல், பயிரிடுதல், வியாபாரம் ஆகிய இவ்வேழும் வைசிய கன்மங்களாம். யாக்ஞவல்கியஸ்மிருதியிலும்—பிராமணன், க்ஷத்திரியன், வைசியன், சூத்திரன் இந்நால்வருள் முதல்மூவர் இருபிறப்புடையவர்களாம். அவர்களுக்கு நிஷேகம் முதல் மயானம்

[illegible]

வரையிலுள்ள கன்மங்கள் வேதமந்திரங்களாலேயே செய்யத்தக்கன. அன்றியும் தாயினிடத்து முதலும் இரண்டாவது மவுஞ்சிபந்தனத்தாலும் பிராமணக்ஷத்திரிய வைசியர்களுக்கு ஜன்மம் ஏற்படுத்துவதால் அவர்கள் இருபிறப்புடையவர்களெனக் குறிக்கப்பட்டார்களென்பதாதி வசனங்களால் வைசியர்களுக்கும் தாயின் கர்ப்பத்தினின்று முதல்பிறப்பும், மௌஞ்சிபந்தனத்தால் இரண்டாவது பிறப்பும் ஏற்படுவதால் எங்களுக்கு வேதாதிகாரம் உண்டு. இங்ஙனமே ஆபஸ்தம்பமுனிவரும்—சூத்திரனைத்தவிர குற்றமற்றமற்றவர்களுக்கு வேதாத்தியயனமும் உபநயனமும் அக்கினியாதானமும் உண்டென தர்மப்ரச்னத்தில் கூறியிருக்கின்றார். இங்ஙனமே வஸந்தகாலத்திற்பிராமணனையும், கிரீஷ்மகாலத்தில் க்ஷத்திரியனையும், சரத்காலத்தில் வைசியனையும், உபநயனம் செய்விக்கவேண்டியது. பதினாறுவயதுவரை பிராமணனுக்கும், 22 வயதுவரை க்ஷத்திரியனுக்கும், 24 வயதுவரை வைசியனுக்கும் காயத்ரீ அதிகாரம் அதிக்கிரமிக்கவில்லை- என்பதாதி பிரமாணங்களாலும் "க்ஷத்திரியனுக்கு யவாகுவும், ஆமிக்ஷை வைசியனுக்கும்" என்பதாதி சுருதிவாக்கியங்களாலும் வைதிக கன்மங்களில் வைதிகர்களுக்கு அதிகாரமிருக்கின்றது.

இது முதலிய பிரமாணங்களைக்கொண்டு வாதஞ்செய்து நாங்கள் வைசியர்களே; எங்களுக்கு வைதிகமந்திரங்களால் வைதிக கன்மங்கள் செய்வதிலதிகாரமுண்டென்று சொல்லுகின்றார்கள். இதுவிஷயத்தில் சில பிராமணர்கள் பின்வருமாறு சமாதானங்கூறினதாகக் கேழ்வியுற்றோம்- அதாவது பராசரஸ்மிருதியில் பதினோராவது அத்தியாயத்தில் யுகந்தோறும் நடைபெற்றுவரும் தருமங்களையும் அவைகளையனுஷ்டிக்கும் பிராமணர்களையும் நிந்தைசெய்யக் கூடாது- ஏனெனில் யுகத்திற்குத் தக்கவாறல்லவோ நடப்பவர்கள் அவர்கள்- என்று ஐம்பதாவது சுலோகத்தின் வியாக்கியானாரம்பத்தில் ஸாயண மாதவாசாரியர்—க்ஷத்திரிய வைசியஜாதிகளே இல்லாமைபற்றி வியவகாரஞ்செய்யுமிக்கோமுட்டிகள் வைசியராகமாட்டார்கள். அன்றியும் இருபிறப்புடைய பிராமணன் க்ஷத்திரியன் வைசியன் ஆகிய மூன்று வர்ணத்தவர்கள் சூத்திரர்கள் இவர்களுள் யாவரும் யுகந்தோறுமிருப்பவராயினும் கலியுகத்தில் மாத்திரம் முதலாவதான பிராமணவர்ணமும் நான்காவதான சூத்திரவர்ணமுந்தானிருக்குமேயன்றி வைசிய க்ஷத்திரிய வர்ணங்களிருக்கமாட்டாதென வைசியகமலாகரத்தில் குறித்த புராணவசனத்தாலும், கலியில் துவிஜாதிகளானவர்கள் வேதாத்தியயனஞ்செய்வதில்லை- க்ஷத்திரிய வைசியர்களோ முற்றும் இல்லையென்ற மத்ஸ்யபுராணவசனத்தாலும் கலியில் குலசீலாதி குண சம்பன்னரான வைசியர்களில்லவேயில்லை- அப்படியிருப்பின் அவர்களிடத்து ஒரு தர்மமேனுமிராது- இவர்கள் சூத்தி

[illegible]

ரன்முதலிய தாழ்ந்த வகுப்பினரது தொழிலையடைந்து தேவப்பிராமணநிந்தை செய்பவராய் மிக்ககொடூரமான புத்தியுடையவர்களாகவே இருப்பார்களென்ற ப்ரம்மகைவர்த்தபுராணவசனத்தாலும் நந்தன் என்ற அரசன்வரை தான் க்ஷத்திரியகுலம்- வைதிகயுக்தமாகவிருக்கும்- அதன்பிறகு சூத்திரப்பிராயமாய் விடும்- அப்படியே வைசியகுலமுமென்ற அத்திரி ஸ்மிருதிவசனத்தாலும் கலியில் வைசியஜாதியே அடியோடு இல்லையென நன்கு புலப்படுவதால் தற்காலம் வியவகாரஞ்செய்து முன்வந்து நிற்கும் கோமுட்டிகள் வைசியரல்லர்- இவர்களுதாகரித்த வசனங்களிலும் வைசியர்களுக்கு வேதமந்திரங்களால் ஸகல வைதிக கன்மங்களையும் செய்ய அதிகாரமுண்டென ஏற்படுகிறது- இவர்கள்தான் வைசியர்களென்பதற்கு ஆதாரம் அவ்வசனங்களி லொன்றும் காணப்படவில்லை- ஆகையால் அவ்வசனங்கள் இவர்பக்கத்துச் சாதகமாகவே ஆகாது- என ஒருவருக்கொருவர் கலகமிட்டுக்கொண்டமையால் இதுவிஷயத்தில் நிர்ணயஞ்செய்யவேண்டியதவசியமென பின்வருமாறு நிர்ணயஞ்செய்வாம்- மாதவாசாரியசுவாமிகள் பாராசர ஸ்மிருதி 11-வது அத்தியாயத்தில் ‹[illegible]› என்ற சுலோகத்தின் வியாக்கியான சமயத்தில் க்ஷத்திரிய வைசிய ஜாதிகளில் சொரூபமே அற்றமையால் என்று கூறினமாத்திரத்தால் வைசிய ஜாதியே இல்லையெனச் சொல்வது முடியாதுபற்றிப் பரிசுத்தமான யோனிபீஜங்களுக்குண்டான பரிசுத்த வைசியவர்ணமில்லாவிடினும் சாமான்னியமான வைசியவர்ணமிருக்கிறதாகவே தோன்றுகிறது- பாராசர ஸ்மிருதியில் 11-வது அத்தியாயம் 50-வது சுலோகத்தில் “யுகந்தோறும் நடைபெற்றவனும் தர்மங்களை அனுஷ்டித்துவரும் துவிஜர்களை நிந்தனைசெய்யக்கூடாது- யுகரூபர்களல்ல- இவர் அவர்கள்” எனக்கூறப்பட்டது- இதற்கும் வியாக்கியானம்- அவதாணிகா- முன்சொன்னபடி கலியுகத்தில் யாவரும் சாப்பிடக்கூடாததைச்சாப்பிட்டு செய்யக்கூடாததைச் செய்து பாபிகளாகவே இருப்பார்களாயின் இவருக்குப் பிராயச்சித்தம் விதிக்கப்படினும் அவரது பிரவர்த்தி மாற்ற முடியாமையைப் பற்றி இவர் விஷயமாக ஏற்படும் பிராயச்சித்தசாஸ்திரம் பயனற்றதே- தனது கன்மங்களில் பற்றுள்ள பிராமணர்களுக்கே பரிஷத்தன்மை உசிதமாகுமெனப் பரிஷத்தின் இலக்கணமாகையால் பாவத்தின்கண்ணே பிரவர்த்தியுற்ற தற்காலத்தவற்குப்பிராயச்சித்தம் விதிக்கும் பரிஷத்தன்மை ஏற்படாதன்றோ- அபக்ஷிய பக்ஷணம் முதலிய பாபங்களையொழித்தவர் ஒருவரும் காணப்படாமைபற்றி அத்தகைய சிஷ்டர்களுக்குப் பரிஷத்தன்மை இருக்கட்டுமேயென எண்ணுவது சரியல்ல- ஆகவே இக்கலியில் யாவரும் நிந்திக்கப்படுவாராயின் இந்தயுகத்தை உத்தேசித்தே இயற்றப்பட்ட பாராசர தர்மசாஸ்திரம் பயனற்றதாகி

[illegible]

ன்றது. எனவாசங்கை நிகழ அதனை மறுத்தோதுகின்றார்- ‘[illegible]’ என்றசுலோகத்தால் - சுலோகத்தின் பதவுரை முதலாவது அத்தியாயத்திலேயேகூறப்பட்டுள்ளது ஆனால் இதன்கருத்திது அதர்மப்பிருவிர்த்தி உண்டாவது இருவகை- அதாவது யுகத்தாலேற்படுவதுண்டு. மெய்மறத்தல் முதலியவற்றால் ஏற்படுவதுஇரண்டாவதாம்- அதில் யுகத்தாலேற்படும் தர்மப்பிருவிருத்தியை மாற்ற முடியாமைப்பற்றி பாராசரபகவான் அது விஷயத்தில் முயன்றாரில்லை. இரண்டாவதான கர்மப்பிரவிருத்தியை நிவர்த்திக்க தர்மசாஸ்திரங்களுக்கு இடையுண்டு- அதெப்படியெனில், அத்தியயன முறையைக்குறிக்கும் விதியானது பொருளறிவுடன் ஆறு அங்கங்களோடு கூடின வேதத்தை முழுதுங்கற்கவேண்டுமெனக்கூறுகின்றது- அத்தகைய பிராமணனையிக்கலியிலொருவரையேனும் கண்டிலேம்- ப்ரம்மசரியம் முதலியவை கூறுமிடத்து அவ்வாச்சிரமம் அத்தியயனம் செய்யும் முறை பலவாறுகக்கூறப்பட்டுள்ளன- அத்தருமங்களனைத்தையும் குறைவறஅனுஷ்டிக்கும் பிரமசாரி ஒருவனையும் பார்த்திலேம்- சாமான்யமாய் அத்தியயனத்திற்கே இக்கதிவரின் அங்கங்களுடன் வேதமுழுதும் அத்தியயனஞ்செய்து அதின் பொருளைக்கற்றுணர்ந்து அதின்படி அனுஷ்டிப்பதைப்பற்றிச் செப்பவும் வேண்டுமோ- இங்ஙனமிருக்க, சாஸ்திரத்திற்கூறியபடி முக்கிய ப்ராமண்ணியமுடையவன் ஒருவனும் இல்லாமையாலும் பணிவிடைசெய்யத்தகுந்தபிராமணர்கள்இல்லாமையாலும் பணிவிடை செய்யும் விஷயத்தில் முக்கியாதிகாரம்பெற்ற சூத்திரன் சரியான நிலைமையிலில்லாததாலும், இந்நான்கு வர்ணத்தைக்குறித்துப் பிரவர்த்தித்த தர்மசாஸ்திரம் சொரூபத்தோடே அழிவது நன்றா? அல்லது முக்கியமான அதிகாரிகள் இல்லாவிடினும் சம்பவித்தவரை நான்கு வர்ண தருமத்தை அனுஷ்டித்துவருபவரை உத்தேசித்துத் தருமசாஸ்திரம் பிரவிருத்திப்பது நன்றா? என வாசங்கைவர, சொரூபத்தோடு நசிப்பதைவிட சம்பவித்தவரை அனுஷ்டானஞ் செய்வது சிறந்ததெனவெண்ணி யுகத்தாலேற்பட்ட யாவராலும் மாற்றமுடியாத அதர்மப்பிரவர்த்தியைத் தோஷமாக நினைத்து- அவர்களைப் பற்றி நிந்தனைசெய்யக்கூடாதெனக் குறிக்கப்பட்டது- ஆகவே ஸம்பவித்தவரை அத்தியயனம் முதலியவை செய்து சுலபமாய்ச் செய்யக்கூடிய தர்மப்பிரவிருத்தியில் பிரமாதம் சோம்பல் முதலியவையற்ற பிராமணர்கட்குப் பரிஷத்தன்மை ஏன் சரியாகாது- தர்மலோபம் வந்தவனுக்கு பிராயச்சித்தம் செய்தபின் மீண்டும் தன் கன் தவறுதலன்றி நடத்துவது முடியுமாகையால் பிராயச்சித்த சாஸ்திரம் பயனுடையதாகவே ஆகுமென்று அந்த சுலோக வியாக்கியானத்தில் மாதவாசாரியசுவாமிகள் கூறினமையால்சம்பவித்தவரை நான்குவர்ணங்களையும் ஆச்சிரமங்களையும் அங்கீகரிக்கவேண்டுமென்பது சான்றோர்கூற்று. ‘ஆனால்க்ஷத்திரியவைசியஜாதிகளின்சொரூபமேஅற்றமையால்’ என்றவசனத்திற்கும, ‘பிராமண

[illegible]

க்ஷத்திரிய வைசியன் ஆகிய மூன்றுவர்ணத்தவர்களும், சூத்திரனும் யுகந்தோறும் இருக்கும் இந்நான்குவர்ணத்தவர்களுள் கலியுகத்தில் முதல்வர்ணமும், கடைசிவர்ணமுமிவ்விரண்டுமே இருக்கும்' என்று வைசியகமலாகரத்திற் குறித்த வசனத்திற்கும் கதியாதெனின், கூறுவாம்—'க்ஷத்திரிய வைசியஜாதிகளின் சொரூபமே அற்றமையால்' என்றதற்குச் சாஸ்திரங்களில்விதிக்கப்பட்ட வேதாத்தியயனம் யாகம் முதலிய கன்மங்களைச் செய்தற்குரிய வதிகாரம்பெற்ற சுத்த க்ஷத்திரிய வைசியஜாதியற்றதென்பது பொருள். சொரூபமே அற்றமையாலென்றதனால், இங்ஙனம் பொருள்படுத்துவதே உசிதம். 'முதல்வர்ணமும் கடைசிவர்ணமுமிவ்விரண்டுமே இருக்கு'மென்றதற்குமுதலுங்கடைசியும் பரிசுத்தமானதாகவிருக்குமென்பது பொருள். அதனுற்றுன் 'கலியில் துவிஜர்கள் வேதாத்தியயனம் யாகம் இவைகளைச் செய்வதில்லை. வைசியரும் க்ஷத்திரியரும் இல்லவே இல்லை' என்ற மச்சபுராணவசனத்தாலும், குலம் சீலம் முதலியவை பொருந்திய வைசியர்கள் கலியிலில்லை. அங்ஙனம் சிலரிருப்பின் அவர்களிடத்துப் புண்ணியம்யாதுமிராது. 'இவர்கள் சூத்திரர் தொழிலையடைந்து தெய்வப்பிராமண நிந்தைசெய்து பிராமணத் துவேஷம் சம்பாதித்துக் கடோரசித்தமுடையவர்களாயிருப்பார்கள்' என்ற வசனத்தாலும், 'வைதிக கன்மத்தோடு கூடின க்ஷத்திரியகுலம் நந்தமகாராஜன்வரையே அதற்குமேல் யாவும் சூத்திரமயமாய்விடும். அங்ஙனமே வைசியகுலமும்' என்ற வசனத்தாலும் முன்னுதாகரித்த அனேக வசனங்களாலும் வைதிகவிருத்தியுடைய சுத்த வைசியஜாதியே இல்லையெனப் பிரதிபாதனம் செய்யப்படினும், வேதோக்த கன்மமற்ற சாதாரண வைசியஜாதியிருப்பதாக அங்கீகரித்தபடி இவ்வசனத்திற்குப் பொருள்படுத்தவேண்டி 'க்ஷத்திரிய வைசியஜாதிகளின் சொரூபமே அற்றமையால்' என்ற மாதவாசாரியசுவாமிகள் வாக்கியத்திற்கு கிருதயுகம், திரேதாயுகம் முதலிய காலங்களிலிருந்ததுபோல் சுத்த வைசிய ஜாதி இல்லையெனச் சாதிக்க முடியாதென ஒப்புக்கொள்ளவேண்டியதுதான். அப்படியானால் சாமானிய வைசியஜாதி இருக்கின்றதென்றுயிற்றே; அவ்வைசியர்களுக்குவேதமோதலும் வைதிக மந்திரங்களால் பதினாறு கன்மங்களை இயற்றுதலும் யாகம் முதலியவை அனுஷ்டித்தலும் சம்பவிக்கும். அங்ஙனமே பாரதத்தில் கர்ணபருவத்தில். 'ஓ கர்ணராஜனே! உமக்கொரு திருஷ்டாந்தம் சொல்லுகிறேன். கடற்கரையோரத்தில் அளவற்ற பொருளுடையவனும் யாகஞ்செய்தவனும் தானங்கொடுப்பவனும் பொறுமையுடையவனும் தனது வர்ணத்திற்குரிய தர்மத்தைகுறைவறவனுஷ்டிப்பவனுமான ஓர் வைசியனிருந்தான்' என்பதாதிவசனங்களில்வைசியனுக்கு 'யாகம் செய்தவன்' என்ற விசேஷணமிருப்பதால் யாகாதிகாரமுண்டென ஏற்படுகின்றது. இங்ஙனமே ஆபஸ்தம்ப தர்மசூத்திரத்தில் பிராமணனுக்கு வேதமோதல், ஓதுவித்தல், யாகஞ்செய்

[illegible]

ஸவிஷ்யதி

[illegible]

[illegible]

வித்தல், தானம் வாங்குதல் ஆகிய இம்மூன்று நீங்கலாகமற்றவைகளையும்தண்டிப்பது, பகைவருடன்போர்புரிவது முதலியவைகளும் தர்மமாம். வைசியனுக்கு க்ஷத்திரியதர்மத்தில் தண்டிப்பதும் போர்புரிவதுந்தவிர மற்றவைகளும், பயிரிடுதல் பசுக்களைக்காற்றல் வியாபாரம் செய்தல் முதலியவைகளும் தர்மமாமென்று கூறினமையால், வைசியனுக்கும் வேதமோதல் யாகம் செய்தல் முதலியவைகளிலதிகாரமுண்டென ஏற்படுகின்றது. அன்றியும் பாராசரஸ்மிருதியில்—'குற்றமற்ற வைசியனையேனும் க்ஷத்திரியனையேனும் எவனொருவன் கொல்லுவானே அவன் அதிகிருச்சிரத்தை இரண்டுமுறை அனுஷ்டித்து இருபது பசுக்களையும் தக்ஷிணையையும் கொடுக்கவேண்டு'மென்ற ஆறாவது அத்தியாயம் பதினேழாவது சுலோகத்தின் வியாக்கியானவசரத்தில் மாதவாசாரியசுவாமிகளால் 'யாகஞ்செய்த வைசியனையும் தீக்ஷிதனை க்ஷத்திரியனையும் ஆத்ரேய கோத்திரத்தில் பிறந்த பிராமணஸ்திரீயையும் கொன்றவன் ப்ரம்மஹத்தியைச் செய்தவனாகவே ஆவா'னென்ற யமஸ்மிருதிவசனமும், யாகஞ்செய்யும க்ஷத்திரியனையும், வைசியனையும், ஆத்திரேய கோத்திரஸ்திரீயையும் கொன்றவன் இந்த விரதத்தையே அனுஷ்டிக்கவேண்டியதென்ற சங்க வசனமு முதாகரிக்கப்பட்டமையால் ஷை இருவசனங்களிலும யாகம் செய்தவனென்ற வாக்கியமிருப்பதால் வைசியனுக்கும்யாகாதிகாரமுண்டு. அன்றியும் பாராசரஸ்மிருதியிரண்டாவதத்தியாயத்தில்- 'ஜபம், தேவார்ச்சனம், ஹோமம் வேதாத்தியயனம் இவைகளைத் துவிஜன் அப்பியஸிக்கவேண்டும். ஒன்று இரண்டு அல்லது மூன்று நான்கு ஸ்னாதகப்பிராமணர்களைப் போஜனம் செய்விக்கவேண்டு'மென்ற ஐந்தாவது சுலோகத்தில் ஹோமம், அத்தியயனமென்ற இரண்டு சொற்களால் அக்கினிஹோத்திரம், வேதாத்தியயனம் துவிஜனுக்குப்ராப்தமானதாலும், பிராமணன் க்ஷத்திரியன் வைசியன் ஆகிய மூன்றுவர்ணத்தவர்களும் துவிஜர்களாகையாலும், வைசியனுக்கும், யாகம், வேதாத்தியயனம் இவைகளிலதிகாரமுண்டென் றேற்படுகிறதெனின், அது சரியல்ல- அவ்வசனங்கள் கிருதயுகம் திரேதாயுகங்களிலிருந்த வேதாதிகார சம்பன்னரான பரிசுத்த வைசிய ஜாதிக்காரருக்கன்றே வேதாதிகாரமுண்டென விதித்தன- வேதாதிகாரமற்ற தற்காலத்திய வைசியர்களுக்கு விதிக்கவேயில்லை. வைசியரெனப் பெயர்பூண்ட தற்காலத்துக் கோமுட்டிகளுக்கு வேதாதிகாரமில்லையென்பது அடுத்த வசனங்களில்நன்கு காணலாம். கிற்க. வரும்

குடும்பானுசந்தான பத்ததி.

தொடர்ச்சி.

அதன் பிறகு ஜிஷ்வேந்திரியமென்கிற குழந்தையைக் கூப்பிட்டு, வாராய் குழந்தாய்! எனக்குள்ள எல்லாக்குழந்தைகளைக்காட்டிலும் நீதானருமைப்பிள்ளை; உன்னுற்றுனிச்சு வீடும், இத்தப்பிள்ளைகளும், யா

[illegible]

னும், பித்துப்பிடித்திருக்கிறஉங்களப்பனும்பிழைத்துக் கொண்டிருக்கிறோம். ஆகையால் நீ ஈாக்கினது நுணியிலிருந்துகொண்டு உன் தகப்பனைச்சேர்ந்தருருஉச்சிஷ்டம், தேவப்பிரஸாதம் ஸாதுக்களது பிரஸாதம், பின்னும் சரீரத்திற்கு மதத்தை விலக்குவதும், வியாதிகளை நிவாரணம் செய்து ஆரோக்கியத்தை விளைவிப்பதும், தமோகுண ரஜோகுணங்களை யொழித்து ஸத்துவகுணத்தை விருத்திசெய்விப்பதும், விஷயசிந்தனையை மறக்கச்செய்து சொரூபசிந்தனையைக் கொடுப்பதுமான ரஸாயனங்கள் எவைகளுண்டோ அவைகளை மட்டும் உள்ளே விடாதே. பலவந்தமாய் வந்துவிடுந்தாலும் வாந்தி மூலமாய் அவைகளை வெளியில் தள்ளிப்போடு. இவைகள் தவிர உனக்குப் புசிக்க ரஸங்கள் கொள்ளை கொள்ளையாயிருக்கின்றன. அவையாவன: மது, மாமிசம், தித்திப்பாற் செய்யப்பட்ட ரஸங்கள் கணக்கில்லாமலிருக்கிறது. இதுபோல் மற்ற ஷட்ரஸங்களாலும் செய்யப்பட்ட பதார்த்தங்கள் அளவின்றியிருக்கின்றன. அவை யெல்லாவற்றையும் புசித்துக்கொண்டு சுகமாய் வாழ்ந்திருக்கலாம் என்று சொன்னபிரகாரமே ரஸனேந்திரியனும் சம்மதித்துக்கொண்டான்.

அதன்பிறகு, கிராணனென்கிற புத்திரனை யழைத்து, வாராய் குழந்தாய்! நீ கடைக்குட்டியன்றோ? ஆகவே, அண்ணா முதலானவர்கள் எந்த விஷயத்தை யனுபவிக்கின்றார்களோ அவ்விஷயத்தி லுண்டாகிற மணமானது கெட்டதாயினும், துர்க்கந்தமான மலமூத்திரமாயினும், கற்றாழைநாற்றமுடையதேனும் பினும் எவ்வித துர்க்கந்தமுடையதேனும் அவை யெல்லாம் கிரகித்துக்கொண்டு அப்பாவைச்சேர்ந்த ஆன்மஞானி முதலாய சாதுக்களுடைய வாஸனையையும் பரமசிவ நிர்மால்யத்தையும், குருவினது திருவடிமலர்வாஸனைகளையும் எக்காலும் கிரகிக்கக்கூடாது. கிரகித்தால் செண்பகப்பூவிலகப்பட்ட வண்டுபோல்மாண்டுபோவாய் என்றவுடன் அப்படியே ஆகட்டுமென்றான்.

அதன்பிறகு, வாக்காகிற புத்திரனைக் கூப்பிட்டு அப்பா குழந்தாய்! வேலை செய்கிற பிள்ளைகளுள் நீதான் மூத்தபிள்ளை. உன்னாலேயே யானும் என் தாயாரும் மற்றப்பிள்ளைகளும் ஜீவித்துவருகின்றோம். ஆகையால் நீ மிகவும் சாவதானமாயிருந்து உன் தகப்பனைச்சேர்ந்த சச்சிதானந்தாதி சத்தங்களையும், அதைப் பிரதிபாதிக்கின்ற மகாவாக்கியங்களையும், அவற்றை அகத்தே வைத்துக்கொண்டிருக்கிற உபநிடதங்களையும், இவையனைத்தையு முபதேசிக்கின்ற சற்குருவாக்கியத்தையும், அதைப் பரிசீலனம் செய்கிற ஸாதுஸங்கதிகளையும் பஞ்சாக்ஷரமுதலிய பகவன்னாமங்களையும் கனவிலும் உச்சரிக்கக் கூடாது. அதைத்தவிர, பேசுவதற்கு எவ்வளவோ வார்த்தைகளிருக்கின்றன. அவைகளைப் பேசிக்கொண்டிருக்க வேண்டும். அப்படிச் செய்வதாய்ப் பிரமாணமாகச் சொல்லெனக்கேட்கவே அவ்விதமே ஆகட்டுமென உறுதிமொழி கூறினன்.

வரும்.

[illegible]

[illegible]

இல்லறம் துறவறம்.

கடவுள் சிருஷ்டியில் உட்பட்ட அனேக ஜீவகோடிகளில் மானிட-ஜன்மமே மிகச் சிரேஷ்டமானது. அதில் ஞானிகளென்றும் அக்ஞானிகளென்றும் இருவகையுண்டு. காம, குரோத லோப, மோஹ, மதமாச்சரியமென்னும் ஆறுவகைத்துற்செயல்களை விட்டு சுயப் பிரம்மயாகியபரமாத்மாவை எப்பொழுதும்தியானஞ்செய்து உலகவாழ்க்கையைத் துறந்தவர்களே ஞானிகளென்னப்படுவார்கள். இதற்குச் சிலர் துறவறந்தான் தக்கதென்றும், மற்றும் சிலர் இல்லறந்தான் தக்கதென்றும் சொல்லுவார்கள். ஆனால்இல்லறத்திலிருப்பவரோ அதிக கஷ்டப்பட்டுத்தான் ஞானத்தை அடையவேண்டும். ஏனெனில் இல்லறத்தில் அனேகவிதமான இடையூறுகள் உண்டு. சம்சாரபந்தத்தில் சிக்கிக்கொண்டால் ஒருவன் வாழ்நாள் முழுதும் அதற்கு வேண்டிய வழிகளிலேதான் செலுத்தவேண்டிவரும். அவன் அடையும் சுகதுக்கங்களே அவைகளுக்குக் காரணம். ஒருவன் சம்சாரத்திலிருந்துகொண்டு அதற்குத் தேவையானவைகளைச்சரிவர நடத்தாவிடில் மகா பாபியாகிறான். சம்சாரபந்தத்தில் சேர்ந்த ஒருவன் புத்திர மித்திர களத்திராதிகளைக்கண்டு களிக்கிறான். தனது குழந்தைகளின்மழலைச்சொற்களே ஒருவனுக்குப்பேரானந்தத்தை விளைவிக்கும். அப்படி ஆனந்த சாகரத்தில் மூழ்கி அதற்கு வேண்டியவைகளைச் செய்தும் ஏதோ சிலசமயங்களில் ஞானமார்க்கத்தையும் தேடுபவரும் சிலருண்டு- அப்படிக்கன்றி மெய்மறந்து மேற்குறிக்கப்பட்ட அறுவகைத் தீக்குணங்களை வகித்துத்தெய்வபக்தியில்லாத சிலரும் உண்டு துறவறத்திலேயோ ஒருவனை மயக்கச்செய்யும் களத்ராதிகள் கிடையா- எப்பொழுதும் ஞான மார்க்கத்தையே ஏற்றுக்கொள்ளலாம்- அதற்கு இல்லறந்தான் ஆதியாக வைத்துக்கொள்ளவேண்டும்- ஒருவன் இல்லறத்திலிருந்து உலகவாழ்க்கைகள் முழுதும் அனுபவித்துத்தான் துறவறமடையவேண்டும்- இல்லறத்தில் சிறிது ஞானத்தையடைந்தவன்தான் துறவறமடையவெண்ணலாம்- ஒருவன் திடீரென்று துறவறம் ஏற்றுக்கொள்வானானால் அவனது ஆசாரவொழுக்கங்கள் விரும்பத்தக்கவைகளாகவிருப்பதரிது- மானிடனாய்ப்பிறந்தவன் சற்றேனும் பிசகாமலிருக்கமுடியாது- அப்படிப் பிசகாமலிருக்கவேண்டுமானால் அவன் இல்லறத்தைத்தான் கருவியாகக்கொண்டு பிறகு துறவறமடையவேண்டும்- துறவறமில்லாமல் இல்லறத்திலேயே நின்றும் முக்தியடையலாம்- ஆனால் சிறிது கஷ்டம்- இல்லறத்தில் விதிப்படிநடந்து, தானதருமாதிகளைச்செய்து பெரியோர்களையடுத்து எப்பொழுதும் சன்மார்க்கத்திலேயே பிரவேசித்துவந்தால், அவனுக்கு யோகிகளின் அனுக்கிரகம் கிடைக்கும்- எப்பொழுது யோகிகளின் அனுக்கிரகம் கிடைக்கின்றதோ அப்பொழுதே அவன் ஞானியாகிறான்- எப்பொழுது ஞானியாகிறானோ அப்பொழுதே அவன் உலகவின்பங்களைத் துறக்கிறான்- எப்பொழுது உலகவின்பங்களைத் தொலைக்கிறானோ அப்பொழுதே அவன் துறவியாகிறான்- எப்பொழுதுதுறவியாகிறானோ அப்பொழுதே அவனுக்குமோக்ஷம் நிச்சயம்-

வரும்

நோய்க்குரிய பல காரணங்கள்.

இன்னோரிடத்தில் அம்மை, கலரா முதலிய தொற்று வியாதிகள் மனதைச் சரியான நிலைமையில்வைத்துக்கொள்ளாததோஷத்தாலுண்டாகின்றனவென்று அமெரிக்க வைத்தியர்கள் அபிப்பிராயப்படுவதாய் எழுதியிருக்கிறோம்- நோய்க்குரிய பல காரணங்களில் அஜீர்ணமே முக்கிய காரணமென்று அநேக வைத்தியர் கூறுகின்றனர்- உண்ணும் சோறு ஜீர்ணமானாலன்றி இரத்தம்பெருகி தேகம் புஷ்டியடையாது- பலமுண்டாகாது- தினந்தோறும் நமது சரீரபலம் பற்பலவிதங்களாய்க் கழிகிறதாதலின் அதைச் சரிப்படுத்தவேண்டி ஆகாரத்தை யுட்கொள்ளுகிறோம்- இவ்வாகாரத்தில் இரண்டுவிதமுண்டு- ஒன்று அக்கினி பலத்தைமட்டும்கொடுக்கும்- மற்றொன்று தசையை வளர்க்கும்- உதாரணமாக அரிசியானது கேவலம் அக்கினிபலத்தையே விர்த்திசெய்யக்கூடிய ஸத்துகள் மிகுந்துள்ளது- மாம்ஸம், கோதுமை முதலியன தசையை வளர்க்கும் சத்துள்ளவை- இரண்டு வகையுணவும் மனிதர்க்கு அவசியந்தான்- பசியுந் தாகமுமுண்டான தக்ஷணம் சரீரபலம் குன்றிப்போனதாயறிந்து உடனே அதைப்பழையபடி நிறைக்கவேண்டி

உணவை யுட்கொள்ளவேண்டும்- ஆயினும் உட்கொள்ளும் உணவு ஜீர்ணமாகாவிட்டால் பலனில்லை ஜீர்ணசக்தி குறையாதபடி பலவித தேகப்பயிர்ச்சிகளைச் செய்வதுடன் மனமதை நன்னிலைமையில் வைத்துக்கொள்ளவேண்டும். நம்முடைய ஸமீப பந்து வியாதியால் மெலிந்து மரணத்தறுவாயி இருப்பதாக ஸமாசாரமெட்டினால் சோத்தில் மனம் நாடுகிறதில்லை. பஞ்சபக்ஷிய பரமான்னங்களைப் பரிமாறினாலும் அவைகள் விஷமாய்த்தோன்றும் ஒருவேளை கட்டாயத்தின் பேரில் அப்பக்ஷியங்களைப் புசித்தாலும் ஜீரணமாகிறதில்லை. இது பிரத்யக்ஷானுபவம். பரீக்ஷைக்காக வெகு அவஸரமாய்ப்படிக்கும் மாணாக்கன் உணவில் விருப்பங்கொள்ளான். எப்போது மனங் கவலையுற்றதோ அப்போதே ஜீர்ண சக்தி குறைந்துபோயிற்றென்னலாம்- உதாரணமாக விஷயபரியாலோசனை செய்யாத பட்டிக்காட்டு ஜனங்களுக்குப் பசி யதிகமாயும் சதா படிப்பில் நாட்டமுள்ள பட்டணவாசிகளுக்குப் பசி குறைவாயுமிருக்கிறது- கல்விப் பெருக்கமில்லாத முற்காலத்தில் நமது முன்னோர்களுக்கிருந்த பசியும் அவர்களுண்ட உணவும் அடைந்த தேகபலமும் வாழ்ந்தநாட்களும்நமக்கில்லை- இதனாலேயேமனக்கவலையால் சரீரபலம் குன்றுகிறதென்றும் அவ்வாறு ஆயுள் குன்றுகிறதென்றும் அவ்வாறுகுன்றுவதற்கு அஜீர்ணம் காரணமென்றும் அவ்வஜீர்ணத்தாற் பற்பல நோய்களுண்டாகின்றனவென்றும் அறியலாம்- சுமார் 40-வருஷங்களுக்குமுன் நமது தேசத்திலிருந்து நோய்களையும் இப்போதிருக்கும் நோய்களையும் கணக்கிட்டால் வித்தியாசம் நன்றாகத் தெரியும்- நூதன வியாதிகளான் கலரா, பிளேக், கட்டுமாரிசுரம், விஷசுரம் இவையெல்லாம் முற்காலத்திலில்லை. கல்வி பெருகுந்தோறும் கவலையதிகப்படுகிறது- கவலை யதிகரிக்குந்தோறும் மனோத்ஸாகம் குறைந்து உணவு சுஷ்கமாகிறது- அதனால் நோய்கள் பெருகி ஆயுள் குன்றிப்போவதால் எல்லோரும் தத்தம் மனதைக் கவலையற்ற நிலைமையில் வைத்துக்கொள்ளவேண்டியதவசியம்- இதற்காக ஒவ்வொருவரும் சோம்பலை மேற்கொண்டு சும்மாவிருக்கலாகாது- சோம்பலாயிருப்பதே ஒர்விதவியாதி- அதனாற் பைத்தியங்கூட உண்டாகும்- படிப்பும், விளையாட்டும கலந்திருக்கவேண்டும்- தேகப்பயிற்சியும் மனோ முயற்சியும் அடுத்தடுத்துச் செய்வோர் சரீரபலமும், புத்திவிலாசமும் அமையப்பெறுவர்- இவற்றை நமது முன்னோர்கள் யோசித்து ஒவ்வொரு வர்ணத்தார்க்கும் நித்தியகர்மானுஷ்டானங்கள் ஏற்படுத்தியிருக்கின்றனர்- அவற்றை யேன் செய்யவேண்டுமென்று கேள்விகேட்காமல் பொறுமையாய்ச் செய்துவரின் தேகபலமும், மனோத்ஸாகமுமுண்டாகிச் சரீரம் நிர்வியாதியாயிருக்கும்- உதாரணமாக காலையிலெழுந்து ஸ்னானஞ்செய்தல், சூரியநமஸ்காரம் செய்தல் முதலியன பரமபிரயோஜனத்தை விளைக்கின்றனவன்றோ- அவற்றால் தெய்வ உபாசனையும் சரீரசுத்தமும், தேகப்பயிற்சியும் விளைந்து மனம் ஓர்வித நன்னிலைமையை யடைகிறது. நன்றாக ஆராயுமிடத்து வைதீகர்களைவிட லௌகீகர்களே நோயாலடிக்கடி வருந்துவது நன்கு புலப்படும்- இதற்குக்காரணம் கர்மானுஷ்டானங்களை லௌகீகர்கள்செய்யாமல் விட்டுவிடுவதேயாம்- வரும்படியை உத்தேசித்தேனும் வைதீகர்காலையில் நீரில் மூழ்கி சந்தியாவந்தனம் முதலிய சத்கருமங்களை யனுஷ்டிக்கின்றனர்- நிற்க, சரீரம் நோயுற்றால் மருந்தால் பரிகரிக்கலாம்- மனம் நோயுற்றால் அந்நோயைப் பரிகரிப்பது பிரயாஸம்- மனோவியாதிக்கு மருந்து இல்லையென்னும் பழமொழியே இதை நிரூபிக்கும்- ஆதலின் மனோநிலைமை கெடுவதால் பற்பல தொற்றுவியாதிகளுண்டாகின்றனவென்று அமெரிக்க டாக்டர்கள் சொல்வது ஒருவிதத்தில் ஒப்புக்கொள்ளக்கூடியதுதான்-

MADRAS

𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾.

𑌶𑌾𑌰𑍍𑌵𑌰𑍀𑌨𑌾𑌮𑌸𑌂𑌵𑌤𑍍𑌸𑌰𑌃 𑌤𑍁𑌲𑌾𑌮𑌾𑌸𑌃 ௨௨.

𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌰𑌣𑍍𑌯𑌚𑌰𑌿𑌤𑍍𑌰𑌪𑌰𑌿𑌶𑍀𑌲𑌨𑌮𑍍.

𑌦𑌶𑌮𑌪𑌤𑍍𑌰𑌾𑌨𑍁𑌬𑌨𑍍𑌧𑌃.

[illegible]

ப்ரம்மவித்தியா.

சார்வரிஸு ஐப்பசிமீ 22உ.

வித்யாரண்ய சரித்திர பரிசீலனம்.

10-ம்பக்கத்தொடர்ப்பு.

மேலும் அம் மஹாசாரியருடைய தேசமீதெனச் சாத்திரங்களிலாவது சரித்திரங்களிலாவது நன்கு புலப்படவில்லை. சிலர் அம் மஹாஸ்வாமிகளவதாரம் கர்னாடதேசத்திலுள்ள விரூபாக்ஷமென்னும் க்ஷேத்திரத்திலேற்பட்டதெனச் சொல்லுகிறார்கள். அவ்விஷயத்தில் விரூபாக்ஷ க்ஷேத்திரத்திலுள்ள மடத்தின் நிபந்தனைகளால் காண்கிறோமேயன்றி வேறு காரணத்தைக்கண்டிலேம். அவர்களும் ஆசாரியாளது ஜன்ம க்ஷேத்திரத்தில் வித்தியாரண்யமுனிவரால் மடமொன்று ஏற்படுத்தப்பட்டதென்று ஸ்ரீமுகத்திலுள்ளமுத்திரைகளில் வித்தியாரண்யர் பெயருள்ள முத்திரை போட்டிருக்கிறார்கள். அம்மடத்திய சிஷ்யபரம்பரையென வியவகரிக்கும் புஷ்பகிரி பீடாதிபர்கள் தங்களது மடத்தின் நிபந்தனையில் காஞ்சீநகரத்தில் மஹானுயுள்ள ஆசாரியர் விளங்கினாரென்றும் அந்த விரூபாக்ஷமென்னும் புண்ணிய க்ஷேத்திரத்திலோர் மடத்தை இயற்றினரென்றும் வெளியிட்டார்கள். பிறகு சென்னையின்கண் மிகப்பிரசித்தரான (குராம்வெங்கன்ன) சாஸ்திரிகளென்னும் ஓர் வித்துவான் கும்பகோணம் ஸ்ரீமடாதிபர்களுடைய ஸ்ரீமுக வ்யாக்கியானத்தில் விரூபாக்ஷ க்ஷேத்திரத்தில் ஏழையாயுள்ள ஓர் அந்தணர் குலத்தில் இம் மஹாசாரியாளவதாரமுண்டாயதென வெழுதினார். அவராலியற்றப்பட்ட கிரந்தமனைத்தும் புத்தியொன்றை மாத்திரம் கருவியாய்க்கொண்டமையால் ஆகாசத்தை வியாபித்த உப்பரிகையில் சிற்பம்போல் அவரது காரணம் ககநகுஸுமத்துக்குச்சமமாயிற்று. மஹான்களான அந்த குருசரணர்கள் கர்னாடதேசாதிபதிகளுடைய பரம்பரையான அமாத்தியர்களென்பது திண்ணம். ஆதலால் அவர்களது ஜன்மபூமியானது, கர்னாடதேசமென்பதே ஒப்

[illegible]

புக்கொள்ளற்பாலது. நமது நேசரான வெங்கிடசிவாவதானியென்ற வித்துவானால் ஆந்திரதேச ஆசாரியாளுடைய ஜன்மபூமியென்று சொல்லப்பட்டது நியாயந்தான். இது நிற்க. இனி அவதார காலத்திலும் விதேக கைவல்யகாலத்திலும் ஏற்பட்ட விப்ரதிபத்தியை விசாரிப்பாம்.

வரும்

புஸ்தக பரிசீலனம்

ஆர்யாசதகம்—சிவஸ்தோத்ரம்.

இப்பெயர்பூண்ட தோத்திரத்தை முழுதும் பார்த்தோம். இது ஸ்ரீ அம்பாட்டகருணாகரமேனவனென்பவராலியற்றப்பட்டு விஞ்ஞானசிந்தாமணி அச்சியந்திரத்தில் நாகரலிபியில் அச்சிடப்பட்டுப் பிரசுரமாயது. ஸரஸகாவ்யவைபவமடியோடு மடிந்த இக்கலியாசனது அரசாக்ஷியிலும் இத்தகைய காவ்யங்களை ஆங்காங்குசிற்சிலரியற்றுவாராயின்சரஸ்வதீ தேவியினது கடாக்ஷமாலை பாரதவாசிகளின்மீது கருணையுடன்விழுந்ததென்றே யாம் நினைக்கின்றோம். பரமேசன்மீதியற்றப்பட்ட இத்தோத்திரம் யாதொருதோஷமின்றி அலங்காரத்தோடு கூடியதும் பிராஸபந்தங்கள் பொருந்தியதும் அறிஞர்மணிகள் கொண்டாடத்தக்கதுமாய் விளங்குகின்றது. ஆர்யையொருவளே பரமசிவனது பாதிசரீரத்தை அலங்கரித்தாள். அங்ஙனமிருக்க இந்த நூறு ஆர்யைகளும் ஈசனது சரீரத்தை முழுதும் தன்வசமாக்கியதென்பதோர் ஆச்சரியமா? (ஆர்யையென்ற சொல் பார்வதிதேவியையும் ஓர்வகைச் சந்தஸ்ஸையுங் குறிக்கும்) கற்கூட்டத்தின்மகளாய ஓராரியைதவஞ்செய்து ஈசனைச் சந்தோஷப்படுத்தினள். கருணாகரனிடத்துண்டாயஇந்நூறு ஆரியைகளுமீசனைச் சுவாதீனப்படுத்திக்கொண்டதென்பதுமாச்சரியமோ? (இங்கு கற்கூட்டமென்பது இமயமலை. கற்கூட்டமென்றதனால் கருணையென்பது கிஞ்சிற்றேனுமிராதெனக் குறிக்கப்பட்டதாம். இவ்வாரியைகளுண்டானவிடமோ கருணாகரமாம், அதாவது கருணைக்கடலாம். "கவியின் பேரன்றேவது" என்றதனால் காவ்யத்தின்புகழ் கூறப்பட்டதென்க.) இக்கவியும் இவருக்கு ஈசனிடத்துப் பக்தியும் ஸரஸமான காவ்யமும், பெரியோர்களிடத்துக் கௌரவமும் சிறப்புற்றோங்கி வளர்க வளர்க.

சுபம்

ஸ்ரீமத்புஷ்பகிரீச ஸ்ரீராமஸ்தோத்திரம்

புஷ்பகிரியென்ற ஸ்தலமானது திருச்சூரில் ஸ்ரீ ஜகத்குருமகாஸ்வாமிகள் திருவவதாரஞ்செய்ய மகாப்பிரசாதானுக்கிரகம்செய்த ஸ்ரீ விடைக்குன்றுநாதன்

[illegible]

திவ்வியாலயத்திற்கு மேற்றிசையிலுள்ளதாம். அந்த ஸ்தலத்தில் தற்காலம் ஐட்ஜிஸ்தானத்தை அலங்கரிக்கா நின்ற கனம் ஸ்ரீராமசந்திரய்யரவர்களால் ஓர் திவ்வியாலயம் கட்டப்பட்டு அதில் ஸ்ரீ பட்டாபிராமன் அயோத்தியாநாயகன், ஜானகீமனோஹரன், ஷடக்ஷரீஸாரமூர்த்தி, ப்ரம்மவித்தியாசிரியன், ஸ்ரீராமபிரான் பிரதிஷ்டைசெய்விக்கப்பட்டாரென்பது அத்தேசவாஸிகள் யாவருமறிந்தவிஷயமே. அவ்வாலயத்தில் ஸ்ரீ பகவானைத்தரிசிக்கவந்த சிரத்தையுடையோரனேகரில் ஒருவரான சாத்துக்குட்டி மன்னாடியென்பவராலியற்றப்பட்ட திவ்வியத்தோத்திரமிது. பண்டிதமணிகளால் புகழப்பெற்றது. எமக்கன்புகூர்ந்து இதையளித்த அந்தக்கவிக்கு நன்றிபாராட்டி யாமனேக ஆசி கூறுவாம். கீர்வாணபாஷையானது நான்கு வர்ணத்தவர்களையு மதிகாரத்திற்கேற்றவாறு ஆதரித்தபடி எம்மையுமாதரித்து, எமது இஷ்டத்தையும் பூர்த்திசெய்யும்படி, ஈசனை வேண்டுகின்றனம். இவ்விரண்டுகிரந்தங்களையும் பரிசீலனைசெய்யும்பொழுது கேரளதேசத்தினின்றும் ஸரஸகவிதையானது ஆங்காங்குவிளங்குகின்றதெனப் புலப்படுகின்றது. அது இதற்குமேலுமெங்குமோங்கிவளர்ந்து அறிஞர்மணிகளனைவரையும் களிப்படையச் செய்யவேண்டுமென இளம்பிறைசூடிய எம்பிரானை, வேதாந்தமணியை, அமிருதசொரூபனைப்போற்றிவணங்குவாம்.

சுபம்.

சம்பூராமாயணீய யுத்தகாண்டம்.

சம்பூராமாயணீய யுத்தகாண்டமெனப் பெயர்பெற்ற ஓர் காவ்யரத்தினம் தெலுங்கக்ஷரத்தில் அச்சிடப்பட்டிருக்கிறதல்லவா. இப்புத்தகமானது மைசூர்மகாசமஸ்தானத்தின் ஆஸ்தான பண்டிதரான (ஸெஹெ) [illegible] ஸாஸ்திரிகளாலியற்றப்பட்டது. சத்காவ்ய துர்ப்பிக்ஷமதிகரித்த இக்காலத்தில் காட்டுத்தீயினுள் மல்லிகை பூத்ததுபோல் கவியசிரேஷ்டராகிய இவரிடத்தில் நன்னடையுடனும் சரசமாயுமுள்ள காவ்யமுண்டானதைப்பற்றி இப்பொழுது நண்பர்களெல்லொரும் சந்தோஷிக்கின்றார்கள். மேலும் மதுமஞ்சரியென்னும் அதிக விஸ்தாரமில்லாததும், வசனந்தாதை யபேக்ஷிக்காததுமான வியாக்கியானத்தோடு கூட அச்சிட்டிருக்கிறது. கிரந்த கர்த்தருடைய அபிப்பிராயத்தை நன்கறிந்தவரான அவரது சிஷ்யராலேயே இவ்வியாக்கியானஞ் செய்யப்பட்டது.

[illegible]

இனியும் பரமசிவனது பிரசாதத்தால் இப்பேர்ப்பட்ட கவிகளுடையவும், காவ்யங்களுடையவும், பல வியாக்கியான கர்த்தாகளுடையவும், வியாக்கியானங்களுடையவும், இவ்வித முயற்சி செய்பவர்களுமான கிரந்தஞ்செய்வதோர் புண்ணியமான புத்திரர்களெங்கும் இக்கலியிற்றடையின்றி யுலாவிவரவேண்டுமென பகவனையும் வித்தியாநாதனையும் உள்ள பரமசிவனைப் பிரார்த்திக்கின்றனம். இக்கிரந்தத்தை எமக்களித்த ஸ்ரீசிருங்கேரி சமஸ்தான கார்ய நிர்வாவகர்களான ப்ரம்மஸ்ரீ வெங்கிட்ரமண ஸோமயாஜீ அவர்கட்கநேக வந்தனமளிக்கின்றோம். இக்கிரந்தத்தைப்பார்க்க விரும்புபவர்கள் அவர்களிடத்திலிருந்து பெற்றுக்கொண்டு பரிபூரணனந்தத்தைப்பெறுமாறு விசேஷமாய்ப்பிரார்த்திக்கின்றனம்.

சுபம்.

துலாகாவேரி மாகாத்மியம்.

இப்புஸ்தகமானது 'சூரியபகவான் துலா ராசியை அடைந்திருக்கும்போது காவேரியில் ஸ்நானஞ்செய்தால் சாஸ்திரோக்தமான உத்தம பலத்தையடைகிறானென்பதை நிரூபிக்கிறது. இந்த மாகாத்மியமும் ஆக்னேய புராணத்திற்கூறியிருக்கிறதென வழங்கப்பட்டுவருகிறது. இக்கலிகாலத்தில் விசேஷமாயெங்கும் பாபம் ஏற்படுவதியல்பாதலால், சத்காரியங்களில் சிரத்தையை விளைவிப்பதும், அங்ஙனமே புண்ணியக்ஷேத்திரங்களில் சர்வானுக்ரககமாயுமுள்ள மகாமகிமை தங்கிய கிரந்தங்களை இக்காலத்தின் நீதியையனுசரித்துப் பிரசுரிப்பதும், மகா குணங்களை விளைவிக்குமன்றோ. ஆகையாலிக்கிரந்தத்தை எல்லோரும் கண்ணுற்று நன்குணர்வாராயின் மகோபகாரமேற்படுமென்று உத்தேசித்து சம்ஸ்கிருதப் பயிற்சியற்றவர்களுக்கும் உபயோகப்படுமாறு ஸ்ரீரெங்க திவ்யதேசவாசியாயும் ஸ்ரீபாராசரபட்ட பரம்பரையாயும் மகாமகோபாத்தியாய ஸ்ரீமத் சுந்தரஸிம்ம (அழகுசிங்கர்) பட்டஸ்ரீசரண சம்பந்தமுள்ள (பேசல) நமமாழ்வார் செட்டியாரால் தெலுங்குபாஷையில் முன்னர் வெளியிடப்பட்டது. அந்தயே இப்பொழுது சிற்சில பண்டித சகாயத்தால் தமிழ்ப்பாஷையிலும அவராலேயேஅச்சிடப்பட்டிருக்கிறது. அதனுடைய விலை சொற்பம் எட்டணா. சிரத்தையுள்ளவர்கள் புத்தகத்தை வாங்கிப்படித்து மாகாத்மியத்தையறிந்து காவேரியில் ஸ்நானஞ்செய்து கிருதார்த்தர்களாயிருப்பார்களாக.

சுபம்

வேண்டுபவர்கள் 'ப்ரம்மவித்தியா' மானேஜருக்கெழுதிப்பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

[illegible]

அடிதம்

கடிதகர்த்தர்களினபிப்பிராயம் பத்திராதிபரைச்சாரா.

குடும்பானுசந்தான பந்ததி

தொடர்ச்சி

அதன்பிறகு பாணிந்திரியனென்கிற புத்திரனையழைத்துவாராய் குழந்தாய்! 'நீ காதலத்திருந்துகொண்டு உன்பிதாவைச் சார்ந்த சற்குருவினது பணிவிடை 'ஸாதுக்களின் சுசுரூஷை' பரமசிவன்முதலிய தேவதைகளையாராதித்தல், தானங்கொடுத்தல் முதலிய சற்காரியங்களைச் செய்யாமல் தாசி முதலியவர்களுடைய விஷயத்தில் உன்னால் எவ்வளவு செய்யக்கூடுமோ அவ்வளவுசெய். அதற்கதிகம்செய்தாலும் நன்றே. மாதர்களின் வஸ்திரங்களைத் துவைத்தாலும் குறைவில்லையே. பெரியோர்களது சுசுரூஷை முதலியதுமட்டுமெக்காலும் கூடாது' என்று சொன்ன மாத்ரு வாக்கியத்தை அப்படியே ஆகட்டுமென அங்கீகரித்தான்.

பிறகு பதேந்திரியனைக் கூப்பிட்டு வாராய் குழந்தாய்! நீ பாதத்தலத்திலிருந்துகொண்டு இந்த வீட்டை உன்பிதாவிற்சேர்ந்த சத்குருவின் சமீபம் சேர்க்காதே; சாதுக்களிருக்குமிடத்தும் செலுத்தாதே; தேவாலயமிருக்குமிடத்து ஓடியும் வைக்கும்படி செய்யாதே; அங்கு செல்லத்தான்வேண்டுமென எவரேனும் நிர்ப்பந்தமாய் உரைப்பினும் அதைக் கேட்காதே; ஆனால் எங்கு சென்றால் நமது குடும்பத்திற்கு ஜீவனம் ஏற்படுமோ அவ்விடம் வெகு தூலையிலிருப்பினும் அதை யொருபொருட்டாக நினைக்காமல் செல்லலாம்; அல்லாமலும் விஷயாதிகள் சம்பாதிக்க எங்கெங்கலைந்தாலும் நன்றே' எனக் கூறியவாறு சரியென ஒப்புக்கொண்டான். இங்ஙனமே வாயு குஷ்பம்பெற்ற இரண்டு பிள்ளைகளுக்கும் அவ்வவர்கள்செய்யும் வேலையை நன்குரைக்க அப்பிள்ளைகளும் அவ்வார்த்தையைத் தட்டாது ஒப்புக்கொண்டார்கள்.

அதன்பிறகு இந்த புத்தியாகிற ஸ்திரீயானவள் மனதென்கிற தன் தங்கச்சியான மொட்டச்சியோடு சேர்ந்துகொண்டு வெளியிற் சென்றுமோகத்தை விளைக்கும் ஸ்ருக்சந்தனாதி விஷயங்களாகிற விடபுருஷர்களைக் கட்டிக்கொண்டு பித்துப்பிடித்த புருஷனைக்கா

[illegible]

வல் கார்த்திருக்கும்படிக்கும் தனக்கும் தன்சோரநாயகனுக்கும் வேலைசெய்யும்படிக்குஞ்செய்து யாராவது இந்த சோரபுருஷர்கள் எங்கே வந்தார்களென்று கேட்டால் அப்பொழுது புருஷனிடம் கண்ஜாடைகாண்பித்து அவர்களை நான்தான் எனது சுகத்துக்காக வரவழைத்திருக்கிறேனெனச் சொல்லும்படி செய்வித்து மகா வியபசாரத்தனஞ் செய்துகொண்டுவருகிருள். இங்ஙனம் அந்தப்புருஷன் மாதர் வசப்பட்டு அவள் சொன்னதையெல்லாம் கேட்டு அனேகம்பிறவிகளில் வரும் சரீரமென்ற வீட்டில் கிரகப்பிரவேசஞ்செய்து அதனை மரணமாகிற கடனுக்குவிற்று மீண்டும் நல்வினை தீவினையாகிற பணத்திற்கு மற்றொரு வீடு வாங்கிஅதனையும் விற்று இங்ஙனமே கற்பகோடிகாலம் கனவிற்குச் சமானமான சம்பந்த ஸம்ஸாரங்களைக் கயிற்றின்கண் பாம்புபோல் கண்டுகொண்டு வருகிருள். இங்ஙனமிருக்குங்கால் காகதாளியின் நியாயம்போல் தெய்வகதியாய் (இந்த லோகத்தில் பெண்டாட்டி மருந்தில் மயங்கி அவனைக்கண்ட குருடனுக்கும் இந்த மகாமூடன் காட்டிக்கொடுக்கிருன்.) என் பதாதி நிந்தனைகள் காதில் விழ, அதனல் அளவற்ற துக்கமுற்ற ஜீவன்என்ன! புருடன் பெண்டாட்டியின் மீதுள்ள பயத்திருல் சொல்லவும் வெல்லவும் முடியாமல் நெடுநாளாக வருத்தப்பட்டுக்கொண்டிருக்கும் போது, சத்துவகுணப் பிரதிபிம்பனுன ஈசனென்கிற கடைக்காரனிடத்துக் காமியமென்ற சாமான்கள் வாங்கக் கோயிலாகிற கடைக்குச் செல்லுகிருன். அந்தக் கடையில் நிஷ்காம கன்மங்களாகிற விலைமதிக்கப்படாத ஒப்பற்ற சரக்குகளை வாங்க வந்திருக்கிற சில ஜனங்கள் ஈசுவரனுகிற அந்தக்கடைக்காரனை நோக்கி, இந்த காமிய கன்மங்களை வாங்க வந்திருக்கிற இந்த மூடன் யாரெனக்கேட்க, அப்பொழுது அந்த செட்டியார் அடிமுதல் அந்தம் வரையில், உள்ள இவனது மௌட்டியத்தையும் இவன் பெண்டாட்டி வசப்பட்டுக் கெட்டதால் அந்த கோலாஹலத்தையும் சொன்னமாத்திரத்தில், இவனும் அதைக்கேட்டு கொஞ்சம் மயக்கம் தெளிந்து நானென்ன செய்வேன், பெண்டாட்டியோ துஷ்டை, அவளது தோழியோ அதைவிடத்தான்; இந்திரியங்களாகிறபுத்திரரோ அதிகப்பிரசங்கிகள். இவர்களதுபோகத்திற்காகநானேபுண்ணியங்களாகிறமுதலைவாங்கிச்செலவழித்துவிட்டேன். பாவங்களாகிற கடனுக்கெல்லாம் நானே பாத்தியஸ்தனெனக் கையெழுத்துப் போட்டு விட்டேன். இனிமேல் அந்தக்குடும்பத்தை விட்டு வெளியேறுவோமென்றால், கடனெல்லாம் தீர்க்காவிடில் கடன்காரர்

[illegible]

கள் விடமாட்டார்களே. அதனல் மதிமயக்கமும் எனக்கு விலகவில்லையே. யான் என்ன செய்வேன். கடனைத்தீர்க்க ஐவேஜி யாதுமில்லை என்று மனவருத்தப்படும்பொழுது செட்டியாரும் சாதுக்களைப் பார்த்து: "உங்கள் மகாராஜரான பிரபுவினிடத்தில் இவனைக் கூட்டிக்கொண்டுபோய் அந்த மகா சந்நிதியில் சரணுகதி செய்து வைத்தால் இவனது அஞ்ஞானமடியோடு துலையுமென்றுரைத்து இவனையும் நோக்கி இப்பொழுது உனக்கு நல்ல காலம் பிறந்திருக்கின்றது. இந்த சாதுக்களுடைய தரிசனத்தால் மகா பிரபுவான சற்குருவினது தரிசனமும் உண்டாகும். அம்மகான்கள் உன் கடனைத்தீர்த்து மயக்கத்திற்கும் மருந்து கொடுத்து கெட்ட பெண்டாட்டிக்குக்கடசிராத்தம் செய்வித்து நல்ல மாதனை விவாகம் செய்வித்து அவளிடத்து நல்லறிவு பொருந்திய பிள்ளைகளுண்டாவார்களென ஆசீர்வதித்துச் சாதுக்கள் வசமிவனை ஒப்புவித்து இவர்களை விட்டுப்பிரிந்தால் முன்போலவே கெடுதல் வருமென்றும், நிழலைப்போலவே இவர்களை விட்டுப் பிரியாமலிருந்தால் உனக்குச் சகல சுகமும் கிடைக்குமென்றும், ஈசுவரன் சொன்னதைக்கேட்டு அவ்விதமே இவனும் சரணுகதி செய்தான். இம்மகான்களும் இவனைப் பிரபு சந்நிதிக்கழைத்துப்போய் அநந்த கோடி நமஸ்காரங்கள் செய்யும்படி சொல்லி ஆதியோடந்தம்வரை இவனது சங்கதிகளை யெல்லாம் தெரியப்படுத்திருர்கள். அதன் பிறகு பிரபுவான குருவும் இவன் துக்கத்தைப்பார்த்து கருணைகூர்ந்து பயப்படாதே என்று அபயப்பிரதானம் செய்தார். அதன் பிறகு மீண்டுமிவன் அடிக்கடி என் புத்தியாகிற பெண்டாட்டியையும் இந்திரியங்களாகிற குழந்தைகளையும் பாராமல் எப்படி இருப்பேனென்று புலம்புவதைக்கேட்டு சற்குருவும் சாதுக்களைப்பார்த்து இந்த மூடனை ஏன் அழைத்துவந்தீர்களெனக் கோபங்கொள்ள, சாதுக்கள் சொல்லுகிருர்கள்: இப்பொழுது இவன் புத்தியென்னும் மனைவியின் மருந்தீட்டினுல் மதி மயங்கி இருக்கின்ருன். ஆகையால் முதலில் அந்த மருந்துக்கு விஷயதோஷ திருஷ்டி விவேகம் வைராக்கியம் ஔஷதங்களைக்கொடுத்து மயக்கமான மருந்துகளை வெளியில் போகும்படி செய்து எப்படியாவது இவன் இவ்விடத்திய சந்நிதானத்திற்கு வந்த மாத்திரத்தில் இவ்விடத்திய புத்திரனுய்விட்டபடியால் இவனை இரக்ஷிக்கவேண்டுமென்று சாதுக்கள் பிரார்த்திக்கும் பொழுது, சற்குருவும் மனமிரங்கி இவனைக் கிட்டவரச் சொல்லி ஸ்பரிசதீக்ஷையென்ற தாது பரீக்ஷை செய்

[illegible]

[illegible]

[illegible]

து சற்றாலோசித்து "ஓ! ஓ! இஃதென்ன விபரீதம்! இவனுக்கு இவ்வளவு மருந்து வைக்கப்பட்டிருக்கிறதே அதனால் உண்டாயிருக்கிற கெடுதிகள் பலவாயிருக்கின்றதே" என வருத்தமுற்றார். அக்கெடுதி யாதெனச் சாதுக்கள் வினவ, சற்குரு அதனைக் குறிக்கின்றார். அகங்காரமாகிற பிசாசும், அபிமானமாகிற மயக்கமும், விஷயாசையாகிற பைத்தியமும், சொன்னதைச் சொல்லுகிறதாகிற புலம்பலும், வாஸனாத்திரயங்களாகிற விலங்குகளும் கர்த்திருத்துவ போக்திருத்துவங்களாகிற கடங்காரன்களின் இம்சையும், காமாதிகளாகிற சத்துரு உபாதையும், தேகமே நான் என்கிற மோகமும், ஈஷணாத்திரயங்களாகிற நல்ல பாம்பின் விஷமும், ஆலாலசக்தியாகிற மூர்ச்சையும், விக்ஷேபமாகிற காக்காய் வலியும், சித்த வியாகுலமென்கிற க்ஷயவியாதியும், பாவங்களென்கிற பிரதிபந்தங்களும், துர்வாஸனையாகிற அஷ்ட பந்தங்களும், இவ்வளவு பிரதிபந்தங்களுடன் கூடின இவனை ஏன் கூட்டிவந்தீர்களென்று சாதுக்களை சத்குரு மீண்டும் சினங்கொண்டு கேட்கும்பொழுது சாதுக்கள் சொல்லுகின்றார்கள்.

வைசிய வேதோக்த கிரியாவசாரவ்யவஸ்தை

முற்குறித்த யமவசனம் சங்கவசனம் முதலியவைகள் கலியுகத்திற்கென்றே ஏற்பட்ட பாராசரஸ்மிருதி வியாக்கியானத்திலுதாகரிக்கப்பட்டமையால் அவ்வசனங்கள் முன் யுகங்களிலிருந்தவர்களைச்சார்ந்தெதனக் கூறுவது எவ்விதம் நியாயமாகும் எனின்? கூறுவாம். அந்த ஸ்மிருதிகள் நான்கு யுகங்களுக்கும் பொதுவாய் ஏற்பட்டமையாலென்க. ஆனால் கலியுகத்திற்கு மாத்திரம் உபயோகப்படுவதான பாராசரஸ்மிருதியின் வியாக்கியானத்தில் இவ்வசனங்களை மாதவாசாரியசுவாமிகளுதகரிப்பது உசிதமல்லவென்றும், அன்றியும், அந்த பாராசரஸ்மிருதியிலேயே இரண்டாவது அத்தியாயத்தில் "ஜபம், தேவார்ச்சனம், ஹோமம், அத்தியயனம் இவைகளைத் துவிஜன் அப்பியஸிக்கவேண்டியது. ஒன்று இரண்டு மூன்று அல்லது நான்குஸ்னாதகப்ராமணர்களைப்புசிப்பிக்கவேண்டியது" என்ற ஐந்தாவது சுலோகத்தில் குறிக்கப்பட்ட ப்ராம்மணன், க்ஷத்திரியன், வைசியன், இம்மூவருக்கும் பொதுவான துவிஜனென்ற சொல்லாலும், வேதாத்தியயனம் ஹோமம் என்ற இரண்டு சொல்லாலும் வைசியனுக்கும் வேதயாகாதிகாரமிருப்பது

[illegible]

பற்றி] தற்காலத்தில் வைசியரென வழங்கப்படும் கோமட்டிகளுக்கும் வேததிகாரமுண்டு. என்றும் கூறுவது நியாயமல்ல. ஏனெனில், இப்பாராசரஸ்மிருதி கலியுகத்திற்கு மாத்திரம் உபயோகமுள்ளதல்ல. ஆனால் எல்லா யுகங்களுக்கும் பொதுவானதேயாமென்று அங்கீகரிக்கவேண்டியதே. இல்லாவிடில் அசுவமேத கவாலம்பம், ஸன்னியாஸம், மாம்ஸத்தால் பிதிருப்பிரீதி செய்தல், மாதர்கள் தன் மைத்துனனைக்கொண்டு பிரஜோத்பாதனம் செய்துகொள்ளல், இவ்வைந்து கன்மங்களையும் கலியில் விலக்கவேண்டியது. ஆசௌச சங்கோசஞ்செய்தல், பிராமணர்களுக்கு மரணாந்தப்பிராயச்சித்தம் விதித்தல் இவைகளை லோகரக்ஷணார்த்தமாக மகான்கள் கலியினாரம்பத்தில் வியவஸ்தை செய்து மறுத்திருக்கின்றார்கள். மகான்களுடைய சமயமும் வேதம்போல் பிரமாணமாகுமென்பதாதி வசனங்களால் அசுவமேதம் 'ஆசௌச சங்கோசஞ்செய்தல்' மரணாந்தப்பிராயச்சித்தம் விதித்தல இவைகள் கலியில் விலக்கவேண்டிய வகுப்பில் எடுக்கப்பட்டிருப்பினும் பாராசரபகவான் பாராசரஸ்மிருதியின்கண் ஒரு தடவையேனும் கள் குடித்தவன் அத்தோஷ நிவர்த்திக்காக அக்கினி நிறமான கள்ளைக் குடிக்கவேண்டும். அதாவது நெருப்பில் காய்ச்சப்பட்டுச்செந்தணல் நிறமாய்வரும்பொழுது அதைச்சாப்பிட்டுப் பிராணனை விடவேண்டியது. இல்லாவிடில் இம்மையிலும் மறுமையிலும் அவன் ஆன்மகாதியாக ஆவான். அன்றியும் பிராமணனுடைய சுவானத்தைத் திருடினவன் தானாகவே உலக்கையையெடுத்துக்கொண்டு தன்னைக்கொல்லவேண்டுமென்று அரசனிடஞ்சென்று விண்ணப்பஞ்சொல்லவேண்டும். பிறகு அவ்வரசனால்கொல்லப்பட்டாலும் விடப்பட்டாலும் சுத்தனாவான் காமத்தால் பாவத்தை இயற்றியவன் கொல்லப்படாவிடில் சுத்தனாகானென்பதாதி வசனங்களால் மரணாந்தப்பிராயச்சித்தம் விதித்தது தகாதன்றே. அன்றியும் பாராசரஸ்மிருதியில் பனிரெண்டாவது அத்தியாயத்தில் ப்ரம்மஹத்தியாப்பிராயச்சித்தப்பிரகரணத்தில, 'லோகாதிபதியான அரசன் அசுவமேதயாகஞ்செய்யவேண்டு'மென்று அரசனுக்கு ப்ரம்மஹத்தியாப்பிராயச்சித்தமாகக் கலியில் விலக்கத்தக்க அசுவமேதம்விதிக்கப்பட்டமையாலும் ஷை ஸ்மிருதியில் மூன்றாவதத்தியாயத்தில் ஐந்தாவது சுலோகத்தில்—'அக்கினிஹோத்திரம், வேதம் இவைகளுடன் கூடினவன் ஒரே நாளிலும், வேதமட்டும் உடையவன் மூன்று நாளிலும், இவ்விரண்டுமற்றவன் பத்துநாளிலும் சுத்தனாகிறான்' என்பதாதியால் கலியில் விலக்கத்தக்க ஆசௌச சங்கோசம் விதிக்கப்பட்டமையாலும், இப்பாராசரஸ்மிருதி மற்ற யுகங்கட்குரிய தருமங்களையும் போதிக்கின்றதேயன்றி வேறல்ல. வேறு சாஸ்திரங்களில் நிஷேதிக்கப்பட்டது பாராசரஸ்மிருதி விதிக்கப்பட்டிருப்பினும் அவையனைத்தையும் அனுஷ்டிக்கத்தான் வேண்டுமென்ற நியமமுமில்லை. ஆயின் இதர சாஸ்திர

[illegible]

த்திலும், சிஷ்டாசாரத்திலும் நிஷேதிக்கப்படாதவை கள் அனுஷ்டிக்கத்தக்கனவே. கிற்க. 'ஐபம், தேவதார்ச்சனம், ஹோமம், வேதாத்தியயனம் இவைகளை துவிஜன் அப்பியசிக்கவேண்டியது. 'ஒன்றிரண்டு அல்லது மூன்றுநான்கு ஸ்னுதகப் பிராமணர்களைப் போஜனஞ்செய்விக்கவேண்டியது' என்ற பாராசரஸ்மிருதியின் இரண்டாவது அத்தியாயத்தில் ஐந்தாவதுசுலோகத்திலிருக்கப்பட்ட துவிஜனென்ற சொல்லுக்குப் பிராமணனென்றே பொருள்படுத்தவேண்டும். ஏனெனில் இரண்டாவது அத்திபாயத்தில்—'இனி கிரகஸ்தன் கலியுகத்தில் நடத்தவேண்டிய கர்மாசாரத்தையும் நான்கு வர்ணத்தவர்க்குரிய சாதாரண கன்மத்தையும், முன்னர் அவையனைத்தையும் பராசரர் குறித்தவாறு கூறுகின்றேன் ப்ராமணன் தனக்குரிய ஆறுகன்மங்களையும் இயற்றிக்கொண்டு பயிர் செய்யலாம். ஆனல் பசியுடையதும், நோயுள்ளதும், மிக வருந்தியதும, அங்கக்குறையுடையதும், ஒன்றன்பாலாயதுமான எருதைக்கட்டி உழக்கூடாது. ஆயின் த்ரடசரீரமுள்ளதும், நோயற்றதும், தீனிதின்று திருப்தியடைந்ததும், பார்க்கக்கூடியதுமான எருதைக்கட்டி உழவேண்டும். ஆனல் அதைப் பகல் பாதிக்கு மேல்கட்டக்கூடாது. பிறகு அதைக் குளிப்பாட்டவேண்டும. தானும் ஸ்னனஞ்செய்து ஐபம், தேவதார்ச்சனம், ஹோமம், வேதாத்தியயனம இவைகளை யப்பியஸிக்கவேண்டியது. ஒன்று, இரண்டு, மூன்று நான்கு ஸ்னுதகப் பிராமணர்களைப் போஜனம் செய்விக்கவேண்டும். தன்னுலுழப்பட்ட கழனியில் தானே சம்பாதித்த தானியங்களை விதைக்கவேண்டியது. பஞ்சமகா யக்ஞங்களையுமனுஷ்டிக்கவேண்டும். யாக தீக்ஷையும் செய்விக்கவேண்டும். ஒருவருடம் மச்சங்களைக் கொன்றவனடையும பாவத்தை இரும்புமுனையுடைய கலப்பையாலுழுதவனேரநாளிலடைவான். பாசகன், மச்சங்களைக்கொல்பவன், வேடன், கோட்சொல்பவன், ஒன்றுங்கொடாது பயிரிடுபவன் இவர் யாவரும் சரிபாகமுடையவர்களே. விருக்ஷங்களைவெட்டிப் பூமியைவெட்டி கிருமிகீடங்களைக் கொல்லும்படியான பற்பல பாவங்கள் சம்பவிக்குமாகையால் உழுதுபயிரிடுபவன் (கல)பக்ஞத்தால் சகலபாவங்களினின்று விடுபடுவான். எவன் இங்ஙனஞ் செய்யவில்லையோ அவன் மகாபாபியும், கோரனுமாவான். அவனை ப்ரம்மஹத்தி செய்தவனென்றே சொல்லவேண்டும். அரசனுக்கு ஆறிலொருபாகமும், தேவதைகளுக்காக இருபத்தொன்றிலொருபாகமும், பிராமணர்களுக்காக முப்பதிலொருபாகமும கொடுத்து உழுது பயிரிடுபவன் தோஷமுடையவனுகான' என்பதாதி வசனங்களால் பிராமணனுக்குப் பயிரிடுவதையும் தொழிலாகநிரூபித்து அதன்மேல் க்ஷத்திரிய வைசியர்கட்குப் பயிரிடும தொழிலை நிரூபிக்கின்றூர். 'க்ஷத்திரியனும் கிருஷிசெய்து பிராமணர்களையும, தேவர்களையும், பூஜை செய்யவேண்டும். வைசியனும் சூத்

[illegible]

[illegible]

திரனும் கிருஷி, வியாபாரம், சிற்பவேலை இவைகளைச் செய்யலாம்' என்பதாதியால் இதில்—'[illegible]:' என்ற வசனந்தொடங்கி '[illegible]' என்ற வசனம்வரை பிராமணனுக்குப் பயிரிடுவது தொழிலாகவெடுக்கப்பட்டது. பிறகு க்ஷத்திரியன் முதலியோருக்குக் கிருஷி நிரூபிக்கப்பட்டது. அதில் பிராமணனுக்குப் பயிரிடுந் தொழில் நிரூபிக்கும் பிரகரணத்தில் படிக்கப்பட்ட 'ஜப்யம் [illegible]' என்பதாதி வசனங்களிலுள்ள துவிஜனென்றசொல்லுக்கு உபக்கிரமோபசங்காரங்களால் பிராமணனென்றே பொருள்படுத்துவது நியாயமாதலாலென்க. இங்குள்ள துவிஜனென்ற சொல்லுக்கு இருபிறப்புடைய மூன்று வர்ணத்தவர்களென்று பொருள்படுத்திடின் க்ஷத்திரியனுக்கும்,வைசியனுக்கும் தனியே குறிக்கப்பட்ட வசனம் வீணேயன்றே.ஆகையால் கலியுகதருமத்தைப் போதிக்கும் பராசரஸ்மிருதியின் வாக்கியங்களுளொன்றும் இங்ஙனம்வாதுபுரியும் கோமட்டிகளுக்கு வேதபாகங்களை விதிப்பதில் சாதமாக ஆகவேமாட்டாது.

வரும்

போகபலப்பிரதர்சினி

தொடர்ச்சி

யோகராஜமென்பதே ராஜயோகமென்றேற்படுகின்றது. 'இராஜயோகமுடையவன் மனதையும், வாயுவையும் ஸ்திரப்படுத்திக்கொண்டு முன் அப்பியசித்த மனதையும், வாயுவையும் மூலாதாரத்தினின்றுபச்சிமதணடத்தின்வழியாகச் சங்கினிநாடிக்குள் சேர்ப்பிக்கவேண்டியது. அதனுல் மூன்று கிரந்திகளையும்பேதித்து ப்ரம்மரந்திரத்தில் சேரப்பிவித்து, அங்கிருந்து நாதத்தின்வழியாகப் பிந்துவினிடம்சேர்த்து அதன்பிறகு சூன்யத்தில் லயமடைவிக்கவேண்டும். இங்ஙனமிடைவிடாது அப்பியசித்தால் ராஜயோகம் சித்திக்கும். இவ்வப்பியாசமெவனுக்குத்திடப்படுமோஅவன் ஊர்த்துவரேதஸ்ஸுடையவனுவான். அவன் நரைதிரை முதலியவையற்றவனுய்ப் பரானந்தசொரூபனுயாவான்' என அதனிலக்கணமாகையாலென்க. எதுகாறும் வாயுவானது 'சஞ்சலமாயிருக்கின்றதோ அதுகாறும் மனமானது அசைவற்றநிலை பெறுது. மனமானது அசைவற்ற நிலைபெருவிடில் சங்கற்பமொழியாது. சங்கற்பமொழியாவிடில் பேரானந்தங் கிடைக்காதாகவே ராஜயோகிகள் முதலிலே மனதையும் வாயுவையும ஸ்திரப்படுத்த வேண்டுவதவசியம், மனோவாதங்கள் ஸ்திரப்பட்டு மூலாதாரத்தின்கண் சேர்ப்பிவிக்கப்பட்ட அவைகளை அதினின்றுகிளப்பிப் பின்புறத்துள்ள அஸ்திதண்டத்தின் வழியாகக் கபாலத்திற்குள் செலுத்திக் கிரந்தித்திரயங்களைப் பேதித்து ப்ர

[illegible]

ம்மரந்திரத்திற் சேர்த்து நாதத்தையனுபவித்துப்பிந்து தத்துவத்தைபறிந்து நாதபிந்து சூன்யங்களிலும் ப்ரம்மத்தினிடத்தும் சேர்ப்பிவித்துப் பேரானந்தம்பெறவேண்டுமாம். இங்ஙனமப்பியசிப்பவன் ஊர்த்துவரேதஸ்ஸாக ஆவான். அதனாலவனுக்கு ஜராமரணங்கள் நீங்குகின்றனவாம். அச்சித்திபெறுவதே ராஜயோகமாம். அதன்சாதனத்தையுமச்சொல்லாலேயே சான்றோர்வழங்துவது வழக்கம். இந்த யோகத்திற்கு வேறு இலக்கணமுமுண்டு. அதாவது—மூலாதாரத்தினின்று தாமரைநூலுக்குச் சமமான ஆகாரமுடைய குண்டலினிசக்தியைக்கிளப்பி ஸுஷும்நை யென்னும் நாடிக்குள் பிரவேசம் செய்வித்து ஐந்து சக்கிரங்களையும் பேதித்துத் துருவமண்டலமடைந்து சந்திரமண்டலத்தை உருகச்செய்து பிறகு தன்புத்தியால் அகம்புறமெங்கும் அதனை நினைந்ததாகப்பாவித்து ஒன்றையும் சிந்திக்காதுநிற்பானாகில் அவனுக்குச் சமாதிநிலை பெறுமாம்' என்று பகவற்கீதைமுதலிய சச்சாத்திரங்களில நிரூபிக்கப்பட்ட எட்டுவிதமான பிரகிருதிகளின் சொரூபமாயதும், பாம்புபோன்றதும் தாமரைநூலுக்குச் சமமான ஆகாரமுடையதுமான குண்டலினியென்னுஞ் சக்தியை மூலாதாரத்தினின்று கிளப்பிப் பிறகு அதன் முகத்தால் மறைபட்டிருக்கிற ஸுஷும்நைத் துவாரத்தைத்திறந்து அதில் மனத்தையும் வாயுவையும் செலுத்தி, சுவாதிஷ்டானம்,மணிபூரகம், அநாகதம, ஆக்ஞை, விசுத்தி யென்னுமைந்து சக்கிரங்களையும் பேதித்து, அதன்பிறகு துருவமண்டலமடைந்து சந்திரமண்டலத்தை உருகச் செய்து அதினின்றும்பெருகாநின்ற அமுததாரைகளால் சரீரத்தினகப்புறமெங்கும் நனைத்து மற்றச் சிந்தனையனைத்தையுமொழித்து அசைவற்ற சமாதிநிலைபெற்றுப் பேரானந்தமடைவது என்பதிதன்கருத்து. இங்ஙனம் நான்குவகைப்பட்ட யோகத்தை யனுஷ்டித்த முன்னோர்கள் யாவரெனின், பெரியோர்கள் கூறுகின்றார்கள். * ப்ரம்மா, விஷ்ணு, சிவன் முதலாயினோர் மந்திர ஜபத்தையே முக்கியமாகக் கொண்டவர்கள். வியாஸபகவான் முதலாயினோர் லயயோகத்தைச் சாதித்தவர்களாம். கோரக்கச்சித்தர், மார்க்கண்டேயர் முதலாயினோர் ஹட யோகத்தைச் சாதித்தவர்களாம. தத்தாத்ரேயர் முதலாயினோர் ராஜயோகத்தைஸாதித்தவர்களாம்' என்று. இங்கு ப்ரம்மவிஷ்ணு சிவன் முதலாயினோர் மந்திரயோகத்தை யாசிரயித்தவர்களென நிரூபிக்கப்பட்டது.

வரும்.

* [illegible]

* இந்த இந்த யோகத்தை அற்புதத்தியுள்ள சாதகன் அடைவான்' என்ற வசனம் ஈசுவரனது மான்மியமறியாத எவனோ ஒருவன் மதிமயங்கிக் கூறினதாம். பெரும்பான்மையாய் வானப்பிரஸ்தர்களேவரும் மந்திரத்தை யாசிரயித்தவர்களே. தவம்புரிபவர்கள் வானப்பிரஸ்தர்களேயாமன்றோ.

[illegible]

[illegible] ௧00॥

[illegible]

[illegible] ௧॥

[illegible] ௨॥

[illegible] ௩॥

[illegible] ௪॥

[illegible] ௫॥

[illegible] ௬॥

[illegible] ௭॥

[illegible] ௮॥

[illegible] ௯॥

[illegible] ௰॥

[illegible] ௰௧॥

[illegible]

சௌரியநெறி.

உயிர், அலைபோல நிலையற்றதாதலின் அதனை யொழித்தேனும் இரவியு மதியுமுள்ளளவும் நிலைநிற்குந்தன்மையதாய மானத்தை யொருவன் பெறவேண்டுமெனக் கூறப்படலால், கடும்பசியாலிளைத்து மூப்பினால் மெலிந்து, உறுப்புக்கள் தளர்ந்து ஆற்றற்கரிய நிலையினையடைந்து உடலினதொளியழிந்து, உயிரொழிந்து போகுந்தருணம் வரினும், மானமுள்ள பிராணிவருக்கத்திற் றலைமைபெற்ற "சிங்கம் மதகளிற்றின் மத்தகத்தைப் பிளந்து அதன் மாமிசத்தை யுண்ண அவாக்கொள்ளுமேயன்றிப் புலர்ந்த புல்லைப்புசிக்கப் புத்திகொள்ளுமோ? அன்னணமே ஈன்னெறிக்கண் வழாது நிற்றலை விரதமாக்கொண்ட வித்துவான்கள் தமக்கு எத்துயர் நேரினும் அதற்குள்ளுடைந்து நல்லவற்றைக் கைவிகந்து அல்லவற்றைச்செய்ய ஒருப்படுவரோ? "கல்லாரேழுக்கின் றலைநின்றார் கல்கூர்ந்து, மல்லன செய்தற் கொருப்படார், பல்பெரிய-செங்கட் புலியே றறப்பசித்துந் தின்னுவாம், பைங்கட் புனத்தபைங் கூழ்" என்றதூஉங் காண்க. 'புலி பசித்தாலும் புல்லைத்தின்னுமோ? என்றொரு பழமொழியும் வழங்குகின்றதே! நாய், மிகவும் வெறுக்கத்தக்க ஊனீரால் நனைந்து அழுக்கடைந்து தசையின் பசை சிறிதும் இல்லாத ஒரு வெற்றெலும்பைக்கவ்வி அது தன் பசியைத்தணியாவிடினும் அதனையே பல்லைசந்து வாய் நோவக்கடித்து அவவெலும்பாற்குத்துண்டு தன் வாயினின்று பெருகுந் தன் இரத்தத்தைத் தானே குடித்துக் களிப்படையாநிற்கும். சிங்கமோ நரி உயிரோடு தனது மடிமீது வந்திருப்பினும் அதனையொரு பொருளாக மதியாது யானையின் கும்பத்தைப்பிளந்து அதன் ஊனையே உண்ணக்கருதும். அதுபோல உலகின்கண் அவரவர் தத்தம் வலிக்குத் தக்கவாறு பயனடைய விரும்புவர்.

நாயானது தனது யஜமானன் கையிலுள்ள ஒரு கவளம் அன்னத்தின்பொருட்டு வயிற்றை யெக்கி வாலைக்குழைத்துக்கொண்டு தரையைக் காலாற்கீறி, அவனுதைத்துத் தள்ளவும் அவ்விடம்விட்டு நீங்காமல், தன் எளியமுகத்தைக் காட்டி இரக்கும்' யானையோ, பாகன் பல இனியமொழி கூறியுணவைக் கையிற்கொண்டு வேண்டிக்கொடுக்கவும் அதனைப்பொருள்செய்யாது செருக்கோடு வாங்கிச் சிறிது புசித்து மிகுதியைத்தரையிலிறைத்துவிடும். அங்ஙனமே இழிந்தோனுமுயர்ந்தோனும் தத்தம் தன்மைக்கேற்பச் சிறுமையாகவும் பெருமையாகவுஞ் சீவிப்பர். ஆதலினால் யாவனொருவன் மானத்துடன் வாழ்கின்றனனோ அவன் றன்னாலே அவனது குலமெலாம் நலமடையும். அத்தகைய புருடனே பிறந்தாருட் பிறந்தோனாவன். அவ்வாறிலாதான் பிறந்தும் பிறவாதவனே; இருந்து மிறந்தவனே. அன்றியும் "ஆறிலுஞ்சாவு நூறிலுஞ்சாவு" "பிறந்தவன் றுஞ் சாவுள்ளது" என்றபடி பிறந்தவொருவன் இறந்துவிடுதல் திண்ணம். "ஜாதஸ்ய மரணம் த்ருவம்" என்பவன்றோ? மரித்தவனுக்கு மறுபிறப்புண்மை யுறுதியே, ஆதலான் "அரிதரிது மானுடராதலரிது", "மானுடராகவாலரிது" "துர்லபோமாநுஷோதேஹம்" என்பனமுதலாக ஆன்றோருரைத்தவாறு ஒவ்வொருவனும் தான் முன்னம் பண்ணிய புண்ணியப்பகுதியால் அரிதிற்பெற்ற யாக்கையானும் பயனைக் கொள்ளக்கடவர். "யாக்கையை யாப்புடைத்தாப் பெற்றவர் தாம்பெற்ற, யாக்கையா லாய பயன் கொள்க" என்றதூஉங் காண்க. உலகில் இறப்பும் பிறப்பும் எக்காலுமுண்டு என்பதை யோர்ந்து, உடலெடுத்தலுற் பயனடைதல் வேண்டுமென்றோ? அவ்வாறு தனக்கும் பிறர்க்கும் யாது பயனுமின்றியே தானுங்கெட்டுத் தன் குலப்பெருமையையுங் குலைப்பவன் 'குலத்தைக்கெடுக்குங் கோடரிக்காம்' பாவான். ஆனதுபற்றி, தன்மான சௌரியத்தால் தனது குலத்திற்குச் சிறப்புண்டாக்குவோனே உயர்ந்தவன். அன்னனது பிறவியே பயனுள்ளது, அல்லாதான் பிறவி ஆட்டின் கழுத்ததர்போலப் பயனில்லாததாம்.

இத்தன்மையரான சௌரியசாலிகள், காட்டின்கண் வளரும் மல்லிகை முதலிய மலர்கள் நாட்டின்கணுள்ளார் முடிமேலாயினும்தாமுண்டானவிடத்தேயாயினும் இருந்தொழிதல்போல, வேந்தரவைக்களத்தேயாயினும் தாம் பிறந்தவிடத்தேயாயினும் உறைந்துநாள்கழிப்பரேயன்றிச் சிறுமைக்கு ஏதுவான வேறுவகையிற் காலங்கழியார். புதன்சுக்கிரனாதியாம் ஏனைய கிரகங்களிருப்பினும் அவற்றைக் குறிக்கொள்ளாது இராகு உலகினுக்கு ஒளியைக்கொடுத்து உயிர்கட்கு மிக்க நன்மைசெய்யும் சந்திராதித்தரைமட்டும் கவர்கின்றானன்றோ? அவ்விராகு உடலுந் தலையும் வேறுபட்டு முண்டமாயிருக்கும்போதே அவ்விருவரைக் கவர்வனென்றால் உடலும் தலையும் ஒன்றாய்ப்பொருந்தி உறுப்புக்குறைப்பாடில்லாதிருப்பின் இன்னும்யாதுசெய்யமாட்டான. அவ்வாறே சௌரியமுடையோர், உடலிளைத்து மனங்களைத்து உறுதுயர் நுகரவரினும் உயர்தொழிலையே புரிவர். பாதலமுதலிய பதினான்குலகினையும் ஆதிசேடன் தன் ஆயிரம் படங்களாலும் தாங்குகின்றான். அச்சேடனை ஆதிகூர்மம் தனது முதுகில் அனவரதமும் தரித்திருக்கின்றது. அக்கூர்மத்தையும் ஆதிவராகம்தன் கோட்டிடை வகிக்குமாறு பிரளயசமுத்திரம் வருத்தமின்றிச்செய்தது. ஆ! ஆ! மேன்மக்கடம் ஏற்றமுஞ் செய்கையும் இருந்தவாறென்னே! சூரியகாந்தம் உயிருமுணர்வுமில்லாத கல்லாயினும் இரவியின் பாதம் தன்மேற்றாக்குமேல் அதனைப்பொறுக்கலாற்றாது காய்ந்தெரிகாலாநிற்கும். அங்ஙனமாக நல்லுணர்ச்சியுடைய சௌரியசாலிகள் தந்திறத்து அன்னியர் இழைக்கும் அபகாரத்தை எவ்வாறாற்றுவர்? இவ்விஷயம் அடியில் வரும் விருத்தாந்தத்தினால் நன்கறியலாகும்.

சந்திரகுலத்தரசனான சந்தனுமகாராஜாவின் புதல்வரின் மூதல்வராகிய வீடுமர் தந்தை யிறந்தபிறகு தம்பியாராகிய விசித்திர வீரியன் சித்திராங்கன் என்னும் இருவருள் எஞ்சிநின்ற விசித்திர வீரியனுக்கு மணமுடிக்கக்கருதிக் காசியரசன் மக்களாய அம்பை அம்பிகை அம்பாலிகை எனு மூவருள் அம்பிகை அம்பாலிகையென்னும் இருவரையும் விசித்திரவீரியனுக்கு மணம்பேசியபோது அம்பையென்பாள்தன்னை மணம் புரியுமாறு வீடுமரை வேண்ட, அவர் மறுத்தமையின் அவள் அவர் தம் ஆசிரியரான யாமதக்கினியையடைந்து குறையிரப்ப, அப்பார்க்கவர் தஞ்சீடரான வீடுமரை அழைத்து அவளைக் கொள்ளுமாறு ஆக்ஞாபித்தும் வீடுமர் மறுத்தனராக ஆசிரியர் சினந்து சீடரைத் தம்மொடு பொருதற்கு அழைத்தலும் அவ்விருவர்க்கும் நேர்ந்த போரில் வீடுமரே வென்றனர். அது கண்டு அம்பை அவரது மரணத்திற்குத் தானே காரணமாவதாகச் சூளுரைத்துத் தீக்குளித்துத்தன துடலைப்போக்கித் துருபதனுக்கு மகளாக அவனது யாக குண்டத்திற் சிகண்டியென்னும் அலியாய்

த்தோன்றிப் பாண்டவர் பக்கத்திற்படைத்துணையாகிப்பாரதப்போரிடைப் பத்தாநாள் யுத்தத்திற் பார்த்தன் தன் போர்த்தலையில் வீடுமர்க்கெதிரில் விற்பிடித்து வீரச்சொற்றொடுத்து நிற்றலும் ஆண்மையற்றவராய் அலிகண் முன்னும் பேடிகண் முன்னும் ஆயுதமெடுப்பதில்லையென்ற விரதங்கொண்ட வீடுமர் சிகண்டி தலை காணலும் அவனைச் சினந்து பார்த்தலும் போர்த்தொழிலேயாமென்று கருதித் தலைகுனிந்து சிலைதுறந்து செயலற்று நிற்றலும் அர்ச்சுனன் அவர்மீது அம்பு தொடுத்துத் துன்பப்படுத்தினன். வீடுமர் சௌரிய சாலிகளிற்றலைமை பூண்டவராதலின் ஆருயிர் நையினும் போர்வினை செய்யேனென்று தாம் மேற்கொண்ட விரதத்தைச் சிதையாது காத்தனர். இஃதன்றே சௌரியத்தின்றன்மை. இச்சௌரியத்தின் சீரிய அதிமனது செயலாலும் அறியலாகும்.

"ஊனமேயானவூனிடையிருக்கு
முயிரினைத்துறந்துமொண்பூணு
மானமேபுரப்பதவனிமேலெவர்க்கும்
வரிசையுந்தோற்றமுமாகும்."

என்ற அர்ச்சுனனது கூற்றினையும் நோக்குக. இன்னும் சூதாடி நாடிழந்து காடடைந்த நளனைத்தமயந்தி தனது தந்தை வீட்டில் வந்திருக்க வேண்டவும் அது செய்யாத நளனது சரிதையும் பொய்யுரை புகலவஞ்சிப் பூவலய முழுது மிகந்த அரிச்சந்திரனது கதையும் சௌரியத்தின் பெருமையை அறிவுறுத்தும். இச்சௌரியம் இங்ஙனம் நந்தேயத்தின் மட்டுமன்றிப்பிறதேயங்களிலும் விளங்கியதாக அறிகின்றோம். முன்னொருகால் ஸ்காட்லண்ட் தேசத்துச் சனங்களை லார்ட் என்னும் பெயருடையான மதாசாரியர் ஒருவர் தமது மதத்தைத்தழுவுமாறு நிர்ப்பந்தித்தகாலையில் அவர்கள் ஒரு பிடியுடையாராய்த் தம்மவரொவ்வொருவரிடத்தும் உடன்பாடுகொள்ளுந் தருணத்துக் கையெழுத்துக்கு மையில்லாமையின் தமது மெய்யிற் கீறி அவ்வுதிரத்தாலெழுதித்தமது கொள்கையைவிடாது நின்ற உறுதிப்பாடும் இச்சௌரியத்தின் சீர்மையைத்தெரிக்கும்.

(பிரபஞ்சமித்திரன்.)

நான் யார்.

சாதாரணமாய்த் தூரத்திலிருக்கும் பொருள்களையே அனுபவிப்பதிலும் அறிவதிலும் மாந்தர் சந்தோஷமடைகின்றனர். திருஷ்டாந்தமாக இவ்விந்தியாவின்கண் அதிகச்சிறப்புடையதும் அழகு வாய்ந்ததுமான கல்கத்தா அல்லது பம்பாய் நகரத்தில் வாழும் ஓர் மனிதனை எடுத்துக்கொள்வோம். அவன் மதராஸ்பட்டணம் தான் வசிக்கும் நகரத்தைக்காட்டிலும் எவ்வளவோ சிறியதும் அழகிலும் மற்றச்சிறப்புக்களிலும் குறைந்ததுமானதென்று கேட்டறிந்திருப்பானாயினும் அதைப்பார்க்கவேணுமென்ற எண்ணம் அவனுக்கு உண்டாகாமலிருக்கிறதில்லை. அதுபோல பக்தன் ஒருவனும் தான் வசிக்குமிடம் மகாஸ்தலமாயிருப்பினும் தூரத்திலுள்ள அப்பிரதானமான ஸ்தலங்களைத் தரிசிக்க இச்சிக்கிறான். இவ்விதமாய் மனிதர்களுக்குண்டாகிற இச்சையின் தன்மையைக் கவனித்துப்பார்ப்போமாயின் அதன் நாட்டம் எப்பொழுதும் தூரத்திலுள்ளவைகளிலேயே இருக்கிறதென்பது வெளியாகும். இத்தன்மை பாலரிடத்தும் காணப்படுவதே. அவர் அண்டைவீட்டுச்சாமான்களிலும் ஆகாரப்பதார்த்தங்களிலும் அதிகப்பிரியமுடையவராயிருத்தல் பெற்றோர் யாவருக்கும் நாள்தோறும் பிரத்தியக்ஷமாயிருந்திருக்கலாம். இதுபோலவே அறியுந்தன்மையும் கிரகிக்கத்தக்கது. அதாவது மனிதர்கள் அறியவேண்டிய விஷயங்கள் பலவுளவேனும் அவற்றுள் சமீபத்திலிருப்பவைகளைப் பார்க்கிலும் தூரத்திலிருப்பவைகளே முதலில் அவருடைய கவனத்தை இழுக்கின்றன. மனிதர்களுக்குப் பொதுவாயுண்டாயிருக்கும் ஞானத்தைச்சற்று பரீக்ஷித்துப்பார்ப்போமானால் சமீபத்திலுள்ள விஷயங்களைப் பற்றி அவருக்குண்டாயிருக்கும் ஞானம் தூரத்திலுள்ளவைகளைப்பற்றி அவருக்குண்டாயிருக்கும் ஞானத்தைப்பார்க்கிலும் குறைந்தேயிருக்குமென்பது திண்ணம். சமீபத்திலுள்ள விஷயங்களைப்பற்றித் தான் ஒருவனுக்கு அதிக ஞானமுண்டாகிறதென்று சொல்லும் பக்ஷத்தில் அது பொருந்தாது. ஏனெனில் மனிதனுக்குச் சமீபமாயிருக்கும் பொருள்களுக்கெல்லாம் அதிகச் சமீபமாயிருப்பது "நான்" என்னும் சொல்லின் பொருளே. நான் நான் என்று வியவகரியாத ஜனங்கள் யாருமிலர். அங்ஙனமிருந்தும் 'நான் யார்?' என்னும் வினா மனதில் தோன்றும் பாக்கியத்தைப் பெற்ற புருஷர் எத்தனைபேரிருப்பார்கள்? அவர்கள் தொகையை விரலினால் எண்ணிவிடலாமென்பது நிச்சயம். இத்தனைச் சமீபமாயிருக்கும் தன்னைப்பற்றி ஒருவருக்கும் நினைவுண்டாகாததற்குக் காரணம் என்னவென்றுரைப்பாம்.

வரும்.

(விவேகபாநு)

ஓம் தத் ஸத்.

𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾.

𑌶𑌾𑌰𑍍𑌵𑌰𑌿𑌨𑌾𑌮𑌸𑌂𑌵𑌤𑍍𑌸𑌰𑌃 𑌵𑍃𑌶𑍍𑌚𑌿𑌕𑌮𑌾𑌸𑌃 ௨௨

𑌆𑌰𑍍𑌯𑌭𑌾𑌷𑌾𑌰𑌹𑌸𑍍𑌯𑌂.

𑌅𑌕𑍍𑌷𑌰𑌾𑌰𑍍𑌥𑌾𑌃-

[illegible]

ப்ரம்மவித்தியா.

சார்வரி௵ கார்த்திகை௴ 22௳

ஆரியபாஷாரகஸியம்.

அக்ஷரப்பொருள்

அனாதிகாலமாய்த் தொண்டுதொட்டுவருகிறஆரிய பாஷையிலோரெழுத்துள்ள சொற்களுமுண்டு. அவையாவும் வெகுவாய்காவியங்களில் உபயோகிக்கப்பட்டுச் சம்பாஷணையிலும் வழங்கப்படுகின்றது. வேறு பாஷைகளிற் சிற்சில வெழுத்துகள்தான் பொருளுள்ளதாகவிருக்குமேயன்றி இப்பாஷையிற்போல் எழுத்துகளனைத்தும் பொருளுடையதல்ல. அதனாற்றானிப் பாஷைக்கு மகத்துவமதிகமாம். அதில் வரிசையாய் அவ்வெழுத்துகளின் தேவதைக்கேற்றவாறு பொருளேற்படுகின்றது. அதை நந்திகேசுவரபகவான் காசிகையில் ஸ்பஷ்டமாய் விரித்துரைத்திருக்கின்றார். தனித்தனியே ஒவ்வொரு எழுத்துகளின்பொருள் நாநார்த்தரத்தினமாலையிலும், வர்ணசமத்காரசந்திரிகையிலும் மற்றுமனேக கோசங்களிலும் நிரூபிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. அக்ஷமாலிகோபநிடதமும் அகாரம் முதல் க்ஷகாரமீறுயுள்ளவர்ணங்களின் சொரூபத்தையும், பயனையுங்கூறுகின்றது. மந்திரசாஸ்திரமோவெனில், வர்ணங்களனைத்தும்தனித்தனியேமந்திரங்களாமெனக்குறிக்கின்றது. புராணங்களுமிதனையே விவரிக்கின்றன. ஆனதுபற்றி யாம் இவ்வரிசையைத் தொடர்ந்தோம். முதலில் பிரயோஜனத்துடன் வைதிகரீதியைக் கூறுவாம். மாதிருகைகளிலுள்ள புராண மந்திரங்களையதன்பிறகு கூறுவாம். பீஜகோசப்பிரகாரமும் காசிகையிற்கூறினபிரகாரமும் மற்றும்கோசங்களில் சித்தமானபிரகாரமும் கூறுவாம். அதில் அக்ஷமாலிகோபநிடதத்தில் கூறப்படுவதாவது:—அகாரம் மிருத்யுவை ஜயிக்கும் ஸர்வவியாபகமாயுள்ளது. (ப்ரம்மசொரூபமாதலாலென்க) ஆகாரம் ஆகர்ஷணம்செய்யும், எங்கும் பரவிநிற்கும், (எங்கும் வியாப்தியைக் குறிக்கின்றமையாலென்க.) இகாரம் புஷ்டியைத்தரும், மனக்கலக்கத்தை விளைவிக்கும் (காமசொரூபமாதலாலென்க.) ஈகாரம் வாக்கைத் தெளிவிக்கும், நிர்மலமாயுள்ளது, (வித்தியாசொரூபமாதலால்) உகாரம் பலத்தைத்தரும், வெகுஸாரமாயுள்ளது (உருத்திரசொரூபமானதால்.) ஊகாரம் உச்சாடனம்செய்யும், பொறு

[illegible]

க்கக்கூடாதது (டோஷணமானதால்) இங்ஙனமே ஒவ்வொரெழுத்துகளுக்கும் ஹேது அறியத்தக்கது. அன்றியும் இவைகளில விஷபீஜமென்றும், அமிருத பீஜமென்றும் பிரிவு மேலேகூறப்படுகின்றது. அதே இவைகளின் சொரூபத்தை நன்கு விளக்குமாகலின் சொன்னதைச் சொல்வது வராமலிருக்க இங்கு மாதிரி சற்றுக் காண்பிக்கப்பட்டதென்றறிக. ஐ காரம் கலக்கத்தைச் செயயும், சஞ்சலமாயுள்ளது. ஐ காரம் மோகப்படுத்தும் காந்திபொருந்தியது. ஊ காரம் துவேஷப்படுத்தும், மோகத்தை விளைவிக்கும். ஊ காரமும் மோககரமாம். ண காரம் வசியப்படுத்தும், சுத்தசத்துவசொரூபமாம். ணெ காரமுமப்படியே. (ஆணவிது புருஷவசியத்தில் வெகுவாயுபயோகிக்கப்படுவது பற்றி வேருகவெடுக்கப்பட்டதாம்.) ஒ காரம் சகலமான வாக்கு சொரூபம், சகல சித்தியையுமளிக்கும். சகலத்துக்கும் சாதகமாயுள்ளது, பிரணவ சொரூபமாயுள்ளதுமாம். ஔகாரமுமப்படியே.(அ காரத்தோடு ஒ காரம் சேர்ந்து ஆயிற்றுமிது.) பிந்துவோர்வர்ணமாம். அது வசியகரம் மோஹனகரமென்பது பிரசித்தமே. விஸர்க்கமென்பதும் ஓர் வர்ணமாம். அது உருத்திர சொரூபம். மிருத்தியு நாசமாம். க காரம் சர்வவிஷத்தையும் விலக்கும். கலியாணத்தை விளைக்கும். வ காரம் வெகு கலக்கத்தைச்செய்யும், வியாபகமாயுள்ளது. ம காரம் சகல விக்கினத்தையும்விலக்கும், சிறந்ததுமாம். வ காரம் சௌபாக்கியத்தைத் தரும், ஸ்தம்பனஹேதுவுமாம். ஓ காரம் சகல விஷத்தையும் நசிப்பிக்கும, உக்கிரமாயுள்ளது. ஊ காரம் ஆபிசாரத்தைத்தொலைக்கும், கொடூரமானது. ஊ காரம் பூதங்களை நசிப்பிக்கும். பயங்கரமானது. ஐகாரம் கிருத்தியை முதலியவையைத் துலைக்கும். வெல்ல முடியாதது. ஊ காரம் பூதநாசகம் கோரசொரூபம். ஞகாரம் மிருத்யுவையடிக்கும. கோரசொரூபமே. ட காரம் வியாதிகளனைத்தையுமொழிக்கும். அழகு பொருந்தியது. ○ காரம்சந்திர சொரூபம். சாந்தியைத்தரும். ஊ காரம் கருட சொரூபம். விஷத்தை நீக்கும். ஊ காரம் சம்பத்தைத்தரும். அழகாயுள்ளது. ண காரம் சகல சித்திகளையளிக்கும். மோஹமாயுள்ளது. த காரம் சம்பத்தைத்தரும். பிரசன்னமாயுள்ளது. ய காரம் தருமத்தைச்சேர்ப்பிக்கும். நிர்மலமாயுள்ளது. உகாரம் புஷ்டியைத்தரும். பார்க்கப் பிரியமாயுள்ளது. ய காரம் ஜ்வரத்தை நீக்கும். ந காரம் பக்தி முக்திகளைத்

[illegible]

தரும். சாந்தமாயுள்ளது. ப காரம் விஷபாதையை விலக்கும். மங்களரூபமாயுள்ளது. ஹ காரம் அணிமாதிகளான சித்திகளைத்தரும். ஜோதிரூபமாயுள்ளது. ப காரம் சர்வதோஷத்தையுந் துலைக்கும். சோபனமாயுள்ளது. ஊ காரம் பூதசாந்தியைத்தரும்- பயங்கரமாயுள்ளது ஐ காரம் சத்துருக்களை மோஹப்படுத்தும். சுந்தரமாயுள்ளது. ய காரம் பரிசுத்தமானது- வியாபகமாயுள்ளது. ர என்பது தாபத்தை விளைவிக்கும். விகாரமாயுள்ளது. ல காரம் எல்லாவற்றையுந்தரிப்பது. காந்திபொருந்தியது. வ காரம் திருப்தியைத்தரும். நிர்மலமாயுள்ளது. ஶ காரம் எல்லாவற்றையுமளிக்கும். பரிசுத்தமாயுள்ளது- ஷ காரம் தர்மார்த்தங்களைத்தரும். சுத்தமானது- ஸ காரம் சகலத்துக்கும் காரணமாயுள்ளது. சகல சித்தியையும் விளைவிப்பதாம். ஹ காரம் சகல வாக்கு சொரூபமானது. நிர்மலமாயுள்ளது- ள காரம் சர்வசக்திகளைத்தரும்-பிரதானமாயுள்ளது. க்ஷ காரம் பராபரத்தை விளக்கும். பரஞ்சோதி சொரூபமானது. இது க- ஷ- என்ற வர்ணங்கள் சேர்ந்துண்டானது.

வரும்.

புஸ்தக பரிசீலனம்.

'ப்ரம்மசூத்திரார்த்த தீபிகை'

இப் பெயர்வாய்ந்த கிரந்தமானது முன்னோர்களாலியற்றப்பட்டுக் காவேரிதீரத்தில் வசிக்கா நின்ற ப்ரம்மஸ்ரீ ராமசுப்பிரமணிய சாஸ்திரிகளவாள் மாணாக்கரான அன்னவரம் வெங்கடராம சாஸ்திரிகளால் தெலுங்கெழுத்தில் அச்சிட்டு வெளியிடப்பட்டது. அந்தக்கிரந்தத்தின் அடியிலும், நடுவிலும், முடிவிலும் கிரந்தகர்த்தருடையபெயர் குறிக்கப்படவில்லையாயினும் 'இக்கிரந்தம் மிக அபூர்வமானது' என முகவுரையில் குறிக்கப்பட்ட சொல்லால் இது தற்காலத்தவர்களாலியற்றப்பட்டதாகவிருக்குமோவென்ற ஆசங்கை மாற்றப்படுகின்றது. இதனுண்மை எங்ஙனமேனுமாகுக. இக்கிரந்தம் புதிதானாலும் சரி. வெகுகாலம் சென்றதானாலும் சரி. இதை முழுதும் யாம் பார்த்தோம். சொல்லமைப்பு ஸரஸமாகவிருக்கின்றது. பெரியோர்களது சம்பிரதாயத்தை அனுசரித்தே சூத்திரங்கள், வியாக்கியானம் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. ஸ்ரீமத் ஜகத்குருமகாசாரிய ஸ்ரீசங்கரபகவத்பாத சுவாமிகள் மதத்தை யனுசரித்ததாகவே யிருக்கின்றது. கடினமான சாத்திரங்களில் அதிகாரமற்றுப் பாஷையில்மட்டும் பயிற்சியடைந்து வேதாந்தப்பிரமேயங்களை யறிய் விரும்பிய முமுக்ஷுக்களுக்கு இது மிகவுபகாரமே.

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

தெலுங்குலிபியிலச்சிட்ட இக்கிரந்தம் கிரந்தலிபியிலச்சிடப்பட்டால் இதைவிட மிகவுபகாரமே. அன்றி நாகரலிபியிலேயே அச்சிடப்பட்டால் எங்கும் பிரசுரமாகிவரும். முன்னுளில் தெலுங்கெழுத்தைக் கர்ணுடதேசத்தவர்களே வெகுவாய் வழங்கிவந்தார்கள். இப்பொழுதோ ஸம்ஸ்கிருத பாஷையில் ஞானமுடையயாவரும் அந்தலிபி யறியாதாரில்லை. அத்தகைய கிரந்தத்தை அச்சிட்டு வெளியிட்டவர்களுக்கு அனேகவந்தனமளித்து எமது ப்ரம்மவித்தை அதனை யங்கீகரித்ததாள். இதனைப் பிரசுரித்தவர்களுளொருவரான ப்ரம்மஸ்ரீ. சுவயம்பாகுல வெங்கடசுப்பாராயசர்மா அவர்கள் இதிலொருகாப்பி எமக்களித்ததற்கு நன்றி பூராட்டுவோம். இதுபோன்ற அருமையான கிரந்தங்களை இங்ஙனம் வெளியிடுவது உலகத்திற்கே மிக வுபகாரமாகும்.

சுபம்.

போதாயன கிருஹயப்ரயோகம்.

இப்பெயர்பூண்ட ஓர் கிரந்தம் கல்பாத்திகிராமவாசியான இராமகிருஷ்ண சாஸ்திரியென்பவரா லியற்றப்பட்ட டீகையுடனும் கோபாலகாரிகையுடனும் போதாயனசூத்திர வாக்கியங்களை அனுசரித்தும் கிரந்தாக்ஷரத்திலச்சிடப்பட்டிருக்கிறது. இதன் விலை அணு எட்டு. கிரந்தாக்ஷரத்திலச்சிட்டிருக்கிறபடியால் யாவராலும் எளிதில் தெரிந்துகொள்ளத்தகுந்தது. போதாயனிகளுக்கு மிக்க வவசியமானது. பெரும்பான்மையாய் இக்காலத்தில் தென்தேசத்தில் முழுதும்ஆபஸ்தம்ப சூத்திரமே அதிகமாய்நடைபெற்றுவருகின்றது. இப்போதாயன சூத்திரமோவென்றால், ஆந்திரர்களெவர்களிடத்தும் கிடைக்கவே கிடைக்காது. மகாராஷ்டிரம் கர்ணுடகம்இத்தேசங்களில் சிலவிடத்திலுண்டு. கௌடர்களுட்சிலர் போதாயன சூத்திரக்காரர்களிருக்கிறார்கள். அவர்களது அனுஷ்டானம் அத்தேசத்திலுள்ள பிரயோககர்த்தர்களாலனேகமாய் நிர்ணயஞ்செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இந்தத் தென்சேத்திலோ முற்கூறிக்கப்பட்ட ராமகிருஷ்ண சாஸ்திரியென்பவராற்றுன் இந்தக்கிரந்த மச்சிடப்பட்டிருக்கிறது. இவ்விதம் ஒவ்வொரு சூத்திரத்திலும் பிரயோகங்களனைத்தும் முறையே அச்சிட்டு வெளிப்படுத்தப்படுமாயின் அனுஷ்டிப்பவர்களுக்கதிக உபகாரமாயிருக்குமென நன்றியை வெளிப்படுத்துவதுடன் புத்தகப்பிரகாசகராலனுப்பப்பட்ட ஷை புத்தகத்தைப் பெற்றுக்கொண்டோம்,

சுபம்.

[illegible]

[illegible]

[illegible]

கடிதம்.

கடிதகர்த்தர்களபிப்பிராயங்கள் பத்திராதிபரைச்சாரா.

வைசிய வேதோக்த கிரியாவ்சார வியவஸ்தா

தொடர்ச்சி

அன்றியும் இப்பாராசரஸ்மிருதியின் முதலாவது அத்தியாயத்தில் பிராமணன் க்ஷத்திரியன் வைசியன் இவர்களது தருமத்தை நிரூபிக்கும் பிரகரணத்தில் 'நாடோறும் ஆறு கன்மங்களையும் சரிவர அனுஷ்டித்துத் தேவதைகள் அதிதிகள் இவர்களைப்பூசித்து ஹோமம் செய்த சேஷத்தைப் புசிப்பவனுன பிராமணன் துன்பமடைவதே இல்லை'யென்று வசனத்திலுள்ளன. ஆறு கன்மங்களென்ற சொல்லுக்கு அத்தியயனஞ்செய்தல், செய்வித்தல், யாகஞ்செய்தல் செய்வித்தல், தானம் கொடுத்தல், வாங்குதல் ஆகிய இவைகளே பொருளென மாதவாசாரிய சுவாமிகள் குறித்தனர். அன்றியும் ஸ்நானம், சந்தியாவந்தனம், ஜபம், ஹோமம், தேவதைகளைப்பூஜித்தல், அதிதிகளை யுபசரித்தல்வைசுவதேவம் இவ்வாறு கன்மங்களும் பிராமணனது நித்திய தொழிலாம். பிரஜைகளைக்காத்து ஆயுதபாணியாய்த் துஷ்டர்களைத் தண்டித்துப் பகைவரது சைன்னியத்தைப் போர்க்களத்தில் ஜயித்து நீதி தவறாது பூமியை ஆளவேண்டியது க்ஷத்திரியனது தொழிலாம். லாபம் வரும் காரியமும் இரத்தின வியாபாரமும், பசுக்களைக் காப்பதும், பயிரிடுவதும் வியாபாரஞ்செய்வதும் ஆகிய இவைகளே வைசியன்றொழிலாம். இது முதலிய வசனங்களில் வைசியனது தர்மங்குறிக்குமிடத்து அவனுக்கு வேதம் யாகமிவைகளில் அதிகாரமுண்டெனக் குறிக்கப்படவில்லையாதலாலும்கலியில் முக்கியமாய் அங்கீகரிக்கத்தக்க பாராசரஸ்மிருதியிலெங்கேனும் வைசியனுக்கு வேத யாகாதிகாரமுண்டெனக்கூறப்படவில்லையாகையாலும்அவர்கட்கு வேத கன்மங்களிலதிகாரமில்லையென்பதுதிண்ணம். பாராசரஸ்மிருதி வசனத்தால் இவ்வைசியர்களுக்கு வேதாத்தியயன யாகாதிகார மேற்படாவிடினும் ஆபஸ்தம்ப தர்மசூத்திரத்தில் குறிக்கப்பட்ட சூத்திரனைத்தவிர மற்று குற்றமற்ற தொழிலுடையவர்களுக்கு உபநயனம், வேதாத்தியயனம், அக்னியாதேயம், பயனுடைய கன்மங்கள் இவைகளுண்டென்ற சூத்திரத்தால் சூத்திரனைத் தவிர்த்து மற்றப் பிராமண க்ஷத்திரிய வைசியர்களான மூன்று வர்ணத்தவர்க்கு உப

[illegible]

நயனம் முதலியவைகளிலதிகாரமுண்டென விதிக்க ப்பட்டமையாலும், இருபிறப்பையுடைய பிராமண க்ஷத்திரிய வைசியர்களான மூன்றுவர்ணத்தவர்க்கு நிஷேகம் முதல் மயானமீருயுள்ள கன்மங்கள் வேதமந்திரங்களைக்கொண்டே செய்யவேண்டுமென்ற யாக்ஞவல்கிய ஸ்மிருதிவசனத்தாலும், தற்காலத்து வைசியர்களுக்கு வேதாதிகளிலதிகாரஞ் சித்திக்கின்றதன்றே வெனின், கூறுவாம்:—ஆபஸ்தம்ப தர்மத்திற்குறிக்கப்பட்ட அவ்வசனம் குற்றமுள்ள தொழிலுடையோருக்கு வேதாதிகளி லதிகாரமில்லையென நிஷேதிக்க வந்ததேயன்றி வேறல்ல. அங்ஙனமே அச் சூத்திர பாஷ்யத்தில்—சூத்திரனைத்தவிர மற்ற மூன்று வர்ணத்தவர்களுள் குற்றமற்ற தொழிலுடையோருக்கே உபநயனம் முதலிய தருமங்கள் விதிக்கப்படுகின்றது. வேறு அனேக வசனங்களால் துவிஜர்களான மூன்று வர்ணத்தவருக்கு உபநயனம் முதலியவை பிராப்தமாகையால் அவைகளை விதிக்க இவ்வசனம் வந்ததில்லை. எவ்வசனத்தாலும் சூத்திரர்களுக்கு உபநயனம் முதலியவை விதிக்கப்படாமைபற்றி அதை நிஷேதிக்கவும் வந்ததில்லை. 'பிராமணனுக்குக் கர்ப்பத்திலிருந்து எட்டாவது வயதில் உபநயனம் செய்விக்கவேண்டு'மென்பதாதி கிருஹ்யசூத்திரத்தில் விதித்தவாறே இங்கும் விதிக்கப்படுகின்றதேயன்றி வேறல்ல. வேதாத்தியயனமும், உபநயனஞ் செய்விக்கப்பட்டவன் ஆசிரியர் கிரகத்தில் வசிக்கக்கடவனென விதித்தமையால் உபநயனமற்ற சூத்திரனுக்கு வேதாத்தியயனத்திலதிகாரமுண்டோ? கிடையவே கிடையாது. மயானம்போல் சூத்திரனையும் பதிதனையும் விலக்கவேண்டுமென மேலே கூறப்படுகின்றது. ஆகவே எவனது சமீபத்தில் வேதமொழி உச்சரிக்கக்கூடாதோ அவனுக்கு வேதாதிகாரமெங்ஙனம் சித்திக்கும்? நிற்க. 'அக்னியாதேயமும் 'வஸந்தகாலத்தில் பிராமணனும்' என்பதாதியால் மூன்று வர்ணத்தவருக்கே விதிக்கப்பட்டுள்ளது. மற்றப்பயனுடைய கன்மங்கள் யாவும் மூன்று வர்ணத்தவருக்கே. வித்தை, அக்கினி இவைகளின்மையால் சூத்திரர்களுக்கு இவைகளில்லையாம். ஆகையா லிச் சூத்திரம் குற்றமுள்ளதொழிலுடையோருக்கு உபநயனம் முதலியவைகளை நிஷேதிப்பதற்காகவே பிரவர்த்தித்தது. துவிஜாதிகட்குரிய கன்மங்களை விடுவதே பதனமாமென வேறு ஸ்மிருதிகளில் கூறப்படுகின்றது. நிஷேதிக்கப்படாவிடில் குற்றமுடைய தொழிலுடையோருக்கும்கன்மங்களிலதிகாரமுண்டு, எனே

[illegible]

னில் "பயனுடைய கன்மங்கள்" என்று விதித்தமையாலென்க. உபநயனத்திற்குமுன் சுவேச்சையாய்ச்சம்பாஷிப்பதும் சாப்பிடுவதும் குற்றமாகாதென்று கௌதமர் கூறினர். ப்ரம்மஹத்தி முதலிய மகாபாதகங்களைத்தவிர மற்றவை விஷயமாதல்பற்றிஉபநயனம்செய்யப்படாதவனுக்குக் குற்றம் சம்பவிக்குமாகவே, குற்றமுள்ள தொழிலற்றோனுக்கென கூறப்பட்டது. ஆகவே பிரகிருதத்தில் வாதம் புரியும் வைசியர்கள் குற்றமற்ற தொழிலற்றவர்களாகையால் உபநயனம் வேதாத்தியயனம் முதலியவைகளி லிவர்கட்கதிகாரமில்லை. இவர்கட்கு உபநயனம் முதலியவைகளுக்குப் பிரதிபந்தகமாயுள்ள குற்றம் யாதெனின் கூறுவாம். உபநயனமென்பது வேதங்கற்கவேண்டி வைதிக மந்திரங்களால் கிருஹ்யத்திற் கூறியவாறு கர்ப்பத்தினின்றெட்டாவது வயது முதலிய காலங்களில் செய்யப்படும் சம்ஸ்காரமேயாம். அங்ஙனமே ஆபஸ்தம்ப தருமத்தில்—உபநயனமென்பது வித்தியார்த்திக்கு வேதத்தில் விதிக்கப்பட்ட ஸம்ஸ்காரமே எனக் கூறப்படுகின்றது. அத்தகைய சம்ஸ்காரம் தற்காலத்தில் வாதம் புரியும் வைசியர்களது தந்தை பாட்டன் முப்பாட்டன் முதலிய முன்னோர்களுக்காவது அவர்களது வம்சத்திற்பிறந்த மற்றவர்கட்காவது நடக்கவேயில்லையென்பது ஆபாலகோபாலம் யாவரும் அறிந்த விஷயமே. அதனாலேற்படுவது யாதெனில், இவர்கள் ஸாவித்ரீபதிதர்களாகையால் விராத்தியராகின்றார்கள். அதுதான் தற்காலத்தவருக்கு வேத சம்ஸ்காராதிகளிலதிகாரத்தைக் குறைக்கின்றதென்றேற்பட்டது. மனுஸ்மிருதியில் மூன்றாவதத்தியாயத்தில் கெட்ட விவாகத்தாலும், கன்மலோபத்தாலும், வேதாத்தியயனமின்மையாலும், பிராமணர்களை அதிக்கிரமிப்பதாலும், நற்குலம் கெட்ட குலமாய்விடுமெனக் கூறப்படுகின்றது. பாராசரமாதவீயத்தில் விராத்தியப் பிராயச்சித்தப் பிரகரணத்தில்—விராத்தியனென்பவன் ஸாவித்ரீபதிதனும். அவனுக்குப்பிராயச்சித்தத்தை மனு சொல்லுகிறார். 'இந்தத் துவிஜர்களுக்கு ஸாவித்திரியை முன்போலுரைக்கக்கூடாது. ஆனால் அவர்களுக்குமூன்று கிருச்சிரம் செய்வித்துப் பிறகு முறைப்படி உபநயனஞ்செய்விக்கவேண்டியதெனக் கூறினர். வஸிஷ்டரும்—ஸாவித்திரி பதிதன் உத்தாலக விரதத்தை அனுஷ்டிக்கவேண்டும். (உத்தாலகவிரதம் யாதெனின்) இரண்டுமாதம் யவைக்கஞ்சியையும், ஒருமாதம் பாலையும் 15 நாள் ஆமிக்ஷியையும், எட்டுநாள் நெய்யையும் 6-

[illegible]

நாள் யாசிக்காமல் கிடைத்ததையும், மூன்று நாள் ஜலத்தையும் புசித்துப் பிறகு ஒருநாள் உபவாஸமிருந்து அசுவமேத யாகத்தினது அவபிருதம் நடக்குமிடத்திற்குச்சென்று தரிசிக்கவேண்டும். அல்லது விராத்தியஸ்தோமமென்ற யாகத்தை அனுஷ்டிக்கவேண்டியது. இதுதான் உத்தாலக விரதமாம். இதில் மனுவசனமானது—ஆபதகாலமாய் வந்தபொழுது செய்யவேண்டியதைக் குறித்ததாம். இவ்வுத்தாலக விரதமென்பதோ ஆபத்தில்லாதபொழுது செய்யவேண்டியதாம்.

எவனது தந்தை முதலியோருக்கும் உபநயனமாகவில்லையோ, அவனுக்கு ஆபஸ்தம்பர் கூறியது பிராயச்சித்தமாம். அதாவது எவனது தகப்பன் பாட்டன் இவர்களுக்குபநயனம் ஆகவில்லையோ, அவர்கள் ப்ரமஹத்தி செய்தவர்களெனப் படுவார்கள். அவர்களது வரவையும் போஜனத்தையும் விவாகத்தையும் விலக்கவேண்டியது. அவர்கள் பெரியோர்களுடன் கலக்க விருப்பங்கொண்டால் முதலாவது அதிக்கிரமம் நேர்ந்தால் ஒரு ருதுவும், இரண்டாவது அதிக்ரமம் நேர்ந்தால் ஒருவருடமும், பிராயச்சித்தமனுஷ்டித்து உபநயனஞ்செய்து அதன்பிறகு ஒருவருடம் உதகோபஸ்பரிசனம் செய்து ஒவ்வொரு தலைமுறையிலும் எவ்வளவு வருடம் உபநயனமாகவில்லையோ அவ்வளவுவருடம் ஏழு பாவமான ரிக்குகளாலும் 'யதந்தியச்சத்ரகே' என்ற யஜுஃபவித்ரமென்ற மந்திரத்தாலும் ஸாமபவித்திரத்தாலும் வியாஹிருதியாலாவது விரதமிருந்து அத்தியயனஞ் செய்வித்துக்கொள்ளவேண்டியது. எவனது பிரபிதாமஹாதிகளுக்கு உபாயனமாகவில்லையென்று தெரிகிறதோ அவர்கள் மயானமெனப்படுவார்களாம். அவர்கள் வரவையும் போசனத்தையும் விவாகத்தையும் விலக்கவேண்டியது. அவர்கள் கலக்க விருப்பங்கொண்டால் பன்னிரண்டு வருடகாலம் பிராயச்சித்தஞ்செய்வித்துத் த்ரைவித்யகப்ரம்மசரியஞ் செய்விக்கவேண்டியது. அதன்பிறகு உபநயனமும் அதன் பிறகு உதகோபஸ்பரிசனமும் கார்ஹஸ்தியோபதேசமும் செய்யவேண்டியது. வேதாத்தியயனஞ் செய்விக்கக்கூடாது. இங்ஙனமே பிராயச்சித்தேந்து சேகரத்தில்—பிறகு விராத்தியப் பிராயச்சித்த நிர்ணயம் கூறப்படும். விராத்தியனென்பவன் 15, 21, 23, வருடரூபமான பிராமண க்ஷத்திரிய வைசியர்களின் கடைசியான உபநயனகாலத்தில் உபநயனமின்றியிருப்பவனேயாம். அவனுக்கு உபநயன கா

[illegible]

லத்தில் அன்னம் முதலியவையின்மையால் அக்காலமதிக்கிரமித்ததோ, அவனுக்குச் சாஸ்திரங்களில் சொல்லப்பட்ட சாந்திராயணம் முதலிய விரதங்களுள் ஏதேனுமொன்றைச் சக்திக்குத்தக்கவாறு செய்வித்து உபநயனஞ் செய்விக்கலாம். அங்ஙனம் ஆபத்தல்லாத காலத்தும் எவனுக்குக் காலாதிக்கிரமமேற்பட்டதோ அவனுக்கு மனு குறித்த மூன்றுமாஸ விரதம் செய்விக்கவேண்டியது. அவ்வளவு சக்தியற்றவனுங்கோவெனில், சிகாவபனம் செய்வித்து இருபத்தொருநாள் பிராணதாரத்திற்கு மாத்திரம் போதுமான யவைக்கஞ்சி ஆகாரங்கொடுத்து ஐந்து பிராமணர்களுக்குப் போஜனமளித்து உபநயனஞ் செய்விக்கவேண்டியது. ஆபத்தலலாத காலத்தும் பதினறு வயதுவரை அறிந்து உபநயனம நடக்காவிடில், அவன் இரண்டு மாதம யவைக்கஞ்சியும், ஒரு மாதம பாலும், அரைமாதம் ஆமிக்ஷையும், ஆறுநாள் யாசிக்காமல் கிடைத்ததும், மூன்று நாள் ஜலமும் புசித்து ஒருநாளுபவாஸமிருந்து உத்தாலகவிரதமனுஷ்டிக்கவேண்டியது. எவனது தந்தை பாட்டன் இவர்களும் உபநயனஞ் செய்விக்கப்படாதவர்களாயிருந்தார்களோ அவன் ஒருவருடம் பிக்ஷையெடுத்துப் புசித்துக் குரு சுசுரூஷை முதலிய ப்ரமமசரியவிரதம் செய்து உபநயனஞ் செய்துகொள்ளவேண்டும. எவ்வளவு தலைமுறை உபநயனமில்லையோ அவ்வளவு வருடம பிராயச்சித்தத்திற்காக ([illegible]) என்பது முதலியஏழு பாவமான ரிக்குகளாலும், ([illegible]) என்னும் யஜுஃபவித்திரத்தாலும் ([illegible]) என்னும் ஸாமபவித்திரமென்றமந்திரத்தாலும் ([illegible]) என்ற மந்திரத்தாலும் ஸ்நானஞ் செய்து பிறகு கற்பிக்கத்தக்கவனாவான். எவனது பிரபிதாமஹாதிகளுக்கும் உபநயனமானதாகத் தெரியவில்லையோ அவன் பன்னிரண்டு வருடம் முற்குறித்த ப்ரமமசரியத்தையனுஷ்டித்து உபநயனஞ் செய்துகொள்ளவேண்டும். பிறகு உபநயனமாகாமல் எவ்வளவு பெயர்களிருந்தார்களோ அவ்வளவு வருடகாலம் முன்சொன்ன மந்திரங்களால் ஸ்நானம் செய்ய வேண்டும். பிறகும் இவனுக்குக் கிரகஸ்தத்தன்மையைமட்டுமுபதேசிக்கலாமேயன்றி, அத்தியயனமும்மற்றவியவஹாரமும கிடையாது. இவனுக்குண்டான புத்திரனுக்கோவெனில, காலாதிக்கிரமப்பிராயச்சித்தம் மாத்திரம் செய்து எட்டாவது வயது முதலிய காலங்களில உபநயனம் செய்வித்து அத்தியயனம் முதலியவையும் செய்விக்கலாம். இங்ஙனமே ஹேமாத்திரியில் பிராயச்சித்த காண்டத்தில் உபநயனகாலாதிக்கிரமப்பிராயச்சித்தம கூறப்பட்டிருக்கின்றது. காத்தியாயனர்.—பதின்மூன்றாவது வயது முதல் பதினறுவயதுவரை உபநயனஞ்செய்யாவிடில் அவனுடன் பேசக்கூடாது. அவன் பந்திக்குரியவனல்லன். சகல கன்மத்திற்குமதிகாரமற்றவனுவான். அதன்பிறகு அவனது தகப்பன் தனது பிள்ளைக்குத் துவிஜத்தன்மை உண்டாக விருப்பங்கொண்டால, தான்

161407
JL
O/ Qm 211; M87
M87.14

[illegible]

[illegible]

மீண்டும் கன்மஞ்செய்து மூன்று தடவை சாந்திராயணவிரதமனுஷ்டித்து புத்திரனது தேகசுத்திக்காக கோமுக ஜனனம் செய்வித்து, மூன்றுபிராஜாபத்திய கிருச்சிரமனுஷ்டித்து, பிறகு மௌஞ்சிபந்தனம் அதாவது உபநயனஞ் செய்விக்கவேண்டும். இன்றேல், அவன் பதிதனென்றே அறியவேண்டும். எவ்வித கன்மத்துக்குமுரியவனுகான். (இங்ஙனமே) க்ஷத்திரியனுக்கு 22 வயதுவரையும், வைசியனுக்கு 24 வயதுவரையும் உபநயனமாகாவிடில் இதைப்போலிரண்டுபங்கு பிராயச்சித்தம்செய்து உபநயனஞ் செய்விக்க வேண்டும். இல்லாவிடில் மூன்று வர்ணத்தவர்களும் மகாதோஷமடைவார்கள். பிராமணனுக்குப் பதினறுவயதளவும், க்ஷத்திரியனுக்கு 22 வயதளவும் வைசியனுக்கு 24 வயதளவும் கடைசியான உபநயனகாலமாம. இவ்வயதிற்குமேல் உபநயனம் ஆகாமலிருந்தால் அவர்கள் சர்வதர்மத்திற்குமனர்ஹர்களாகவும் ஸாவித்ரீ பதிதர்களாகவும், விராத்தியர்களாகவும் ஆவார்கள். விராத்திய ஸ்தோமமென்ற யாகமனுஷ்டிக்காதவரை அவர்களுக்கு உபநயனத்திற்சற்றேனுமதிகாரமில்லை. பிராமணனுக்குக்கர்ப்பத்தினின்று 8 வது வயதிலும், கர்ப்பத்தினின்று பதினேராவது வயதில் க்ஷத்திரியனுக்கும், கர்ப்பத்தினின்று 12 வது வயதில் வைசியனுக்கும உபநயனம் செய்விக்கவேண்டியது. 16 வயதுவரை பிராமணனுக்கும், 22 வயதுவரை க்ஷத்திரியனுக்கும், 24 வயதுவரை வைசியனுக்கும் காயத்திரியுபதேசகாலமதிக்கிரமிக்கவில்லை. இதற்குமேல் இமமூன்று வர்ணத்தவர்களும் சம்ஸ்காரஞ்செய்விக்கப்படாதவர்களானுல் ஸாவித்திரிபதிதரான விராத்தியர்களாகவும் ஆரியர்களிகழத்தக்கவர்களாகவுமாவார்கள். 'எந்தத் துவிஜனவன் வேதாத்தியயனம செய்யாது வேறு விஷயத்தில் சிரமப்படுகிருனே அவன் இதே பிறவியில் தனது வம்சஸ்தர்களுடன் விரைவில் சூத்திரத்தன்மையை அடைவான்' என்பது முதலிய பல்லாயிரம் வசனங்களால் எந்தெந்த வர்ணத்துக்கு எதெது பரமாவதியான காலமாகக்குறிக்கப்பட்டிருக்கின்றதோ அதற்குள் அந்தந்த வர்ணத்தவர்கட்கு உபநயனம் செய்விக்காவிடில் ஸாவித்ரீபதிதரென்ற விராத்தியத்தன்மை யேற்பட்டு மறுபடி சாமான்னியமாக உபநயனம் செய்விக்க யோக்கியதை யில்லாமையால் முற்குறித்தவசனங்களிற்கூறியவாறு உத்தாலகவிரதம்முதலிய பிராயச்சித்தம் முறைப்படி அனுஷ்டித்து உபனயனம்செய்விக்க வேண்டியதாகின்றது. க்ஷத்திரிய வைசியர்களுக்கானுல் அதே பிராயச்சித்தம் இரண்டுபங்கு அனுஷ்டிக்கவேண்டுமென ஹேமாத்திரிமுதலியவைகளில் ஸ்பஷ்டமாய் நிரூபிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. எவனது தந்தையும், பாட்டனும், முப்பாட்டனும் விதிப்படி உபநயனம் செய்துகொள்ளாதவர்களாக ஆனுர்களோ அவன் விஷயத்தில் 'இவன் பிராமணஜாதியிற் பிறந்தவனுன்' என்ற நம்பிக்கை ஜனங்களுக்கு உண்டாகும் பக்ஷத்தில் பன்னிரண்டுவருடம் ப்ரம்மசரிய விரதத்

[illegible]

தோடு உத்தாலக விரதம்முதலிய பிராயச்சித்தம் செய்தபிறகு உபனயம்செய்து, உபனயனம் செய்யாமல் எவ்வளவு தலைமுறைநின்றதோ அவ்வளவு வருடம் ([illegible]) என்பதாதி முற் குறித்த மந்திரங்களால மார்ஜனம், ஸ்னனம் முதலிய பிராயச்சித்தம் செய்தபிறகு கிரகமேதத்திற்குரிய மந்திரங்களை மாத்திரமுபதேசிக்கவேண்டுமேயன்றி வேறு மற்ற வேதமந்திரங்களொன்றும் உபதேசிக்கத் தகாதென நன்ருய் வியவஸ்தை செய்யப்பட்டிருக்கின்றது. முன்சொன்னபடி க்ஷத்திரிய வைசியர்கள் ஸம்ஸ்காரம பெறுத குலத்தில் ஜனித்தவர்களாயிருந்தால் அவர்களுக்குப் பிராயச்சித்தமேயில்லை. இருக்கட்டும். ஹேமாத்திரியில் குறித்தவாறு பிராமணனுக்குச் சொன்ன பிராயச்சித்தத்தை இரண்டுபங்காக செய்வித்து க்ஷத்திரிய வைசியர்களுக்கு உபநயனம் செய்விக்கலாமென்ருலும் பிரகிருதத்தில் வாதம் புரியும் வைசியர்குலத்தில் வேதத்திற் கூறியவாறு உபநயனம் முதலியவை இந்தத்தலைமுறைமுதல் இந்தத்தலைமுறைவரை சரியாய் நடக்கவில்லை. அதற்குமுன் சரியாக நடந்தது என்பதற்கு ஓர் பிரமாணமுமில்லை. அது எவ்விதத்துமறியமுடியாதுபற்றி எவ்விதத்திலும் பிராயச்சித்தம் விதிக்கவே முடியாதாம். துவாபராதியில்வேதத்திற் குறித்தவாறு உபநயனம் செய்விக்கப்பட்ட வைசியர்களிருந்தார்கள். 'அவர்கள் வம்சத்தில் ஜனித்தவர்கள்தான் இவர்கள்' என்ற நிச்சயத்துடன் பிராயச்சித்தம் விதிக்கலாமேயென்று சொல்லத் தகாது. துவாபராந்தம் முதற்கொண்டு நாளதுவரையில்(5000) வருடங்களுக்கு மேலேயே சென்றமையாலும் இந்தற்குள் நூறுதலைமுறைக்கு மேலேயே கடந்திருக்குமாகையாலும் நூறுதலைமுறைக்கு நூறு வருடம் பிராயச்சித்தம் விதிக்கவேண்டிவரும்பொழுது அது இக்காலத்துக்குச் சாத்தியமில்லையாதலாலென்க. அன்றியும் இந்த வம்சஸ்தர்களுக்கு' இன்னதோஷத்தால் வேதாதிகாரமில்லாமலாயிற்று' என்றது தெரியாமைபற்றி என்னதோஷத்தைவைத்துப்பிராயச்சித்தம் விதிக்கின்றது. நிற்க. பிராயச்சித்தத்திற்குப் பிரதிநிதியாகச் சில தர்மங்கள் விதித்திருக்கின்றபடியால் இந்தப்பிராயச்சித்தத்திற்கும் பிரதிநிதியாகச் சில தர்மத்தை விதித்து அதையனுஷ்டித்தபிறகு உபனயனம்முதலியவை செய்விக்கலாமேயென்ருல் அதுமுடியாது. ஏனெனில் பிராயச்சித்தப் பிரதிநிதியால் எவ்வளவு சுத்தியுண்டாகுமோ அச்சுத்திக்கிலைந்த புராண மந்திரங்களால் பௌராணிக கன்மங்களைச் செய்தே வருகின்ருர்களாகையாலென்க. ஆனுல் சிலபாபங்களுக்குப் பிராயச்சித்தப் பிரதிநிதி ஏற்படுத்தி ஸங்க்ரஹம் செய்வதுபோல் இதற்கும்ஏன்செய்யக்கூடாதெனின்,கேளுமின்! பாவத்திற்கு இரண்டு சக்தியுண்டு. பரலோகத்தில் துக்கத்தை விளைவிப்பதும், இஹலோகத்தில் வியவஹாரத்திற்குப் பிரதிபந்தமுமாம். அதில் சில பாபங்களுக்குப் பரலோகத்தில் துக்கத்தை விளைவிப்பதில்மாத்தி

[illegible]

ரம் சக்தியுண்டு. அவைகளுக்குப் பிராயச்சித்தப் பிரதிநிதி அனுஷ்டித்தாலும் குற்றமில்லை. எந்தப் பாபங்களுக்கு இம்மையில வியவகாரத்திற்குரிய யோக்கியதையைப் பிரபந்திக்கும் சக்தியிருக்கின்றதோ அவைகளுக்குப் பிராயச்சித்தப்பிரதிநிதி அனுஷ்டித்தல் போதாது.

போகபலப் பிரதர்சனி.

தொடர்ச்சி

அவர்கள் மந்திரயோகத்தால் அந்தப் பட்டம் பெற்றவர்களாம். சிருஷ்டி, ஸ்திதி, இலயம் இவைகட்குப் பிரவர்த்தகர்களான மாயோபாதி யடைந்த பிரம்மத்தின் சொரூபவிசேஷர்களான ப்ரம்ம விஷ்ணு ருத்திரர்களோவெனில், எவ்விதத்தவத்தினுடைய பயனையுமனுபவிக்கவில்லையன்றோ. கிருஷ்ணத்துவைபாயனர் முதலிய மகரிஷிகள் பிரசித்தமானவர்கள்பற்றி அதை விவரணம் செய்யவேண்டியதில்லை. யோகத்தால் கிடைக்கும் பயன் யாதெனை பதஞ்சலிபகவான் கூறுகின்றார்—"சித்தவிருத்தியை யடக்குவதே யோகமாம்' என்று யோகத்தால் சித்தவிருத்தியை யடக்கலாமாயின் அச்சித்தவிருத்தி எவ்வளவு வகுப்புடையது? ஐந்து பேதமுடையதாமது. அவ்வைந்தும் இருவகையாகப்பிரிக்கப்படுகின்றதாம். அங்ஙனமே பதஞ்சலிபகவான்—'அந்தச் சித்தத்திற்கு ஐந்து விருத்திகளுண்டு. அது ஒவ்வொன்றும் தனித்தனியே க்லிஷ்டையென்றும், அக்லிஷ்டையென்றும் இருவகைப்படும்' என்று கூறியிருக்கின்றார். க்லிஷ்டையென்பது யாது? அக்லிஷ்டையென்பது யாது? ஆஸுரவிருத்திகளான ராகாதிகளே க்லிஷ்டைகளாம். தைவவிருத்திகளான அபயம் அகர்த்தையின்மை, மைத்திரியாதிகள் இவைகளே அக்லிஷ்டைகளாம். ஐந்துவகையென்பது எங்ஙனம்? பிரமாணம், விபர்யயம், விகற்பம், நித்திரை, ஸ்மிருதி எனச் சூத்திரத்திற் குறிக்கப்பட்டவைகளாம். (அவற்றுள்) பிரமாணமென்பதுயாது? எதனாலுண்மைப்பொருளறிவுண்டாகுமோ அதுவாம். அது எவ்வளவு விதமாயது? நான்குவிதமெனச் சிலர். ஆறுவிதமென வேறு சிலர். மூன்றுவிதமென யாம் கூறுவோம். அம் மூன்றுவகையெவ்விதம்? ப்ரத்தியக்ஷம், அனுமானம், ஆகமம் இம்மூன்று விதங்களேயாம். அவற்றுள் பிரத்தியக்ஷம் யாது? இந்திரியவிஷய ஸாமீப்பியத்தாலுண்டாகும் அறிவே பிரத்தியக்ஷமாம். அனுமானமென்பது யாது? முன்கூறியதைப் பராமரிசித்தலாலுண்டாகுமறிவாம். ஆகமமென்பது யாது? சத்திஞானத்ஸாதனமாகவுடையவறிவாம். அப்படியாயின் அனுமானம், ஆகமம் இவைகளும் ஞானந்தானே? சாத்தியத்துல் சாதனத்தன்மையையாரோபித்து இங்ஙனம் பிரயோகிக்கப்பட்டதென்றறிக. ஞானமென்பது அனுமிதியும் சாப்தமுமாம். விபர்யயமென்பது யாது? மற்றொன்றில் மற்றொரு வஸ்துவென்ற வறிவுண்டாவதான மித்தியாஞானமேயாம். அங்ஙனமே பதஞ்சலியும்—'அதல்லாதவஸ்துவின்மீது அஃதென்றவறிவாமது' என்று மகாபாஷ்யத்திலும் 'விபர்யயமெனமாம்' என்று யோகசூத்திரத்திலும் கூறினர். ஆகவே கயிற்றின்மீது பாம்பென்றும், கட்டையின்மீது புருடனென்றும் அறிவுண்டாவதே விபர்யயமென்றேற்பட்டது.

வரும்.

பிழைதிருத்தம்

இது 5-ம் நெம்பரில் 96-வது பக்கத்தில் 6-வது வரியில் [illegible] என்ற வாக்கியத்திற்குமேல் சேர்த்துக்கொள்ளவேண்டும். இதன் தமிழ், அந்த நெம்பரிலே 68-ம் பக்கம் 20-வது வரியில் 'பாதலாசாரிய சுரர்கள்' என்று தொடங்கி 69-ம் பக்கம் 50-வது வரியில் "என்றேர் கூற்று" என்ற வரையிலுள்ளதே.

[illegible]

[illegible]

ரூபஞ்ச:| இதி ஸாவயேயம்।

பதித்ரீ ரோயகல் ச்ரக்ஷா. ஸதத்த்வ கஸ்ய ஸத்வ
விம்சதி ச்லோகாத்மிகாமி தத்த்வ நா போதஜ்ஞாநா
வாஸ்தகம் ஹிதகரம் வாக்யஸம்ஜ்ஞிகாஸா. த
த்ரவ்யகாஸ்ய தக்தி விஜ்ஞாபயதே.

ஸெளராஷ்ட்ர ப்ரகாரேண ஸாதேவ

ஜநநஜாத்யா ஸ்ரவ்யஸ்ய ஸ்தகம்வரி ஹ்ருஷ்டம்

வாதே: விதேத: கதேவய்ர ஸ்த்ரீகஷ்ம
கி. நாயவாயஸ்ய ச்சதே: விதேத: வாதேவரிவா
ஸம்ஸ்ருஷ்டாமதம் ஸ்வ்யாபகம் சயவதா:| ர
தேத:வதேவஜ்ஞபோ தவிவா நாயித்தேவ
சா தமதிகம்யம் ஸாதிந—ஸதேயா:|| ௨௮||
ரம்வேதாத்ருஜ்ஜாவாநாதவிய கயம் தேத
வாஸ்ஜபாவாஸா தேஷாதோஷஸம் ஞாதகதா ஸவா
ஸாது வேதத்தோவா| வேதேவதேதே ஸம
பேதவதிவாஸவேய்ரபுர்வே தேஸபோமம
ஸாதிந—ஸதேயா:|| ௨௯||
தவோதாலீஜிவஸவம ஸவப்யாத: வததே
தேவமம்வோவிஷ்டாத: சகவா நாஸ்ரவி கிம ஸத
தேசப்ருஜ்ஞபகாவி விவ:| வேதா: கிம் ஸ்வயம்ஞீ
ய: தவோதவிதி: ஸம்விக்ததுஸவாஸ ஸா
திந—ஸதேயா:|| ௩௦||
ஸம்வீதி: கடாஜேரவந மிசவஸதாக்ஷ
பவபதேஸ்ருதிவோதா: ஸவாவாஸ்ய ஸ்ரீ ஸாவாச்ச
வஷஸத நாஸ்வம் ஸ்ருதி: ஸதபோத்வ:| ஸவம்
ஸம்தேஜவதிவம்கிதிஸ்ய நாமதோஷமாதமோ
திவோதோ ஸாதிந—ஸதேயா:|| ௩௧||
நகாதேவமவதோ தோஷதிவத தேஸுதே
க்ஷேதேவ்ய கவ்ஷதிஞ்யவாதஸ்ய ச்ரதே தஸ்யஸ்த
ஷதேவாஸ்ய தேத: வேதஹிதேத| கஷகம்
ஜாஸவேஸ்ய ச்ரதிந்யச்ச பவேஷ சவா நாதது
மோமதே ஸாதிந—ஸதேயா:|| ௩௨||
ஸம்யோச்சஸ்ய ஸம்பாஸதி ப ஸ்வ ஸக்ஷஸ்ய ச
வாதாமபோவாவதிஷ்மாயா:கிதேஷ்ம ஸஸேச
பசதேவஸ்ஸ ஷஸ்ஸாதேத | ஸுதிஸ்ய நஹதரதே

தோஷாஸ்யிரகமவஸா தேதஸம்யதந்தோஷ்ரூஷதிந
ஸமதேயா:||
௩௩||
வம்ஸாம்கோ: கியஞ்சம் ஸம்பஸ்ய ஸதாகரம் ஸதே
தேவ ஸ்லிஞ்ஜாஸாஸ்ஸ்ர தேவப்யசீதா வதேவமத்த் ஸதி
வதநமஸ்தேஸ்தோக்ஷுதிவாஸாநிக்ரம:| ராஸம்வம்
நாஸமஸ்ய: கியதவி விஸ்ஸதஸகிஸம்த்ராஸம்
தேய: ஸாதிந—ஸதேயா:|| ௩௪||
ராதாதேஸாதாம் நா ஸாக்ஷரம் வஸதா நியாவதேந
நாயகம் தேவதாம்வாக்ஷ்ரஸ்யாயஸ) தாதரவா ந
ரவிகதிதேநவ்ஸ்யாதாஸ்த்ஷா த்ரிவாதேவ| த்ராய்ய
ஸாதேத்ராஸதாத்ரா ஷாகயதேஸா தத்ர:
வம்ஸதேஸவஸாதிந—ஸதேயா:|| ௩௫||
ஸாத்தேசவிஸ்யபோமாத்ய ஷீஸிவயதேஷா ஜய
தேதத்ர மம: கிதாவ்ஷணாயவஞ்ஜ்யம்வேதநிவிஷ
தபோதேநதாரயபபோமாஸ| கிம்ஸம: தே
ஷதேஷதிவஸிவஸம்வேதி மதேவதேவதவம
ஸாதிந—ஸதேயா:|| ௩௬||
பவேஸஞ்ஜ்ஞய: ஸ்ரஸ்தேஸ்ய ஷதயதி: ஷோவத்த ச
ஸாஜபேய நிஷ்கோஷ்டாஸ்ஸ்வாஷ்டாவவாத்விஸ்வய
ஸாகியஞ்ஞவதேவ | சாஸவம்வாஸ்யதேயு த்ரிவிரி
வயவாநமதேவஸ்தவேஸிவஸ்வேவாஸ ஸாதிந—ஸ
தேயா:|| ௩௭||
தோஷாவோதோ நாதிதேஷ: நவமதி கஷஸ்ய
ஷாஷ்டத்வ பதஸ்யாவோஜஹ த்ராஷாதி நமவ
கி கியாதஸதேவவைவஸ்ய தத த்ர| ஷாவாஸ்ஸ
ஸபேதஷிதவோஷிவஷாயாமமத்ஸ்யாம் விஸேயம்
ஸாதிந—ஸதேயா:|| ௩௮||
நாஜீவாகியஞ்ஜீதவாஸ் ஸவதாஸவிதாஸோஷ
த்ரிபேதாஸ்யதேவ ஸாவேத்ரேஸஹஷ்ய நவஸர
ஸாநாதாஷ்டிதாஸஸஸஸாஸ்ஸகீத| தாஸ்ய
மதேஷிஷிலோஸஸ்ய விஷ்ஸ்வாதாஸஸஸலவே
ஸ்வாஸிந—ஸதேயா:|| ௩௯||
வேஜதஸ்யதேவஸாதேஸ்ரு ஸ்வாஸமதி காஸவி
தேசஜிதேவாஸ்ய ஸோஸ்ஷாதாஸ் ஸஜீஷ்ம்வத
ஸிவகியாஸத்ய்யே பஷ்வ்யதேஜ| ஸவஸாஸவ
வேஸ்ஸிஸ்ஸகஸதிபா தத்தோதாஸவேஸாவஸாதி
ந—ஸதேயா:|| ௪௦||

ஸ்யஸ்கா தஸஜேதாஷ்கபதி தியதேதேநாஜ
ஷ்ஷீர்யஸ்யவாபேஸஸ்ஸ்பாவேஸ்யஸ்ய திஷகிதா ஸிவ
தேதஜாயாதஸ்ய்யீவா| கிம்ஸம்பேஸாநதேஸ
ம: ஸ்வந நாவஸா:காஸதேநாவாஸிதேஜஸ் ஸாதி
ந—ஸதேயா:|| ௪௧||
ஸ்ரதா:வீவாஸிஸாஷ்டாஸ்யதி நயஷதிஸ்ஷ ஷதவ
ஸ்யவீவாஷஷ்ஷஸாதாஸவிதீ பஷிஸிவ ஸஹாய:
தஷ்ஸ்யதேஷ்யஸியாஸ்ய இஷம் ஸம்பேரஸகத்ரு:
கபதிதமஸந மஷ்கவஸீவிஸேயம் ஸாதிந—
ஸதேயா:|| ௪௨||
விதேத ஸ்வேஷாஸ்யஸாதா நயவஷ்டிஸ்ராஸ்த
தவோதாதம்திஷ்யவ ஸ்வஸாஸம்வேத்ய விஸ்வய
த்ரிஸாதம்ஸ்ரவிஷதேஷ்ட தாவேஸ| ஸாஜம்ஸிஸ்ர
திவாஷிநஷிவாமாஸவஸ:ஸ்யாத்யாயாமஷ்மிஷ
ஷம் ஸாதிந—ஸதேயா:|| ௪௩||
ஷயபஜீயிமிதாகேஷதிபிஷ வஷதோ மஸ
ஸவிஷிஜிஸ்யம் உதஸாவ்ய: ஸ்வமிதேவநநீஸ
கஷ்ஷேஷ:கிஷாஷ்ஷஷ்ஷிவேய| ஸ்யாஜிதிஸ்யஷி
ஷாமஸ்யவிவஷஷாஷபஷதேவஸஷ்பே ஸவேய
ஸாதிந—ஸதேயா:|| ௪௪||
ஸவேஷாமாஸ்யவிதிஷிஷஸதிஷ ஷவ ஸாகம்ஜ
ரேஷீஸாநம் ஸஸதேஷ்ஷேவிதாவஸ்ஷ
தஷேஷாஜஷிநாஷம் ஷிஷ்ஷேஷம் | வெளஸ்யாவஸ்ய
ஷஷா:வாஷதிஷ்ஷதேஸாதாஷதேஷ்த்ஸ்கிம்ஸாதி
ந—ஸதேயா:|| ௪௫||
நிஷ்டிம்வேஸாதாபேஸஷ்பதி தாவிதஷஷஷவ
தஸாம்ஸஷாஷ்யம்ஷீஷஷ பாதநாநம் ஸதேவிநா
ஸவேஷஸ்ய ஷா:வஸ்யபயாஸ| உதாஸாஸ்யம் தஷ
ய:வாஸிவஷதேஷ்தஸ்யதோதஸ்வதஷஸாதிந—
ஸதேயா:|| ௪௬||
ரதா: வேதேதஷ்யாவ: ஸ்வஷிவஷி ஸிவாம
ஸ்யாவஸாஸ்பதிஸ்ர: வயஸ்யதேந ஸிஸாஸ
நாஸவதிஸஷீஷாவிஷ்யரவஸக| விஷிஷ்ஷிஸ
தவோவஸ்ஷிஷீஷஷநம் ஷிஷிதேவஷஷஷாஸ
திந—ஸதேயா:|| ௪௭||
ஸம்வாஷதந்திரபாஷஷ்ஷ விஷவதீவிஷேஷ ஷே
ஸ்யதேபாதிஷ்மம் தத்ரவாஸ்த்தேஷ: த்ரவ
ஸ்ஷஷஷதேஷிதமஷ்ஷிஷ்ஷி வீவா:| ரஷஷ
ஷத்ர ஸம்தேஷதா ஷதஷிஷஷதாஷ்ஷ்ஷஸ்ய
ஸாதிந—ஸதேயா:|| ௪௮||

ஸாஷஷ்ஷஷஸ்ஷிஷாதிவிஷஷ ஸ்ஷதேஷ்ஷ
ஷாஷிஷதேததாஷம் பத்ராகஷதே தஷவ
ஷ்ஷமிஷாவஷ்ஷதாஷஷ| ஷமஷீஷஷ ஷஷஷ
ஷா:வம்ஷஷாஸ்ஷஷம் நாயஷமபேஷவாஷ:
ஸாதிந—ஸதேயா:|| ௪௯||
ஷதாஷ்ஷிதேஷாதாஷ்ஷம்ஷதேஷஷ்ஷஷம்ஷத
ஷ்ஷணதேஷாஷ்ஷஷீஷாஷ ஷிஷிஷஷஷ்ஷ
ஷத்ரஷ்ஷிஷ்ஷஷ்ஷஷ்ஷ ஷஸ்யஷிஷஷ்ஷம் ஷஷ்ஷ
ஷஷம் ஷஷஷஷ்ஷம் ஸாதிந—ஸதேயா:|| ௫௦||
மஹாஸ்ஸஷ்ஷதிஷாதிஷஷ்ஷஷ் ஷஷஷ
ஷஷஷஷ் ஷீ: ஷஷஷ்ஷிஷ்ஷஷஷ்ஷஷ ஷஷ
ஷஷஷஷிஷ்ஷஷ்ஷஷ| ஷஷஷஷஷஷஷ
ஜஷஷஷஷஷஷஷஷ ஸாதிந—ஸ
தேயா:|| ௫௧||
கஷ்ஷஷ்ஷஷ்ஷஷ்ஷ ஷஷஷஷ்ஷ ஷஷஷ
ஷஷஷஷ ஷஷஷஷஷ்ஷ ஷஷஷஷ:
ஜஷஷஷஷஷஷஷஷஷஷஷஷ| ஷஷஷஷ
ஷஷஷஷஷஷஷஷஷ ஷஷஷஷஷ ஷ
ஸ்யஸாதிந—ஸதேயா:|| ௫௨||
ஸாஷ்ஷ்யம்ஸம்ஸ்யாஷஷ்ஷ ஷஷஷஷஷஷ ஷஷ
ஷஷஷஷஷஷஷஷஷஷ ஷஷஷ ஷஷஷஷ
ஷஷஷஷஷஷஷ | ஷஷஷஷஷ ஷஷஷ
ஷஷஷ: ஷஷஷஷஷஷஷஷ ஷஷஷஷஷ
ஸாதிந—ஸதேயா:|| ௫௩||
ஷிஷ்யஷஷஷ ஷஷஷஷஷஷ ஷஷஷஷ ஷஷஷஷ
ஷஷஷஷஷஷ ஷஷ: ஷஷஷஷஷ ஷஷஷஷஷஷ
ஷஷஷஷஷஷஷஷ| ஷஷஷ ஷஷஷ
ஷஷ ஷஷஷஷ ஷஷஷஷஷஷஷஷ ஷஷஷ
ய: ஸாதிந—ஸதேயா:|| ௫௪||
கிம்ஸம்தேஷஷஷஷஷஷஷஷஷ ஷஷஷஷ
ஷஷஷஷஷஷஷஷஷஷஷஷஷஷ
தேஷஷஷஷஷ | ஷஷஷஷஷஷ ஷஷ
ஷ: ஷஷஷஷஷஷ ஷஷஷஷ ஷஷ: ஸாதி
ந—ஸதேயா:|| ௫௫||
மஷஷஷஷஷஷஷஷஷஷஷ ஷஷஷஷஷ
ஷஷஷஷஷஷஷஷ: ஷஷஷஷஷஷஷஷஷ:| கிம்ஷ:ஷ
ஷஷஷஷஷஷ ஷஷஷஷ ஷஷஷஷஷஷ
ஷஷஷஷ ஸாதிந—ஸதேயா:|| ௫௬||
ஸவிஷ்ஷதி.

நான் யார்?

தொடர்ச்சி

ஜாக்ரத்திலுள்ள உலகவிஷயங்களை அறிவதில் ஒருவனுக்கு மனம்சென்று அவன் எவ்வளவு நுட்பமாய் அவைகளின் விசித்திரங்களைக் கண்டுபிடிப்பானாயினும் அவனுக்கு யாது பயனைக்கொடுக்கும்? அவைகளால் உலக காரியத்தில் ஏதேனும் உதவியிருப்பதுபோல் தோன்றினும் அதைப்பெற்றால் அவனுடைய மனம் நித்திய திருப்தியை யடையுமோ அதை அவைகள் கொடுக்கின்றனவா? கொடுக்குமா? ஒருவனுடைய மனம் நித்திய சுகத்தினால் நித்தியதிருப்தி யடையுமேயன்றி மற்றெதினாலும் அடைவதில்லை. ஒவ்வொருவரும் நன்றாய் ஆலோசித்துப்பார்க்கின் இவ்வுண்மை புலப்படும். நித்திய சுகம் எனினும் மோக்ஷம் எனினும் ஒக்குமாதலின் நித்திய திருப்தி செய்தம் பொருட்டியாவரும் மோக்ஷமடைய முயற்சிக்க வேண்டுவதவசியமென்பது பெறப்பட்டது. அம்மோக்ஷத்தையடைதற்குச் சாதனமோ ஞானமாயிருக்கிறது. ஞானத்திற்கு வித்தோ விசாரணையாயிருக்கிறது. விசாரணையோ 'நான் யார்?' என்னும் வினாவை முதலாகக்கொண்டெழுகின்றது.

"அறிவிலாஞ் சரீரத்திலிருந்தானெவன் சித்தெது சடமெது, இரண்டுமொன்றுக்கூடும் பந்தமெது வீடதென்றுசாவுதல் பகர் விசாரமதாமோ."

(இதன்பொருள்:—"மனமாதியாக நின்றுள்ள ஸூக்ஷும ஸ்தூலதேகங்களிலிருக்கின்ற இந்தானென்பவன் யார்? சித்தெனவும் ஜடமெனவும் யாவை? இவ்விரண்டு மொன்றுகச் சம்பந்தித்த சம்பந்தம்யாது? இச்சம்பந்தம் நீங்கி நிற்கும் நிலை யாது?" என்று இடைவிடாது விசாரிப்பதே விசாரணையென்பதாம்.) "என்று கைவல்லிய நவநீதத்தில் கூறியிருப்பது காண்க. இங்ஙனம் மனிதர் முக்கியமாக அறியவேண்டிய பொருளாயிருக்கும் தன்னைப்பற்றி ஒருதடவையாவது 'நான் யார்?' என்று வினவச்சாவகாசமுடையவரிலர். என்ன ஆச்சரியம்! மாயாவல்லமைகளுள் மிகவும் வியக்கத்தக்க திஃதொன்றேயாயிருக்கின்றது. மாயையின் இவ்வொரு சக்திக்கு யாரேனும் மேற்படியின் அதனுடைய மற்ற சக்திகள் யாவும் வலியிலவாய் நடைகின்றன. ஆதலே யதார்த்த ஞானம் மறைபட்டு விபரீத ஞானமுண்டாகின்றது.

உலகத்தில் பலர் இவ்விசாரணையில் புகாதவரென முன்னர்க் கூறியிருத்தலாலும் அத்தகையோர்க்கு மாயாசக்தியின் பிரேரகத்தால் விபரீத ஞானமுண்டாகின்றதென வற்புறுத்தியிருத்தலாலும் அவரிடத்தில் விபரீத ஞானம் காணப்பட வேண்டிய தவசியமன்றோ? அவ்விபரீதஞானம் யாதெனின், பிருதிவி, அப்பு, தேயு, வாயு, ஆகாயம் என்று சொல்லப்படும் பஞ்சபூதங்களின் சேர்க்கையாயுள்ள ஸ்தூலசரீரத்தை யன்றோ அவர் தான் எனக் கொண்டிருக்கின்றனர். இது யதார்த்தஞானமாகுமோ? ஒருகாலத்தில் ஜனனமாதல், பிறந்தளவாதல்; வேறாக விருத்தியாதல், பரிணாமாதல், இளைத்தல், நசித்தல் என்னும் அறுவகை விகாரங்களை யுடையதான சரீரத்தையே தான் என்றிருப்பதினால் அஃதடையும் விகாரங்கள் யாவற்றையும் தாம் அடைவதாகக்கருதி ஜனங்கள் துன்புறுவதில் ஆச்சரியம் என்னை? மனிதர்களுக்கு மோகத்தை யுண்டுபண்ணும் உலகப்பொருள்கள் யா... மேற்கூறிய அநித்திய சுபாவத்தனவன்றோ? அவ்வுண்மை யுணராத மாந்தர்கள் அவையாவும் சாசுதமாயுள்ளன வென்றெண்ணித் துக்கத்துக் காளாகின்றனர்.

"பொத்தவுடலை நானெனலும் மட்டுக்காணு மிப்பொருளில், வத்துவெனும் பாவனையெம்மட் டம்மட்டுளை மாதியின்மயக்கம்."

(இதன்பொருள்.—நவத்துவாரமுள்ள சரீரத்தை நானென்று தோற்றுகின்ற உலகப்பொருள்களில் மெய்ப்பொருளின் பாவனையும் எதுவரை யிருக்கின்றனவோ அதுவரையும் சித்தமுதலானவைகளின் மயக்கம் உள்ளதாம்.) என்று வாசிஷ்டத்தில் கூறியிருத்தலின் விபரீதஞான முள்ளளவும் மயக்கம் நீங்கினன்றி மெய்ச்சுகம் லபித்தலின்று. ஆயின் மயக்கம் எதினால் நீக்கப்படும்? எனின், அஃது மெய்ஞ்ஞானத்தினாலேயே நீக்கப்படும். என்னை? அறியாமை அதாவது அஞ்ஞானமே மயக்கத்திற் கேதுவாகலின். மெஞ்ஞானமோ 'நான் யார்?' என்று உற்றுநோக்குதலை முதலாகக்கொண்டெழுகின்றதென முன்னரே கூறியிருக்கின்றோம். ஆகையால் சகலமாந்தர்களும் அவரவருடைய காரியசித்தியாகிய சுகப்பிராப்தியின்பொருட்டுத் தன்னை விசாரிக்கத் தலைப்படுவாராக.

ஓம் சாந்தி, சாந்தி, சாந்தி.

வள்ளிநாயகம்.

ஜடபரதர் சரித்திரம்.

மனுவம்ச இராஜர்களிலொருவராகிய 'நாபி' என்னும் பெயரையுடைய இராஜாவுக்குப் புத்திரப் பேறின்மையின் எக்கிய புருஷனான சாக்ஷாத்பகவானை எக்கியங்களினால் ஆராதிக்க, பகவானானவர் திரவியம், தேசம், காலம், மந்திரம், கிரியை, ரித்துக்கள், தெட்சணையென்று சொல்லப்படும் வேதோத்தமங்களான உபாயங்களின் சம்பத்தினாலே அடையக்கூடாதவராயிருந்தாலும், பக்தர்களுடைய அன்பு வலையிற் சிக்குபவராதலின் அவருடைய தபசுக்கிரங்கி, தாமே அவருக்குப் புத்திரனாக ஜெனித்தார். அவருக்கு ரிஷபன் என்னும்பெயரைத்தரித்து, இராஜபட்டாபிஷேகமுஞ்சூட்டி அவருடைய மாதா, பிதாக்களிருவரும் வானப்பிரஸ்தாசிரமத்தை யடையவேண்டி பதரிகாசிரமத்தை நோக்கிச்சென்றபின், ரிஷபர் இராச்சியபாரத்தை வகித்து முறைப்படி செங்கோல் செலுத்திவரும் நாளில் தம்முடைய பத்தினியாகிய ஜெயந்தியினிடத்தில் தமக்குச்சமானமான நூறுபிள்ளைகளைப்பெற்றார். இந்த ரிஷபபுத்திரரான நூறுபேரில் ஜேஷ்டபுத்திரரான பரதர் சிரேஷ்ட குணங்களை யுடையவராயிருந்தார்.

புத்திரர்களுடைய குணசீலத்தையும் நல்லொழுக்கத்தையும் நோக்கி மிகவும் சந்தோஷித்தவராய், ரிஷபர் என்பவர் ஓர்நாள் தமது புத்திரர்களைப் பார்த்துப் பின்வருமாறு உபதேசித்தார்.

வரும்.

1901 MADRAS

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ப்ரம்மவித்தியா.

சார்வரிஸு மார்கழிமீ 21வ.

ஆரியாசாரகவியம்.

அக்ஷரப்பொருள்.

க காரமும் ஷ காரமும் கல்யாணம் தர்மார்த்தங்களிவைகளைத் தருமாதலாலத்தகையதுமாமிது. பூமியிலும், ஆகாயத்திலும் இருக்கின்ற ருத்திரகணங்கள்முதலியதேவர்கள் அக்ஷரதேவர்களேயாமென்ச் சாத்திரங்களில் கூறப்பட்டிருக்கின்றது. ப்ரம்மா விஷ்ணு ருத்திரன் முதலிய தேவர்கள் மூர்த்தி பேதங்களாம். ஸாங்கியர் முதலாயினோர் அங்கீகரித்த தத்துவபேதங்கள் சைவம் வைணவம் சாக்தம் முதலியன மந்திரபேதங்களாம். எழுத்துக்களுக்கு எண்ணிக்கை ஏற்பட்ட இரகசியம் மிகவருமையானது. வெகுவாய்ப் பாஷைகளனைத்தும் எழுத்துகளின்பொருளுடனும் அதன்தேவதைகளுடனும் சக்தியுடனும் சங்கியையுடனும் கூடினதாகவே இருக்கின்றது. அன்றியுமிதுவிஷயமான சில விஷயங்கள் மாதிருகாரஹஸ்யத்தில் எம்மால் நிரூபிக்கப்பட்டுள்ளன. நிற்க; கீழ்ச்சொல்லிய எழுத்துக்களில் சாந்தங்களும் துவேஷம் ஸ்தம்பனம் உச்சாடனம்முதலியவையற்றதுமான வர்ணங்கள் அமிர்தபீஜங்களெனப்படும்சாந்தர்களுக்கே அடையத்தகுமவைகள், அவைகளைத்தவிர மற்றவைகள் விஷவர்ணங்களாம். சக்தியுடன் அக்ஷமாலை முதலியவற்றில் பிரதிஷ்டைசெய்து தியானிக்கப்பட்ட வர்ணங்கள் வஸிஷ்டர் விசுவாமித்திரர் முதலிய ரிஷிகளின் சகல சித்திகளுக்குமேதுவானவைகளெனச் சாத்திரங்களில் நன்கு நிரூபிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. ஒவ்வொரு வர்ணங்களின் நியதமான சக்திகளும் பலான பயன்களைச் சேர்ப்பிக்கத்தக்கவைளென்பதும் எம்மால் அக்ஷமாலிகையில் விரிவாய் நிரூபிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. ஆதல்பற்றி அதனை மீண்டுமிங்கு நிரூபிப்பது அவசியமில்லை.

வர்ணங்களை வெகுவாய்ப் புகழும் புராணங்கள் பலவுள. ஆயினும், அக்ஷமாலிகோபநிடதத்தை உபபிருங்கணஞ்செய்யும் ஸ்காந்தபுராணத்தின் சூதசம்ஹிதை

ஞ- பஞ்சாபா: தயாவி வாக்ஷாதிரேக்ஷேமிகாரே பவ்ருஹயக: வ்யாஷவ்ய வாராணஸ்யவென தவம் விகர்தி வவநாதி உதாஹார:- வாச தவம்வி காயாம்வி பஜகெமஹவம்வெ வசவஹ்மாமெ வ கெமநதிம்வெஸ்யாவெ வ்யாவொவிவ்யதாக்ஷேரவீ கொவபிஷக- தத்வி யாவதவெகிஷத சேடிர யவெத யமா- அகாராய நமோஸ்ராக்ஷாதநதா:நம் டிரெகுவெ (௧) ஆகாராய திஸாஸாயனாக்ஷிணெ வஷவலாக:(௨) இகாரா வெபஹ்ராஸ்யாயவவ விஜிகாராய (௩) ஈம்காராய வஸிஷ்டாய வாம்வி காயவ்ருஷாய (௪) உகாராயொக்ரஜகைநாரே ரூபவாய ஶம்பவெந (௫) ஊகாராயொவவீ காயமஜ்ஜிதாயொதகோதவெந| (௬) ஐகாராயா திமொதாய ராகேஸவ்ஜீதாயவ । எ । (ராக வமவஹ: கமஹ்யா:) ஐகாராய திலமதய திக்ரு தகாய ஸம்ஹவெ|| ௭|| ஊகாராய ஶலஷணவேவி தாவராணாயவ || ௮ || ஔகாராய ஶயஹ்வாய யம்ஹ காயாதிவெமதவெ [௯] வகாராய நமோஸ்ஸதிம்தா லாக்ஷிணெதயா (௧௧) வெககார்யாலேஜநந்ரு மாவவாஸிஸீவிநாம் [௧௨] ஞாநரூவதபா திக்யம் வ்ருதீதாய நமோநம: (௧௩) ஏகாராய விஸிம்வா ய விஷவெராஷ்ரு சேதவெ || (௧௪) வாயவ்யாவக வீநாபகவயம்மாநாயதெநம:| ஔகாராய ேஸே மஹாயஹேஹாம் சூராயரவிவெ | ேமாவெதவாயகேம் த்ராதி வ்ருவம்வாயநமோநம:|| (௧௫) விதா ரம வாய வீஜாய வீஜாயிஷ்டாநாயவிவெ | வீஜநா ஸகாரஜாநவாயவாயநமோநம:|| (வீஜம் ஜமீம்ஜம் காயகு) விஷநீயாயவாய விஷபாயமோகதவெ|| விஷநீயநிஷ்டாநாம் விசேஷாயநமோநம:|| (விஷநீயஷ்டாநாஹ) கதாராய கஷாவதாதிவெ வதாவஜீதாயவ || காரணாரூபமம்ஹலதெதகா மாதீதாயநம:| வகாராய வவாவதாதி ஹே தவம்வதகெமதவெ| மகாராயமணெஸாயமணெவ்ரு ஞாதிதாயவ | வகாராய வநாகார வாதகாய வநாதவெந| (வநாகாரா: வ்ருவம்வ:) ஈகாராய ஈசேம்த்ராயவாயவாய விதாதவெந || (ஈசேம்த்ரா யதஷவம் வகாரதஸாஷ்ரவாஷயதா:|) வகாரா ய வசேம்த்ராயவாயவாயாதிகாதவெந| (வசேம்த்ரா

வசனங்களை யுதாகரிப்பாம். ருதசம்மிதையில் யக்ஞ வைபவகண்டத்தில் 29-வது அத்தியாயத்தில் அக்ஷ மாலிகோபநிடதமே வெகுவாய் விவரிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. அதில் இங்கு அவசியமுள்ளதை யுதாகரிப்பாம்:—அனந்தானந்தசொரூபமான அகாரத்திற்கு நமஸ்காரஞ்செய்வாம். மிகச்சுத்தமாயும், சர்வவஸ்து சாக்ஷியாயுமான ஆகாரத்திற்கும், ஈசன் பெயரும் சகல சித்திகளைச் செய்வதுமான இகாரத்திற்கும், மேன்மைதங்கியதும், விரும்பியபொருளைக் கொடுப்பதுமான ஈ காரத்திற்கும், உக்கிரஜந்துக்களுக்கு உக்கிர சொரூபமானதும், சிவசொரூபமானதுமான உகாரத்திற்கும் உபவீதசொரூபமும் ஊர்ஜிதமானதும்,உத்தமரூபமுமான ஊகாரத்திற்கும், அகஸ்தியரால் சம்பாதிக்கப்பட்டதும், ஆதிபூதமுமான ஐ காரத்திற்கும் கீர்த்தியதிருப்தமும், சம்புசொரூபமுமான ஐ காரத்திற்கும், விளங்காநின்ற கன்னத்திலலங்கரிக்கப்பட்ட ஆபரணமுடைய ள காரத்திற்கும், லபஸ்தானத்திலுள்ளதும், த்வம்ஸகமாயும் ஆதிஹேதுவுமான ஐ காரத்திற்கும், இதுவென்பதற்குச் சகல சாக்ஷியான வ காரத்திற்கும், சுத்தஞானப்பிரபாவத்தில் பரிசயமுள்ளவர்க்கு ஆன்மசொரூபமாய்த்தோன்றும். வெ காரத்திற்கும், ப்ரம்ம விஷ்ணு ருத்திர சொரூபமானதும் வாச்சியவாசகமற்றதும், சுயம்பிரகாசமுமான ஓ காரத்திற்கும், மகாமந்திரார்த்த சொரூபமான ஔ காரத்திற்கும், பிந்து பீஜசொரூபமானதும், பீஜத்திற்கதிட்டான சொரூபமும், ஜகத்துக்கு ஹேதுவானகன்மத்தைத் தொலைப்பதும், ஞானசொரூபமானதுமான அனுஸ்வாரத்திற்கும், ஆச்சரிய ஹேதுவும், சன்னியாச நிஷ்டர்களுக்கு விசேஷப்பயனை யளிப்பதுமான விஸர்க்கத்திற்கும், ப்ரம்மதேவர்முதலாய தேவர்களால் பூசிக்கப்படுவதும், காரணக்கூட்டங்களைச் சங்கரிப்பதும், காலாதீதமுமான க காரத்திற்கும், ஆகாயம்முதலாய வைந்து பூதங்களுக்கு ஹேதுவுமான வகாரத்திற்கும் கணக் கூட்டங்களால் அர்ச்சிக்கப்பெற்றதும் கணேச சொரூபமானதுமான ம காரத்திற்கும், பிரபஞ்சங்களை யொழிப்பதும் மேகசொரூபமானதுமான வ காரத்திற்கும், பதினொருருத்திரர்கள்

யஷ்லாேஷ்வ்யப: ஜவஜீவலாஹிதம்) ஊகாராய ஊஷா லஸ்வுஹாதநாதிவிசேஷக:| (திவாரகாவெதிஷ்ர ஹாத்ருவ்யாவெஹ்ப) ஜகாராய ஜமஹக்ஷிவராவாய ஜயாயிதநாம் | ஸகாராய ஸேம்த்ராயஹ்வரவாயாஸ்ராகாதவெந | (ஸேம்த்ராயஸ்ரீகணாவென தவெத்ரு த்ரவிணீஶக்திராக:| ஞகாராய ஞேம்த்ராய ஷரவாய ஞேமதவெ | (நாமாரஶக்திஷஹிதஸ்ஸ வெரா ஞேம்த்ராய: | ஞாமோத்ரும்வ ஞேமதிய:) டகாராயடடாடீடெவமவெகெஷ்வாேதாரவெ:| கவிதாடாவராவெஶ வெஷாேவெரஸ்யநமோநம:| (ஹாஹாஹெஹெவக டடாடீடீஶப்வ்யாநவாத்) வாதஅாவஸம்ஜகா: வெஷிதவாரா:| கஷாராணாம் ஹிவாதர்ஜி டடா டீடெ வவா வீவெ ஜத்ராதி வா மேராநம்வெத்ருஷா வ்யவிசாதி) ௦காராய ௦ேம்த்ராயஹ்வரவாய (௦ேம்த்ராயஶ்வேதத்ர: ேம்ஜரீஶக்தியா க்ஷாரமம்வீராவெத்ரவா) வகாராயவவாவீவெவெவ வெவவளஹிதஹாரவெவ: । வாஷேவெராஷிவெஜ்ரா ய நமோநத்ருவித்ருபாயவ || (வவாவீவெ வ்யாவ்யா தள- வெவ வெவ வெவா ஜதி ஶப்தாநாராணம் வாஷ ராஷம்த்ரு விசேஷா: த்ருதவிசேஷவா) வகாரா ய வேம்த்ராயவாஜிநாநவதாம் நத்ராணாம் | வஷம்ஜித மோநத்ரு வத்ராயலதம்நம: (வீஷீணீ ஶக்திஸஹி தொஸ்யநாரீஸ்வரா வேம்த்ராய ஜதி- ேஸவா ஜாயதா:|) ணகாராய ணணாணீணெணெணெ ணொணௌணவெஷதா | நாகிநீமணவாஜ்ஞாயண வம்ஜாயநமோநம: (ணணாஜத்யாதிபெயநதிவிசே ஷா:| தஷ்ந்யாஷயவாத்யவாதகா: வ்ருஷேபா: நாகிநீ மணா ஜத்யாஷ்யம்வெத- கொடிஶக்திஸஹித ஜேச காவெஷாணேம்த்ராய:) தகாராய தேம்த்ராயஹ்வ ரவாயதகாயவ| (தேம்த்ராய: வமதநாஸஹி த ஆஷாவீஶ: தத: விதா வணதெத்ரு தவெத த்ராதாவிவ ஜத்வெயாவெஜ்ய:) யகாராய யேம் த்ராயஹ்வரவாய|| [வஷ்ரு காவீ ஶக்தி ஸஹிதெதா தம்வீ யேம்த்ராய:) தகாராய தயாரவமேஹாஶக்தி ேயாயவ| யகாராயபரணாதி ேமாஹதஹ்வரவி வெ| நகாராயநமெம்த்ரு யநாேஜாத்ராதி வெகத வெ(நமெம்த்ரு:வவதவக்ஷிரா:)வகாராயவாத ஜஹ்வரவாய வாரதவெந | ஹகாராயஹஷாவ்யாய

சொரூபமும் சிற்சொரூபமுமான ஷ காரத்திற்கும் ஜடஜீவைக்கிய சொரூபமும், அமிர்தசொரூபமுமான வ காரத்திற்கும் கபடம், சோம்பல், மறைத்தல் முதலியவைகளைவிலக்கும் ஊ காரத்திற்கும் ஜயத்தைவிரும்புவோருக்கு ஜகச் சக்தி சொரூபமான ஜ காரத்திற்கும், திராவிணியென்னும் சக்திசொரூபமும் அமிர்தசொரூபமுமான ஸ காரத்திற்கும் நாகர சக்தியுடன்கூடின சர்வசொரூபமும் ஞானமூர்த்தியுமான ஞ காரத்திற்கும் ட, டா, டீ, டெ, என்பது முதலிய சத்தங்களால் அசுரர்களால் பூசிக்கப்பெற்ற ட காரத்திற்கும் (ஹா, ஹா, ஹெ, ஹெ, என்றசத்தம்போல் ட, டா, டீ, டெ, என்பதுமாம். அச் சத்தத்தை முக்கியமாகவுடைய வாத்தியங்களை வாசிப்பவர்கள் சில அசுரர்களாம். ட டா டீ டெ, வ வா வீ வெ என்பது முதலிய சத்தங்களையுடையதாமசுரர்களின் வாத்தியமென டாமர தந்திரங்களிற் கூறப்பட்டிருக்கின்றது.) சந்திரசொரூபமான ௦ காரத்திற்கும் வ வா வீ வெ வெ வெவ வா, என்னுஞ் சத்தங்களால் காட்டியங்களால் பூசிக்கப்படுவதும், காட்டியப்பிரியமானதுமாய வ காரத்திற்கும் வீரிணியென்னும் சக்தியுடன் கூடின அர்த்தநாரீசுவர சொரூபமும் ஞானிகளான மனிதர்கட்கு மகா ஆனந்தத்தைக் கொடுப்பதுமான வ காரத்திற்கும் ண ணா ணீ ணெ ணெ ணெ ணொ ணௌ, என்னும் சத்தங்களைப் பிரதானமாகவுடைய வாத்தியங்களை வாசிக்கும் ப்ரமதகணங்களால் பூசிக்கப்பெற்றதும், கோடரியென்னுஞ் சக்தியுடன்கூடின உமாகாந்தன் சொரூபமுமான ண காரத்திற்கும் பூதனையுடன்கூடின ஆஷாடீச சொரூபமும், பிதிருசொரூபமுமான த காரத்திற்கும், பத்திரகாளியென்னும் சத்தியுடன்கூடிய தண்டிசொரூபமான ய காரத்திற்கும், கருணைசொரூபமும் மகாசக்திசொரூபமுமான த காரத்திற்கும், பூமிமுதலாய மகாபூத சொரூபமான ய காரத்திற்கும், மலைபோல் ஸ்திரமாயுள்ளதும் காமம் ஜாதி முதலியவற்றிற்கு ஹேதுவுமான ந காரத்திற்கும், பரமானந்தசொரூபமும் பரமாத்துமசொரூபமுமான வ காரத்திற்கும், சகலபுண்

[illegible]

ணிபபலசொரூபமும் மகாபுண்ணியபலத்திற்குக் காரணமுமான ஹ காரத்திற்கும், வ காரமென்னும் மகாபீஜத்தையுடைத்தான ப்ரம்ம என்னும் சப்தத்தைத் தியானிப்பவர்களின் பந்தத்தைவிடுவிக்க ஹேதுவான வ காரத்திற்கும் சம்சாரக்கடலினின்று (ஜனங்களை) க்கரையேற்றும் ஸ காரத்திற்கும், மகாமாயையினது பக்குவத்தை நசிப்பிக்க ஹேதுவான உ காரத்திற்கும் மெஞ்ஞானிகட்குச் சத்திசொரூபமான ய காரத்திற்கும், மண்டலசொரூபமும், ஈதிக்கு ஹேதுவுமான ர காரத்திற்கும் ஸோமலதாசொரூபமும் நியதசொரூபமுமான ஞ காரத்திற்கும் மேன்மை பொருந்திய தும் வாசுதேவாதிகளுக்கு ஹேதுவுமான வ காரத்திற்கும், சரணமடைவோருக்கு சரண்யமான ஶ காரத்திற்கும், ஷடாதாரங்களிலுமுள்ள ஆறுசக்கிரசொரூபமான ஷகாரத்திற்கும் பதம் பொருள் இவைகளின் சொரூபமும் அதாவது சர்வசொரூபமும் சற்சொரூபமுமான ஸ காரத்திற்தும், அகம்பதப்பொருளும் அகங்காரரூபியுமான ஹ காரத்திற்கும், வியாபினியென்னும் சக்தியுடன் கூடின சிவபெருமானைக் குறிக்கும் முந்திரத்திற் பிரீதியுள்ள ள காரத்திற்கும், மாயாசக்தியுடன் கூடின சம்வர்த்த கேசசொரூபமான க்ஷகாரத்திற்கும், நமஸ்காரஞ்செய்கின்றேன். இங்ஙனம்புராணவசனங்கட்கும் வேதத்திற்கும் பொருளொற்றுமையை அக்ஷமாலோபநிடதத்தின் வியாக்கியானத்தில் காண்க. மாதிருகைகளென்பது அக்ஷரங்களாம். அவைகள் ஸ்தூலசூக்ஷ்மம் முதலிய பேதங்களுடைத்தானவைகளென முன்னர்நிரூபிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அவைகள் அன்னைபோலுலகைக் காக்கின்றன. எல்லாவற்றையுமானம்செய்வது மாதாவென்றும் அதன்பேரில் அற்பமென்றபொருள் விளங்க கந என்ற பிரத்தியயம் வைத்து 'மாதிருகை' என்றசொல்லுண்டானதென்றறிக. இங்ஙனமே மற்றப் புராணங்களிலும் வர்ணங்களின் பொருள் தேவதைமுதலியவை விரிவாய் நிரூபிக்கப்பட்டுள்ளன. அவைகளை ஆங்காங்கு காண்க. இனி மந்திரசாத்திர ரீதிப்படி வர்ணங்கட்குப் பொருள் கூறப்படும்.

வரும்

[illegible]

விவேகசூடாமணி:-

[illegible] ௨

[illegible] ௩

[illegible] ௪

[illegible] ௫

[illegible] ௬

கடிதம்.

கடிதகர்த்தர்களபிப்பிராயம் பத்திராதிபரைச் சாராது.

விவேகசூடாமணி

ஆரியர்காள் !

யாம் ஸ்ரீ பகவத்பாதசுவாமிகள் திருவாய்மலர்ந்தருளிய வேதாந்தப்பிரகரணங்களைத் தேவபாஷையின் பயிற்சியற்ற முமுக்ஷுக்களின் உபகாரத்திற்காகத் தேசபாஷையுடன்கலந்த ப்ரம்மவித்தையில் வெளியிட முயன்றோமென்பது யாவருமறிந்தவிஷயமேயன்றோ. அதிலிப்பொழுதுசதசுலோகியென்னும்பிரகரணம்முற்றுப்பெற்றமையால் அதனடுத்து 'விவேகசூடாமணி' யென்னும் பிரகரணத்தை வெளியிடக்கருதி அதனை மகான்கள் பார்வையிட வேண்டுகின்றனம். சகல வேதாந்த சித்தாந்தங்களாலறியப்படுபவனும் மனோவாக்காயாதிகளுக்கெட்டாதவனும், பரமானந்த சொரூபனுமான கோவிந்தசற்குருநாதனை யான் வணங்குகின்றேன். (க)

சாமான்னியமாய்ப் பிராணிகளுக்கு மானிடப் பிறவி கிடைப்பதரிது. அதிலும் புருடனாவது மிகவரிது. அதிலும் பிராமணனாவதரிது. அதிலும் வைதிக தர்மமார்க்கங்களில் நிட்டைபெறுவது அரிது. அதிலும் அறிவுகிடைப்பது மிகவரிது. அதிலும் ஆத்மாநாத்மவிவேகமும், அங்ஙனமே சுவானுபமும், ஆன்மைக்கியத்தையடைதலான முத்தியும் பெறல் அரிதினுமரிதாம். அத்தகைய பாக்கியம், அநேககோடி ஜன்மங்களிலியற்றியபுண்ணியம் இன்றேல் கிடைக்காது. (உ)

தெய்வானுக்கிரகத்தால் கிடைக்கக்கூடிய மானிடப்பிறவி, ஸம்ஸாரப்பிணியைவிலக்கவிருப்பம, மகான்களது திருவடிமலர்ச்சேவை ஆகிய இம்மூன்றுதான் கிடைத்தற்கரிதாம். (ங)

பூர்வபுண்ணியவசத்தால் மிகவரிதான மானிடப் பிறவியையும் வேதத்தின் கரையைக் காணத்தகுந்த பிராமணத்துவத்தையுமடைந்து தன் முக்தியில் முயலாதவனன மூடன் ஆன்மஹத்திசெய்தவனாகிறான். ()

துர்லபமான மானிடப்பிறவியையும், அதிலும் புருடஜன்மத்தையும் அடைந்து தன்காரியத்தில் மோசம்போகிறவனைவிட மூடன் யார்? (ரு)

வதந்து ஶாஸ்த்ராணி யஜந்து தேவாந் குர்வந்து கர்மாணி பஜந்து தேவதா:| ஆத்மைக்யபோதேந விநா விமுக்திர் ந ஸித்யதி ப்ரஹ்மஶதாந்தரேऽபி|| ௬||

அம்ருதத்வஸ்ய நாஶாஸ்தி வித்தேநேத்யேவ ஹி ஶ்ருதி:| ப்ரவீதி கர்மணோ முக்தேரஹேதுத்வம் ஸ்புடம் யத:|| ௭||

அதோ விமுக்த்யை ப்ரயதேத வித்வாந் ஸந்ந்யஸ்தபாஹ்யார்தஸுகஸ்ப்ருஹ: ஸந் | ஸந்தம் மஹாந்தம் ஸமுபேத்ய தேஶிகம் தேநோபதிஷ்டார்தஸமாஹிதாத்மா|| ௮||

உத்தரேதாத்மநாத்மாநம் மக்நம் ஸம்ஸாரவாரிதௌ| யோகாரூடத்வமாஸாத்ய ஸம்யக்தர்ஶநநிஷ்டயா|| ௯||

ஸந்ந்யஸ்ய ஸர்வகர்மாணி பவபந்தவிமுக்தயே| யத்யதாம் பண்டிதைர்தீரைராத்மாப்யாஸ உபஸ்திதை:|| ௧௦||

சித்தஸ்ய ஶுத்தயே கர்ம ந து வஸ்தூபலப்தயே | வஸ்துஸித்திர்விசாரேண ந கிஞ்சித்கர்மகோடிபி:|| ௧௧

ஸம்யக்விசாரத: ஸித்தா ரஜ்ஜுதத்த்வாவதாரணா| ப்ராந்த்யோதிதமஹாஸர்பபயது:கவிநாஶிநீ||௧௨

அர்தஸ்ய நிஶ்சயோ த்ருஷ்டோ விசாரேண ஹிதோக்தித: | ந ஸ்நாநேந ந தாநேந ப்ராணாயாமஶதேந வா|| ௧௩||

அதிகாரிணமாஶாஸ்தே பலஸித்திர்விஶேஷத:| உபாயா தேஶகாலாத்யா: ஸந்த்யஸ்மிந்ஸஹகாரிண:||

அதோ விசார: கர்தவ்யோ ஜிஜ்ஞாஸோராத்மவஸ்துந: | ஸமாஸாத்ய தயாஸிந்தும் குரும் ப்ரஹ்மவிதுத்தமம் || ௧௫||

மேதாவீ புருஷோ வித்வாநூஹாபோஹவிசக்ஷண:| அதிகார்யாத்மவித்யாயாமுக்தலக்ஷணலக்ஷித:||

விவேகிநோ விரக்தஸ்ய ஶமாதிகுணஶாலிந:| முமுக்ஷோரேவ ஹி ப்ரஹ்மஜிஜ்ஞாஸாயோக்யதா மதா||

சாத்திரங்களோதினும், தேவதைகளைப் பூசிப்பினும், கன்மங்களனைத்தையும் செய்யினும், தேவதைகளைக்குறித்து யாகம்செய்யினும் ஆன்மைக்கியவறிவில்லாவிடில் கற்பகோடிகாலஞ் சென்றாலும் முக்தி கிடைக்காது. (௬)

அனேக திரவியங்கொண்டு சாதிக்கக்கூடிய கன்மம் முக்திக்கு ஏதுவாகாதுபற்றிக் கன்மத்தால் மோக்ஷத்திலாசை வைக்கவேண்டுவதில்லையெனச் சுருதி கூறுகின்றது. (௭)

ஆகையால் கற்றறிவுடையோன் விஷயாதிகளினின்றுண்டாகும் சிற்றின்பத்தையொழித்து மகாத்துமாவான வோராசிரியனையடைந்து அவர்சொற்படி நடப்பவனாய் முத்திவழிதேட முயலவேண்டும். (௮)

ஸம்ஸாரமென்னுமாழ்ந்த கடலில் மூழ்கின தன்னை, யோகநிலைபெற்று நன்கு வேதாந்த விசாரணை புரிதலால், தானுநவே கரையேற்றவேண்டும். (௯)

ஸம்ஸாரபந்தத்தையொழிக்கத் தீரர்களான பண்டிதர்கள் சகல கன்மங்களையுமவிட்டு ஆன்மானுஸந்தானத்தில் நிலைபெற முயலவேண்டும். (௰)

கன்மமென்பது சித்தசுத்திக்கு ஸாதனமேயன்றி வஸ்து உண்மையறிய ஸாதனமாகாது. வஸ்துவறிவோ விசாரத்தாலுண்டாகுமேயன்றிக் கோடிகன்மங்களியற்றினுமுண்டாகாது. (௧௧)

பிராந்தியால் பெரும்பாம்பென்று பயத்தையுண்டாக்கித் துன்பத்தை விளைத்தகயிற்றினுண்மை விசாரத்தாலேற்படவேண்டுமேயன்றி வேறல்ல. (௧௨)

ஒருபொருளின் நிச்சயம் விசாரணையாலும் ஆப்தனது சொல்லாலும் விளங்குவதாகக்கண்டதேயன்றி ஸ்நானத்தாலும், தானத்தாலும், அனேகமாயிரம் பிராணாயாமத்தாலும் விளங்குவதாகக் கண்டதேயில்லை. ()

ஒருகன்மத்தின் பயனானது விசேஷமாயதற்குரிய அதிகாரியையே சாரும். தேசம் காலம் முதலியவுபாயங்களோவெனில் இவனுக்குச் சகாயமாய் நிற்குமாம்.

ஆகையாலான்மவஸ்துவை யறிய விரும்பியவன் கருணைக்கடலும் ப்ரம்மவித்சிரேஷ்டனுமான ஆசிரியனையடைந்து விசாரணை செய்யவேண்டும். (௧௫)

புத்திவண்மைபொருந்தியவனும், ஊஹாபோஹ சமர்த்தனும் மற்றுமுள்ள இலக்கணம்பொருந்தியவனுமான பண்டிதனே ஆன்மவித்தையிலதிகாரியாம். (௧௬)

ஸாதநாந்யத்ர சத்வாரி கதிதாநி மநீஷிபி:| யேஷு ஸத்ஸ்வேவ ஸந்நிஷ்டா யதபாவே ந ஸித்யதி||

ஆதௌ நித்யாநித்யவஸ்துவிவேக: பரிகண்யதே| இஹாமுத்ரபலபோகவிராகஸ்ததநந்தரம்|| ௧௯||

ஶமாதிஷட்கஸம்பத்திர்முமுக்ஷுத்வமிதி ஸ்புடம்| ப்ரஹ்ம ஸத்யம் ஜகந்மித்யேத்யேவம்ரூபோ விநிஶ்சய:||

ஸோऽயம் நித்யாநித்யவஸ்துவிவேக: ஸமுதாஹ்ருத:| தத்வைராக்யம் ஜிஹாஸா யா தர்ஶநஶ்ரவணாதிபி:||

தேஹாதிப்ரஹ்மபர்யந்தே ஹ்யநித்யே போகவஸ்துநி| விரஜ்ய விஷயவ்ராதாத்தோஷத்ருஷ்ட்யா முஹுர்முஹு:|| ௨௨||

ஸ்வலக்ஷ்யே நியதாவஸ்தா மநஸ: ஶம உச்யதே| விஷயேப்ய: பராவர்த்ய ஸ்தாபநம் ஸ்வஸ்வகோலகே|

உபயேஷாமிந்த்ரியாணாம் ஸ தம: பரிகீர்தித:| பாஹ்யாநாலம்பநம் வ்ருத்தேரேஷோபரதிருத்தமா|

ஸஹநம் ஸர்வது:கா நாமப்ரதீகாரபூர்வகம்| சிந்தாவிலாபரஹிதம் ஸா திதிக்ஷா நிகத்யதே|| ௨௫||

ஶாஸ்த்ரஸ்ய குருவாக்யஸ்ய ஸத்யபுத்த்யவதாரணம்| ஸா ஶ்ரத்தா கதிதா ஸத்பிர்யயா வஸ்தூபலப்யதே||

ஸர்வதா ஸ்தாபநம் புத்தே: ஶுத்தே ப்ரஹ்மணி ஸர்வதா| தத்ஸமாதாநமித்யுக்தம் ந து சித்தஸ்ய லாலநம்||

அஹங்காராதிதேஹாந்தாந் பந்தாநஜ்ஞாநகல்பிதாந்| ஸ்வஸ்வரூபாவபோதேந மோக்துமிச்சா முமுக்ஷுதா|

மந்தமத்யமரூபாபி வைராக்யேண ஶமாதிநா| ப்ரஸாதேந குரோ: ஸேயம் ப்ரவ்ருத்தா ஸூயதே பலம்| ௨௯||

விவேகியும், ஆசையற்றவனும், சமம், தமம் முதலிய குணம்பொருந்தியவனும், முமுக்ஷுவுமானவனுக்கே ஆன்மாவையறிய விரும்புவதிலதிகாரமாம். (௧௭)

ஆன்மஞானத்திற்கு அதிகாரியாக நான்கு சாதனங்களுண்டெனப் புத்திமான்கள் கூறுகின்றார்கள். அவைகளுண்டானாற்றான் ஆன்மநிஷ்டையுண்டாகும். இன்றேலுண்டாகாது. (௧௮)

அச்சாதனங்களாவன:—முதலாவது, நித்தியாநித்திய வஸ்து விவேகமாம். இரண்டாவது, இம்மை மறுமைப் பயன்களின்மீது விருப்பமின்மையாம். ()

மூன்றாவது சமாதிகுண சம்பத்தாம். நான்காவது, முக்தியில்விருப்பமாம். 'ப்ரம்மமே சத்தியம் மற்ற ஜகமனைத்தும் மித்தை' என்ற நிச்சயமே நித்தியாநித்தியவஸ்து விவேகமாம். தேகம்முதல் ப்ரம்மமீறாயுள்ள அநித்தியமான போகவஸ்துவின்மீது பார்த்தும் கேட்டும் அனுபவித்தும் அடிக்கடி தோஷபுத்தியுண்டாகி அதிலொழிவுவந்து அதனையொழிக்கவேணடுமென்றநிருப்பமே அவாவின்மையாம். () () (௨௨)

தனது லக்ஷியத்திலேயே மனம் நிலைபெற்று நிற்பது சமமாம். விஷயங்களினின்று திரும்பிக் கன்மேந்திரியம், ஞானேந்திரியம் இவைகளைத் தன்றன்கோளகத்தில் தாபிப்பதே தமமாம். அந்தக்கரணவிருத்தி வெளிநாடாமற் செய்வதே உபரதியாம். சகல துக்கங்களையும் பிரதீகாரம்செய்யாது, சிந்தையுறாது, புலம்பாது பொறுப்பதே திதிக்ஷையாம். () (௨௪) (௨௫)

'சாத்திரமும், குருவாக்கியமும் சத்தியமே' என்ற நிச்சயம் வருதலே சிரத்தையெனப் பெரியோர்கள் கூறுகின்றார்கள். இதனாற்றான் வஸ்து கிடைக்கும். ()

எக்காலும் சுத்தப்ரம்மத்தின்மீது சித்தம் வைத்தலே சமாதானமாம். மனம்போனபடி விடுவதல்ல. ()

அகங்காரம் முதல் தேகம்வரையுள்ள அஞ்ஞானகற்பிதமான பந்தங்களைத் தனது சொரூபவுணர்ச்சியால் விலக்கவிருப்பமே முமுக்ஷுத்துவமாம். ()

முமுக்ஷுத்துவமானது வைராக்கியத்தாலும், சமாதிகளாலும் குறைவுடையதாயிருப்பினும் சற்குருவினது பிரசாதத்தால்மிகுதியடைந்து பயனைத்தரும். ()

வைராக்கியமும், முமுக்ஷுத்துவமும் எவனுக்குத் தீவ்ரமாக இருக்கின்றதோ அவனிடத்துத்தான் சமம் முதலியவை பயன்பெறும். (௨௯)

[illegible] ௩௦॥

[illegible] ௩௧॥

[illegible] ௩௨॥

[illegible] ௩௩॥

[illegible] ௩௪॥

[illegible] ௩௫॥

[illegible] ௩௬॥

[illegible] ௩௭॥

[illegible] ௩௮॥

[illegible] ௩௯॥

[illegible] ௪௦॥

இவ்விரண்டுமெவனுக்குக் குறைவாக இருக்கின்றதோ அவனிடத்து பாலைவனத்தில் கானநீர்போல் சமம் முதலியன தோற்றமாத்திரமே. (௩௧)

மோக்ஷகாரணங்களுட் சிறந்தது பக்தியேயாம். தன்சொரூபத்தைத் தியானிப்பதே பக்தியெனப்படும்.

தனது ஆன்மதத்துவத்தை விசாரிப்பது பக்தியென்பார் சிலர். இங்ஙனம் கீட்குறித்த சாதனங்களுடையவனும் ஆன்மதத்துவத்தையறிய விரும்பியவனுமான சீடன் புத்திமானும் பந்தத்தைநீக்க வல்லமையுடையோனும், சுரோத்தியனும், பாவங்களற்றவனும், ஆசையாலடிபடாதவனும், ப்ரம்மவித்தமனும், அப் ப்ரம்மத்தின்மீதே மிக்க ஆவலுடையோனும், சாந்தனும் விறகின்றி ஜ்வலிக்கும் அக்கினிபோன்றவனும், காரணமின்றி ஜீவர்களிடத்துத்தயையுடையோனும், வணங்குஞ் சாதுக்களுக்குப் பந்துவுமான சற்குருவையடுத்து பக்தியுடன் அவன்றிருவடிபணிந்து ஆராதித்து அவன் பிரசன்னமாயிருக்கும்சமயம் நோக்கிச்சென்று தானறிய விரும்பிய விஷயத்தைக் கேட்கவேண்டும். (௩௩) (௩௪) (௩௫) (௩௬)

ஓ! சுவாமீ !! உம்மை நமஸ்கரிக்கின்றேன். வணங்கினவர்க்குப் பந்துவான கருணைக்கடலே! சம்சாரசாகரத்தில்விழுந்து தவிக்குமென்னைக் கருணாமிர்தத்தைப் பொழியும் தங்களது கடாக்ஷத்தால் கரையேற்றவேண்டும். (௩௭)

எவ்விதத்தும் தடுக்கமுடியாத சம்சாரமென்னும் காட்டுத் தீயால் தபிக்கப்பட்டுத் துரதிருஷ்டமென்னும் காற்றாலலைக்கப்பட்டு, மிகப் பயத்துடன் தங்கள் திருவடிசார்ந்த என்னை அதனின்றும் காப்பாற்றவேண்டும். என்னைக்காத்துக்கொள்ள வேறுஎவ்விதவுபாயமுமறியேன். (௩௮)

சாந்த சித்தர்களும், வசந்தகாலம்போல் உலகிற்கு ஹிதத்தையே விளைவிப்பவர்களும் பயங்கரமான சம்சாரக்கடலைத் தானுங் கடந்து, காரணமின்றி மற்றவர்களையும் கரையேற்றுபவர்களுமான மகான்களனேகரிருக்கின்றார்கள். (௩௯)

அன்னியர்களுடைய சிரமத்தைப் போக்குவதே மகான்களின் சுபாவகுணமாம். சந்திரன், சூரியனது கொடூரமான கிரணத்தாற்றபிக்கும்பூமியைக் காப்பாற்றுகின்றானல்லவா. (௪௰)

வரும்

[illegible]

வைசிய வேதோக்தகிரியாவிசார வியவஸ்தை

தொடர்ச்சி

அன்றியும் சில பாவங்களுக்குச் சரியான பிராயச்சித்தமனுஷ்டித்தாலும் சுத்திவரமாட்டாது. ஆகவே பிகிருத விஷயத்தில் காயத்ரீ பரிப்ரஷ்டர்களுக்குப் பிராயச்சித்தம் செய்யினும் வியவகாரித்துவமேற்படாதென பிராயச்சித்தேந்து சேகரம் முதலியவைகளில் ஸ்பஷ்டமாய்க் கூறப்பட்டிருக்கிறது. பிராஜாபத்தியம் சாந்திராயணம் முதலியவைகளுக்குப் பிரதிநிதி கூறப்பட்டிருப்பினும் பன்னிரண்டு வருடம் த்ரைவித்யகப்ரம்மசரியம் செய்யவேண்டும். எவ்வளவு தலைமுறைவரை உபநயனம் ஆகவில்லையோ அவ்வளவு வருடம் ஏழு பாவமான ரிக்குகளாலும் ஸ்நானஞ்செய்யவேண்டுமென்பதாதியாகக்குறிக்கப்பட்ட பிராயச்சித்தத்திற்குப் பிரதிநிதி எங்கும் கூறப்படாமைபற்றி இதற்குப்பிரதிநிதி விதிப்பது நியாயமில்லையாம்.

அன்றியும் இங்ஙனம் வாதம்புரியும் வைசியர்கட்கும் இவர் சாதிக்காரர்களுக்கும் செட்டிகளுக்கோத்திரமென்பது முதலிய நாற்றிரண்டு கோத்திரங்கள்தான் சங்கேதமாய் வெகுகாலந்தொட்டேற்பட்டிருக்கின்றன. அதனாற்றானிவர்கட்கு (நாடியிப்பண்டாரகர வைசியர்கள்), என வியவகாரமிப்பொழுதும் வழங்கப்பட்டு வருகின்றது. இக்கோத்திரங்கள் ஆபஸ்தம்பர் முதலியோர்களால் ப்ரவருத்திரங்களில் குறிக்கப்பட்டவைகளல்ல. இவர்கட்கு வைதிககன்மம் விதிக்கப்பட்டிருக்குமாயின் இவர்களது கோத்திரங்களும் ஆபஸ்தம்பப் ப்ரவருத்திரம் முதலியவைகளில் கூறப்பட்டவைகளாகவேயிருக்கும். அப்படி எங்குங்காணோம். அன்றியுமிவர்கட்கு இன்ன சாகைதானென்றநியமமுமில்லை. எந்தச்சாகையைக்கொண்டு எந்தக்கோத்திரத்தாருக்குரிய கன்மங்களை இவர்களுக்குச்செய்விக்கலாம்? ஆபஸ்தம்ப சிரௌத சூத்திரத்தின் தர்சபூர்ணமாஸப்பிரச்னத்தில் —முழந்தாளைக் குத்திட்டு உட்கார்ந்துகொண்டிருக்கும் ஹோதாவை வரிக்கவேண்டுமென்பதுமுதல் யஜமானனுடைய ப்ரவர ரிஷிபோல் வரிக்கவேண்டும் என்பதுவரை கூறப்பட்டபடி யஜமா

[illegible]

வலிஷ்யதி.

னனுடைய பிரவரரிஷிகள் பெயரைக்குறித்து அவர்கள்போல இந்த ஹோதா என்று வரிக்கவேண்டும். அதெப்படியெனில், ஜமதக்னிபோலவும், ஔர்வர்போலவும் பிருகுபோலவுமென்பதாதியாமெனக. ஒரு ரிஷி ப்ரவரமுடையவர்களுக்கு ஒருபெயரையும் இரண்டுரிஷி ப்ரவரமுடையவர்களுக்கு இரண்டுபெயரையும் வரிக்கவேண்டுமென்பதாதி வெகுவாய்க்கூறப்பட்டதுகாண்க. பஞ்சார்ஷேய ப்ரவரமுடையவர்களுக்கு ஐந்து ரிஷிகளின் பெயரையுஞ்சொல்லி ஹோதாவை வரிக்கவேண்டும். அதெப்படியெனில் பிருகு வம்சஸ்தர்களை உதாகரணமாகக்கூறுவாம். ஜமதக்னிபோலவும் ஊர்வர்போலவும், ஆப்னவானர் போலவும், சியவனர்போலவும், பிருகு போலவும் என்பகாதி காண்க. இது முதலிய சூத்திரங்களால் தர்சபூர்ணமாஸம் ஆதானம் அக்னிஷ்டோமம் முதலிய கன்மங்களில் அத்வர்யுவும் ஹோதாவும் யஜமானனுடைய ப்ரவரத்தைப்ரவரசூத்திரத்திற்கூறியவாறு சொல்லவேண்டுமென் றேற்படுகின்றது. வாதம் புரியுமிவ்வையர்களது ஸங்கேதசித்தமான நூற்றிரண்டு கோத்திரங்கள்சூத்திரங்களிற்கூறப்படாமையால் சூத்திரோக்தமான ப்ரவரமிவர்களுக்கில்லாமையாலும், இவர்களுக்கு வைதிக கன்மமொன்றிலாவது அதிகாரமேயில்லை. அதனுற்றான் ப்ரவரமஞ்சரியில் போதாயனர் கூறிய ப்ரவரத்திற்கு வியாக்கியானஞ் செய்யுமிடத்தில் "ப்ரவரங்களை வியாக்கியானஞ் செய்வோம். அவையில்லாவிட்டால் கன்மத்திலதிகாரமேற்படமாட்டாதென்று" கூறப்பட்டிருக்கின்றது. புரோஹிதரது ப்ரவரங்கொண்டு வரணஞ்செய்யலாமென்று சொல்வது பொருந்தாது. ஏனெனில் இவர்களுக்கு நியதமான குலபுரோஹிதர்களில்லை எவனெப்பொழுது எந்தஊரி லிருக்கின்றானோ, அவனப்பொழுது அங்குள்ள புரோஹிதரைக்கொண்டு கன்மஞ்செய்துகொள்ளுகிறான். அவன் அயலூருக்குப்போகுங்கால் அங்குள்ளவரைக்கொண்டு செய்துகொள்ளுகிறான். ஒரே புரோஹிதரது ப்ரவரந்தான் தொடர்ந்துவருகிறதென்று சொல்ல முடியாததாலெனக.

வரும்.

[illegible]

குடும்பானுசந்தான பத்ததி

தொடர்ச்சி.

ஓ! சுவாமி! யாங்களுமிதைவிட அதிகமான மயக்கமடைந்தவர்களாகத்தானிருந்தோம். எங்களுக் கனுக்கிரகஞ்செய்து தயவுபுரிந்து எங்களைகாப்பாற்றினீர்களன்றோ. அதுபோலிந்தஜீவனையும்ரக்ஷிக்கவேண்டுமெனச்சாதுக்கள் பிரார்த்திக்கும்பொழுது, இவனும் சற்குருவினது கிருபாகடாக்ஷத்தாலும் ஹஸ்தஸ்பரிசத்தாலும் சற்று மயக்கந்தெளிந்து ஹே பிரபுவே! எனக்குப் புத்தி சுவாதீனமின்மையால் நானென்ன உளறினாலும் என்மீது தயை செய்து எனது குற்றத்தை மன்னித்து அருள்புரியவேண்டுமெனப்பிரார்த்தித்தான். அப்பொழுது சற்குருநாதன் கருணையுடன் கூறுவதாவது:—இவனுக்குச் சாதன சதுஷ்டயமென்கிற பேதி மாத்திரையைக்கொடுத்து துர்மலங்களனைத்தையுங்கழித்து மூட ஸஹவாஸமென்கிற அபத்தியத்தை நீக்கிச் சாது ஸேவையென்ற பத்தியம் வைத்து ஆத்தும ஞத்துமவிசாரமென்கிற ரஸாயனத்தைக்கொடுத்து அதனால் 'தேகேந்திரியாதிகளேயான், பிரபஞ்சமே சத்தியம், விஷயசுகமே ஆனந்தம், அவ்விஷயானந்தத்தையனுபவிப்பதே மோக்ஷம்' எனத்தோன்றும் மயக்கமான பிறிட்ட மருந்துகளைக் கொஞ்சம் கொஞ்சமாய் வெளியேற்றி அதன்பிறகு அசுத்தமான புத்தியென்ற இவனுடைய பெண்டீரைக் கடச்சிராத்தஞ் செய்வித்து விலக்கவேண்டுமெனறார்.

பிறகு அங்ஙனமே செய்வித்தார்கள். பிறகு இந்திரியங்களாகிற புத்திரர்களைக்கூப்பிட்டு நீங்கள்தாயோடு சேர்ந்து ஜாதிப்பிரஷ்டர்களாய்ப்போகிறீர்களா? அல்லது பிராயச்சித்தஞ்செய்துகொண்டு இதுவரைச்செய்த பாபங்களை நிவர்த்தித்து உங்கள் பிதாவாகியஜீவனோடு சேர்ந்து ப்ரம்மானந்தத்தை அனுபவிக்கின்றீர்களா? அது தெரியவேண்டும். ஏனெனில், நீங்கள் தாயோடு சேர்ந்தீர்களேயானால் உங்களைத்தள்ளிவைத்து உங்கள் பிதாவுக்கு யோகநிஷ்டையென்ற பெண்ணைக் கலியாணஞ்செய்வித்து ப்ரம்மத்தியானமென்ற புஷ்டியுண்டாக்கு மௌஷதங்கொடுத்துக் கரையேற்றவேண்டும். நீங்கள் முன்போல் தாயுடன் சேர்ந்துகெட்ட சப்தாதி விஷயங்களில் நாடாமல் உங்களுக்கும் உங்கள் பிதாவுக்குமானந்தத்தை விளைவிக்கின்ற அத்துவித விஷயங்களை அனுபவிக்கின்றதாயிருந்தால் உங்

[illegible]

களையெல்லாம் ஆனந்தமாயிருக்கும்படிச் செய்யலாய்' எனக்கேட்கும்பொழுது அவ்விந்திரியங்களும் இனி நாங்கள் தாயுடன் சேர்மாட்டோம். கெட்டவழிபோகமாட்டோம். நாங்கள் குழந்தைகளாதலைப்பற்றி தாய் தந்தையர்கள் எந்தவித்தையைகற்பித்தார்களோ அதைக்கற்று அதன்படி நடந்தோமேயல்லாது நாங்கள் சுதந்தரமாயொன்றும் நடத்தவேயில்லை. இதுவரை நாங்கள் செய்த குற்றத்தை மன்னித்தருளவேண்டுமெனத்தெரிவிக்கவே, அதன்பிறகு குருவானவர் அவனுக்கு யோகநிஷ்டையென்ற பெண்ணைக் கலியாணஞ்செய்வித்துப் போதராஜனென்ற அருமைப்புதல்வனுண்டாகும்படி அனுக்கிரகித்து அங்ஙனமே அக்குமாரன் பிறந்தவுடன் அவனை நோக்கி 'குழந்தாய்! போதராஜ!! நீ உனது தகப்பனுடைய கர்த்திருத்வாதிகளாகிற கடனைத் தீர்த்து அவனுக்கு வந்திருக்கின்ற உபாதிகளையும் நிவர்த்திசெய்' எனக்கூறினர். உடனே அப்போதராஜனென்றகுமாரனும் அவைகளைத்தீர்க்கும் விதத்தைக் காண்க. அகங்காரமாகிற பிசாசை 'நான் யார்' என விசாரித்தலாகிற மந்திரத்தாலோட்டி அபிமானமாகிற மயக்கத்தைச் சித்ஜடவிவேகமென்ற குளிகையால் நிவர்த்தித்து விஷயஆசையாகிற பைத்தியத்தை விஷயதோஷதிருஷ்டிஎன்கிற ரஸபஸ்மத்தாற்போக்கி சொன்னதையே சொல்லுவதாகிறபுலம்பலைப்பெரியோர்களது அருள்வாக்காகிற ரஸகுளிகையால்நிறுத்தி வாஸனாத்திரயங்களாகிற விலங்குகளை விவேகவைராக்கியாதிகளாகிற கத்திகளால் வெட்டிப்பிளந்து எறியும்பொழுது கர்த்ருத்வாதிகளாகிற கடன்காரர்கள் வந்து மறித்துக்கொண்டு அனேககோடி காலங்களாகச்செய்த புண்ணியபாபங்கள் முதலிய சஞ்சிதங்களாகிற தஸ்தாவேஜுகள் கையெழுத்துடனிருக்கின்றனவென்று காண்பிக்குங்கால், இப்போதராஜனும் இக்கையெழுத்தானது உபயோகப்படமாட்டாது. ஏனெனில் முதலாவது கடன் வாங்குகிறவன் தகுந்த வயதுடையவனாயிருக்கவேண்டும். மைனராயிருக்கக்கூடாது. இந்த ஜீவனோ அவிவேகமென்கிற இளமைப்பருவத்தில் கையெழுத்துப்போட்டிருக்கிறான். பின்னும் கடன்வாங்கினவன் புத்திஸ்வாதீனமாயிருக்கவேண்டும். அப்படியிருக்க ஜீவனோ மருந்திட்டினால் புத்திஸ்வாதீனமில்லாத சமயத்திலகையெழுத்திடப்பட்டிருக்கிறது. அன்றியும் கடன் வாங்கினவராகக் குறிக்கப்படுபவனுடைய சொந்த சொத்தைத்தானே அவன் கடன் வாங்கினதாக எழுதப்பட்டிருக்கிறது. அந்தச்சொத்துக்கும் உங்களுக்கும் யாதும் சம்பந்தமில்லை. அச்சொத்து ஆன்மாவைச் சார்ந்ததேயன்றி அசித்து ஜடதுக்கரூபமான உங்களுக்குச்சொத்தே கிடையாது. நீங்கள் ஃபோர்ஜெரி, செய்த குற்றத்தை நீக்கிக்கொள்வதற்காகவா இந்த ஏற்பாடு செய்கின்றீர்கள். இந்தக்

[illegible]

குற்றம் செய்ததற்காக உங்களைத் தண்டிக்கப்போகிறோம். மேலே சொன்ன அசந்தர்ப்பமான சமயங்களில் கடன்கொடுப்பவன் கெட்ட எண்ணத்தோடல்லவா இருப்பான். அவனைத்தண்டிக்கவேண்டிய ஆதாரங்கள் லாவில் கூறப்பட்டிருக்கின்றன. அல்லாமலும் ஜீவன் கையெழுத்துப்போட அவனுக்குக்கையுமில்லை பேச வாயுமிலலை. பார்க்கக்கண்ணுமில்லை. கேட்கக்காதுமில்லை. நினைக்க மனமுமில்லை. இப்படியிருக்க அவன் கையெழுத்துப்போலவே நீங்கள் போட்டிருக்கின்றீர்கள். கட்டாயம் தண்டனைக் காளாவீர்களெனக்கூறும்பொழுது, கர்த்திருத்வாதிகளாகிற கடன்காரர்களும் நமக்குக்கடனும் வரமாட்டாது. மேற்கொண்டு தண்டனையும் கிடைக்குமென்று யாருமறியாமலோடிவிட்டார்கள். அதன்பிறகு காமாதிகளாகிற சத்துருக்களினுபாதையை மைத்திரியாதிகளாகிற போர்வீரர்களுடைய சேர்க்கையால் வென்று தேகமே யானென்கிற மோகத்தை ப்ரமமமே யானென்ற அறிவாலவிலக்கி ஈஷணாத்திரயங்களாகிற நல்ல பாம்பின்விஷத்தை ப்பூர்ணாநுபூதியென்ற சஞ்சீவியால் இறக்கி ஆவரணசக்தியாகிற மூர்ச்சையை ஆனந்தானுபவமென்ற நஸ்ஸியத்தால் தெளியவைத்து விக்ஷேபமாகிற காக்காய் வலிப்பை நிர்விகல்ப சமாதியென்கிற ரஸகுளிகையால் அடியோடு துலைத்து சித்த வியாகுலமாகிற க்ஷயவியாதியை இடைவிடாது விசாரித்தலாகிற காய சித்தியால் நிவர்த்தித்துப் பாவங்களென்கிற பிரதிபந்தங்களைப் புண்ணியத்தால் விலக்கித் துர்வாசனைகளென்கிற துஷ்ட பந்துக்களை அகண்டபாவனையென்ற அஸ்திரத்தாலடித்து விரட்டி மற்றுமுள்ள அவனது பிரதிபந்தங்களைத தீர்த்தான். ஒரு மனிதனுக்குக் கைதியென்ற பெயர் வந்து கோர்ட்டில் சாக்ஷிகளெதிரில் விசாரணைசெய்து குற்றவாளி இல்லையென்று தீர்ப்பானவுடன் அவனுக்கு முன்போலவே யோக்கியனெனப்பெயர் வருவதுபோல் இந்த ஜீவனுக்கும் விசாரணையினாலும் குருகடாக்ஷத்தினாலும் சாது சங்கத்தினாலும் மனனத்தினாலும் நிர்விகல்ப சமாதியினாலும் உண்டான ஆன்மஞானத்தினால் ஜீவத்தன்மைபோய் முன்போல் ப்ரமமத்துவம் வந்தது. போதகுமாரனுடன் தன் குருநாதன் சன்னிதி வந்து வந்தனஞ்செய்துபூசித்து ஆனந்த பாஷ்பம் பெருகப் பின்வருமாறு விண்ணப்பஞ்செய்கிறான்.

வரும்

[illegible]

ஜடபாரதர் சரித்திரம்
தொடர்ச்சி.

வாரீர் புத்திரர்களே! ஊன்றியாலோசிக்குங்கால் இந்த லோகத்திலே அசுத்த போசிகளான பன்றி முதலிய பிராணிகளைப்போல் மனுஷ்ய சரீரமானது பின்னால் கிலேசத்தைக்கொடுக்கிற விஷயபோகங்களை அனுபவிப்பதற்கு உரியதல்ல. ஆனால் சிரேஷ்டமாயும் பகவதாராதன ரூபமாயுமிருக்கிற தபசுக்கு யோக்கியமாகயிருக்கிறது. யாதொரு தபஸினால் சத்துவகுணம் பரிசுத்தமாய் விளங்குகிறதோ, அப்படிப்பட்ட சுத்த சத்துவத்தினால் அனந்தமான ப்ரம்மானந்தரூப மோக்ஷம் சித்திக்கின்றது. அம் மோக்ஷப்ராப்திக்குப் பெரியோர்களுடைய ஸேவையை உபாயமாகச்சொல்லுவார்கள். ஸ்திரீகளின்மேல் மையல்கொண்டு திரியும் விடபுருஷருடைய சாவகாசத்தை நரகத்திற்கேதுவாகச்சொல்லுவார்கள். சதாசார ஸம்பன்னளாய் பூததயையுடனே கூடினவர்களாய், கோபமில்லாதவர்களாய், சாந்தராய்ப் பசுவாதி சகல பிராணிகளிடத்திலேயும் ஞானனந்தமயனான ஆத்மாவே வசிக்கிறானென்றுணர்ந்து, அவைகளிடத்தில் சமபுத்தியுடையவர்களாய், யாவர் இருக்கின்றார்களோ அவரையெல்லாம் மகத்துக்களென்றறியுங்கள். ஈசனும் அந்தர்யாமியாயுமிருக்கப்பட்ட பகவானிடத்திற்செய்யும் பிரீதியையே பரமபுருஷார்த்தமாகவுடையவர்களையும் தேகத்தைப்போஷிப்பதில் மாத்திரம் கண்ணாயிருப்பவர்களிடத்தும், பாரியா புத்திர மித்திரர் இவர்களுடனே கூடின கிரகங்களிடத்தும் பிரீதியில்லாமலிருக்கிறவர்களையும், தேக தாரணத்துக்கு வேண்டியதெவ்வளவோ அவ்வளவை மாத்திரம் கைக்கொள்பவரையும் மகத்துக்களென்றறியுங்கள்.

எந்தப்புருஷன் இந்திரியப் பிரீதிக்காக முயற்சிக்கிறானோ அந்தப்புருஷன் விவேகமில்லாதவனாய் நிச்சயமாக விபத்தையடைகிறான். பூர்வஜென்மத்திலே செய்யப்பட்ட யாதொரு கர்மத்தினால் துக்கத்தைக்கொடாநின்ற அசத்தான இந்த தேகமுண்டாயிற்றோ அப்படிப்பட்ட கர்மத்தைத் திரும்பவும் செய்வது நல்லதென்று நான் நினைக்கவில்லை. எதுவரையில் ஆத்மதத்துவத்தை அறியவேண்டுமென்று இச்சியாமலிருக்கின்றானோ, அதுவரை தேக சம்பந்தத்தினாலே ஞானமயமான தன் எதார்த்த சொரூபத்தில் திரஸ்காரமுண்டாயிருக்கும். கர்மவசபரவமான மனதினால் திரும்பவும் தேக சம்பந்தமுண்டாகிறது. புருஷன் விவேகமில்லாதவனாய், உத்தமபுருஷார்த்தமான மோக்ஷத்தையடையச் சிறிது முயற்சியாமல், இந்திரிய வியாபாரங்களையே புருஷார்த்தமென்று எப்போது பார்க்கிறானோ, அப்போது சொரூபக்ஞான சூனியனாய் மூடனாய் மிதுன சுகத்தையுடையதான கிரகத்தை அடைந்து நானாவித தாபங்களை யடைகிறான். புருஷனுக்கு ஸ்திரீயோடுள்ள ஏகாந்த சங்கத்தைப்பந்தமென்று சொல்லுவார்கள். இந்த ஏகாந்த சங்கரூபமான இருதய பந்தத்தினாலே ஜனங்களுக்குக் கிரகம் க்ஷேத்திரம், பிள்ளைகள், பந்துக்கள், தனம் இவைகளிடத்தில் என்னுடையதென்றும், நானென்றும மகாமோகமுண்டாயிருக்கிறது. எவன் கர்மத்தினாலே கட்டப்பட்டும், திடமாயுமிருக்கிற இந்த இருதயக்கிரந்தியைஉதறிவிடுகிறானோ அவன் ஸ்திரீயோடுள்ள ஏகாந்த சங்கத்தில் நின்று மொழிந்து முத்தனாய்ப் பரமாத்மாவை அடைகிறான்.

வாருங்கள் புத்திரர்களே! நிர்மலமாயும் குருவாயுமிருக்கிற என்னிடத்தில் பக்தியினாலேயும், நிரந்தர சேவையினாலேயும், ஆசையில்லாமையினாலேயும், சீதோஷ்ண சுகதுக்காதிகளைச்சகிக்கிறதினாலேயும், பிராணிகளுடைய துக்கத்தைக் கண்டு துக்கிக்கையினாலேயும் ஆத்மவிசாரத்தினாலேயும், தபஸினாலேயும், காம்ய கர்மங்களை விட்டதினாலேயும், பகவதாராதன கர்மங்களினாலேயும், சர்வபூத சாம்யத்தினாலேயேயும், சாந்தியினாலேயும், சரீரம், கிரகம் முதலானதுகளிலே என்னுடையதென்கிற புத்தியில்லாமையினாலேயும், வேதாந்த சாஸ்திர அப்பியாசத்தினாலேயும், பிராண இந்திரிய மனோஜெயத்தினாலேயும், திடமான சிரத்தையினாலேயும், பிரமசரியத்தினாலேயும், வாக்குநியமத்தினாலேயும், ஞானபோகத்தினாலேயம் சமர்த்தனான புருஷன் அகங்காரத்தினின்று மொழியக்கடவன். மூடமான இந்த ஜென்மமானது அற்ப சுக நிமித்தியமஒருவருக்கொருவருண்டாகிற விரோதத்தையும், அனந்தமான துக்கத்தையும் அறிகிறதில்லை. சமுசாரத்திலே விழுந்து தபித்துக்கொண்டிருக்கிற புருஷனைப் பரிமார்க்கத்தையுபதேசித்து எவன் விடுக்கவில்லையோ அவன் குருவன்று.

வாருங்கள் புத்திரர்களே! சேதனாசேதனமான பிராணிகளுக்குள்ளே நகங்கள் உத்தமம். அவற்றிலும் சர்ப்பங்கள் உத்தமம். அவற்றிலும் பூதப்பிரேதபிசாசங்கள் உத்தமம். அவற்றிலும் மனுடர் உத்தமம்.

அவரிலும் கந்தருவர் உத்தமர். அவரிலும் தேவர் உத்தமர். அவரிலும இந்திரன் உத்தமன். அவனிலும் ப்ரம்மபுத்திரர்களான தக்ஷன் முதலானபேர் உத்தமர்கள். அவர்களோ மும்மூர்த்தி வடிவமாகிய என்னைச்சரணமாக அடைந்திருக்கிறார்கள். நானோ ப்ரம்மஞானிகளையே தெய்வமாகவுடையவன். அவர்களுக்குச்சமமயாக வேறொரு பிராணியைச் சொல்லமாட்டேன்.

வாருங்கள் பிள்ளைகளே! மச்சரம் முதலான பேய்க்குணங்களில்லாத திருஷ்டியையுடையவர்களான உங்களாலே சராசரங்களான சமஸ்த பூதங்களும் என்னுடைய சரீரமாக அடிக்கடி பாவிக்கத்தக்கதுகள். அதுவே எனக்குத் திருப்தியான ஆராதனம். மனது, வாக்கு, திருஷ்டி மற்றுமுண்டான இந்திரியங்கள் இதுகளுடைய வியாபாரங்களுக்கு என்னுடைய ஆராதனமே பிரத்தியக்ஷமான பலம். என்னுடைய ஆராதனத்தையன்றி வேறுபாயங்களால் மகாமோகமான சம்ஸாரபயத்தில் நின்றும் எந்தப்புருஷனும் தன்னை விடுவித்துக்கொள்ள சமர்த்தனாகமாட்டான்.

பிள்ளைகள் ஸ்வயமாகவே தெரிந்தாலும் லோகசிக்ஷார்த்தமாக அவர்களுக்கு இந்தப்பிரகாரம் உபதேசஞ்செய்த பின்னர் ரிஷபரென்று பெயரையுடையவரான பகவான் தம்முடைய பிள்ளைகளுக்குள்ளே சிரேஷ்டராயும், பரமபக்தராயும், பக்தர்களையே கதியாக்வுடையவராயுமிருந்த பரதரைப் பூபரிபாலனத்தின் பொருட்டுப் பட்டாபிஷேகம் பண்ணிவைத்து, தாம் கிரகத்தை விட்டு வெளிப்பட்டு, பித்தனைப்போல திகம்பரராய் மூடன், அந்தகன், ஊமை செவிடன் பிசாசம், குந்தை இவர்களைப்போல் வேஷத்தையுடையவராய், ஜனங்களினாலே அழைக்கப்பட்டாலும் மௌனவிரதத்தையுடையவராய், சர்வபூதங்களுக்கும் அந்தராத்மாவாயும் ஸ்ரீபகவானாயுமிருக்கிற வாசுதேவனிடத்தில் தமக்கு அபேதமானபடியினாலே ஸ்வயமாகவே பிராப்தமாயிருக்கிற ஆகாசகமனம், அந்தர்த்தானம், பரகாயப்பிரவேசம், தூரத்திலிருக்கிற பதார்த்தத்தைப்பார்க்குதல், கேட்குதல் இவை முதலான யோக ஐசுவரியங்களைக் குறித்து மனதிலே சந்தோஷிக்காதவராய் கிராமம், பட்டணம், நகரம், புஷ்பவனம் இடைச்சேரி, பருவதம் முதலான இடங்களில் சஞ்சரித்துக்கொண்டிருந்தார்.

பரமபக்தரான பரதரோவெனின், பகவானை ரிஷிபராலே பட்டாபிஷேகஞ் செய்துவைக்கப்பெற்றபின் இராச்சியாதிகாரத்திலே சிரத்தையுடையவராய் விசுவரூபருடைய பெண்ணான பஞ்சசேனியென்கிற ஸ்திரீயை விவாகம் பண்ணினார். அந்தப் பஞ்சசேனியினிடத்தில் தமக்குச் சமானமான சுமதி முதலிய ஐந்து பிள்ளைகளைப்பெற்றார். அசனாபமென்று பிரசித்தமானதும் இமயகிரியை வடக்கெல்லையாயும் கன்னியாகுமரியைத் தெற்கெல்லையாயுமுடைய இந்தக்கண்டத்தை இப்பரதர் பரிபாலனம் செய்துவந்தமையின் அவருடைய காலமுதல் இஃது 'பாரதவருஷம்' என்று அழைக்கப்பட்டு வருகின்றது.

புண்ணிய சீலரான பரதமகாராஜாவும் தமது பிதுர் பிதாமகர்களைப்போலவே பிரஜைகளை மிகவும் பிரியத்துடன் பாலகாத்தும், எக்ஞங்களினாலே பகவானை ஆராதித்தும், அவ்வாராதனத்தாலுண்டாகும் புண்ணியத்தைப் பரப்ரம்மமாயும், யக்ஞபுருஷராயும், சகலதேவதா சப்தங்களுக்கும், மந்திரங்களுக்கும் அர்த்தசொரூபரானமையின் சாக்ஷாத் கர்த்தாவாயும், பரதேவதையாயும், பகவானாயும் இருக்கிற வாசுதேவனிடத்தில் சமர்ப்பித்தும் வந்தார். இவ்விதமாய்ச் சகல கர்மங்களையும் நிஷ்காம்யமாகச் செய்துவந்ததினால் அவருடைய அந்தக்கரணம் பரிசுத்தத்தை யடைந்து பகவானுடைய பாத கமலங்களை விடாது பற்றினதால் சகல மனோமலங்களும் கழன்று புக்த சிரோன்மணியாய் விளங்கினார். இந்தப் பிரகாரம் பக்தி முதிர முதிர கோடிவருஷம் அனுபவிக்கினும் தொலைதவில்லா இராச்சியபோகத்தில்வெறுப்படைந்து, சதா பகவானுடைய பாதாரவிந்தங்களையே ஸ்மரிப்பதில் மோகமுடையவராய் தமது இராச்சியத்தைப் பிள்ளைகளுக்குச் சரிபாகமாய்ப் பிரித்துக்கொடுத்துவிட்டு, தமமுடைய கிரகத்தில் நின்றும் புறப்பட்டுக் கண்டகீநதியினால் நாலுபக்கமும் பரிசுத்தஞ் செய்யப்பெற்ற புலகாசிரமவனத்தையடைந்து அவ்விடத்தில் ஏகராயிருந்து நானாவித புஷ்பங்கள், துளிர்கள், துளசி சுத்தோதகம் கந்தமூலபலங்கள் இவைகளால் ஸ்ரீபகவதாராதனம் செய்துகொண்டு, பரிசுத்தராயும் விஷய அபிலாசமொழிந்தவராயும், சாந்தியையடைந்தவராயுமிருந்தார். இந்தப்பிரகாரம் கிருஷ்ணாசனரூபமான வஸ்திரத்தினாலேயும், திரிசந்தியாகாலங்களிலும் ஸ்நானஞ்செய்வதினால் ஈரமாயும், வக்கிரங்களாயிருக்கும் ஜடைகளினாலும்பிரகாசிக்கிறவராய், பகவானிடத்திற் செலுத்தும் பக்திமிகுதியாற் பெருகாநின்ற ஆனந்த பாஷ்பங்களினால் தகையப்பட்ட பார்வையையுடைய நேத்திரங்களுடன் தமது பக்திக்கிரங்கும் பகவானுடைய சரணாரவிந்தங்களினின்றொழுகும் பரமானந்தமென்னும் தேன் கானுபக்கங்களிலும பெருக ஆனந்த பரவசராய் அதன் மத்தியிலிருந்தார்.

வரும்.

ब्रह्मविद्या.

शार्वरीनाम संवत्सरः - पौषमासः ८

विद्यारण्यस्वामिचरितपरिशीलनम्।

अनुवर्तते।

तत्र हि कालो विद्यारण्यस्वामि[illegible]
[illegible]
[illegible] श्री [illegible]
[illegible] विद्यारण्य [illegible] विद्यानगर [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] विद्या[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (१२५८) इति [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (१३३५-३७)
इति विद्यानगर[illegible]
[illegible] (१२५८) इति [illegible]
[illegible]

ப்ரம்மவித்தியா.

சார்வரிஸு தையீ 8உ

வித்தியாரண்ய சரித்திர பரிசீலனம்.

78-ம்பக்கத்தொடர்பு.

வித்தியாரண்ணிய சரிதநூலாசிரியர் வித்தியாரண்ய சுவாமிகளது காலத்தை நிர்ணயித்திருப்பது முற்றும் விபரீதமாய்க் காணப்படவில்லை. அவர் அனேக கிரந்தங்களை வெகுவாயாராய்ந்து நிர்ணயித்தாரன்றோ. வித்தியாரண்ய சுவாமிகள் வித்தியா நகரப்பிரதிஷ்டை செய்த காலமானது கிறிஸ்து வருஷம் ஆயிரத்து முன்னூற்றி முப்பத்தி ஆறு (1336) எனக் கூறப்பட்டிருக்கின்றது. அக் கவியினா லுதகரிக்கப்பட்ட வேறு சிலர் 1336-வது வருஷத்து முடிவில் 1337-வதுவருஷத்தினாரம்பத்தில் வித்தியா நகர நிர்மாணம் செய்யப்பட்டதென்று பற்பலவிதமாய்க்கூறுகின்றார்கள். யாம் அவர்களது சரித்திரத்தை முன்னெழுதுங்கால் சாலீவாகன சகாப்தம் (1258) என்று அதே வருஷத்தைக்குறித்து இங்லீஷ் வருஷம் (1335)என்று கூறினோம். சாலிவாகன சகத்திற்கும் இங்கிலீஷ் வருஷத்திற்கும் வருஷ முடிவை வைத்துக்கணக்கிட்டால் 78-வருடமும், ஆதியை வைத்துக் கணக்கிட்டால் 77-வருடமுந்தான் பேதிக்குமாகவின் (1336) வது வருடத்தில் அன்னகர் நிர்மாணஞ்செய்யப்பட்டதென்பது சரியே. ஆனால் வெங்கட தோழப்பாசாரியர் கிரந்தப்படி அந்நகரம் நிர்மாணஞ் செய்தது (1336—1337)ல் என்றேற்படுகின்றது. அது சாலீவாகன சகம் (1258)க்குச்சமமே. ஆனலது தவறி விழுந்ததுதான். ஸ்ரீ சிருங்ககிரியிலுள்ள கோசங்கள் குருவம்ச காவ்யத்தில் விக்கிரம சகமே சாலீவாகனமென்றுகுறித்திருப்பது எழுதியவர் கைப்பிசகாயிருக்கலாம். நிற்க; அவர்களது வயது 119-என்று வைஷ்ணவர்களுடைய கிரந்தத்தில் நிரூபிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. அது குருவம்ச காவ்யத்திற்கு விரோதமாயிருக்கிறபடியால் கிரகிக்கத்தக்கதன்று. அவர்கள்கைவல்யமுக்திகாலம் சாலீவாகனசகம் 1285க்கு இங்கிலீஷ் வருஷம் (1362) என்று யாம் முன்னர் நிர்ணயித்திருக்கிறோம். இந்தச் சரித்திரத்திலோவெனில், ஸ்ரீராமமூர்த்தி என்னும் வைசிரேஷ்டரா லியற்றப்பட்டதாகவெடுத்த வசனத்தில் சாலிசகம் 1304க்கு இங்கிலீஷ் வருஷம (1386ல்) அவர்

[illegible]

களது விதேக முக்திகாலமென்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. அப்படியானால் (24) வருடங்கள் அதிகமாகின்றன. அவர்களவதரித்த காலமோ சாலிசகம் 1200க்கு இங்கிலிஷ்வருஷம் (1277)ல் என்று முன் எம்மால் நிர்ணயிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. நாம் சொன்ன ரீதிப்படி அவர்கள் வயது 85 என்றேற்படுகின்றது. அது ஸ்ரீராமமூர்த்தி கவி செய்த கிரந்தத்திற்கு விபரீதமாயிருப்பினும் குருவம்ச காவ்வியத்தை அனுசரித்ததாகவேயிருக்கின்றது. அங்ஙனமே வீரேசலிங்க கவியும்—'அவர்களதுவயது தொண்ணூறு' என்று கூறினர். அதிலும் நாம்குறித்த அவர்களது அவதார காலத்திற்கு 5-வருடம் முந்திபே அவதரித்ததாகவேற்படுகிறது. ஆயினுமது அவ்வளவு விரோதமில்லை. காவ்விபமாலைகளுளடங்கிய லெட்டர்களுள் 44-வது லெட்டரில் (1338) வது வருடத்தில் விஜயபூபாலனிருந்ததாகத் தெரிகின்றமையால் அவர்களது அவதாரம் (1300) லேயேதானிருக்கவேண்டியது நியாயமென்று கண்டிருக்கிறது '(1313) வது வருடம் பிரஜோத்பத்தி நாமஸம்வத்ஸரம் வைசாகமாதம்கிருஷ்ணபக்ஷம் அமாவாசை சூரியக்கிரகணம் இவைகள் கூடிய தினத்தில் வைதிகமார்க்கப் பிரவர்த்தகர்களான ஸ்ரீமாதவாசாரியஸ்வாமிகள் குர்சாமென்ற கிராமத்திற்குத் தனது பெயரால் வழங்கவேண்டி 'மாதவபுரம்' என்று பெயர் வைத்து (24) பிராமணர்களுக்கு உதககாரபூர்வகமாகக் கொடுத்தாரென்று தாமிரப்பட்டயத்தில் கண்டிருக்கிறது. இதனால் நாம் குறித்த அவர்களது விதேககைவல்லிய முக்திகாலத்தை விட 28 வருடம் அதிகமாக ஏற்படுகின்றது. அந்தப்படி அவர்களது வயது (113) என்று ஆகிறது. ஆசாரிய சூக்தி முக்தாவளியென்னுங் கிரந்தத்திற் குறித்த காலமும் நியாயமாகவேயிருக்கலாம். ஆகவே தாமிர சாதனத்தை மாற்ற முடியாதாகையாலும் பெரியோர்கள் கூறுங்கதையைப்பொய்யாக்குவது சரியில்லையாகையாலும், ஆசாரியர்களது வயது நூறுக்கு மேலாகவே இருந்ததென அங்கீகரிப்பாம். உலகவதந்தியும் அவர்கள் நூற்றிருபது வயது வரை இருந்தார்களென்று இருக்கின்றதல்லவா. எல்லாரும் கூறியது எங்ஙனமானால் விரோதப்படாதோ அங்ஙனம் பொருள் பொருத்திக்கொள்ளவேண்டும். வித்தியாரண்ணியசுவாமிகளவர்களுக்கு அதிஷ்டானமெங்குமில்லை. அதனால் பரம்பரையாய் வந்த பீடத்தை விட்டு அதில் மற்றொரு தனது சிஷனுக்குப் பட்டங்கட்டிச் சிறிதுகாலமாங்காங்கு சுவாமிகள் சஞ்

[illegible]

சரித்துக்கொண்டிருந்தார்களென்று நினைக்கிறோம். அதற்கு அடுத்தபட்டத்திற்கு வந்தவர்கள் காலத்திற்குள் சுவாமிகளது விதேக முக்தி காலம் குறிக்கப்பட்டதாக இருக்கலாமென்று தோன்றுகிறது. ஆகவே கிரந்தகர்த்தா கூறியது சரியே. இனி அவர்களது கிரந்தத்திலேயே கணக்கிட்டிருப்பதை விசாரிப்பாம்.

வரும்

கடிதம்.

கடிதகர்த்தர்களபிப்பிராயம் பத்திராதிபரைச் சாராது

விவேகசூடாமணி

(16-ம் பக்கத் தொடர்பு)

ஸ்வாமின்! ப்ரம்மானந்தரஸாநுபவத்துடன்கூடியதும், பரிசுத்தமாயதும், அதிசீதளமாயதும், வேதத்தைமூலமாகவுடையதுமான உங்கள்வாக்கென்னும் கலசத்தினின்றும்பெருகாநின்ற வாக்கியமென்னும் அமிருதத்தை ஸம்ஸார தாபத்திரயமென்னுங் காட்டுத்தீயால் தகிக்கப்பட்ட என்மீது பொழியுங்கள். நின் கடாக்ஷத்திற்குப் பாத்திரமானவர்கள் தன்னியர்களேயன்றோ? (௩௧)

இந்த ஸம்ஸாரமாகிற கடலை யாங்ஙனங் கடப்பேன்? என் கதி யாது? அதைக் கடக்குமுபாயமென்னை? ப்ரபோ! எனக்கொன்றும் விளங்கவில்லை. கருணைகூர்ந்து என்னைரக்ஷித்து எனதுஸம்ஸார துக்கத்தை நசிக்கச்செய்யவேண்டும். (௩௨)

ஸம்ஸாரமென்னுங் காட்டுத்தீயாற்றபிக்கப்பட்டு சரணடைந்து மேற்கூறியபடி ப்ரலாபித்தசீடனைக் கருணைநிறையப்பெற்ற திருஷ்டியால்நோக்கி அபயஸ்தமளிக்கவேண்டும். (௩௩)

இங்ஙனம்வந்து சரணடைந்தவனும் முமுக்ஷுவும், கட்டளையிட்டபடி நடப்பவனும், சாந்தசித்தனும் சமதமமுடையவனுமான சீடனுக்கு அன்புகூர்ந்துதத்துவோபதேசம் செய்யவேண்டும். (44)

கற்றுணர்ந்தவனே அஞ்சற்க! அபாயம் யாதுமில்லை. ஸம்ஸாரக்கடலைக் கடக்க ஒருபாயமுளது. பெரியோர்கள் எவ்வழிகொண்டுஇதன்கரையையடைந்தார்களோ அதனைக்காட்டுகிறேன். (௩௫)

ஸம்ஸாரபயத்தையொழிக்க ஓர் உபாயமுளது. அதனால் ஸம்ஸாரக்கடலை விட்டொழித்துப் பரமானந்தமடைவாயாக. (௩௬)

𑌮𑌾 𑌭𑍈𑌷𑍍𑌟 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌵𑌂𑌸𑍍𑌤𑌵 𑌨𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌯𑌪𑌾𑌯𑌃 𑌸𑌂𑌸𑌾𑌰𑌸𑌿𑌨𑍍𑌧𑍋𑌸𑍍𑌤𑌰𑌣𑍇𑌽𑌸𑍍𑌤𑍍𑌯𑍁𑌪𑌾𑌯𑌃 । 𑌯𑍇𑌨𑍈𑌵 𑌯𑌾𑌤𑌾 𑌯𑌤𑌯𑍋𑌽𑌸𑍍𑌯 𑌪𑌾𑌰𑌂 𑌤𑌮𑍇𑌵 𑌮𑌾𑌰𑍍𑌗𑌂 𑌤𑌵 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌦𑌿𑌶𑌾𑌮𑌿 ॥

𑌅𑌸𑍍𑌤𑍍𑌯𑍁𑌪𑌾𑌯𑍋 𑌮𑌹𑌾𑌨𑍍𑌕𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌸𑌂𑌸𑌾𑌰𑌭𑌯𑌨𑌾𑌶𑌨𑌃 ।
𑌤𑍇𑌨 𑌤𑍀𑌰𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌭𑌵𑌾𑌮𑍍𑌭𑍋𑌧𑌿𑌂 𑌪𑌰𑌮𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦𑌮𑌾𑌪𑍍𑌸𑍍𑌯𑌸𑌿 ॥

𑌵𑍇𑌦𑌾𑌨𑍍𑌤𑌾𑌰𑍍𑌥𑌵𑌿𑌚𑌾𑌰𑍇𑌣 𑌜𑌾𑌯𑌤𑍇 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌮𑍁𑌤𑍍𑌤𑌮𑌮𑍍 ।
𑌤𑍇𑌨𑌾𑌤𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿𑌕𑌸𑌂𑌸𑌾𑌰𑌦𑍁𑌃𑌖𑌨𑌾𑌶𑍋 𑌭𑌵𑌤𑍍𑌯𑌨𑍁 ॥

𑌶𑍍𑌰𑌦𑍍𑌧𑌾𑌭𑌕𑍍𑌤𑌿𑌧𑍍𑌯𑌾𑌨𑌯𑍋𑌗𑌾𑌨𑍍𑌮𑍁𑌮𑍁𑌕𑍍𑌷𑍋𑌰𑍍𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑍇𑌰𑍍𑌹𑍇𑌤𑍂𑌨𑍍𑌵𑌕𑍍𑌤𑌿 𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑌾𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑍁𑌤𑍇𑌰𑍍𑌗𑍀𑌃 । 𑌯𑍋 𑌵𑌾 𑌏𑌤𑍇𑌷𑍍𑌵𑍇𑌵 𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌤𑍍𑌯𑌮𑍁𑌷𑍍𑌯 𑌮𑍋𑌕𑍍𑌷𑍋𑌽𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌕𑌲𑍍𑌪𑌿𑌤𑌾𑌦𑍍𑌦𑍇𑌹𑌬𑌨𑍍𑌧𑌾𑌤𑍍 ॥ ௪௮ ॥

𑌅𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌯𑍋𑌗𑌾𑌤𑍍𑌪𑌰𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌸𑍍𑌤𑌵 𑌹𑍍𑌯𑌨𑌾𑌤𑍍𑌮𑌬𑌨𑍍𑌧𑌸𑍍𑌤𑌤 𑌏𑌵 𑌸𑌂𑌸𑍃𑌤𑌿𑌃 । 𑌤𑌯𑍋𑌰𑍍𑌵𑌿𑌵𑍇𑌕𑍋𑌦𑌿𑌤𑌬𑍋𑌧𑌵𑌹𑍍𑌨𑌿𑌰𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌦𑌹𑍇𑌤𑍍𑌸𑌮𑍂𑌲𑌮𑍍 ॥ ௪௯ ॥

𑌶𑌿𑌷𑍍𑌯 𑌉𑌵𑌾𑌚

𑌕𑍃𑌪𑌯𑌾 𑌶𑍍𑌰𑍂𑌯𑌤𑌾𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌮𑌿𑌨𑍍𑌪𑍍𑌰𑌶𑍍𑌨𑍋𑌽𑌯𑌂 𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌤𑍇 𑌮𑌯𑌾 । 𑌯𑌦𑍁𑌤𑍍𑌤𑌰𑌮𑌹𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌕𑍃𑌤𑌾𑌰𑍍𑌥𑌃 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌭𑌵𑌨𑍍𑌮𑍁𑌖𑌾𑌤𑍍 ॥ ௫௦ ॥

𑌕𑍋 𑌨𑌾𑌮 𑌬𑌨𑍍𑌧𑌃 𑌕𑌥𑌮𑍇𑌷 𑌆𑌗𑌤𑌃 𑌕𑌥𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌸𑍍𑌯 𑌕𑌥𑌂 𑌵𑌿𑌮𑍋𑌕𑍍𑌷𑌃 । 𑌕𑍋𑌽𑌸𑌾𑌵𑌨𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌪𑌰𑌮𑌃 𑌕 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌤𑌯𑍋𑌰𑍍𑌵𑌿𑌵𑍇𑌕𑌃 𑌕𑌥𑌮𑍇𑌤𑌦𑍁𑌚𑍍𑌯𑌤𑌾𑌮𑍍 ॥ ௫௧ ॥

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌗𑍁𑌰𑍁𑌰𑍁𑌵𑌾𑌚

𑌧𑌨𑍍𑌯𑍋𑌽𑌸𑌿 𑌕𑍃𑌤𑌕𑍃𑌤𑍍𑌯𑍋𑌽𑌸𑌿 𑌪𑌾𑌵𑌿𑌤𑌂 𑌤𑍇 𑌕𑍁𑌲𑌂 𑌤𑍍𑌵𑌯𑌾 । 𑌯𑌦𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌬𑌨𑍍𑌧𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑍀𑌭𑌵𑌿𑌤𑍁𑌮𑌿𑌚𑍍𑌛𑌸𑌿 ॥ ௫௨ ॥

𑌋𑌣𑌮𑍋𑌚𑌨𑌕𑌰𑍍𑌤𑌾𑌰𑌃 𑌪𑌿𑌤𑍁𑌃 𑌸𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌸𑍁𑌤𑌾𑌦𑌯𑌃 ।
𑌬𑌨𑍍𑌧𑌮𑍋𑌚𑌨𑌕𑌰𑍍𑌤𑌾 𑌤𑍁 𑌸𑍍𑌵𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑌨𑍍𑌯𑍋 𑌨 𑌕𑌶𑍍𑌚𑌨 ॥

𑌮𑌸𑍍𑌤𑌕𑌨𑍍𑌯𑌸𑍍𑌤𑌭𑌾𑌰𑌾𑌦𑍇𑌰𑍍𑌦𑍁𑌃𑌖𑌮𑌨𑍍𑌯𑍈𑌰𑍍𑌨𑌿𑌵𑌾𑌰𑍍𑌯𑌤𑍇 । 𑌕𑍍𑌷𑍁𑌧𑌾𑌦𑌿𑌕𑍃𑌤𑌦𑍁𑌃𑌖𑌂 𑌤𑍁 𑌵𑌿𑌨𑌾 𑌸𑍍𑌵𑍇𑌨 𑌨 𑌕𑍇𑌨𑌚𑌿𑌤𑍍 ॥ ௫௪ ॥

𑌪𑌥𑍍𑌯𑌮𑍌𑌷𑌧𑌸𑍇𑌵𑌾 𑌚 𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌤𑍇 𑌯𑍇𑌨 𑌰𑍋𑌗𑌿𑌣𑌾 । 𑌆𑌰𑍋𑌗𑍍𑌯𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌿𑌰𑍍𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌾𑌸𑍍𑌯 𑌨𑌾𑌨𑍍𑌯𑌾𑌨𑍁𑌷𑍍𑌠𑌿𑌤𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌾 ॥ ௫௫ ॥

𑌵𑌸𑍍𑌤𑍁𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌂 𑌸𑍍𑌫𑍁𑌟𑌬𑍋𑌧𑌚𑌕𑍍𑌷𑍁𑌷𑌾 𑌸𑍍𑌵𑍇𑌨𑍈𑌵 𑌵𑍇𑌦𑍍𑌯𑌂 𑌨 𑌤𑍁 𑌪𑌣𑍍𑌡𑌿𑌤𑍇𑌨 । 𑌚𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌂 𑌨𑌿𑌜𑌚𑌕𑍍𑌷𑍁𑌷𑍈𑌵 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑌵𑍍𑌯𑌮𑌨𑍍𑌯𑍈𑌰𑌵𑌗𑌮𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌕𑌿𑌮𑍍 ॥ ௫௬ ॥

𑌅𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌕𑌾𑌮𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌦𑌿𑌪𑌾𑌶𑌬𑌨𑍍𑌧𑌂 𑌵𑌿𑌮𑍋𑌚𑌿𑌤𑍁𑌮𑍍 ।
𑌕𑌶𑍍𑌶𑌕𑍍𑌨𑍁𑌯𑌾𑌦𑍍𑌵𑌿𑌨𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌕𑌲𑍍𑌪𑌕𑍋𑌟𑌿𑌶𑌤𑍈𑌰𑌪𑌿 ॥

அவ்வுபாயம் யாதெனின், வேதாந்த விசாரணையால் நல்லறிவும் அதனால் ஸம்ஸார துக்கம் வேரோடொழிதலுமுண்டாகும். (௪௭)

முமுக்ஷுவானவன் முத்திபெறுதற்குச் சிரத்தை பக்தி, தியானம், யோகம் இவைகளை ஏதுவென வேதம் கூறுகின்றது. இவைகளில் நன்கு நிலைபெற்றவனுக்கு அவித்யாகற்பிதமான தேகபந்தம் ஒழியும் ()

பரமாத்மாவாகிய உனக்கே அஞ்ஞானத்தால் தேஹபந்தமும் அதனால் ஸம்ஸாரமுமுண்டாயிற்று. அவ்விரண்டின் விவேகமுண்டாய் நல்லறிவு கிடைத்தபின் அஞ்ஞானத்தினுண்டாய காரியம்முற்றும் நசிக்கும் (௪௯)

சிடன்—ஸ்வாமின்! தயவுடன் கேண்மின்! அடியேன் ஓர் விண்ணப்பம் செய்கிறேன். அதன் விடையை நின்முகமாகவே தெளிந்து கிருதார்த்தனாவேன்.

அதாவது:—பந்தமென்பதியாது? இதுவந்தவாறென்னை? இதன் நிலை எங்ஙனம்? இஃதொழியுமார்க்கமெப்படி? அநாத்மாவென்பதியாது? ஆன்மா எது? இவ்விரண்டையும் தெளிய வழி யாது? அதனையுரைக்கவேண்டும்.

குரு—நீயே தன்யன், நீயே கிருதார்த்தன், உனது குலம் உன்னாலேயேபரிசுத்தமெய்திபது. ஏனெனின் அவித்தியாபந்தத்தைத்துலைத்து ஆன்மசொரூபமாவதற்கு விருப்பமுற்றமைபாலென்க. (௫௨)

தகப்பன்கடனைத்தீர்க்கப் பிள்ளை முதலியோருண்டு. மற்று பந்தத்தைத்தீர்க்கத் தன்னைத்தவிர வேறு யாவருமிலர். (53)

சுமந்துகொண்டிருக்கும் ஒருவனுடைய சிரமம் மற்றவனால் மாற்றக்கூடும். பசிதாக முதலியவற்றாலுண்டாகும் துன்பத்தை யெவராலும் வகிக்கமுடியாது. (௫௪)

ரோகத்தால் பீடிக்கப்பட்டவன் தானே ஔஷத முதலியன உட்கொண்டு பத்தியமாயிருந்து பிணியை விலக்கிக்கொள்ளவேண்டுமேயன்றி மற்றவன் அவ்விதம் செய்தால் பயனென்ன? (55)

வஸ்துவின் சொரூபத்தை ஞானக்கண்வாயிலாகத்தானறியவேண்டுமேயன்றி ஏனையோரறிதலால் இவனுக்குண்டாய பயன் யாது? சந்திரனது ஸ்வரூபத்தைத் தன்கண்ணினாலேயே பார்த்தறியவேண்டுமேயன்றி மற்றவர் பார்ப்பதனால் இவர்பார்ப்பதாமோ? ()

அவித்தை, காமம், கன்மமுதலிய பாசங்களைவிடுவிக்கத்தன்னையொழித்து வேறெவராலும் எவ்விதத்தும் சாத்தியமில்லை. (௫௭)

𑌨 𑌯𑍋𑌗𑍇𑌨 𑌨 𑌸𑌾𑌂𑌖𑍍𑌯𑍇𑌨 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌾 𑌨𑍋 𑌨 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌯𑌾 । 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑍈𑌕𑌤𑍍𑌵𑌬𑍋𑌧𑍇𑌨 𑌮𑍋𑌕𑍍𑌷𑌃 𑌸𑌿𑌧𑍍𑌯𑌤𑌿 𑌨𑌾𑌨𑍍𑌯𑌥𑌾 ॥ ௫௮

𑌵𑍀𑌣𑌾𑌯𑌾 𑌰𑍂𑌪𑌸𑍌𑌨𑍍𑌦𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌤𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀𑌵𑌾𑌦𑌨𑌸𑍌𑌷𑍍𑌠𑌵𑌮𑍍 ।
𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌰𑌂𑌜𑌨𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌤𑌨𑍍𑌨 𑌸𑌾𑌮𑍍𑌰𑌾𑌜𑍍𑌯𑌾𑌯 𑌕𑌲𑍍𑌪𑌤𑍇 ॥

𑌵𑌾𑌗𑍍𑌵𑍈𑌖𑌰𑍀 𑌶𑌬𑍍𑌦𑌝𑌰𑍀 𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌵𑍍𑌯𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾𑌨𑌕𑍌𑌶𑌲𑌮𑍍 ।
𑌵𑍈𑌦𑍁𑌷𑍍𑌯𑌂 𑌵𑌿𑌦𑍁𑌷𑌾𑌂 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌦𑍍𑌭𑍁𑌕𑍍𑌤𑌯𑍇 𑌨 𑌤𑍁 𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌯𑍇 ॥

𑌅𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑍇 𑌪𑌰𑍇 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑍇 𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌧𑍀𑌤𑌿𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌨𑌿𑌷𑍍𑌫𑌲𑌾 ।
𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑍇𑌪𑌿 𑌪𑌰𑍇 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑍇 𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌧𑍀𑌤𑌿𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌨𑌿𑌷𑍍𑌫𑌲𑌾 ॥

𑌶𑌬𑍍𑌦𑌜𑌾𑌲𑌂 𑌮𑌹𑌾𑌰𑌣𑍍𑌯𑌂 𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌭𑍍𑌰𑌮𑌣𑌕𑌾𑌰𑌣𑌮𑍍 ।
𑌅𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌯𑌤𑍍𑌨𑌾𑌤𑍍𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑍍𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃 ॥ ௬௨ ॥

𑌅𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌸𑌰𑍍𑌪𑌦𑌷𑍍𑌟𑌸𑍍𑌯 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑍌𑌷𑌧𑌂 𑌵𑌿𑌨𑌾 । 𑌕𑌿𑌮𑍁 𑌵𑍇𑌦𑍈𑌶𑍍𑌚 𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍈𑌶𑍍𑌚 𑌕𑌿𑌮𑍁 𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑍈𑌃 𑌕𑌿𑌮𑍌𑌷𑌧𑍈𑌃 ॥ ௬௩ ॥

𑌨 𑌗𑌚𑍍𑌛𑌤𑌿 𑌵𑌿𑌨𑌾 𑌪𑌾𑌨𑌂 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌧𑌿𑌰𑍌𑌷𑌧𑌶𑌬𑍍𑌦𑌤𑌃 । 𑌵𑌿𑌨𑌾𑌽𑌪𑌰𑍋𑌕𑍍𑌷𑌾𑌨𑍁𑌭𑌵𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌶𑌬𑍍𑌦𑍈𑌰𑍍𑌨 𑌮𑍁𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥ ௬௪ ॥

𑌅𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌦𑍃𑌶𑍍𑌯𑌵𑌿𑌲𑌯𑌮𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃 । 𑌬𑌾𑌹𑍍𑌯𑌶𑌬𑍍𑌦𑍈𑌃 𑌕𑍁𑌤𑍋 𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌿𑌰𑍁𑌕𑍍𑌤𑌿𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌫𑌲𑍈𑌰𑍍𑌨𑍃𑌣𑌾𑌮𑍍 ॥ ௬௫ ॥

𑌅𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌶𑌤𑍍𑌰𑍁𑌸𑌂𑌹𑌾𑌰𑌮𑌗𑌤𑍍𑌵𑌾𑌖𑌿𑌲𑌭𑍂𑌶𑍍𑌰𑌿𑌯𑌮𑍍 ।
𑌰𑌾𑌜𑌾𑌹𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌶𑌬𑍍𑌦𑌾𑌨𑍍𑌨𑍋 𑌰𑌾𑌜𑌾 𑌭𑌵𑌿𑌤𑍁𑌮𑌰𑍍𑌹𑌤𑌿 ॥

𑌆𑌪𑍍𑌤𑍋𑌕𑍍𑌤𑌿𑌂 𑌖𑌨𑌨𑌂 𑌤𑌥𑍋𑌪𑌰𑌿𑌶𑌿𑌲𑌾𑌦𑍍𑌯𑍁𑌤𑍍𑌕𑌰𑍍𑌷𑌣𑌂 𑌸𑍍𑌵𑍀𑌕𑍃𑌤𑌿𑌂 𑌨𑌿𑌕𑍍𑌷𑍇𑌪𑌃 𑌸𑌮𑌪𑍇𑌕𑍍𑌷𑌤𑍇 𑌨 𑌹𑌿 𑌬𑌹𑌿𑌃 𑌶𑌬𑍍𑌦𑍈𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌗𑌚𑍍𑌛𑌤𑌿 । 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌦𑍍𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌵𑌿𑌦𑍋𑌪𑌦𑍇𑌶𑌮𑌨𑌨𑌧𑍍𑌯𑌾𑌨𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌰𑍍𑌲𑌭𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌮𑌾𑌯𑌾𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌤𑌿𑌰𑍋𑌹𑌿𑌤𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌮𑌮𑌲𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌨 𑌦𑍁𑌰𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌿𑌭𑌿𑌃 ॥ ௬௭ ॥

𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑌪𑍍𑌰𑌯𑌤𑍍𑌨𑍇𑌨 𑌭𑌵𑌬𑌨𑍍𑌧𑌵𑌿𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌯𑍇 । 𑌸𑍍𑌵𑍈𑌰𑍇𑌵 𑌯𑌤𑍍𑌨𑌃 𑌕𑌰𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑍋 𑌰𑍋𑌗𑌾𑌦𑌾𑌵𑌿𑌵 𑌪𑌣𑍍𑌡𑌿𑌤𑍈𑌃 ॥ ௬௮ ॥

ஆன்மைக்கியவறிவின்றி யோகத்தாலும், சாங்கியத்தாலும், கன்மத்தாலும், வித்தையாலும் மற்றெவ்விதத்தாலும் மோக்ஷம் எட்டுணையும் சித்தித்தலரிது.

வீணையினழகும், தந்தியின் இனிமையான குரலும் ஜனங்களை ரஞ்சிக்கமாத்திரம் உபயோகமேயன்றி ஸாம்ராஜ்யம்பெறவிசையாது. (௫௯)

அதுபோல் வாக்சாதுர்யமும், பதத்தினமைப்பும் சாத்திரங்களைப் பொருள்படுத்தக்கூடிய வாற்றலும் மற்றுமுள்ள எவ்வித பாண்டித்தியமும் புத்திக்கேயன்றி முக்திசாதனமாகாது. (௬௦)

பரதத்துவத்தையறியாவிடில் சாத்திரங் கற்றது பயனற்றதேயாம். அப்பரவஸ்துவையறிந்தாக்காலும் சாத்திரங்கற்றது பயனில்லையாம். (௬௧)

சப்தஜாலமென்பதோர் பெருங்கானகம். அதிற்புகுந்தவனுடைய மதியை மயக்குமது. ஆகையால் உண்மையுணர்ந்த ஆசிரியர்மூலமாக ஆன்மதத்துவத்தை யறியவேண்டும். (௬௨)

அஞ்ஞானமென்னும் பாம்பின் விஷந் தீண்டியவனுக்கு ப்ரம்மஞானமென்ற ஔஷதமில்லாவிடில் வேதம், சாத்திரம், மந்திரம், ஔஷதம் முதலியவைகளாற்பயனென்ன? (௬௩)

(ஒருவனுக்குவந்த) பிணியானது ஔஷதத்தை உட்கொள்ளாமல் ஔஷதம், ஔஷதம் என்று சொல்லுவதால்மாத்திரம் நீங்காது. அதுபோல் அபரோக்ஷானுபவமில்லாமல் ப்ரம்மமென்று சொல்வதால்மட்டும் முத்திகிடைக்காது. (64)

திருச்யமாயுள்ள ஜகத்தையொழிக்காமலும், ஆன்மதத்துவத்தையறியாமலும் வெளிப்படையாய்ச் சொல்லும் 'ப்ரம்மைவாஹம்' என்ற சொல்லால்மட்டும் முத்தி எவ்விதம் கிடைக்கும்! (௬௫)

பகைவர்களைச் சங்கரிக்காது அகண்ட ஸாம்ராஜ்யத்தையுமடையாது 'யானே அரசன்' என்ற சொல்லால்மட்டும் வேந்தனாகானன்றே (௬௬)

ஓரிடத்திலுள்ள புதையலானது 'இன்னவிடத்திற்றான்புதையலிருக்கின்றது' என்ற ஆப்தன்சொல்லால் அவ்விடத்தைவெட்டி அதன் மீதுள்ள கல் முதலியவைகளை யெடுத்துக்களைந்த பிறகு எடுக்கப்படுமேயன்றி வெளியில் வீண்சத்தமிடுவதால் அது வெளிக்கிளம்பாது. அதுபோலவே மாயையின் காரியமான பிரபஞ்சத்தால் மறைபட்டசுத்தப்ரம்மதத்துவமானது ப்ரம்மவித்தான ஆசிரியனுபதேசத்தாலும், மனத்தாலும், தியானத்தாலும் கிடைக்குமேயன்றி வீண் விதண்டாவாதங்களால் கிடைக்கமாட்டாது. (௬௭)

ஆகையால் சம்சாரபந்தத்தைவிடுவிக்க ரோகம் முதலியவைகளை நிவர்த்திக்கத் தானே முயலுவது

யஸ்த்வயாத்ய க்ருத: ப்ரச்நோ வரீயாஞ்சாஸ்த்ரவிந்மத: | ஸூத்ரப்ராயோ நிகூடார்த்தோ ஜ்ஞாதவ்யச்ச முமுக்ஷுபி: ||

ச்ருணுஷ்வாவஹிதோ வித்வந் யந்மயா ஸமுதீர்யதே | ததேதச்ச்ரவணாத்ஸத்யோ பவபந்தாத்விமோக்ஷ்யஸே ||

மோக்ஷஸ்ய ஹேது: ப்ரதமோ நிகத்யதே வைராக்யமத்யந்தமநித்யவஸ்துஷு | தத: சமச்சாபி தமஸ்திதிக்ஷா ந்யாஸ: ப்ரஸக்தாகிலகர்மணாம் ப்ருசம் || ௭௧||

தத: ச்ருதிஸ்தந்மநநம் ஸதத்வத்யாநம் சிரம் நித்யநிரந்தரம் முநே: | ததோऽவிகல்பம் பரமேத்ய வித்வாநிஹைவ நிர்வாணஸுகம் ஸம்ருச்சதி || ௭௨||

யத்போத்தவ்யம் தவேதாநீமாத்மாநாத்மவிவேசநம் | ததுச்யதே மயா ஸம்யக் ச்ருத்வாத்மந்யவதாரய ||

மஜ்ஜாஸ்திமேத:பலரக்தசர்மத்வகாஹ்வயைர்தாதுபிரேபிரந்விதம் | பாதோருவக்ஷோபுஜப்ருஷ்டமஸ்தகைரங்கைருபாங்கைருபயுக்தமேதத் || ௭௪||

அஹம்மமேதி ப்ரதிதம் சரீரம் மோஹாஸ்பதம் ஸ்தூலமிதீர்யதே புதை: | நபோநபஸ்வத்தஹநாம்புபூமய: ஸூக்ஷ்மாணி பூதாநி பவந்தி தாநி || ௭௫||

பரஸ்பராம்சைர்மிலிதாநி பூத்வா ஸ்தூலாநி ச ஸ்தூலசரீரஹேதவ: | மாத்ராஸ்ததீயா விஷயா பவந்தி சப்தாதய: பஞ்ச ஸுகாய போக்து: || ௭௬||

ய ஏஷு மூடா விஷயேஷு பத்தா ராகோருபாசேந ஸுதுர்தமேந | ஆயாந்தி நிர்யாந்த்யத ஊர்த்வமுச்சை: ஸ்வகர்மதூதேந ஜவேந நீதா: || ௭௭||

சப்தாதிபி: பஞ்சபிரேவ பஞ்ச பஞ்சத்வமாபு: ஸ்வகுணேந பத்தா: | குரங்கமாதங்கபதங்கமீநப்ருங்கா நர: பஞ்சபிரஞ்சித: கிம் || ௭௮||

தோஷேண தீவ்ரோ விஷய: க்ருஷ்ணஸர்பவிஷாதபி | விஷம் நிஹந்தி போக்தாரம் த்ரஷ்டாரம் சக்ஷுஷாப்யயம் || ௭௯||

விஷயாசாமஹாபாசாத்யோ விமுக்த: ஸுதுஸ்த்யஜாத் | ஸ ஏவ கல்பதே முக்த்யை நாந்ய: ஷட்சாஸ்த்ரவேத்யபி ||

போல் தானே பண்டிதனாயிருப்பவன் முயலவேண்டும். (௬௮)

நீ கேட்டகேள்வியானது மிகச்சிறந்தது. சாத்திரங்கற்றவர் சம்மதிக்கக்கூடியது. சூத்திரம்போலனேக விஷயமடங்கியது. முமுக்ஷுக்களவசியம் அறியக்கூடியதுமானது. (௬௯)

கற்றவனே! நான் கூறுவதை மிக ஜாக்கிரதையாய்க்கேளு. இதைக்கேட்ட மாத்திரத்தாலுடனே சம்ஸார பந்தத்தினின்று முக்தியடைவாய். (௭௦)

அநித்திய வஸ்துக்களிடத்து உண்டாகும் மிகுந்த வைராக்கியமே மோக்ஷத்திற்கு முதலாவது ஹேதுவெனப்படும். அதற்குப்பிறகுதான் சமம், தமம், பொறுமை ப்ராப்த கன்மங்களனைத்தையுமொழித்தல் முதலியவைகள். (௭௧)

சமம் முதலியவை கிடைத்த பின் சிரவணம் மனனம், இடைவிடாது தியானம், முதலியவைகளைச் சற்குருவினருளாலடைந்து விகற்பமனைத்தையு மொழித்த வனிதே பிறவியில் ஆன்மசுகம் பெறுவான். (௭௨)

நீ அறிய விரும்பிய ஆத்மானாத்ம விவேகத்தை இப்பொழுது கூறுகின்றேன். அதை நன்றாய்க்கேட்டு மனதில் வைப்பாயாக. (௭௩)

மஜ்ஜை, எலும்பு, கொழுப்பு, மாம்ஸம் இரத்தம் தோல் ஆகிய இத்தாதுக்களுடன் கூடியதும் கால், தொடை, மார்பு, கை, முதுகு தலை முதலிய அங்கங்களோடும் மற்றுமுள்ள உபாங்கங்களோடுங் கூடியதும், நான் என்றும் என்னுடையதென்று முண்டாம் போலறிவுக்கிடமாயதும் மோகத்தைவிளைவிப்பதுமான இச்சரீரமே ஸ்தூல சரீரமெனப்படும். ஆகாயம் காற்று நெருப்பு, ஜலம், பூமி என்னும் சூக்ஷுமமான ஐந்து பூதங்களுண்டு. அவை ஒன்றுக்கொன்று அம்சங்களுடன் கலந்து ஸ்தூல பூதங்களாய் இந்த ஸ்தூலசரீரத்திற்குக் காரணங்களாகின்றன. அனுபவிப்போனது சுகத்திற்காக அவைகளின் பஞ்சதன்மாத்திரைகளே சப்தம் முதலியவைந்து விஷயங்களாயின. (௭௪, ௭௫, ௭௬)

இவ்விஷயங்களில் யாவராலும் மாற்ற முடியாத அனுராகமென்னும் பாசத்தாற் கட்டுண்டுழலுகின்ற மூடர்கள் அச்சமயம் தன்னாற்செய்யப்படும் கன்மமென்னும் தூதனால் விரைவில் மேலுங்கீழுமிழுக்கப்பட்டுச்சுற்றுவார்கள். (௭௭)

சப்தம் முதலிய ஒவ்வொரு விஷயத்தாலேயே மான், யானை, விளக்குப் பூச்சி, மீன், வண்டு ஆகிய இவ்வைந்து பிராணிகள் இயற்கையான குணத்தால் கட்டுண்டு நாசமடைக்கின்றன. அப்படியிருக்க, ஐந்து விஷயங்களையுமனுபவிக்கத் திறமுடைய மனிதன் திலகப்பட்டால் கெடுவானென்றதைச் சொல்லவும் வேண்டுமோ. சப்தத்தால் மானும் பரிசத்தால் யானை

ஆபாதவைராக்யவதோ முமுக்ஷூந் பவாப்திபாரம் ப்ரதியாதுமுத்யதாந் | ஆசாக்ரஹோ மஜ்ஜயதேऽந்தராலே நிக்ருஹ்ய கண்டே விநிவர்த்ய வேகாத் ||

விஷயாக்யக்ரஹோ யேந ஸுவிரக்த்யஸிநா ஹத: | ஸ கச்சதி பவாம்போதே: பாரம் ப்ரத்யூஹவர்ஜித: ||

விஷமவிஷயமார்கைர்கச்சதோऽநச்சபுத்தே: ப்ரதிபதமபியாதோ ம்ருத்யுரப்யேஷ வித்தி | ஹிதஸுஜநகுரூக்த்யா கச்சத: ஸ்வஸ்ய யுக்த்யா ப்ரபவதி பலஸித்தி: ஸத்யமித்யேவ வித்தி || ௮௩||

மோக்ஷஸ்ய காங்க்ஷா யதி வை தவாஸ்தி த்யஜாதிதூராத்விஷயாந் விஷம் யதா | பீயூஷவத்தோஷதயாக்ஷமார்ஜவப்ரசாந்திதாந்தீர்பஜ நித்யமாதராத் ||

அநுக்ஷணம் யத்பரிஹ்ருத்ய க்ருத்யமநாத்யவித்யாக்ருதபந்தமோக்ஷணம் | தேஹ: பரார்தோऽயமமுஷ்ய போஷணே ய: ஸஜ்ஜதே ஸ ஸ்வமநேந ஹந்தி || ௮௫||

சரீரபோஷணார்த்தீ ஸந் ய ஆத்மாநம் திதிக்ஷதி | க்ராஹம் தாருதியா த்ருத்வா நதீம் தர்தும் ஸ இச்சதி |

மோஹ ஏவ மஹாம்ருத்யுர்முமுக்ஷோர்வபுராதிஷு | மோஹோ விநிர்ஜிதோ யேந ஸ முக்திபதமர்ஹதி | ௮௭||

மோஹம் ஜஹி மஹாம்ருத்யும் தேஹதாரஸுதாதிஷு | யம் ஜித்வா முநயோ யாந்தி தத்விஷ்ணோ: பரமம் பதம் ||

த்வங்மாம்ஸருதிரஸ்நாயுமேதோமஜ்ஜாஸ்திஸங்குலம் | பூர்ணம் மூத்ரபுரீஷாப்யாம் ஸ்தூலம் நிந்த்யமிதம் வபு: || ௮௯||

பஞ்சீக்ருதேப்யோ பூதேப்ய: ஸ்தூலேப்ய: பூர்வகர்மணா | ஸமுத்பந்நமிதம் ஸ்தூலம் போகாயதநமாத்மந: || ௯௦||

பாஹ்யேந்த்ரியை: ஸ்தூலபதார்த்தஸேவாம் ஸ்ரக்சந்தநஸ்த்ர்யாதிவிசித்ரரூபாம் | கரோதி ஜீவஸ்ஸ்வயமே

யும்ரூபத்தால் விளக்கு வெட்டுப்பூச்சியும் இரஸத்தால் மீனும் கந்தத்தால் வண்டும் நாசமடைகின்றனவென்பது யாவருமறிந்ததே.) (௭௮)

அவ்விஷயமானது கருநாகத்தின் விஷத்தைவிட மிகக்கொடியது. விஷமானது தின்றவனைக்கொல்லும். விஷயமோ கண்ணாரப்பார்த்தவனையுங் கொல்லுமாதலாலென்க. (௭௯)

அத்தகைய விஷய ஆசையென்னும் மகா பாசத்தை விட்டு விலகியவனே முத்திக்குறித்தாவான். அப்படியல்லாதான் ஆறு சாத்திரங்கற்றவனாயினும் முத்திநெறி பெறான். (௮௦)

சற்று வைராக்கியமடைந்து சம்ஸாரக்கடலைக்கடக்க முயலும் முமுக்ஷுக்களை ஆசையென்ற முதலையானது நடுவில் தடுத்துத்திருப்பி விரைவில் ஆழத்தில் அமர்த்திவிடுகின்றது. (௮௧)

அத்தகைய விஷய ஆசையென்ற முதலையைத்தீவ்ர வைராக்கியமென்ற கத்தியால் வெட்டித் தலைத்தவன்றான் இடையூறு பாதுமின்றிச்சம்சாரக்கடலைக்கடப்பான். (௮௨)

விபரீதத்தை விளைக்கும் விஷயமார்க்கத்திற் சென்று மதிமயங்கிக்கெட்டவனுக்கு மிருத்தியுவானவன் தொடர்ந்தேவருவானென்றறி. ஆப்தர்களான சாதுக்களும் சற்குருவும் காட்டிய வழிப்படித் தனது யுக்தி புத்தியுடன் செல்பவனுக்குநற்பயனுண்டாகுமென்பது திண்ணமென்றுணர்க. (௮௩)

மோக்ஷத்தையடையவிருப்பமுனக்கிருக்குமாயின் விஷத்தைப்போல் விஷயத்தை வெகு தூரத்திலேயே விட்டுவிடு. அமிர்தம்போன்ற சந்தோஷம் தயை பொறுமை, வணக்கம், சமம், தமமுதலிய நற்குணங்களை நாடோறு மன்புடன் ஆதரித்துவருவாயாக. (௮௪)

எதனை விரைவில் தள்ளிவிட்டு அனாதியாய்வந்த அவித்தையாலேற்பட்ட பந்தத்தை விலக்கவேண்டியதோ, அவ்வூனவுடல் மற்றவர் பொருளேயல்லாதுஅதனால் கிஞ்சிற்றேனும் நமக்குப் பயனில்லை. அதைவளர்க்க முயலும் மூடன் தன்னையே தான் கெடுத்துக்கொள்ளுகிறான். (௮௫)

சரீரபோஷணத்தை விரும்பிக்கொண்டு ஆன்மாவையும் காண விரும்புகின்றவன் முதலையைக்கட்டையென நினைத்து அதனால் ஆற்றைக் கடக்க முயன்றவனே. (௮௬)

முமுக்ஷுக்குத் தேகம் முதலியவைகளில் மோகமுண்டாவதே மகாமிருத்தியுவாம். அத்தகையமோகத்தை வென்றவன் முத்திக்குறித்தாவான். (௮௭)

(ஆகையால்) மகாமிருத்தியுவான தேகாதிகளிலுள்ள மோகத்தை விட்டொழி. அதைஜயித்ததாற்றான் ரிஷிகள் பிரம்மபதவியடைந்தார்கள். (௮௮)

[illegible] ௯௧||

[illegible] ௯௨||

[illegible] ௯௩||

[illegible] ௯௪||

[illegible] ௯௫||

[illegible] ௯௭||

[illegible] ௯௮||

[illegible]

த்வக், மாம்சம், இரத்தம், நரம்பு, கொழுப்பு மஜ்ஜை எலும்பு முதலியவை நிறைந்ததும் மலமூத்திரபூர்ணமானதும் பஞ்சீகிருதமான பஞ்சமகாபூதங்களால் பூர்வஜன்ம கன்மத்திற்கேற்றவாறுண்டானதும் ஜீவனுக்கு விஷயானுபவஸ்தானமானதுமான இந்த ஸ்தூல சரீரம் மிகவும் நிந்திக்கத் தக்கதன்றோ. அதனவஸ்தை ஜாகராவஸ்தையாம். அதிற்றான் ஸ்தூலமாகிய பொருளையனுபவிப்பது.
(௮௯ ௯௰)

ஸ்ரக் சந்தனம் இல்லாள் முதலாய விசித்திரங்களான ஸ்தூல பதார்த்தங்களை வெளிப்புலன்களால் ஜீவன் தன்மயனாகவேயிருந்தனுபவிக்கின்றான். அதனாற்றான் ஜாகராவஸ்தையில் இச்சரீரம் விளங்குவதாம்.

வெளிப்பட்டதான புருஷனது சம்சாரமனைத்தும் எதை ஆசிரயித்து நிற்கின்றதோ அந்தஸ்தூல சரீரம் ஜீவனுக்குக் கிரகஸ்தனது கிரகம்போலவாம். (௯௨)

உண்டாதல், நிரை, மரணம், பெருத்தல் இளைத்தல், இளமை முதலிய அவஸ்தைகள், வர்ணாச்சிரமநிபந்தனைகள், பற்பல பிணிகள், அவமானம், வெகுமானம் முதலிய விசேஷங்கள் ஆகிய இவைகள் அந்தஸ்தூலசரீரத்தின் தருமங்களாம.
(௯௩)

காது, த்வக், அதாவது சர்மம், கண், நாசி, நாக்கு இவ்வைந்தும் ஞானேந்திரியமெனப்படும். விஷயங்களையறிகின்றமையாலென்க. வாக்கு, கை, கால் குதம் குறி இவ்வைந்தும் கன்மேந்திரியங்களெனப்படும். செய்கையைக் குறித்தமையாலென்க. (௯௪)

மனம், புத்தி, அகங்காரம், சித்தம் என விருத்திபேதத்தாலந்தக்கரணம் நாலுவகைப்பட்டதாகும். சங்கற்பவிகற்பங்களால் மனமென்னும் பதார்த்தங்களை நிச்சயிப்பதால் புத்தியென்றும், தேகாபிமானமுளதால் அகங்காரமென்றும், தன் காரியத்தைச் சிந்திப்பதால் சித்தமென்றும் குறிக்கப்படுமென்க. (௯௫ ௯௬)

பிராணன், அபானன், வியானன், உதானன் சமானன், என்று பிராணவாயுவே விருத்திபேதத்தால் ஐந்துவகைப்படும். அதெப்படியெனில், ஒரே சுவர்ணம் ஆபரணபேதத்தாலனேகவிதமாவதுபோலவும், ஜலமானது ஆதாரபேதத்தாலனேகம் வகுப்பாக ஆவதுபோலவுமாமென்க.
(௯௭)

கன்மேந்திரியங்களைந்தும், ஞானேந்திரியங்கள் ஐந்தும், பிராணாதிகளைந்தும், பூதங்களைந்தும் அந்தக்கரணமும், அவித்தையும் காமமும் கன்மமும் புரியென்று வழங்கப்படுமிவ்வெட்டும் சூக்ஷ்ம சரீரமெனப்படும்.
(௯௮)

வரும்

[illegible]

வைசிய வேதோக்தகிரியாவிசார வியவஸ்தை
தொடர்ச்சி

பிரவரமஞ்சரியில்—'வைசியர்களுக்குத் திரியார்ஷேயப்பிரவரமுண்டு. பாலந்தன, வாத்ஸப்பிர, மதமாங்கீல' என்று ஹோதாவும், மதமாங்கீலர்போலவும்,வாத்ஸப்பிரர் போலவும், பலந்தனர்போலவு மென்பதாதி அத்வர்யும் கூறவேண்டுமென்றும் போதாயனர் கூறினமையாலும், யஜுர்வேதம் ஐந்தாவதுகாண்டம் இரண்டாவது பிரபாடகத்தில்—''பதினொரு மந்திரங்களடங்கிய 'திவஸ்பரி' என்பதாதியுள்ள ஸூக்தத்தால் அக்னியுபஸ்தானஞ் செய்யவேண்டும். 'பாலந்தனர்'என்ற மகரிஷியின் புத்திரரான 'வத்ஸப்ரி' என்ற ரிஷி இந்த ஸூக்தத்தால் அக்னியின் ப்ரியமான ஸ்தானத்தைப் பெற்றாராகையால அந்த ஸூக்தத்தால் அக்னியுபஸ்தானஞ்செய்யும் எஜமானனும் அதேபலனையடைவர்', (வத்ஸப்ரி என்ற ரிஷியால் முதலில் அத்தியயனம்செய்யப்பட்டமையால் அச் சூக்ததிற்கு வாத்ஸப்ரமென்று பெயர் வந்தமைகாண்க.) என்றற்றொடக்கத்தினாலும் வைசியர்கட்குப் 'பாலந்தன வாத்ஸப்ரமதமாங்கீல' என்ற பிரவரமிருக்கின்றது. அன்றி திவஸ்பரி என்ற அநுவாகத்திற்கு வாத்ஸப்ரமென்று பெயரிருப்பதால் அவ்வநுவாகத்திற்கு ரிஷி வாத்ஸப்ரிதான். வைசிர்களின் ப்ரவரத்தில் அவரது பெயர் எடுக்கப்பட்டமையால்அவர் வைசியஜாதியைச் சார்ந்தவரே'என்று வைசியர்கள் பேரில் எழுந்த அபிமானம் காரணமாக ஒருவர் பிதற்றியது அவலமே. ஏனெனின், தாங்களே வைசியர்களென்று கருதி வாதம் புரியும் தற்காலத்துக்கோமட்டிகளுள் ஒருவருக்காவது வாத்ஸப்ரிகோத்திரமே கிடையாது. அன்றி அவர்கள் கொண்ட 102 கோத்திரங்களுளேனும் வாத்ஸப்ரி கோத்திரமேகிடைத்தலரிது. ஆதல்பற்றி அக்கோத்திரம் முன் யுகங்களிலிருந்த சுத்த வைசியனுக்கே ஏற்பட்டதென்றறிக. திவஸ்பரியென்ற அநுவாகத்திற்கு ரிஷியாயுள்ள வாத்ஸப்ரியும் வைசியரல்ல. வைசியனுக்கு ஓதுவித்தலிலதிகாரமில்லாமையால் மந்திர ரிஷித்துவம் சித்தித்தலில்லையென்பது கண்டு தெளிக. வைசியர்களின் ப்ரவரத்திற் சேர்ந்தமையால் வைசியராகலாமே எனின் அற்றன்று. ஏனெனின் க்ஷத்திரியர்கட்குங்கசியபர்,அத்ரி முதலான ரிஷிகள் சேர்ந்த ப்ரவரம்கோத்திரமிருப்பதால் அந்த ரிஷிகளும் க்ஷத்திரியர்களாகவேண்டுமே. அங்ஙனம் வாத்ஸப்ரி பிராமணராயின் வைசியப்ரவர

[illegible]

த்தில் சேர்ந்தவாறென்னே? பிராமணனுக்கு நான்கு வர்ணங்களிலும் விவாகஞ்செய்யுமதிகாரம் முற்காலத்திலேற்பட்டிருந்தமையால் வாத்ஸப்ரி என்பவர் வைசியர்களை உத்பத்தி செய்ததுபற்றி அக்கோத்திரப்ரவரத்தில் சேர்ந்தவராகலாம். ஆதல்பற்றியே அவர் வைசிய ஜாதியல்லவென்பது மறுக்கப்படாத உண்மை. ஆகையாலிவ்வைசியர்களொருவருக்காவது ப்ரவாருத்திரத்தில் குறித்த கோத்திரங்களில்லையென்றேற்பட்டது. வேதமந்திரங்களால் வைதிக கன்மங்களைச்செய்ய வைசியருக்கதிகாரமில்லையென்றதற்கிதேபிரமாணமாகக்காண்க. அன்றியுமிவர்களுக்கு இன்ன சாகையென்ற நியமமில்லாமையால் வேதமந்திரங்களால் கன்மானுஷ்டானம் சித்திக்கவேமாட்டாது. இவர்களுக்கு ப்ரவாருத்திரத்திற்கூறப்பட்ட கோத்திரங்களையும் சாகையையுங் கற்பித்து அதன்படி சகல கன்மங்களையும் செய்விக்கலாமே எனில், அது கூடாதாம். இவனுக்கின்ன கோத்திரம் சாகை ஏற்படுத்தலாமென்றதற்கு ஓர் நிபந்தனையின்மையாலென்க. கமதிஷ்டம்போலேற்படுத்தினால் முன் யுகங்களில் அவரவர்களனுஷ்டித்துவந்த கோத்திர சாகைகள் மாறுபட்டுப்போய்விடுமாதலின் மிக தோஷம் சம்பவிக்குமன்றோ? பாராசரமாதவீயத்தில் வஸிஷ்டஸ்மிருதியில்—'எவர்களுக்கு எந்த வேதம் வம்சபரம்பரையாய் உபநிருங்கணங்களுடன் தொண்டுதொட்டு வந்ததோ அவர்கள் அவ்வேதத்தையே ஓதல்வேண்டும். அவ்வேதத்திற்குறித்த கன்மங்களைச்செய்யவேண்டு'மென்று கூறப்பட்டிருக்கின்றதுமின்றித் தனது பரம்பரையாய் வந்த வேதத்தை விடக்கூடாதென்றும் நிஷேதிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. 'தனது சாகையைவிட்டு மற்றவர் சாகையையடைந்தவன் சாதுக்களால் ஸகல கன்மங்களினின்றும் சூத்திரன்போல் விலக்கத்தக்கவன். தன் சாகையை விட்டவன் ப்ரம்மத்தையே விட்டவனாகிறான். ஆகவே அவன் ப்ரமஹத்தி செய்தவனெனச் சாதுக்களால் நிந்திக்கப்படுவான்' என்பதாதியால் இங்ஙனம் தனது சாகையை விட்டுப் புதிதாய் மற்றொரு சாகையையங்கீகரித்து மகாதோஷத்தை அடைவதைவிட தற்காலமனுஷ்டித்துவருங் கிரமப்படி புராண மந்திரங்களாலேயே கன்மங்களையனுஷ்டிப்பது சிறந்ததே. சேற்றில் காலிட்டு மீண்டு மதுபோகக்கழுவுவதைவிட அதன் கிட்ட நாடாததே சிலாக்கியமன்றோ. எவ்விதத்தாவது பிராயச்சித்தஞ் செய்யினும் கோத்திர சாகைகள் தெரியாமையால் வேதமந்திரங்களால கன்மமியற்ற அதிகாரம்

[illegible]

சித்திக்கவேமாட்டாது. கோத்திரந்தெரியாவிடில் சம்ஸ்கார மயூகத்திற்கூறியவாறு காசியபகோத்திரமேற்படுத்தலாமே. சம்ஸ்காரமயூகத்தில் கோத்திரப்ரவரநிர்ணயப்பிரகரணத்தில்—எவனது கோத்திரம் ஏதோ காரணத்தால் மறக்கப்பட்டு அறியப்படாமலாகின்றதோ அவனுக்குக்காசியபகோத்ரமேற்படுத்தவேண்டும். கோத்திர நாசம் வந்தால் காசியபகோத்திரம் வைக்கவேண்டுமென்று' விபாக்கிரர் கூறியதாலென்க' என்று நிரூபிக்கப்பட்டமையால் காசியபகோத்திரத்தையனுசரிக்கத்தகுமென்று சொல்லுவது நியாயமில்லை. எவனது ஜாதி சகல ஜனங்களுக்கும் நன்றாய்த்தெரிந்திருந்து கோத்திரம் மாத்திரம் தெரியாமலாயிற்றோ, இச்சாஸ்திரம் அவன் விஷயத்தைச் சார்ந்ததேயன்றி வேறில்லை. அப்படியிருக்க இவர்களுக்குக் காசியபகோத்திரமேற்படுத்தினால் யாவர்களுக்கும் ஒரே காசியபகோத்திரமேயாகுமாகவே, ஒருவர்க்கொருவர் விவாகஞ்செய்துகொள்வது சம்பவிக்காது. புரோகிதரது கோத்திரம் வைத்தாலுமிப்படித்தான். ஒரே கிராமத்தில் வசிப்பவர்களுக்குப் புரோகிதன் ஒருவனாகவேயிருப்பானாயின் அவர்கள் சமானகோத்திரமுடையவர்களாகையால் பரஸ்பரம் விவாகம் சம்பவிக்காது. சம்ஸ்காரமயூகம் கோத்திரப்பிரவர நிர்ணயப்பிரகரணத்தில் ஸ்மிருத்யர்த்தஸாரத்தில்—'குருவினது சமான கோத்திரத்திற் பிறந்த பெண்களை க்ஷத்திரியர், வைசியர் இவர்கள் விவாகஞ்செய்துகொள்ளக்கூடாது' என்று புரோகிதனது சமான கோத்திரத்திற் பிறந்த பெண்களைக் கல்யாணஞ்செய்துகொள்வது நிஷேதிக்கப்பட்டது. நமது மனம்போல் கோத்திரங்கற்பித்தால் முற்காலத்திலிவர்கள் வைத்துக்கொண்டிருந்த கோத்திரத்திற் பிறந்த பெண்களைக்கலியாணஞ்செய்துகொள்ளும்படிச் சம்பவிக்கும். அது மகாதோஷத்திற்கிடமன்றோ. அங்ஙனம் சமான கோத்திரப்பெண்களிடத்திலுண்டானவனுக்கு 'பதிதன் குமாரனும், பிராமணஸ்திரீக்கு சூத்திரனிடத்திற் பிறந்தவனும், சமானகோத்திரப்பெண்களிடத்துண்டானவனுமாகிய இம்மூவரும் சண்டாளனென்னப்படுவார்க'ளென்றதனால் மகா தோஷமன்றோ சம்பவிக்கும். ஆகையாலிவர்கள் இப்பொழுதுள்ள கோத்திரங்களை விட்டு ப்புதிதாகக் கோத்திரங்களை வைத்துக்கொண்டால் அன்னபக்ஷியின் நடையைக்கருதி தனது நடையைமறந்த கோக்கு இங்குமங்குமில்லாமல் மூடமாகவேயிருந்ததைப் போல் இங்குமில்லாது அங்குமில்லாது உபயப்பிரஷ்டனாக ஆகும்படி நேரும்.

வரும்.

[illegible]

குடும்பானுசந்தான பத்ததி

தொடர்ச்சி.

ஏ! பிரபோ! நான் என்ன ஆச்சரியத்தைச் சொல்லுவேன். முன் என்னுடைய அகண்ட சொரூபத்தை, மறந்து தேகத்திரயங்களையேநானென்றுணர்ந்து, எனக்கும் சரீரங்களுக்குமுள்ள பேதந் தெரியாமல் மௌட்டியத்தையடைந்து, சரீரத்திரயங்களுக்கு வருகின்ற பெருத்தல் இளைத்தல் முதலியவைகள் எனக்கு வந்ததாகவேநினைத்து, விஷயசுகங் கற்பிதமேயல்லாது உண்மையிலது சாசுவதமல்லவென்றறியாமல், அசுத்தமும் அசாசுவதமுமான அவ்விஷய சுகத்தை நம்பி புத்தியாகின்ற இல்லாளே தெய்வமென்றும், அவள் வாக்கியமே வேதமென்றும், அவளையாராதித்தலே பேரானந்தம் பெற முக்கியக்கருவியென்றுமெண்ணி, அவளுத்திரவின்படி நடந்து பித்துப்பிடித்தலைந்துகொண்டிருந்த எனக்கு இவ்வளவு பாக்கியம் வரும்படி தெய்வகதியால் ஈசனென்கிற கடைக்காரச் செட்டியார் சிபார்சு செய்யவும் சாதுக்களென்னை இந்தமகா சன்னிதானத்திற்கு அழைத்துக்கொண்டு வரவும், மகாசன்னிதானத்திலன்புடனளித்த சிறந்த ஔஷதத்தால் முன் வைக்கப்பட்டிருந்த மருந்து மயக்கம் தீரவும், யோகநிஷ்டையென்ற மாதாமணியை மணம்புரிந்து போதராஜனென்ற மைந்தனையடைந்து அவனால் தேகாதிப் பிரபஞ்சங்களும் கர்த்ருத்வாதிகளும் வாஸனைத்திரயங்களுமொழியவும், நித்திய சுத்த புத்த பரிபூரண ஆன்மாவாகவே ஆக மகிமைபெற்றேனே. இதற்குமேலாச்சரியம் வேறுண்டோ. இவ்வதிசயத்திற்குமேல்வேறு அதிசயந்தானுளதோ என்று சொல்லி ஆனந்தக்கூத்தாடிப் பரவசமடைந்து இங்ஙனமன்புகூர்ந்து பரமோபகாரஞ்செய்த பரமகுருவுக்கு நானென்ன பிரதியுபகாரஞ்செய்யப்போகின்றேனென்று துயரமுற்ற சிஷனைநோக்கி அப்பா! நீ இந்த ஜீவன் முத்தியைவிட்டு நழுவாமலிருப்பதே எனக்குப் பரமோபகாரமென்று குருநாதனருள் வாக்களித்தனர். அதைக்கேட்டு சீடனும் பிராரப்த நாசம் வரை சற்குருவையும் சாதுக்களையும் விட்டுப்பிரியாமல் ஸஹஜானந்தானுபவத்திலிருந்துகொண்டு பிராரப்தம் நசித்தவுடன் 'குடமுடைந்தபின் அதில் நின்ற ஆகாயம் மகாகாசத்தோடுசேர்ந்தொன்றாய் நிற்பதுபோல' ஆன்மைக்கியம்பெற்றுசச்சிதானந்தமாய் நின்றான்.

சுபம்.

[illegible]

[illegible] ௮௬

[illegible] ௮௭

[illegible] ௮௮

[illegible] ௮௯

[illegible] ௯௦

[illegible] ௯௧

[illegible] ௯௨

[illegible] ௯௩

[illegible] ௯௪

[illegible] ௯௫

[illegible] ௯௬

[illegible] ௯௭

[illegible] ௯௮

[illegible] ௯௯

[illegible] ௧௦௦

[illegible]

ஜடபரதர் சரித்திரம்

தொடர்ச்சி.

இவ்விதமாகவிருக்கும்நாளில் ஓர்நாள் அந்தப்பரதரானவர் நதியின்பக்கத்திற் சென்று அவசியமான நித்தியநைமித்திக கர்மானுஷ்டானங்களைச் செய்து முடித்துப் பிரணவத்தை யுச்சரித்துக்கொண்டு ஒரு சாமபரியந்தம் அந்த நதித் தீரத்திலேயே யிருந்தார். அப்போது ஒருமான்பேடானது தாகமிகுதியால்நதிக்குவந்து அவருடைய சமீபமாக ஜலபானம் பண்ணிக்கொண்டிருக்கையில் ஒரு சிங்கம் உலகமெல்லாம் நடுங்கும்படி கர்ச்சித்தது.

அந்த நாதத்தைக்கேட்டு, சுபாவமாய் அதைரியத்தையுடையதான மான்பேடானது மிகவும் பயத்தினால் திடுக்கிட்டுச் சமீபத்திலிருந்த உயர்ந்த கரையிலே யெழும்பிவிழுந்திறந்தது. இவ்விதமாய் அந்தமானுக்குண்டாகிய பயத்தினாலும் அதனிமித்தம்கரையில் தாவும்பொழுதுண்டான விசையினாலும் அதனுடைய கெர்ப்பமானது நழுவிப் பிரவாகத்திலே விழுந்தது. இங்ஙனம் தாயையிழந்து, இரக்ஷிப்பார் யாருமின்றி ஜலத்தினாற் கொண்டுபோகப்பட்ட மான் குட்டியைச் சமீபத்திலிருந்த ராஜரிஷியான பரதர்கண்டு, அதன் மேலிரக்கங்கொண்டு, ஆற்றிலிறங்கி அந்த மான்குட்டியைக் கையிலெடுத்துக்கொண்டு, தமது ஆசிரமத்தையடைந்தார். அந்தமான்குட்டியின்மேல் மிகவும் அபிமானத்தையுடையவரான பரதர் 'ஆ! ஹா! ஆச்சரியம்! இந்தக் குட்டியானது காலச்சக்கரத்தினுடைய வேகத்தினாலே தன்னுடைய கூட்டமான பந்துக்களினால் விடப்பட்டதாய் என்னையடைந்து என்னையே தாயென்றும், தகப்பனென்றும், பிராதாவென்றும், பந்துவென்றும், தன்னுடையகூட்டமென்றும் எண்ணிக்கொண்டு மற்றொருவரையும் அறியாமல் என்னிடத்திலேயே மிகவும் விசுவாசத்தை யுடையதாயிருக்கின்றது. ஆகையாலென்னையே கதியாக அடைந்திருக்கும் இந்த மான்குட்டியினுடைய போஷணம், இரக்ஷணம் முதலானதுகள் என்னாலேயே செய்யத்தக்கன. சதாசாரநிஷ்டாளாயும், சாந்தியையுடையவர்களாயுமிருக்கிற பெரியோர்கள் இப்படிப்பட்ட விஷயங்களில் தங்களுடைய பிரயோஜனங்களைப்பாரார்களல்லவா?' என்றிந்தப்பிரகாரம் தமக்குள்ளே ஆலோசித்துக்கொண்டு அந்த மான்குட்டியினிடத்தில் மிகவும் பிரீதியுடையவராய் அதிற்குத்திரஜந்துகளினாற் போஷணங்கொடுப்பதிலும், செந்நாய் முதலான துஷ்டஜந்துகளினாலும் உபத்திரவம் வராமல் இரக்ஷிப்பதிலும், அதனுடம்பைச் சொறிகிறதினால் சந்தோஷமுண்டுபண்ணுவதிலும் அதனை முத்தமிட்டுக்கொண்டு லாலனை பண்ணுவதிலும் காலத்தைப்போக்கினதினால் அவருடைய ஸ்நானாதி நியமங்கள், பிராணாயாமங்கள், பகவதாராதனம் முதலான தபசுகள் நாள்தோறும் ஒவ்வொன்றாய்க் குறைந்து சிலநாளைக்குள் எல்லாம் விடப்பட்டுப் போயின.

இப்பிரகாரம் இராஜரிஷியானவர் மான் குட்டியின்மேல் மிகுந்த ஆசக்தியுடையவராயிருந்தார். இருக்கும்போதும், படுக்கும்போதும், சஞ்சரிக்கும்போதும், ஸ்நானஞ்செய்யும்போதும், போஜனஞ் செய்யும்போதும் அதன்ஞாபகமே யவர்க்குள்ளது. தர்ப்பை முதலானதுகளைச் சம்பாதித்துக்கொண்டு வரும்போதும், நாய், நரி முதலானதுகள் தம்முடையமானகுட்டியை உபத்திரவிக்குமென்றெண்ணி அதையும் கூட்டிக்கொண்டே வனத்திற்பிரவேசிப்பார். சிலசமயங்களில் பிரியத்தினால் அந்த மான்குட்டியை யெடுத்துத் தோளில் வைத்துக்கொண்டுபோவார். சில சமயங்களில் அந்த மான்குட்டியைப்பார்த்து 'வாராய் குழந்தாய்! உனக்குநான்கு திக்கிலும் நன்மையுண்டாகக் கடவது' என்று ஆசிர் வசனங்களைச் செய்வார். அந்த மான்குட்டியானது, தானே வெளியிற்சென்று மேயும்பருவத்தை யடைந்தபொழுது ஆசிரமத்திற்குத் திரும்பிவரத்தாமதித்தசமயங்களில் மிகவும் மனவருத்தமடைந்து 'ஏ! குழந்தாய்! நான் நிர்த்தயனும், பாக்கியஹீனனுமிருக்கிறேனென்று வாராமற்போய்விட்டாயோ! உன்னை நான் திரும்பவும்பார்ப்பேனா! சூரியனும் அஸ்தமிக்கப் போகிறானே இன்னும் நீ வந்துசேரவில்லையே' என்று தமக்குள்ளேயே சொல்லிக்கொண்டு துக்கிப்பார். அவ்விதமாக மான்குட்டியே சிந்தையாகவிருந்த பரதருக்கு மரணகாலம் சமீபித்தது. அந்தச் சமயத்திலேயும்பக்கத்திலிருந்தமான்குட்டியினிடத்திலேயேமனதையுடையவராயிருந்ததினால் அஞ்ஞானியைப்போல வேறொருஜென்மமாகிற மான்சரீரத்தை யடைந்தார். ஆனால் முன்செய்த தபோவலியால் பூர்வஜென்ம ஞானத்தையுடைத்தாயிருந்ததினால் 'ஆ! ஹா! என்ன கஷ்டஸ்திதியை யடைந்தேன். நான் ஆத்மநிஷ்டானுடைய மார்க்கத்தினின்றும் பிரஷ்டனாய்விட்டேன். சகலசங்கத்தையும்விட்டு நிர்ஜனமாயும், மகாபுண்ணியமாயுமிருக்கிற ஆரண்ணியத்தையடைந்து சர்வபிராணிகளு

க்கும் ஆத்மாவாயும், பகவானுயுமிருக்கிற வாசுதேவரிடத்தில ஆசக்தியையுடைத்தாயிருந்த என்னுடைய மனமானது மான்குட்டியைச்சென்று பற்றியதென்ன ஆச்சரியம்!' என்றிந்தப் பிரகாரம தமக்குள்ளேயே விசாரித்துக்கொண்டு மிகவும் வருத்தத்தையடைந்தவராய்த் தம்முடைய மாதாவான மிருக ஸ்திரீயை விட்டு ரிஷிகணங்களுக்கு இஷ்டமாயும், பகவத்க்ஷேத்திரமாயும், தாம் முந்தின ஜென்மத்தில் தபசுசெய்துவந்த இடமாயுமிருந்த புலகாசிரமமென்று சொல்லப்பட்ட சாளக்கிராம க்ஷேத்திரத்தையடைந்து விஷபசங்கத்தினின்று மிகவும் நொந்தவராய், உலர்ந்தபுல, கொடி முதலானதுகளைப் பக்ஷித்துக்கொண்டு தனிமையாகவே சஞ்சரித்துக்கொண்டிருந்தார். இங்ஙனம் சிறிதுகாலம செல்லுகையில் அவருடைய மிருகஜென்மத்திற்கேதுவாகிய கருமத்தின் ஒழிவு வரவே அவரும் மிருகசரீரத்தை விட்டுவிட்டார்.

மிருகஜென்மம் நீங்கினபிறகு பாதரானவர், ஆங்கிரச கோத்திரத்திற்பிறந்தவர்களுக்குள் சிரேஷ்டராயும், அதிதிபூஜை, பொறுமை, கர்மானுஷ்டானம் ஆத்மஞானம் இவைகளுடனே கூடினவராயும், தம்முடைய ஜேஷ்டபாரியினிடத்தில் உத்தம குணங்களுடைய ஒன்பது பிள்ளைகளைப் பெற்றவராயுமிருந்த ஒருபிராமண சிரேஷ்டருக்கு அவருடைய கனிஷ்டபாரியினிடத்தில் ஒரு புத்திரராக அவதரித்தார். அந்த விப்பிரஜென்மத்திலேயும் சுவஜன பந்துக்களுடைய சகவாசத்தினின்று மிகவும் பயந்தவராய்ப் பகவானுடைய சரணாரவிந்தங்களை மனதினால்தியானித்துக்கொண்டு பகவதனுக்கிரகத்தினாலே பூர்வஜென்ம ஞானங்களையுடையவராய் ஜனங்களுக்குத் தம்மைப் பயித்தியகாறன்போல் தோற்றுவித்துக்கொண்டிருந்தார். பிதாவானவர் புத்திரன்மேல் அதிக வாச்சல்லியமுடையவராய்க் கருமங்களைப் படிப்பிக்க ஆரம்பித்தார். ஆனால் பாதரோ தகப்பனார் அனுத்துவிட்டுவிடும்படிக்குக் கருமங்களிலொன்றுசொல்ல ஒன்றைச் செய்துகொண்டு வித்தியாசம் பண்ணிவந்தார். பின்னர் வேதங்களைச் சொல்லிவைக்கவேணுமென்று பிதாவானவர் காயத்திரியை எவ்வளவோ காலம் சொல்லிவைத்தும் அதைக்கிரகித்ததாகத் தோற்றுவித்திலர். இந்தப்பிரகாரம் சௌசம், அத்தியயனம், விரதநியமங்கள், குருசிசுருஷை, அக்கினிசிசுருஷை முதலியகருமங்களை எவ்வளவோநன்றாகச்சொல்லிவைத்தும் புத்திரன் கிரகிக்கவில்லையென்ற மனோவியாகுலத்தையுடைய பிதாவானவர் சிறிதுகாலஞ்சென்று மரித்தார். பின்னர் அவருடைய கனிஷ்டபாரியும் தன்னுடைய குழந்தைகளான பாதரையும் மற்றொரு பெண்ணையும சக்களத்திகையி லொப்புவித்து அனுமரணத்தினாலே பதி சாலோக்கியத்தை யடைந்தாள்.

வரும்.

ஸ்ரீ பரமஹம்ஸ சிவநாராயணஸ்வாமிகள்

சிவநாராயணசுவாமிகள் இப்பரதகண்டத்தில் வடமேற்கு மாகாணத்திற் பிராமணகுலத்தில் வாசுதேவர் கங்காதேவியென்பவர்களுக்குப் புத்திரராய்த் திருவவதாரஞ்செய்தார். இவருடன் பிறந்தோர் நால்வர். இவரது குடும்பத்தைப்பற்றிய ஏனைய விபரங்கள் நன்கு விளங்கவில்லை.

சுவாமிகள் ஐந்துவயதாயிருக்கும்போதே பின்வருமாறு தனக்குள்ளே ஆலோசிப்பார் 'நான் யார்? என்னுடைய எதார்த்த சுபாவம் என்ன? ஜனங்கள் கடவுளென்று சொல்லிக்கொள்ளுகிறார்களே அக்கடவுள் யார்? அவரை அடைவதனால் பயன் யாது? இதுவரை நான் எங்கேயிருந்தேன்? இனிமேல் நான் செல்லவேண்டியது எவ்விடம்? அவ்விடத்தில் யான் செய்யவேண்டுவதென்ன?' சில சமயங்களில் அவர் தமக்குத்தாமே கேட்டுக்கொள்வதாவது:—'இவ்வுடம்பையும் அதனோடு தத்தம் தொழில்களைச் செய்யும் அவயவங்களையும் செய்தவர் யார்? நானே அல்லது என்பெற்றோர்களா? என்னால் செய்யப்பட்டதெனின் நான் செய்த தொழில் எனக்கே ஏன் ஞாபகமில்லை? இவ்வுடலை என்னிஷ்டப்பிரகாரம ஏன் மாற்றக்கூடவில்லை? தவிரவும இப்பேர்ப்பட்ட விஷயங்களைப்பற்றிஎனக்கு ஐயமுண்டாவதற்குக் காரணந்தான் யாதோ'?

இவ்வண்ணம் நாடோறும் சஞ்சலப்பட்டுக்கொண்டிருக்கும் பாலர் ஒருநாள் தன் அன்னையிடஞ்சென்று 'அம்மா! இந்த உடம்பை நீர்தான் செய்தீரா? அல்லது வேறு யாராவது செய்தார்களா? அப்படி வேறு யாரேனும் செய்தாராயின் அவரை எனக்குக் காட்டுக' என்றனர். இது கேட்ட தாயார் திடுக்கிட்டு 'குழைந்தைக்கு ஏதோ புத்தி மாராட்டம் உண்டாய்விட்டதே ஐயோ!' என்று மிகவருந்தி தன்னுடைய மற்றொரு புத்திரனை இலட்சுமிநாராயணனை அழைத்து 'அப்பா! இது சங்கதியை உன் பிதாவிடம் தெரிவிக்கவேண்டும். அவரை இங்கு விரைவாய் அழைத்துவா என்று ஆக்ஞாபித்தாள்.

அங்ஙனஞ்சென்ற சகோதரரும் தன் பிதாவிடஞ்சென்று தன் அன்னை சொன்ன வண்ணம் அவரை விரைவில் அழைத்துவந்தார். வாசுதேவரும் புத்திரன் பேசின விஷயங்களைக் கேள்வியுற்று மதிகலங்கி பின்னர் ஒருவாறு தெளிந்து மதியீனமாய்ப் பிதற்றியதாய் மதித்துத் தனது புத்திரனைக் கண்டித்தார். அப்பால் தங்களுடைய குடும்ப உபாத்தியாயரை யழைப்பித்து அவர் தன் பாலனை நன்றாய்க்கவனிக்கும்படி தக்கவற்பாடுசெய்ததுமன்றித் தானும் அவருக்குப் பக்திஉண்டாக்கக்கூடிய விஷயங்களையெடுத் துரைத்துவந்தனர். ஆனால்பையனுடைய எண்ணமும் சிந்தனையுமோ வேறுவிதமாயிருந்தன. நாளுக்கு நாள் உணர்ச்சியும் மனோதிடமும, எதார்த்த ஞானமும் ஆனந்தமும் அதிகரித்தன. உபாத்தியாயரோ பையனை மிகக்கொடுமையாய்க்கண்டித்துவந்தார்.

வரும்

2 - SEP. 1901 MADRAS

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ப்ரம்மவித்தியா.

சார்வரி௵ தை மீ 22 உ

யோகபலப்பிரதர்சினி,

104-ம் பக்கத் தொடர்.

விகற்பமென்பது யாது? 'சப்தத்தை மாத்திரம் பிரமாணமாகவுடைய வஸ்து சூன்யமே. ஆண் பெண் போலும், மரம் கட்டில் போலும், உருவ வேற்றுமைத் தோற்றமேயாம்' எனப் பதஞ்சலி பகவான் கூறிய இலக்கணமுடையதாமது. இதனால், ஆகாயத்தாமரை, முயற்கொம்பு, வந்தியாபுத்திரன் முதலியன வியாக்கியானஞ்செய்யப்பட்டனவென்க. நித்திரை யென்பது யாதுஎ் அபாவமென்ற அறிவை ஆசிரயித்துள்ளதாமது. இது அறிவினத்திற்கும் அபாவமே. இதுதான் அஞ்ஞானமெனப்படும். அங்ஙனமே சூத்திரகாரரும்:—"அபாவமென்ற அறிவை ஆசிரயித்துவந்த விருத்தி நித்திரையாம்" எனக்கூறினர். ஸ்மிருதி என்பது யாது? 'அனுபவித்த விஷயம் மறவாமலிருப்பது ஸ்மிருதியாம்' என்ற சூத்திரத்திற் குறிக்கப்பட்டதேயாமது. பிரத்தியக்ஷம, அனுமிதி, சாப்தம் என்று மூவகைப்பட்ட யதார்த்தானுபவமும், விபர்யயம், விகற்பம், நித்திரை என்று மூவகைப்பட்ட அயதார்த்தானுபவமும், ஸம்ஸ்கார ரூபமாய் நின்றஇவ்விரண்டும் மீண்டும் தோன்றுவதே ஸ்மிருதியாம். ஆக, சித்தவிருத்திகள் வியாக்கியானஞ் செய்யப்பட்டன வென்க. யோகாப்பியாசத்தின் பயன் சித்தவிருத்தியை யடக்குவதுமட்டுமோ? வேறுமுண்டோ? இல்லை, அஃதொன்றே. அங்ஙனமே ஞானவாஸிஷ்டத்தில் வஸிஷ்டர்—"திடமான அப்பியாஸத்தாலும், பதார்த்த ஐக்கியபாவனையாலும், பிறப்பிறப்புகட்குக்காரணமும் மிகச்சஞ்சலமுமான சித்தமுண்டாகின்றது. அத்தகைய சித்தத்தைப் பிராணாயாமத்தில் திடமான அப்பியாஸத்தாலும், குருநாதன் அருளிய திருவாக்காலும், ஆஸனம், மிதமான உணவு முதலியவற்றாலும் பிராணவாயுவை அசைவறநிறுத்தி யடக்கவேண்டியது. சித்தம் நசிப்பதற்கு யோகமும் ஞானமும் சாதனமாம். யோகமென்பது சித்தத்தை யடக்குவதாம். ஞானமென்பது ஆன்மாவைக் காணுவதாம்" என்று கூறினர். இடைவிடாது புலன்களை யடக்கிச் சித்தத்தைக் கட்டிப் பிராணயாமாப்பியாச்

[illegible]

[illegible]

[illegible]

த்தாலும் சற்குருவின் உபதேசத்தாலும் ஆஸனநியமத்தாலும் பிராணவாயுவை அசைவறச்செய்யவேண்டும். அதனால் சித்தவிருத்தியை யடக்க வேண்டும். ஆகவே யோகமென்பது அத்தன்மைத்தாம். ஹடயோகப்பிரதீபிகையிலும்—"வாயுவசைந்தால் சித்தமசையும் அசையாவிடிலசையாது. ஆகையால் பிராணவாயுவை யடக்கின யோகி ஸ்திரத்தன்மையை யடைவான்" என நிரூபிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. மற்றும் ஆங்காங்கு விரிந்து கிடக்கும் பல வசனங்களைக்காண்க. வாஸிஷ்டத்திலும்— "திடமான பிராணாயாமாப்பியாஸத்தாலும், சற்குருவினதருள்வாக்காலும், ஆஸன நியமத்தாலும், ஆஹார நியமத்தாலும் பிராண வாயுவின் அசைவை நிறுத்தவேண்டியது" என்று கூறப்பட்டது. இதனால் பிறப்பிறப்பு முதலியவைகட்குக் கற்பகம்போன்ற ஸம்ஸாரத்திற்குச் சித்தவிருத்தியே ஹேதுவென்றும், அதனை யடக்க யோகந்தான் முக்கிய சாதனமென்றும் நிரூபிக்கப்பட்டனவென்க. ஆயினும் இது விஷயத்தில் சிலர் வாதம் புரிகின்றனர், ஆதலின் அவரது கொள்கையை நிரூபித்து அதனை முறையே மறுப்பாம். அதாவது ஞானவாஸிஷ்டத்தில்—"யோகமும் ஞானமும் சித்தநாசத்திற்குக்கருவிகளாம். யோகமென்பது சித்தவிருத்தியை யடக்குதல், ஞானமென்பது ஆன்மாவைக் காணுவது" எனக் குறிக்கப்பட்ட வசனத்தால் யோகம் ஞானம் இவ்விரண்டுமே தனித்தனியே சித்தநாசத்திற்கு ஹேதுவாகுமென்று நிரூபிக்கப்படுகின்றது. அவற்றுள் யோகமானது கஷ்டப்பட்டுச் சாதிக்கவேண்டியதாயிருப்பதாலும் யாதொரு காயக்கிலேசமின்றியே ஞானமானது சாதிக்கக் கூடியதாகையாலும் சித்தநாசத்திற்கு முக்கியமான சாதனமாக ஞானத்தையப் பியசிப்பதே நியாயம். அதனாற்றான்—"சிலர்க்கு யோகம் அஸாத்தியமாகும், சிலர்க்கு ஞானநிச்சயம் அஸாத்தியமாகும். ஆகையால் பரமேசுவரன் இவ்விரண்டு பிரகாரங்களையும்விதித்தருளினர்" என்று யோகம் ஞானம் இவ்விரண்டினுள் ஒவ்வொன்றும் முத்திக்கு முக்கிய உபாயந்தானென ஸ்பஷ்டமாய்க் கூறப்பட்டது. ஆகையால் யோகத்தாலாவதென்ன? ஞானத்தால் மாத்திரம் முத்தியும் சித்தநாசமுமேனுண்டாகாது? என ஆசங்கை நிகழ அதற்குச்சமாதானம் வாஸிஷ்டத்திலேயே—"ஈசுவர! யோகமற்ற ஞானம் எங்ஙனம் முத்தியைத்தரும், ஞானமின்றி யோகமும் முத்தியளிக்கச் சக்தியற்றதே" என்பதாதி வசனங்களால் ஞானமும் யோகமுமொன்றற்கொன்று ஸஹாயமாய் நிற்கு

[illegible]

மென்பது சாத்திரங்களின் கூற்று. அங்ஙனமே யோகபீஜத்தில்—"மனிதர் அபக்குவர்களென்றும் பக்குவர்களென்றும் இருவகைப்படுவார்கள். யோகமற்றவர் அபக்குவராம். யோகமுடையோர் பக்குவராம்" என்றும், யோகசித்தாந்தத்தில்—'ஞானம் நிலைபெற்றவன் விரக்தனாயினும், தர்மமறிந்தவனாயினும், புலன்களை யடக்கினவனாயினும், தேவனாயினும் யோகமின்றி முத்திபெறான்' என்றுங்கூறப்பட்டிருக்கின்றது. யோகாப்பியாசத்தால் தேகசுத்திபெறாதவர்க்கு (தேகம் பற்பல பிணியுடையதாதல்பற்றி) மனக்கலக்கமுண்டாகும். அதனால் புலனையடக்குதல், வைராக்கியம், நல்லறம், முதலியவை நசிக்கும். ஆகவே மனிதனுக்கு நல்லறிவுண்டாவதே மிகவரிதாகும். ஆதலால் ஞானத்தைவிட யோகந்தான் யாவர்க்கும் இம்மையிலும் மறுமையிலும்நற்பயனைவிளைவிக்கும் முக்கியமுத்திசாதனமாம். ஞானத்தாற்றான் கைவல்லியம்பெறவேண்டும்'என்பதா'தி பல பிரமாண வசனங்களால் மோக்ஷமானது ஞானத்தால் மாத்திரமே சாதிக்கக்கூடியதாயிருக்க வெகு பிரயாசத்தால் சாதிக்கக்கூடிய யோகத்தாலென்ன பயன் என்ற ஆசங்கையைப் பின்வருமாறு மறுப்பாம்.

காபிலஸாங்கிய ஸூத்திரத்தில்—"சற்குருவினிடமிருந்து உபதேசம் பெற்றாலும் ஐயமற வாராய்ச்சியின்றிப்பயன்படாது. அதெப்படியெனில்: விரோசனனென்பவன் உபதேசம் பெற்றும் யோகம் நிலைபெறாமை பற்றி எவ்வித லாபத்தையுமடையவில்லை' என்று கூறப்பட்டுள்ளது. ஆகவே ஞானத்தால் மாத்திரம் முத்தி கிடைக்காது. ஆயின் யோகத்துடன் கூடின ஞானத்திற்குத்தான் அச்சக்தியுண்டாமென்க. அற்றேல் 'ஞானத்தாற்றான் கைவல்லியமுண்டாகும்' என்ற வசனத்திற்குக் கருத்துரைக்கவேண்டியதாக ஏற்படுகின்றது. அதுபற்றியே யோகபீஜத்திலும்—'ஐயம்பெற விரும்பும் யாவரும் கத்தியால் ஐயம் வருமென்பார்கள், வீரியமில்லாதவன் தரித்தும், போர்க்களத்திலுபயோகிக்காமலுமிருக்கும் அக்கத்தியால் எங்ஙனம் ஐயம் பெறலாம். (போர் வீரன் தரித்து யுத்தகளத்திலுபயோகப்படுத்தினாலன்றோ அது பயன்படும்) அத்தன்மைபோல் யோகமற்ற ஞானமானது முத்தி வித்தாகாது. ஞானமின்றி யோகமும் எவ்விதத்தும் சித்திக்காது, என்று கூறப்படுகின்றது. ஆகவே வீரியமில்லாதவனுக்குக்கத்தியும் கத்தியில்லாதவனுக்கு வீரியமும் பயன்படாதது போல யோகமற்றவனுக்கு ஞானமும், ஞானமற்றவனுக்கு

[illegible]

யோகமும் பயன்படாதாம். ஆயின் ஒன்றற்கொன்று சாதகமாய் நிற்குமாமவை. அங்ஙனமே யோகபீஜத்தில்—"கிரியாசக்தியின்றி ஞானசக்தியாதுங்காணேம். ஆதல்பற்றி ஞானசக்திக்காகக் கிரியா சக்தி ரூபமான இந்த யோகம் (ஆன்றோரால்) செய்யப்பட்டது. ஞானமானது ஒரேபிறவியில யோகத்தாலுண்டாகும், ஆகையால் யோகத்தைத்தவிர முத்தியை யளிக்கும் வழி வேறு யாதுமிலே, என்பதாதி பல வசனங்களுள. யோகத்தால் ஸாதன ஸம்பத்தும், அதனல் சிரவணுதிகளும், அதனல் ஞானமும், அதனல் மோக்ஷமுமென்று இன்றியமையாத நல்வழியாம். அதனற்ருன் ஸ்ரீபகவானும் கீதையில்—"யோகியானவன் தவம்புரிபவர், ஞானி, கன்மமியற்றுபவன் இவர்களை விடச் சிறந்தவனென்பது எனது கருத்து. ஆகையால் அர்ஜுனு! நீ யோகியாகுவாயாக,, என்றருள்புரிந்தனர். இங்கு கிருச்சிரம், சாந்திராயணம் முதலியவைகளை யனுஷ்டிப்பவர் தவம்புரிபவரென்றும், வாஸனுசம் ஆன்மானுபவம் இவைகளற்றவர்களும் சாஸ்திரவாதம் மட்டும் செய்பவர்களுமே ஞானிகளென்றும், ஈசனது சொரூபமறியாமல் வர்ணுச்சிரமதர்மத்தைமட்டும் அனுஷ்டிப்போர் கன்மமியற்றுபவரென்றும் குறிக்கப்பட்டார்கள். அன்றியும் "வேதமோதலிலும், யாகஞ்செய்வதிலும், தவம் புரிவதிலும், மகாதானங்களிலும் எந்தப் புண்ணியப்பயன் கூறப்பட்டதோ அஃதனைத்தையும் கற்றுணர்ந்த யோகியானவனடைவான். ஆதிஸ்தானத்தையுமடைவான்,, என்று சிறந்த புகழ் யோகிக்குக் கூறப்பட்டது. இந்த யோகமானது தன்னைத்தான் கண்டறிவதான ஞான யோகமல்ல. கன்ம யோகமுமல்ல என்று நிரூபிக்கும்பொருட்டே "கழுத்து, தலை, உடம்பு இவைகளைச் சரியாய் நிலைநிறுத்தி அசைவுறாமலிருந்து திசைகளை நோக்கிப் பாராமல் நாசிநுனியையே பார்த்துக்கொண்டு (யோகாப்பியாசம் செய்ய வேண்டும்) என்பதாதி வசனங்கள் ஆங்கு உரைக்கப்பட்டன. இதனல் இந்த யோகமானது ஹடயோகமென்றேற்படுகின்றது. அங்ஙனமே யோகவாஸிஷ்டத்தில்—"ஸம்ஸாரக்கடலைக் கடக்க விருப்பமுண்டானல் வர்ணுச்சிரமத்திற்குரிய தர்மங்களை அதன் பயனை விரும்பாமல் செய்து யோகாப்பியாசஞ்செய்யவேண்டும்' என்று கூறினபடி வர்ணுச்சிரமத்திற்குரிய தருமங்களையனுஷ்டித்து யோகத்திற்கு வரவேண்டியதென்பது கூற்று. இதன் சித்தாந்தத்தைக்கூறுகின்ருர் சூத்திரகாரர்—"அப்பியாசத்தாலும் வைராக்கியத்தாலும் சித்தவிருத்தியையடக்குவதே யோகமாம்" என்று. இன்னும்வரும்,

[illegible]

[illegible] ௯௯

[illegible] ௧௦௦

[illegible] ௧௦௧

[illegible] ௧௦௨

[illegible] ()

[illegible]

[illegible] ௧௦௫

[illegible] ()

[illegible]

கடிதங்கள்,

கடிதக்காரர்களினபிப்பிராயம் பத்திராதிபரைச் சாரா.

விவேக சூடாமணி.

(முன்தொடர்ச்சி.)

கேளாய்! சீஷா!! இதுதான் சூக்ஷ்ம சரீரமெனப்படும். இதனை லிங்கசரீரமென்றுஞ் செப்புவர். இது பஞ்சீகரணம் செய்யப்படாத பூதங்களினின்றுண்டாயது, வாஸனையுடன் கூடியது, கன்மப்பயனை யனுபவிப்பது. தனதஞ்ஞானத்தால் ஆன்மாவுக்கநாதி உபாதியாய் நிற்பது. (99)

இதற்கு ஸ்வப்னமென்ற தவஸ்தையாம். அந்தஸ்வப்னத்தில் புத்திமாத்திரம், ஜாகராவஸ்தையிலுண்டான பற்பல வாஸனைகளுடன் விளங்குமாம். (100)

(அன்றியும்) அவ்வவஸ்தையில் புத்தியை யுபாதியாகவுடையவனும், சகல சாக்ஷியுமான இப்பரன், கர்த்திருத்துவாதிகளை யடைந்து விளங்குகிறுன். ஆனல் அதிற் செய்யப்படும் கன்மங்களால் சற்றும் சம்பந்திக்கிறதில்லை. தன்மசம்பந்தம் சற்றுமடைவதில்லை. ()

இந்த லிங்கசரீரமானது தச்சனுக்குவாச்சி உளிமுதலியவைபோல் சைதன்னிய ரூபியான புருடனுக்கு சகல வியாபாரங்களுக்கும் ஸாதகமாகின்றது. அதனற்றுனிவ்வான்மா அஸங்கனுகிறுன். (102)

கண், தெரியாமலிருப்பதும், மங்கலாய் தெரிவதும், நன்ருய் தெரிவதும், நேத்திரத்தின் நற்குண துற்குணங்களாலன்ருே ஏற்படுகின்றது. அங்ஙனமே, செவிடு, ஊமையாவது முதலியவைகள் செவி முதலியவைகளின் தருமமே யன்றி ஞானரூபியான ஆன்மாவுக்கில்லை. (103)

மேல்மூச்சுவிடுதல், கீழ்மூச்சுவிடுதல், கொட்டாவி விடுதல், பசியுண்டாதல், செல்லுதல், துள்ளுதல் முதலியவைகள். பிராணுதி வாயுக்களின் ருெழிலாம்.

இந்த நேத்திர முதலிய இந்திரியங்களுள் அந்தக்கரணமென்றது சரீரத்தில் நானென்றபிமானம் படைத்த ஆபாஸஞானத்துடன் நிற்பது. (105)

இதற்குத்தான ஹங்காரமெனப்பெயர். அதுதான், கர்த்தா, போக்தா வாகின்றது. ஸத்துவம் முதலிய குணங்களுடன் சேர்ந்து மூன்று அவஸ்தைகளை யடைகின்றது. (106)

விஷயாதிகளனுகூலமாய் வரின் சுகியாகவும், இன்றேல் துக்கியாகவுமாகின்றது. (ஆகவே) சுகம் துக்

[illegible] ॥ கoஎ॥

[illegible] ॥ ()

[illegible] ॥

[illegible] ॥ கக0॥

[illegible] ॥ ககக॥

[illegible] ॥ ககஉ॥

[illegible] ॥ ககங॥

[illegible] ॥ ககச॥

[illegible] ॥ ககரு॥

கமென்பதெல்லாம். அந்தக்கரண தர்மமேயல்லாது. சதாநந்த ரூபியான ஆன்மாவுக்கில்லை. (107)

ஆன்மாவின் பிரீதிக்காக விஷயாதிகள் பிரீதி விஷயமாகின்றனவேயன்றிச் சுயமாகப் பிரீதிவிஷயமாக ஆன்மாவே யாவர்க்கும் சுயமாகவே பிரியமாயுள்ளது. ஆகையால் ஆன்மா எக்காலும் பேரானந்தப்பொருளேயல்லாது ஒருக்காலும் துக்கமுடையதல்ல. விஷயமற்ற சுழுத்தியில் ஆன்மானந்தம் அனுபவிக்கப்படுகின்றதன்றோ. ஜாகராவஸ்தையில் சுருதியும் பிரத்தியக்ஷமும், முன்னோர்களினனுபவமும் அனுமானமுமுரைப்படுகின்றன. (109)

அவ்வியக்தமென்ற பரமேசனது சக்தியான அனாதி அவித்தை மாயையெனப்படும். இது திரிகுணாத்மகமாயுள்ளது. புத்திமான்களால் காரியத்தைக்கொண்டூஹிக்கப்பெற்றது. அதனாற்றான் இந்த ஜகமனைத்துமுண்டாகின்றது. (110)

அது சத்துமன்று; அசத்துமன்று- இவ்விரண்டாயுள்ளதுமன்று. ஆன்மாவைத்தவிர வேறேயுள்ளதுமன்று. ஒன்றாயுள்ளதுமன்று. இரண்டேயாயுள்ளதுமன்று. அங்கங்களுள்ளதுமன்று. அவைகளற்றதுமன்று. இரண்டுமாயுள்ளதுமன்று. ஆகவே மிக ஆச்சரியமாயுள்ளது. அதன் சொரூபத்தைச்சொல்ல முடியாது. (111)

கயிறினுண்மையறிவால் அதன் மீதறிவின்மையாற்றோன்றின பாம்பென்ற பிராந்தி நசிப்பதுபோல் சுத்தமான அத்துவித ப்ரம்மஞானத்தால் அம்மாயைநசிக்கும் ரஜஸென்றும், தமஸென்றும், ஸத்துவமென்றும் அதன் குணங்களாம்.

(அதில்) விக்ஷேப சக்தியானது ரஜோகுணத்தின் காரியமாம். அதினின்றுதான் நீண்டகாலமாய் பிரவிருத்தியேற்பட்டது. ராகம் முதலியவைகளும் துக்கம் முதலிய மனோவிகாரங்களும் இதினின்றுதானுண்டாகின்றன. (113)

காமம், குரோதம், லோபம்; டம்பம், அசூயை அகங்காரம், மாத்ஸர்யம் முதலிய கொடூர தர்மங்கள் ரஜோகுணத்தைச் சார்ந்தவைகளேயாம். ரஜோகுணத்தால் இவைகளில் மனிதனுக்குப் பிரவிர்த்தியுண்டாவதாவது பந்த ஹேதுவாம். (114)

தமோகுணத்தின் காரியமே ஆவரணசக்தியாம். அதனாற்றான் வஸ்துக்களின்மீது வேற்றுமை தோன்றுகின்றது. புருடனுடைய ஸம்ஸாரப்பிரவிருத்திக்கு இதுதான் ஹேதுவாகின்றது. விக்ஷேப சக்திக்குங் காரணமாயுள்ளது. (115)

[illegible] ॥ ககஎ॥

[illegible] ॥ ககஅ॥

[illegible] ॥ ககசூ॥

[illegible] ॥ கஉ0॥

[illegible] ॥ கஉக॥

[illegible] ॥ கஉஉ॥

[illegible] ॥ கஉங॥

[illegible] ॥ கஉச॥

[illegible] ॥ கஉரு॥

[illegible] ॥ ()

புத்தி வண்மைபொருந்தியவனாயினும், பண்டிதனாயினும் ஸாமர்த்தியமுள்ளவனாயினும், மிகச் சூக்ஷ்மம் அறிந்தவனாயினும், தமோகுணத்தால் சம்பந்திக்கப்படுவானாயின், பன்முறை யுரைப்பினு முண்மையறிவதில்லை. பிராந்தியாற்றோன்றினதையே நல்லதாக நினைக்கின்றான். அதன் குணங்களையே அனுசரிக்கின்றான், அத்தகைய இவ்வாவரண சக்தியானது மிகப் பிரபலமாயுள்ளது. (116)

அபாவனை, விபரீதபாவனை முதலியவைகள் இவ்வாவரண சக்தி சம்பந்தமுள்ளவனை விடுகிறதில்லை. விக்ஷேபசக்தியோ ஓயாமலும் குறையுண்டாக்குகின்றது.

அஞ்ஞானம், ஆலஸ்யம், ஜாட்டியம், நித்திரை, தவறல், மௌட்டியம் முதலியவைகள் தமோகுணத்தின் தர்மங்களாம். இவைகளுடன் கூடின மனிதன் யாதொன்றையுமறியவேமாட்டான். உறங்குகிறவன்போலும் ஸ்தம்பம்போலும் நிற்பான். (118)

ஸத்துவமானது ஜலம்போல் சுத்த சுவபாவமாயுள்ளது. ஆயினும் அது ரஜோகுணம், தமோகுணமிவைகளுடன்சேர்ந்து ஸம்ஸாரஹேதுவாகின்றது. இச்சத்துவகுணத்திற்றான் ஆன்மாவானது பிரதிபலித்து சூரியன்போல் ஜடமனைத்தையும் பிரகாசப்படுத்துகின்றது.

ரஜஸும், தமஸும் கலந்த ஸத்துவத்திற்குத் தானென்ற அபிமானம் முதலியவையும், யமம் முதலிய நியமங்களும் தருமங்களாம். சிரத்தை, பக்தி, முமுக்ஷுத்துவம், தைவ ஸம்பத்து, அஸத்தையொழித்தல், பிரஸாதம், ஆன்மானுபவம், சமம், திருப்தி சந்தோஷம் ஆன்ம நிஷ்டைபெறுதல், முதலியவைகள் சுத்த ஸத்துவத்தின் குணங்களாம். அந்த ஆன்மநிஷ்டையாற்றான் பேரானந்தமடைகிறான். (120—121)

இந்த ஸத்துவம், ரஜஸ், தமஸ் என்ற மூன்றுகுணங்களுடன் கூடின மாயையென்ற அக்ஞானம் காரணசரீரமாம். இதன் அவஸ்தை இந்திரிய வியாபாரங்களடங்கின சுழுத்தியாம். (122)

எவ்விதத்திலும் சாந்தியடைந்து புத்தியானது காரணரூபமாக நிற்பதே சுழுத்தியாம். 'சுகமே உறங்கினேன்; வேறொன்றையுமறியேன்' என யாவருமுணர்வதே அதன் சொரூபவிளக்கமாம். (123)

சரீரம், புலன்கள், பிராணன், மனம், அகங்காரம் முதலிய விகாரங்களும், சுகம் துக்கம் முதலிய விஷயங்களும், ஆகாயம் முதலிய ஐம்பூதங்களும் அவ்யக்தம் வரையுள்ள ஜகமனைத்துமநாத்துமாவே. (124)

மாயை, அதன் காரியமாய மஹத்துவம் முதல் தேகமீறாயுள்ள இப்பிரபஞ்சம் இவையெல்லாம் அஸத்தெனவும் அநாத்துமாவெனவும், கானல் நீருக்கொப்பானதெனவுமறிக. (125)

சீஷா! இனி உனக்குப் பரமாத்தும சொரூபத்தைச் சொல்லுகிறேன். அதையறிந்த மனிதன் ஸம்ஸாரபந்தத்தினின்று விடுபட்டுக் கைவல்லியம் பெறுவான்.

[illegible]

நாமென்ற ஞானத்திற்கு ஆசிரயனும், அவஸ்தாத்திரய ஸாக்ஷியும் பஞ்சகோச விலக்ஷணனுமான ஒருவனிருக்கிருன். (127)

ஜாகரம், சுவப்னம், சுழுத்தி இம்மூன்று அவஸ்தைகளிலும் புத்தி, புத்திவிருத்தி முதலியவைகளை அபாவமென்றும், ஸகலமும் யானென்றும் அவனறிவான். அவன் எல்லாவற்றையும் பார்ப்பவன். அவனையொன்றும் பார்க்காது. அவன் புத்தி முதலியவைகளை ப்ரேரணை செய்வான். அவனையொன்றும் ப்ரேரணை செய்யாது. (129)

அவனால் ஜகமனைத்தும் வியாபிக்கப்பட்டது. அவனையொன்றும் வியாபிக்கிறதில்லை. பிரகாசரூபமான அனைத்தும் சுவயம் பிரகாசனான அவனாலேயே விளங்குகின்றது. (130)

அவனது சான்னித்தியத்தாற்றான் தேகம்இந்திரியம், மனம் புத்தி முதலியவைகள் பிரேரிக்கப்பட்டவைகள்போல தனது விஷயங்களில் பிரவிர்த்திக்கின்றன.

அகங்காரம் முதல் தேகமீருயுள்ளவைகளும் சுகதுக்கமுதலிய விஷயங்களும் நித்தியஞான சொரூபியான அவனாலேயே அறியப்படுகின்றன. (132)

அத்தகைய அந்தராத்துமாவான பரன் எக்காலும் அகண்டானந்தத்தை யனுபவிப்பவன். எப்பொழுதுமொரே ரூபமாயுள்ளவன். ஞானமாத்திர சொரூபி. அவனால் பிரேரிக்கப்பட்டுத்தான் வாக்கு பிராணன் முதலியவைகள் சலிக்கின்றன. (133)

ஸத்துவகுணப் பிரதானமான புத்தியில் பிரதிபலித்த அவ்யாகிருத சொரூபியான ஆன்மா ஆகாயத்தில் சூரியன்போல் தன்னொளியால் ஜகமனைத்தையும் பிரகாசிக்கின்றான். (143)

தேகம், இந்திரியம், பிராணன், மனம், அகங்காரம் முதலியவைகளையறிவானவனே. அவன் இரும்பை அக்கினிபோலவைகளை அனுஸரிப்பவனாயினும் எவ்வித கன்மத்தையும் செய்வதில்லை. விகாரமடைவதுமில்லை ()

அவன் பிறப்பதில்லை; இறப்பதில்லை; வளருவதில்லை; இளைப்பதில்லை. எவ்வித விகாரத்தையடைவதுமில்லை. இச்சரீரம் லயத்தையடைந்தாலும் குடத்திலுள்ள ஆகாயம்போல் லயத்தையடைவதில்லை. (136)

பிரகிருதிக்கும் விகிருதிக்கும் வேருயுள்ளவனும் சுத்தஞானசொரூபியும், சத்துமசத்துமான இப்பிரபஞ்சத்தைப் பிரகாசப்படுத்துகிறவனும், ஜாகரம முதலிய அவஸ்தைகளில் புத்திசாக்ஷியாய் நிற்பவனுமான அப்பரன் நித்தியனாய் விளங்குவன். (137)

அத்தகைய இவ்வான்மாவை மனதையடக்கி நிர்மல சித்தத்தால் 'இவன்தான் யான்' என்று தன்னிடத்தே கண்டுதெளிவாயாக. பிறப் பிறப்புகளென்னு மலைகளையுடைய அபாரமான சமுசாரக்கடலைத் தாண்டுவாயாக. ப்ரம்மரூபமாய் நின்று சுகியாயிருப்பாயாக.

வரும்

[illegible]

வைசிய வேதோக்த கிரியா விசார வியவஸ்தா.

(தொடர்ச்சி.)

இங்ஙனம் வாதம் புரிந்த வொருவர் அக்கினியாதானஞ் செய்ததாகச்சொலலும் விஷயத்திலுள்ள குற்றங்களைப் பின் வருமாறு நிரூபிப்பாம். கீழ்ச்சொன்னபிரகாரம் கோத்திரம் சூத்திரம் சாகை இவைகளற்றவனுக்கு வைதிக மந்திரங்களால கோத்திரசாகைகளை யபேக்ஷித்த அக்கினியாதானம் முதலியவைகளைச் செய்விப்பது மிக அநியாயமன்றோ! அன்றியும், ஆபஸ்தம்ப ஸ்ரௌதசூத்திரத்தில் ஆதானப் பிரச்னத்தில்— "ப்ராம்மோதனத்திற்குப்பிறகு நானகு சராவங்கொண்ட யவங்களையாவது தான்னியங்களையாவது நிர்வபணம் செய்யவேண்டும்" என்று தொடங்கி "அவ்வக்கினியிற்பிராமணர்களுக்காக அன்னத்தைச் சமைத்து நான்கு பிராமணர்களுக்குப் போஜனஞ்செய்விக்கவேண்டியது. நான்கு சராவங்கொண்ட அன்னத்தையாவது போஜனம் செய்விக்கவேண்டியது" என்பது வரையிலுள்ள சூத்திரத்தாலும அதன் பாஷ்யத்தாலும் அக்கினியாதானஞ்செய்தவனது ஔபாஸனாக்கினியில் அவனால் பாகஞ்செய்யப்பட்ட அன்னத்தை நான்கு பிராமமணர்கள் போஜனஞ்செய்யவேண்டுமென்றேற்படுகின்றது. முற்குறித்தவர் செய்த அக்கினியாதானததில் அந்த அன்னத்தைப் பிராம்மணர்கள் போஜனம் செய்தார்களா? இல்லையா? போஜனம்செய்தார்களென்றால் இந்தப்பிராமணர்களுக்குப் பிராமணத்தன்மை எவ்விதமுண்டாகும்? முன் சொன்ன பிரகாரம் காயத்திரியை விட்டவர்களுக்கு அளவிலாப்பிராயச்சித்தம் ஸ்மிருதிகர்த்தர்களாற்கூறப்பட்டமையால அத்தகைய மஹாப்பிராயச்சித்தத்தை யனுஷ்டிக்காத இவர் தொட்டுச் சமைத்த அன்னத்தைப் புசித்தலால பிராம்மண்யமே போய்விடுமன்றோ! அன்றியும அயாஜ்ய யாஜனம் (யாகத்திற்கதிகாரம் பெறுதவனுக்கு யாகம் செய்வித்தல்) என்ற மகாபாதகத்தற்குரிய பிராயச்சித்தம நேரிடுமன்றோ? அங்ஙனமே ஹேமாத்திரியில்—"இனி அயாஜ்ய யாஜனப்பிராயச்சித்தத்தையும் அவனிடம் தானம வாங்கினாலுண்டான தோஷத்தின் பிராயச்சித்தத்தையும் கூறுவாம். ஸ்காந்தததில்—"யாகத்திலதிகாரம் பெற்றவர்களுக்குப் பிராம்மணன் தனது விருத்திக்காக யாகம் செய்விக்கலாம், அங்ஙனமதிகாரம் பெறுதவனுக்குச்செய்வித்தால் தோஷத்தையடைவதுமின்றி அவனுக்குரிய கன்மங்களிலும் அதிகாரத்தை இழந்தவனாகிறான்" என்று அயாஜ்ப யாஜனப் பிராயச்சித்தங் கூறப்பட்டிருக்கின்றது. யாகத்திற்கதிகாரம் பெறுதவர்கள் கூர்மபுராணத்தில்—"பிழைப்புக்காகக் கிராம தேவதைகளைப் பூஜிப்பவன், கிராமங்களிலாவது ராஜ்ஜியத்திலாவது சமபளத்திற்குத் தனதான்னியம் வரவு சிலவு முதலிய கணக்கு எழுதுகிறவன், காயத்திரீ ஜப

[illegible]

த்தை பொழிக்தவன், கெட்டகடத்தையுள்ளவன், சூத்திரஸ்திரீயைப்புணர்ந்தவன், கன்மங்களை விட்டவன், உதைக்தாரிகழுமடியாளை பிழைப்புள்ளவன், மகாபாதகியோடு சேர்ந்தவன், க்ஷயரோகம் பசுக்கரம் குச்சர்மம் முதலிய ரோகமுள்ளவன், சூத்திரர்களைச்சேவிப்பவன், வைத்தியர் தொழிலைத் தொழிலாகவுடையவன், சூத்திரான்னத்தைப்புசிப்பவன், வியாபாரம் செய்பவன், மரியாதை கடந்தவன், கிராமத்தில் தீவைத்தவன், கிராமாதிகாரி. துஷ்டர்களுடன் சேர்க்கையுடையவன்'' என்று கூறப்பட்டுள்ளது. இவர்களுக்கு யாகஞ்செய்வித்தால் பிராயச்சித்தமுண்டென வாமனபுராணத்தில்— ''யாகத்திற்கதிகாரம் பெறாதவர்களுக்கு யாகஞ்செய்வித்தவன் அதற்குரிய பிராயச்சித்தம் செய்யாவிடில் உலகில் பாஷண்டனென வியவகரிக்கப்படுவான்'' எனக்கூறப்பட்டது. அங்ஙனமே மனுவும்— ''அதிகாரம் பெறாதவர்களுக்கும், காயத்ரியை விட்டவர்களுக்கும், வைத்தியத்தொழிலுடையோருக்கும், ஆததாயிகளென்றவர்க்கும், யாகம் செய்வித்தவர்கள் பாஷண்டராவார்கள்'' எனக்கூறினர். அவர்களுக்குப் பிராயச்சித்தம் கூர்மபுராணத்தில்—''தகாதவர்களுக்கு யாகஞ் செய்விப்பவர்கள் அத்தப்பாவங் கொலையும் பொருட்டு ஆறுவருடம் பிராஜாபத்திய கிருச்சிரமனுஷ்டித்து க்ஷௌரஞ்செய்துகொண்டு மீண்டும் ஸம்ஸ்காரஞ்செய்துகொண்டு பஞ்சகவ்யமுட்கொள்ளச் சுத்தராவார்கள். இதைத்தவிர வேறு வழியில்லை'' என்று கூறப்பட்டது. இங்ஙனம் ஹேமாத்ரியிற் சொல்லப்பட்டமையால் இக்யாகஞ்செய்வித்தவர்கட்கு அதில் ப்ராம்மோகனத்தைபுட்கொண்டால் மிகுந்த தோஷமேற்படுகிறதல்லவா? இப்படி அவர் அனுஷ்டித்த ஆதானம் மிகக்கோதுமை யது பற்றி அஃது ஆதானமேயாகாது. அங்ஙனஞ் செய்வித்த பிராமணர்கள் அந்த அன்னத்தைச்சாப்பிடவில்லையென்றால், அப்பொழுதும் அதனுக்குப் பூர்ணமாகாமை பற்றி ஆதானமேயாகாது. நிற்க. வாதம்புரியும் இவ்வைசியர்களுக்கு நீண்டகாலமாகவே உபநயனம் முதலியவை நடத்தப்பட்டுவருகின்றனவெனச் சொன்னாரின் இங்ஙனம் வாதம் நிகழ்வதற்குக்காரணம் யாதோ? நெடுநாளாக நடைபெற்று வருமிவ் விஷயத்தில் ஒருவனும் ஆக்ஷேபிக்கமாட்டானே. உதாரணமாக:—பிராம்மணஜாதியிற் பிறந்தவனுக்கு உபநயனம், வேதாத்யயனம், யாகம்முதலியவை செய்விப்பதில் யாரும் ஆக்ஷேபணை செய்வதேயில்லை. அதுபோல வாதம்புரியும் வைசியர்களுக்கு உபநயனம் முதலியவை செய்விப்பதில் ஆக்ஷேபஞ் செய்யாதவர் யாருமில்லை. எல்லோரும் ஆக்ஷேபிக்கின்றமையால் இவர்களுக்கு உபநயனம் நெடுநாளாக நடந்துவருகிறதென்று சொல்லமுடியாது. அன்றியும் வாதம்புரியும் வைசியர்களுக்கு எப்பொழுதும் எவ்விதத்தும் வேதோக்த கன்மமின்மையாலும், சகல தேசத்திலுள்ள வைசியருடனும் விவாஹம் முதலிய சம்பந்தம் செய்துகொள்ளுகின்றமையாலும் வைதிகமந்திரங்களால்

[illegible]

-வேதோக்தகன்மங்களனுஷ்டிப்பது தகுதியல்லவாமென்பது திண்ணம். நீண்டகாலமாய் அனுஷ்டித்து வந்ததையே அனுஷ்டிக்கவேண்டுமென்ற நியமம் வேண்டாம். வைதிக கன்மம் மிகச்சிறந்ததாகையால் இப்பொழுதே புதிதாய் ஆரம்பிக்கலாமென்று சொல்லக்கூடாது. அப்படியானால் பிராம்மணனுக்கு விதிக்கப்பட்ட வேதமோதல், ஓதுவித்தல் முதலியவை சிறந்தனவேயாகையாலும், தர்மத்திற்காகக்கற்பித்தால் மிகப் புண்ணியமுண்டாதலாலும் ஓதுவித்தல் முதலியவைகளிலும் பிரவிர்த்தியுண்டாகும். பிராமணப் பெண்களை மணம்புரிவது சிறந்ததாதல்பற்றி அதிலும் விருப்பமுண்டாகும். இவையெல்லாம் அவரவர் இஷ்டப்படி செய்துகொள்ளத்தகாது. தனது தர்மத்தைவிட பிறர் தர்மம் சிறந்ததென அதை யனுஷ்டித்தால் மிகவும் தோஷமே சம்பவிக்கும். அப்படியே ஆபஸ்தம்ப தர்ம சூத்திரத்தில்—''எல்லா வர்ணத்தவர்களுக்கும் தங்களுக்குரிய தர்மங்களை அனுஷ்டித்தலால் மட்டும் அளவிலடங்காச்சுகங்கிடைக்குமேயல்லாது பிறருடைய தர்மத்தை அனுஷ்டித்தலால் ஜாதி, ரூபம், வர்ணம், பலம், புத்தி, ஞானம் முதலியவை கெடுத்துவிடும். தனது தர்மத்தைச் சரிவர அனுஷ்டித்தால இம்மையிலும் மறுமையிலும் சுகமேயடைவான்'' எனக் கூறப்பட்டது. இங்ஙனமே பகவற்கீதையில—''குணமற்றதாயினும் தன் தர்மம் சிறந்ததேயன்றிப் பிறர் தர்மம் சிறந்ததென அதையனுஷ்டிப்பது நன்றன்று. தனது தர்மத்தில் நிற்பவன் மரித்தாலும் சிரேயஸ்ஸே, பிறர் தர்மமோ பயத்தையே விளைக்கும்'' என்று கூறப்பட்டது. 'இவன் தந்தை, பாட்டன் எவ்வழி நாடி நடந்து வந்தார்களோ? அவ்வழியே நடந்து வரவேண்டும். பெரியோர்களனுஷ்டித்து வந்ததை மாற்றக்கூடாது' என்றும், 'எந்த தேசத்தி லெந்த ஆசாரம் பரம்பரையாய் வந்ததோ? அங்கு சகல வர்ணத்தவர்க்கும் அதுவே ஸதாசாரமாம், என்றும், மனுஸ்மிருதி முதலியவைகளில கூறப்படுகின்றது. 'கிராம தர்மம், ஜாதி தர்மம், தேசதர்மம், வம்ச பரம்பரையாய் வந்த தர்மம் இவைகளை உள்ளபடி கிரகித்துக்கொள்ளவேண்டும். அவைகளை மாற்றி விடக்கூடாது' என்பதாதி பலவசனங்களிருத்தலால் பூர்வகுலாசாரத்தை நழுவவிட்டுப் பிறரது ஆசாரத்தைத் தழுவுவது நியாயமேயன்று. ஆகவே பிறர் தர்மம் சிறந்ததென அதனை நாடுவதைவிட தனது தர்மத்தை நாடுவதே நன்றெனவேற்பட்டது. அங்ஙனமே மஹாபாரதத்தில் தர்மவ்யாதோபாக்கியானத்தில்— ''தர்மவியாதனென்பவன், தனக்குரிய தாழ்ந்த தொழிலைச் செய்வோனாயினும் அத்தொழில் அவனுக்குச் சொந்தமாகையாலும், தந்தையையுந் தாயையும் சிசுருஷை செய்தமையாலும் அவனுக்கு பிராம்மணனை

[illegible]

ஷிஷ்டி.

விட அதிக வறிவு ஏற்பட்டது. தனக்குரிய மாதாபிதிருபிதருஷையை விட்டதால் பிராமணனுக்கு அந்த தர்ம வியாதனிடமிருந்து ஞானோபதேசமாயிற்று” என்று கூறப்பட்டது. ஆகையால் வாதப்புரியும் வைசியர்கள் தங்களது முன்னோர்கள் வம்சபாரம்பரையாயனுஷ்டித்து வந்த பிரகாரமே பதிஞறு கன்மங்களை யனுஷ்டிப்பது நன்று. முன்னோர்களனுஷ்டித்து வராத வைதிக கன்மங்களை வேத மந்திரங்களைக் கொண்டு அனுஷ்டிப்பது மகாதோஷத்திற் கிடமாவதுமின்றி அநிஷ்டத்தையும் விளைவிக்குமென்பது திண்ணம். அங்ஙனமே ஸ்ரீராமாயணம் உத்தரகாண்டத்தில்— “ஸ்ரீராமசந்திரன் அரசாக்ஷி செய்யுங்கால் சம்பூகனென்றவோர் சூத்திரன் தன் குலாசாரத்தை விட்டு ப்ராம்மணர்க்குரிய கன்மம் சிறந்ததெனவும் அதைச் செய்வது மிக சிரேயஸ்ஸுக்கு ஸாதனமெனவும் கருத்துக் கொண்டு, ஸ்நானம், ஸந்தியாவந்தனம் முதலிய தவப்புரியச் சென்றான். அவன் செய்த இந்த விபரீத கன்மத்தால் அங்கோரந்தணருடைய பதினறுவயதுள்ள மைந்தன் அகாலத்திலிறந்தான். அவ்வந்தணரும் இறந்த தன்மைந்தனை ஸ்ரீராமசந்திரனுடைய அரண்மனை வாசலில் கொண்டுவந்து ‘ஓ! அரசனே!! உமது கெட்ட நீதியாற்றான் எனது புத்திரன் அகாலத்தில் காரணமின்றி மரித்தான். உமது கெட்ட நீதியில்லாவிடில் எனது புத்திரனிறக்கவேமாட்டான். அதனலிறந்த சவத்தை உன் வீட்டு வாசலிற் கொண்டுவந்தேன். உமது கெட்ட நீதி எதெனவிசாரித்து அதைத்துலைத்து எனது குமாரனுக்கு ஜீவனையுண்டாக்கவேண்டும். இன்றேலும்மை சபித்து விடுவேன’ என்று கூறினர். உடனே ஸ்ரீராமபிரானும் புஷ்பகவிமானத்திலேறி, தேசமுழுதும் சுற்றி அதர்ம்மெங்கு நடக்கின்றதென தேடிச்செல்லுங்கால் சம்பூகனென்ற அச்சூத்திரனைக் கண்டார் அவன் மூலமாகவே அவனது சமாசாரமுழுமையுமறிந்து ‘இவனே சூத்திரன், தனது குலாசாரத்திற்கு விருத்தமான தவத்திலிருக்கிறான். ஆகையாலிவனைக் கொல்லுகிறேன்’ எனகத்தியையுருவி அவனைக்கொன்றார். அக்கணத்திலேயே அவ்வந்தணன் மைந்தனும் பிழைத்தெழுந்தான்”. என்ற கதை ஸ்பஷ்டமாயிருக்கின்றமையால் தனது குலாசாரத்தை விட்டு பிறரது ஆசாரத்தை யனுஷ்டிப்பது மிகவதர்ம்மமே யென்பது யாவருமறிந்த விஷயமே.

வருமி.

[illegible]

[illegible]

ஜடபரதர் சரித்திரம்

தொடர்ச்சி.

பரதரை அவருடைய பிராதாக்கள் பயித்தியக்காரன் என்றெண்ணி சிக்ஷிக்காமல் விட்டுவிட்டார்கள். பரத்ரோ பிராகிருதாளான மனுஷ்ய பசுக்களாலே எக்கெந்த வேலைகளில் பயித்தியக்காரனென்றும், மூடனென்றும் செவிடனென்றும் சொல்லப்படுகிறாரோ, அந்தந்த வேலைகளில் மூடனைப்போலவும், பயித்தியக்காரனைப்போலவும், செவிடனைப்போலவும் வார்த்தைகளைச் சொல்லிக்கொண்டிருப்பார். மற்றவர்களாலே பலாத்காரமய் ஏவப்பட்டவராய் வேலைகளைச் செய்வார். தாம் செய்த வேலைகளுக்குக் கூலியாகக் கிடைக்கப்பட்ட அன்னம் அற்பமாயிருந்தாலும் மிகுதியாயிருந்தாலும் அதையே புசிப்பார். ருசி பார்த்து புசிக்கிறதில்லை. மானாவமானங்களிலுண்டான சுக துக்கங்களில் அபிமானமில்லாதவராயும், அழுக்கடைந்த கந்தையை அரையிலே தரித்தவராயும், எல்லாராலும் பரிகசிக்கப்பட்டவராயும் சஞ்சரித்துக்கொண்டிருந்தார். ஒரு நாள் அவர் ஓரிடத்தில் பரண் கட்டி அதன்மேல் விராந்துகொண்டு காட்டு மிருகங்கள் வந்து விளைவை அழித்துப்போடாமல் காத்துக்கொண்டிருக்கும்பொழுது புத்திரோற்பத்திக்காகப் பத்திரகாளிக்குப் புருஷனாகிற பசுவைப் பலிகொடுக்கப் பிரார்த்தனைசெய்திருந்த ஒரு சூத்திரன் தான் பலிகொடுப்பதற்காகக் கொண்டுவந்த புருஷன் அர்த்தராத்திரியில் தெய்வபலத்தினால் தப்பித்துக்கொண்டுபோய்விட்டானென்றறிந்து அவனைத் தேடிக்கொண்டு வருவதற்காக வேலைக்காரர்களையேவ, அவர்கள் தப்பி ஓடினவனை எங்குந்தேடியும் காணாமல் பரணருகில் வந்தார்கள். வந்தவர்கள் பரணின்மேலிருக்கும் பரதரைப் பார்த்து 'நமது எஜமானனுடைய கரும பூர்த்திக்குப் புருஷப்பசு கிடைத்தது' என்றெண்ணிக்கொண்டு மலர்ந்தமுகத்தையுடையவர்களாய் அவரைக் கயிற்றினாலே நன்றாகக் கட்டிக்கொண்டு காளிகோவிலுக்குச் சமீபத்தில் வந்து அவரை ஸ்நானம் பண்ணிவைத்து நூதன வஸ்திரம் தரிப்பித்து, நல்ல சந்தனம், புஷ்பமாலை, திலகம் முதலானதுகளினாலே அலங்கரித்து திருப்தியாகப் போஜனம் செய்வித்து, கீதங்கள், மத்தளங்கள், பேரிவாத்தியங்கள் முழங்க, அந்தப் புருஷ பசுவைப் பலி கொடுக்கிற விதிப்படி, பத்திரகாளியினுடைய எதிரே நிறுத்தினார்கள். பின்னர் அந்தச் சூத்திரனுடைய புரோகிதனானவன் அந்தப் புருஷப்பசுவினது இரத்தமாகிறமத்தியத்தினாலே அந்த பத்திரகாளியைத் திருப்தி செய்துவைக்கவேணுமென்றெண்ணி, காளி மந்திரத்தினாலே மந்திரிக்கப்பட்டும், மஹாதீக்ஷண்யமாயும், குரூரமாயுமிருந்த கத்தியைக் கையிலே யெடுத்தான்.

(இன்னும் வரும்)

வி. ஷண்முகம்பிள்ளை.

ஸ்ரீ பரமஹம்ஸசிவநாராயணஸ்வாமிகள்

இவ்விதம் கண்டித்து வந்ததில் சிவநாராயணருக்குப் பலவிதமான எண்ணங்கள் தோன்றின. 'கல்வியினாலுண்டாகும் பிரயோஜனம் நன்றாயறிகிறேன். ஆனாலென் மனதிலிருக்கிற விஷயம் உபாத்தியாயருக்குப் புலப்படவில்லையே. அவர் என்னைத் தண்டிப்பதில் மிகக் கண்ணாயிருக்கிறாரே தவிர யதார்த்தமாய் என்னுடைய மனதையறிகின்றிலரே. அன்னபானஞ் செய்வதிலும் இறப்பதிலும் கற்றவர்க்கும் கல்லாதவர்க்கும் யாதாயினும் பேதமுளதோ? இல்லையே. இருவருக்குமிருக்கும் வித்தியாசம் யாதெனின் யதார்த்தம் இதுவென்றும், பொய் இதுவென்றும், அஞ்ஞானமிது வென்றும் நல்லறிவிதுவென்றும் கற்றவனுணர்கிறான். உலகவிஷயமாயும் ஆத்மார்த்தமாயுமுள்ள தனது கடமையை அறிகிறான். கல்லாதவனோ அப்படியறியச் சக்தியற்றவனாகின்றான். இவ்விதமறியக்கூடிய கல்வியைக் கற்றவனே கல்விகற்றவனாவான். வேறு விஷயமான கல்வியெல்லாம் திரவியம் சம்பாதிக்கவும் வீண் கர்வமுண்டாக்கவும் ஏதுவான போலிக் கல்வியே. கற்றவர்களும் கல்லாதவர்களும் தங்கள் பிறப்புக்கு முன் தங்கள் நிலைமை இன்னநிலைமையென்றும இறப்பிற்குப் பின் இன்னநிலைமையென்றும் அறியக் கூடாதவர்களே. நித்திரை செய்யும்போது படித்தவர்கள் தாங்கள் படித்த வித்தையை அறிவதற்கும், படியாதவர்கள் தங்கள் அறிவின்மையை யுணர்வதற்கும் இடமில்லாதபடி இருக்கிறார்களென்றும் இன்னுமிவைபோன்ற பலவுஞ் சிந்தனை செய்துவருவார்.

இவருக்கு எட்டு அல்லது ஒன்பது வயதில் உபநயனஞ்செய்யப்பட்டது. ஆடுமாடுகட்குக் கழுத்திலிடும் கயிற்றைப்போல் எனது பெற்றோர்கள் என்றோளில் இந்நூலை ஏன் போடுகின்றார்கள்? கடவுள் இப்படிப் போடும்படியாய்க் கட்டளையிடவில்லையே. அவர் கருத்து அங்ஙனமிருப்பின் மற்ற அவயவங்களைப் படைத்த அவர் இந்நூலையும் உடனுடனேவுடன் தோன்ற ஏன் செய்திருக்கமாட்டார்? யதார்த்தமுணர்ந்தோர் இது கடவுள் ஆக்ஞையென்று ஒருபோதும் சொல்லமாட்டார்கள். சன்னியாஸிகள் காவிவஸ்திரந் தரிப்பதுபோலவே இப்பூணூலிடுவதும் சில மாந்தர்கள் தங்களைப் பேதப்படுத்திக்கொள்ளவேணுமென்று செய்துகொள்ளுவதுதான். இவ்விதம் தோற்றுவித்துக்கொள்ளும் பேதங்களை யறவே யொழித்து யதார்த்தமாக உடலுக்குடலிருக்கும் பேதமின்மையையும் அவயவங்கள் ஐம்பொறிகள் இவைகளின் செயகைகளையும் தீர ஆலோசிக்கின், மானிடர்களுக்குள் யாதொரு வித்தியாசமுமில்லையென்பது தெளிவாயிருக்க, இவ்வேற்றுமையைக் கற்பிப்பது மனிதனுடைய செயலேயன்றி வேறென்னவென்று பற்பலவிதமாய் அவராலோசித்துப் பூணூலைப்பற்றிய விவகாரங்களை இனியொரு சமயம் யோஜிக்கலாமென்று எண்ணித் தமது தகப்பனாருக்கு யாதொரு வருத்தத்தையும் உண்டு பண்ணக் கூடி தம்மனதிற்றோன்றியவையெல்லாம் தமக்குள்ளேயடக்கிக்கொண்டு விடாமுயற்சியாய்ப் பக்தியே அப்பியாஸஞ் செய்துகொண்டிருந்தார். பின்பு 'சாதுக்கள், மஹாத்மாக்கள், சன்னியாஸிகளென்றும், இன்னும் இவைபோன்ற பல நாமங்களைக் கொண்டும் ஜனங்கள் சிலரை அழைக்கிறார்களே; யாது காரணம் பற்றியோ? அப்பதங்களின் தாற்பர்யம் என்ன. என்று பலரை உசாவிவருங்காலத்திலொருநாள் தாமிருந்த க்கிராமத்தினருகே ஒரு பெரிய மகாத்மா ஒருவர் வந்திருப்பதாய் கேள்வியுற்று, அங்குசென்று அவர் தன்னந்தனியா யிருக்கும் சமயம் பார்த்து அவரை

யண்டி நமஸ்கரித்து, தம்மனதிற்றோன்றிய சில சந்தேகங்களை நிவிர்த்திசெய்யும்படி அவரை வேண்டிக்கொண்டு, "ஐயா! 'சாது' வென்றும் 'சாமி' யென்றும் 'மகாத்மா' வென்றும் பலநாமங்களாலழைக்கப்படும் சன்னியாசி யென்பர் யாவர்? இப்படியழைப்பதின் தாத்பரியமென்ன? சாதாரண மனிதனுக்கும் சன்னியாசிக்கும் உடலிலும் அவயவத்திலும் யாதொரு வித்தியாசமுமில்லையே; சன்னியாசிக்கிருக்கும் விசேஷகுணமென்ன? வித்தியாசம்பேச்சிலிருக்குமோவெனின் மற்றவர்கள் அவ்விதம் பேசவுங்கூடுமே மண்ணையும் சாம்பலையும் மேலே பூசுவதென்றால் பன்றிகள் எருமைகள் இவைகளுக்கும் சன்னியாசிக்கும் வித்தியாசமில்லையே. சடையிருப்பதனால் சன்னியாசியென்றால் ஆலமரத்திற்கும் இவருக்கும் பேதமென்ன? மற்று சன்னியாசியென்பதொரு பொருளாயின் அப்பொருள் சிவப்போ? கருப்போ? அல்லது வெள்ளையோ? இவையொன்றும் அறிகிலேன். தாங்கள் என்பேரில் பரிபூரண கிருபை செய்து என் சந்தேகத்தை நிவிர்த்திசெய்ய வேண்டும். ஜனங்களெல்லாரும் தங்களையொரு பெரிய சன்னியாசியென்று சொல்வதால் தங்களிடம் எனது சங்கையைத் தெரிவித்து நிவிர்த்திக்கவந்தேன்" எனப் பரிந்து கேட்க, சன்னியாசிக்கு கோபாக்கினிமூண்டு "அடா நீ நேற்றுப்பிறந்தபயல். நீ என்னைப் பரிகாசம் செய்கிறாயா" என்று சொல்லிச்சமதுகையிலிருந்த ஓர் கம்பை ஓங்கி அவரை இரண்டொரு அடியடித்தார். சிவநாராயணர் மிகவும் வணக்கமாய் அவருக்கு வேண்டிய சமாதானங்களைச் சொல்லியும் அடித்துத் துரத்தப்பட்டவராய், தமது பிதாவிடஞ்சென்று நடந்தசங்கதிகளைச்சொல்ல இவர் மற்றவரினும் மிக்க கோபங்கொண்டு சிறுவரை யதிகக்கொடுமையாய்த் தண்டனை செய்தார். பின்னர் இவ்விதமாக சிவநாராயணர், உலகத்தைத் துறந்தவராகவரும் அநேக சந்நியாசிகளிடத்தில் தம்முடைய சந்தேகங்களை நிவிர்த்திக்கச் சென்றதிலும் அவர்களெல்லாரும் கொடிய கோபமுடையவர்களாகவும் ஏதேனும் சந்தேகத்தை நிவிர்த்திக்கப் பிரார்த்தித்தால் அடிக்கவருபவர்களாகவுமிருப்பதைக் கண்டார்.

இங்ஙனம் சிலநாட் சென்றபின் அவ்வூருக்கு வேறொரு சாது விஜயம் செய்தனர். ஆனால் இவருக்கும் முன்னமே சந்தித்த சாமிமார்களுக்கும் கிரம்ப வித்தியாசங்கள் இருந்தன. இவர் மிகவும் சாந்தராயும், சந்தோஷமுடையவராயும், உண்மையை யறியக் கூடியவராயும், நியாயமுடையவராயும், கடவுளிடத்தில் சதாபக்தி யுடையவராயுமிருந்தார். முன்கண்ட சன்னியாசிகளைக்கேட்ட சிவநாராயணர் மறுபடியும் மனந்தேறித் தமது சந்தேகங்களை இவரிடமுங்கேட்கவே, அவரிவரைப்பார்த்து "அப்பா, இப்பேர்ப்பட்ட சந்தேகங்கள் உன்மனதிலுண்டானது எங்ஙனம்?" என்று கேட்க, இவர் இயற்கையா யுற்பத்தியாயினவென்று விடையளித்ததின் பேரில் சன்னியாசி ஆனந்தபரவசராய் "அப்பா, இவை என்னால் நிவிர்த்திசெய்ய முடியா. இச்சந்தேகங்களை உன் மனதிலுதிப்பித்தவரே உனது பக்குவகாலத்தில் அவைகளை நிவிர்த்திப்பார்" என்று சொல்லி அவரையும் அவர்பிறந்த குடும்பத்தையும் சிலாகித்துப்பேசி வேண்டிய உபசாரஞ்செய்தார். சிவநாராயணரும் அவரை நமஸ்காரஞ்செய்து அவரிடம் விடைபெற்றுத் தமதில்லம் ஏகினர்.

பின்பு ஒருநாளிரவிற் றனது தாய் தந்தையரிடம் வந்து நமஸ்கரித்து எழுந்து கைகட்டி நின்றுகொண்டு "பெற்றோர்களே! உங்களுக்கு என்னைப்போலவே நான்கு மக்களிருக்கிறார்கள். அதில் ஒருவனாகிய நான் இறந்துவிட்டதாய் நீங்கள் எண்ணிக்கொள்ள வேண்டுகிறேன். எங்கும் வியாபகராயிருக்கும் கடவுளின் ஆக்ஞையின் வண்ணம் 'உலகத்தோரின் துன்பங்களை நிவிர்த்திசெய்யும் பொருட்டு நான் வெளியே புறப்பட்டுப் போகிறேன். எல்லோருடைய நன்மைக்காகவும் நான் பாடுபட வேண்டுமென்று ஜகதீசனால் கட்டுப்படுத்தப் பட்டிருக்கிறேன். ஆகையால் நான் இத்திருப்பணியிற் சென்று வரும்படி மனப்பூர்வமாய் விடையளியுங்கள்" என்றனர். இதுகேட்ட தாய் தந்தையர் திடுக்கிட்டு மனங்கலங்கி "அப்பா உன்னால் சொல்லப்படும் காரியங்கள் யாவும் நீ செய்து முடிக்கவல்லவனோ? ஒருபோதும் போகக்கூடாது. அப்படியுனது தீர்மானம் போகவேண்டுமெனறிருப்பின் எங்களை முதலில் நீ கொன்றுவிட்டு அப்பால் செல்கேனும்செல" என்று வியசனத்தோடும் விடையளித்தனர். அதற்குச் சிவநாராயணர் "உலகத்தாரின் கஷ்டத்தை நான் எங்ஙனம் நிவிர்த்தி செய்யப்போகிறேனென்று தாங்கள் சொல்வது யதார்த்தமே. ஆனால் நானாக ஒன்றும் செய்யத்தக்கவனல்லேனே. கடவுள் தாம் செய்யவேண்டிய வேலையை என்னைக்கருவியாகக்கொண்டு நடத்துகிறார். ஆதலின் என்னிடம் இனிப்பிரியம் வையாதீர்கள். தயைசெய்து உத்திரவளியுங்கள்" என்று மறுத்துச்சொல்ல அவர்கள், "பெற்றோர்கள் யாரேனும் தங்கள் பிள்ளையை இப்படி யனுப்புவார்களா? தவிரவும் நீயோகல்வியில் அதிகத் தேர்ச்சியில்லாதவன். உன்னால் யாது தான் செய்யமுடியும்" என்று ஆட்சேபித்தனர். சிறுவரோ பின்னும் "சகலருடைய மனதிலும் குடிகொள்ளும் கடவுளே எனக்குக் கல்வி; சாதாரண உலகக்கல்வி சம்பாதிக்க எனக்கு இஷ்டமில்லை" என்றியம்பினார். இவ்வாறாக, தம்மால் இயன்றவரையும் சிவநாராயணர் எடுத்துரைத்தும் பயன்படவில்லை. பெற்றோர்களோ பிள்ளையைவிட்டுப்பிரிய சம்மதிக்கவில்லை. ஆகவே உண்மையாக அவரைப்படைத்த பிதாவினது கட்டளையை நிறைவேற்றி அவரைச் சந்தோஷப்படுத்துவதற்கு இந்நிலவுலகின் பெற்றோர்கள் சம்மதம் கொடுத்தார்களில்லை. 'கடவுளே எல்லோருக்கும் கடவுளாயிருக்கிறார்; அவரைக்கீழ்ப் படிவதே யெல்லோருக்கும் கீழ்ப்படிந்து நடப்பது' என்றெண்ணி, பதின்மூன்று வயதுள்ள இப்பிள்ளை ஒருநாள் நள்ளிரவில் திடசித்தராய்த் தமது தாய் தந்தையருடைய ஆச்சிரமத்தினின்று நீங்கி உலகத்தோரிடத்துப் பேரன்புபூண்டு ஆன்மாக்கள் உய்யும் பொருட்டு வெளியேறினார்.

"அன்பிலாரெல்லாம் தமக்குரிய ரன்புடையா
ரென்பு முரியர் பிறர்க்கு"

(இன்னும்வரும்)

C. P. சுப்பையா பிள்ளை, B. A.
விவேகபாநு.

ஓம் - தத் - ஸத்

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ப்ரம்மவித்தியா

சார்வரிஸ்ரீ மாசி மீ 8 உ

யோகபலப் பிரதர்ஷினி

(முன்தொடர்ச்சி.)

அதில், அப்பியாஸமென்பது யாது? அந்த ஸ்திதியில் முயலுவதே அப்பியாஸமாம். ஸ்திதியாவது யாது? ஆன்மாவைக் காணுவதே யாம். அதில் முயற்சியாவது யாது? நியமம், ஆஸனம் முதலியவையே. இது தானப்பியாஸமோ? ஆம்! ஆம்!! வைராக்கியமென்பது யாது? இவ்வுலகிலும், ஸ்வர்க்கம் முதலிய பரலோகங்களிலுமுள்ள, சந்தனம், பூமாலை, மாதர்மணி முதலிய விஷயங்களை விட்டொழிப்பதேயாம். இந்த அப்பியாஸத்திற்கும், வைராக்கியத்திற்கும் யாது பயன்? கூறப்பட்டது. எங்ஙனம்? அதை யடக்குவதென. எதை யடக்குவது? சித்தவிருத்தியை. அதனாலுண்டாவது யாது? சூத்திரத்திற் குறித்தவாறு ஸ்வரூபத்தில் அவஸ்தானமே. ஸ்வரூபமென்பது யாது? தனதுருபமே. தான் என்பது யாது? உபாதிகளற்ற சைதன்யமே. அதன் ரூபம் யாது? அதையனுபவிப்பதேயாம், அதில் அவஸ்தானமென்பது யாது? அதிலேயே நிட்டை பெறுதல். ஆகவே என்ன ஏற்பட்டது? தனது ஆன்மசொரூபத்திலேயே நிட்டை பெறுதலென்றுணர்க. இவ்வாறாக யோகம்பயனுடையதே யாயினும், ஞானம்போல காரிய காரியகாதென்றல்லவோ வியாஸபகவான்— "இதனால் யோகந்தள்ளப்பட்டது" என ப்ரம்மசூத்திரத்தில் நிஷேதித்தார் என ஆசங்கிக்கா தீர்கள். பூர்வகாண்டோத்தர காண்டங்களில் நிரூபிக்கப்படும் கர்ம காண்டம், ஞானகாண்ட மிவற்றின் கண்ணும் ஸ்மிருதிகளிலும் யோகமானது வெகுவாய்க்கொண்டாடப்படுகின்றது. வேதவியாஸபகவானும் புராணங்களில் விசித்திரமான கதைகளால் யோகத்தைக் கொண்டாடினார். கன்மங்கள் தோறும் 'ஆசமனம் செய்து, பிராணயாமம் செய்து, என்று ஹடயோகத்தி லடங்கின 'பிராணயாமம் கர்மதினங்களிற் கூறப்படுகிறது. ஆகையால் பிராணயாம மறியாதவனுக்குக் கன்மத்தி லதிகாரமில்லை யென ஸ்பஷ்ட

[illegible]

மாகிறது. ஆகலபற்றி வியாச பகவான் கூறினது முற்றும் விபரீதமாகாது. அவர் வசனத்திற்குப் பொருளை பின்னு ரைப்பாம். பக்தி, ஞானம், வைராக்கியம் முதலியவை சாதிக்க வியாதியே முக்கிய சாதனமாதல் பற்றி அதற்கு ஏதுவான ஹடயோகத்தை நிஷேதிப்பது நியாயமன்றே. யோகமின்றியே சமம், தமம் முதலியவை உண்டாகுமாயின் சற்குரு வுபதேசமின்றியே ஞானமு முண்டாகும். இங்ஙனம் விசாரிப்பின் 'இதனால யோகந்தள்ளப்பட்டதே' என்ற வியாசபகவானுடைய வசனத்திற்கு மெய்ப்பொருள் புலப்படும். "ஹடயோகம் முதலியவற்றால் அணிமாதி ஐசுவரியங்களை சாதிக்கக்கூடியது, அவை தானதற்குப் பலன், ஆகலின் ஆன்மவிசாரத்திற்குப் பிரதிபந்தங்களான அவ்வைசுவரியங்களால் விசித்திரங்களான பற்பல விஷயங்களில் இழுக்கப்பட்ட மனிதன் எப்பொழுதும் கலவுறி[illegible] எனப் பாமரர் சிலர் நினைக்கவும்[illegible] கிரமமசிக்கக்கூடிய பயனை [illegible] இங்ஙனம் சிக்செய்யப் புருஷதிகாரிக்கு [illegible]யோகாப்பியாஸம் இக்கப்பட்டதேயன்றி [illegible]போகக்கூடாதென நிஷேவிய மோக்ஷஸாதனத் [illegible]க்கள் ஸமாதி முதலைகை ஒருவழிப்படுத்[illegible]ப்படும் பொருட்டு சித்தத்கூடாதென மறுக்கவும் யோகத்தை அப்பியசிக்கக் வேதங்களும், வே[illegible]லேயே. அங்ஙனமாயின், சகலணங்களும், ஆப்[illegible]ந்தங்களும், ஸ்மிருதிகளும், புராயாய்விடும். வி[illegible] மெய்மொழியு மன்றே பொய் யோக சாத்திரம[illegible]பகவான் ஒரே சூத்திரத்தால் நியாயமேயன்று[illegible]த்தையு மிகழ்ந்தாரெனக் கூறுவது யோகத்தை [illegible] அன்றியும் அந்த ப்ரம்மசூத்திரத்தில் நிஷேதிக்கப்[illegible]நிஷேதித்தது போலவே ஸாங்கியமும் கின், "சூற்[illegible]டிருக்கின்றது. அதை எங்கும் சேர்க்வையான [illegible]ற்றவனே! கேளாய் இவ்வுலகில் இருடுள்ளது. [illegible]நிட்டை என்னால் முன்னமே கூறப்பட் யோகிக[illegible] ஸாங்கியர்களுக்கு ஞான யோகத்தாலும், ருஷ[illegible]ருக்குக் கன்மயோகத்தாலும்" என்ற ஸ்ரீ கி[illegible]விடு[illegible] பகவான் கூறியது மன்றோ இகழப்பட்டதாய்[illegible]மம். ஆகையால் முற்றிலும் யோகத்தையே அடிபோடு நாவித்துத் தள்ளுவது நியாயமே அன்று. இங்ஙனம் குறித்த பிரகாரம் யோகமவசியம் செய்ய வேண்டியது தானென நிரூபித்தும் 'மிகப் பிரயாஸப்பட்டு யோகத்தை ஸாதித்தகாலுண்டாகும் பயன்யாது' என வாதம்புரியும் மாந்தர்களுக்கு யோகிகள் சமாதியில் அனுபவக்கூமானந்தத்தை நிரூபிப்பாம். "எதையடைந்தவன் வேறொன்றையு மதிகலாபமாக நினைக்கிறதில்லையோ? எதில நிற்பவன் அளவிலடங்காத் துக்கம் நேரிடினும் அசனல் சற்றேனு விகாரமடைவிக்கப்படுகிறதில்லையோ?" என்று பகவான் கூறியதால், யோகத்தால் துன்பமனைத்தும் நீங்குவதுடன் பரமேசனது சொரூபப்பிராப்தியுண்டாகுமென்றேற்பட்டது. அவ்

[illegible]

னமேஞானவாஸிட்டத்தில் கசோபாக்கியானத்திலுபநிருங்கணஞ் செய்யப்படுகின்றது,— "கசனென்பவர் ஒரு சமயமசமாதியினின்றெழுந்து மனக்களிப்புடன், தழுதழுத்த வார்த்தையாய் பின் வருமாறு கூறினார். யானென்ன செய்வேன், எங்கு செல்லுவேன். எதை எடுப்பேன், எதை விடுப்பேன், பிரளயகாலத்தில் எங்கும் ஜலஞ்சூழ்வதுபோல ஆன்மாவால் ஜகமனைத்தும் சூழப்பட்டிருக்கின்றதே. தேகத்தினுட் புறத்தும் வெளிப்புறத்தும், கீழும் மேலும் சகல திசைகளிலும் எங்கு மான்மாவே காணப்படுகிறான். இங்கு மங்கு மெங்கு பார்த்தாலு மான்மமயமாகவே தோன்றுகிறது. அனாத்துமாவான ஜகம் தோன்றவில்லை. நானில்லாத இடமுமில்லை; என்னிடத்தில்லாத தொன்றுமில்லை. வேறெதை விரும்புவேன். எல்லாம் ஸம்வின்மயமாயிருக்கின்றன. எல்லை கடந்த ஆன்ம மயமான கடலின் நுரை போலிருக்கின்றன மலைகள். சித்தாகிற ஆதித்தனுடைய தேஜஸ்ஸில் கானநீர்போல் ஜகமனைத்தும் காணப்படுகின்றது" என்று. இந்த சரித்திரத்தால் யோகத்தின் பயனை யறிந்தால், சாத்திரங்கற்றோரெவ்வளவு? தத்துவ முணர்ந்தவரெம்மட்டும்? கன்ம நிட்டை பெற்றவர் யாவர்? அவதூதர் யாவர்? மஹாத்துமாக்களெனப்படும் ரிஷிகள் தேவர் முதலியோர் யோகியை விட அதிகானந்தம் பெற்றவர்களா? இல்லை. இல்லை! அன்றியும் பண்டிதர்காள்! சற்றுசவனியுங்கள். மற்றோர்கதையுமுண்டு. சிகித்துவஜனென்ற வோராசன் மூன்று வருடம் சமாதிநிஷ்டனாகவிருந்தான். அவன் அரசாக்ஷியை விட்டுக் கானகஞ்சென்று அங்கு யோகநிஷ்டை பெற்றான். அவனது இல்லாளாகிய சூடாலையென்பவள் அவனையெங்குந்தேடிக் கொண்டு ஓர் காட்டில் ஸமாதியிலிருக்குமவனைக் கண்டாள். சிங்கநாதம் போன்ற உரத்தசத்தமிட்டு மவன் ஸமாதியை விட்டெழாமலிருந்தான். உண்மையிலோ அவன் ஸமாதியிலிருப்பவனன்று. பிறகு அம்மாதர்மணியுமவனைக் கையாலிழுத்தசைத்தும் தனதிஷ்டத்தை அடையாமல். அவ்வனத்திலுள்ள யோகிகளின்திருவடி பணிந்து பிரார்த்திக்கவே அவர்களுங் கருணை கூர்ந்து சுள்ளச்சமாதியை விட்டெழுப்பப்பட்டவனாய் அவ்வேந்தனும் மனையாளுடன் தனது ராஜ்யமேகினன். பாருங்கள்! 'பாம்பின் கால் பாம்புக்கே தெரியும்' என்ற நியாயம்போல் யோகிகள் தான் யோகியின் மனதையும் நிலையையுமறிவார்களென்றிக் கதையாலேற் படுகின்றது. புராணங்களில் மற்றோர்கதையுங் கூறப்படுகிறது. அதாவது:— ஸாத்துவத சிகாமணியான அஸுரச்சக்கிரவர்த்தி ப்ரஹ்லாத ரென்றொருவரிருந்தார். அவர் கார

[illegible]

தமகா முனிவரது மலரடி ஸேவையால் கர்ப்பத்திலேயே ஞானம் பெற்று ஜினனம் வரை இடைவிடாது பகவானைத் தியானித்து பிறந்தவுடன் தன்றந்தையால் செய்யப்பட்ட உபத்திரவங்களனைத்தையும் தேகாபிமானத்தை யொழித்துப பொருத்துக்கொண்டு பகவானுடைய அனுக்கிரகம் பெற்றாரென நிரூபிக்கும் பிரகரணத்திலகானசஞ்சென்ற அவரது சமாதி கூறப்பட்ட விதம்பின் வருமாறு காண்க. "போர்வீரனைக் கொல்லுந் திறமையுள்ள ப்ரஹ்லாதர் இங்ஙனம் தியானஞ் செய்துகொண்டே பேரானந்தத்தை விளைவிக்கும் நிர்விகல்ப ஸமாதி யடைந்தார். அவர் அச்சமாதியிருக்கும் பொழுது சித்ரத்தி லெழுதிய பதுமைபோலவே விளங்கினார். இங்ஙனம் ஐயாயிரம் வருடம் ஒரே நீட்டையாயிருந்தார். உடனே திருமாலும் 'மகாத்துமாவே!, அப்பா!! விழித்துக்கொள்' என்றார் உடனே பாஞ்சஜன்ய மென்ற சங்கத்தையும் திசைகடோறும் பாவும்படியான சத்தமுண்டாகும்படி துவானம் செய்தார். அச்சத்தத்தால் அம்மஹாத்துமா ப்ரஹ்லாதர் மெள்ள மெள்ள விழித்துக் கொண்டார்" என. இங்ஙனமே அனேகர் ஹடியாம் முதலிய கிரியைகளை விட்டொழித்து ஸமாதி சுகத்தையே அனுபவித்தார்களென்பது எங்கும் பிரசித்தமே.

இன்னும் வரும்.

புஸ்தக பரிசிலனம்.

பண்டிர் மணியான ஸ்ரீ. தர்ம்மபட்டரவர்களாலியற்றப்பட்ட 'ப்ரம்ம சூத்திர சுரு விருத்தி' என்ற வேறு பெயருடைய "ப்ரம்மா மிருதவர்ஷிணி" என்றபுத்தகரத்தினம் சற்சம்பிரதாய மோங்கிவளர வேண்டுமென ஆவல் கொண்ட, கிருஷ்ணா ஜில்லா கலெக்டராபீஸில் முந்திய உத்தியோகம் பெற்ற ப்ரம்மஸ்ரீ கொள்ளமூடி லக்ஷ்மீகாந்த ராயரவர்களால் ப்ரம்மஸ்ரீ அன்னவரம் வெங்கட ராகவ சாஸ்திரிகளவர்களைக்கொண்டு பரிசோதிக்கப்பட்டு தெலுங்கெழுத்தி லச்சிட்டு வெளியிடப்பட்டது. அது மிகக்கடினமின்றி எளிய நடையிற் செய்யப்பட்டமையால் மத்தியமாதிகாரிகட்கும் மிகவுப காரமாயிருக்கின்றது. சூத்திரங்கடோறும் பதப்பொருளும், விஷய வாக்கியங்களும் நன்கு கூறப்படுகின்றது புத்தகம்மிகவிரியாமலும் மிக்குருகாமலுமிருப்பதாலதனைக் கண்ணுற்ற முமுக்ஷுக்களுக்களவிலா வாநந்தத்தை விளைவிக்கின்றது. இது பாஷ்யத்திற்குச் சிறிது பாகம் குறையுடையதே ஆயினும் மகாசாரிய ஸ்வாமிகள் கருதிய கருத்தெல்லாமடங்கி யிருக்கின்றன. அத்தியாயந்தோறும் பாதந்தோறும் ஸங்கதி (முன்பின் பொருத்தம்) முதலிய

[illegible]

வை ஸ்பஷ்டமா யெளிய நடையிலியற்றப் பட்டிருக்கின்றன. ஆழ்ந்த வபிப்பிராயங்கொண்ட பாஷ்யமென்றுங்கடலைக் கடக்க விருப்ப முற்றவர்க்குலகுவாய் அக்கரை கடத்திவைக்குந்தோனிபோலாமிது. யாம்பரிசோதித்தவரை எமக்கிதிற்றோன்றின வபிப்பிராயமிது. எம்போலியர்க்கு இது விஷயத்தில் இதைவிட அதிகம் வரைய இரகெழாது. இந்த கிரந்தத்தை எமக்களித்த முற்குறித்த ப்ரம்மஸ்ரீ லக்ஷ்மீ காந்தராயர் அவர்களிடம் நன்றி பாராட்டி மிகவணக்கமாய் அதனைப் பெற்றோம். இதன் விலை ரூ 2. அது ஓர் அதிக விலையில்லை. அதைப்பெற விரும்புவோர் இதனை அச்சிட்டவரிடமாவது வெளியிட்டவரிடமாவது எழுதிப் பெற்றுக்கொள்ளலாம். நெல்லூர் ரங்கநாயகப் பேட்டையில் ஸ்தாபிக்கப்பட்டிருக்கிற 'ஸ்ரீ ஸாஸ்வதீ நிலயம்' என்ற அச்சு யியந்திரசாலையிற் பதிப்பிக்கப்பட்டது அங்காவதெழுதிப் பெறலாம்.

சிவம்.

கடிதங்கள்.

கடிதக்காரர்களி னபிப்பிராயம் பத்திராதிபரைச் சாரா

வைசிய வேதோக்த கிரியா விசார வியவஸ்தா.

(தொடர்ச்சி.)

இங்கறியவேண்டியதிது. முன் யுகாந்தரங்களில் சுத்தவைசியரென வழங்கப்படும் வைசிய ஜாதியார் வெகுவாய் மடிந்தமையாலும், எஞ்சியுள்ள சிலரும் சூத்திரர் முதலிய தாழ்ந்த ஜாதியாரின் றொழிலைக் கைப்பற்றிய படியாலும் அவர்கள் தற்காலத்தில் வைசியரெனவழங்கப்படுகிறவர்களைவிட மிகத்தாழ்ந்தவராய் விட்டார்கள். அதன்பிறகு பாஸ்கராசார்யரென்றொருவர் தைவாதீனத்தா லவதரித்து அவர்களைக் கறையேற்ற விருப்பங்கொண்டு அக்காலத்திலிருந்த ஆசாரத்தைச் சங்கிரகித்து பூர்வாசாரியாருடைய உத்திரவின்படி 'கன்யகாபுராண' மென்றேற்படுத்தி, அவர்களின் கெட்ட நடத்தையைக் கூடியவரை விலக்கி, சிலலௌகிக சங்கேத கோத்திரங்களைக் கற்பித்து, அந்தந்த கோத்திரங்களுக் கேற்றவாறு கெட்ட நடத்தை யனுகாதபடி சில வியவஸ்தைகளைச் செய்து பௌராணிக மந்திரங்களால் புநிறுறு கறு

[illegible]

மங்களைக் கற்பித்தருளினர். இந்த வரலாறு தற்கா லத்தில் கிடைக்கும் 'கன்னியகா புராணம், வைசிய கமலாகாரம்' முதலிய கிரந்தங்களால் நன்கு புலப் படுகின்றது. இந்த ஏற்பாட்டை விட்டாலிவர்களுக்கு வேறு கதியில்லாமையால் அநேகரிதப்படி நடக்கவே ண்டியது தான் நியாயம். இதையறிந்து தான் மாத வாசாரிய சுவாமிகள்— "கலியில் க்ஷத்திரிய ஜாதி, வைசிய ஜாதி இவைகளடியோடு மடிந்தமையால்" எனக்கூறினர். இதை யனுஸரித்தே ப்ரம்மவைவர்த் த புராணத்தில்,— "கலியில் குலம், சீலம் முதலிய நற்குணம் பொருந்திய வைசியர்களில்லை. ஒருவ ரிருவ ரிருப்பினும வர்களிடத்தெவ்வித புண்ணியமுமில் லை. இவர் சூத்திரர் முதலிய தாழ்ந்த குலக்கவரது தொழிலை யடைந்து, ப்ராம்மண ... சத்த ... ர்கள் இவர்களை நிந்திப்பவர்களும், அச்சத்தத்தானை சித்த விருத்தியுடைய வர்களுமானவர்களென் விக்கூறப்பட் டது. "த்விஜ (இருபிறப்பாளர்) அநேகர் செனப்படும், ப்ராம்மணர், க்ஷத்திரிய ... வைசியர் ஆகிய மூன்று வர்ணத்தவர்களும், சூத்திரர்களும் யுகந்தோறுமிருப் பவர்களே யாயினும், கலியுகத்தில் முதலாவதுவர்ண மான ப்ராம்மணர்களும், கடைசிவர்ணமான சூத்தி ரர்களுமே இருப்பார்கள்" என்றும், மச்சபுராணத் தில்— "கலியில் ப்ராம்மணர்கள்வேதாத்தியயனம், யா கம் முதலியவை செய்வதில்லை. க்ஷத்திரியர்களும், வைசியர்களும் அடியோடுமடிந்தார்கள்" என்றும். அத்திரிஸ்மிருதியில்— "க்ஷத்திரியவம்சமும், வைசிய வம்சமும் வேத வைதிகத்துடன் கூடினதாக நந்த னென்ற அரசன் வரை தானிருக்கும், அதன் பிறகு சூத்திர குலம் போலாய் விடும்" என்றும் மற்றுமனே க ஸ்மிருதி வசனங்களிருத்தலால் முன்னிருந்த சுத்த வைசிய ஜாதியே, அடியோடு தொலைந்ததாகச் சொல்ல வேண்டியிருக்கிறது. 'இவர்களுக்கு ப்ராமணர்கள் தான் சங்கேதமான சிலகோத்திரங்களைக் கற்பித்து வைதிக கன்மங்களரும்படி செய்வித்து புராணமந்தி ரங்களால் பதினறு கன்மங்களைச் செய்விக்கும்படி ஏற்பாடு செய்து ஏமாற்றினர்களெனக் கூறுவது சரி யல்ல. எந்த மூடனும் பிறர்சொல்லை நம்பி தான்ற ரித்துக்கொண்டிருந்த வெண்பட்டு, பட்டுசால்வைமுத லியவையை விட்டு, கந்தையையும் மரவுரியையுந்தரிக் கவே மாட்டான். இவ்வைசியர்களுக்கு வைதிக கன் மத்திலதிகாரமிருப்பின் பிராம்மணர்கள் ஏமாற்றிய தால் அதை யொழித்தார்களென்பது சம்பவிக்குமா?

[illegible]

அதை யொழிப்பித்ததால் ப்ராம்மணர்களுடையும் பயன் யாது? ஆகையாலிவர்க்கு அவ்வதிகாரமில்ல வே யில்லை யென்று ஸ்பஷ்டமாயேற்படுகின்றது. இ வர்கள் நெடுநாளாக வம்ச பாரம்பர்யமாய் அனுஷ்டித் துவருகிற பிரகாரமே யனுஷ்டிப்பது நலமாயிருக்கும். இல்லாமலிவர்கள் வேதமந்திரங்களால் வைதிக கன் மங்களைச் செய்வார்களாயின் மிகாபாவமே சம்ப விக்கும். "உலகத்தில் எங்களுக்கு வைசியரென வியவஹார மேற்பட்டிருக்கிறது. வைசியர்களுக்கோ வைதிக கன்மத்திலதிகார முண்டென்பது சாத்திரங்க ளில் முறையிடப் படுகின்றது. அதெங்களுக் கில்லை யென வருந்துகிறோமென" ச்சொல்லுவார்களாயின் வருத்தமடைய இது காலமில்லை. அவர்களைப்போல னேகர் பிராமணர்களிருக் கின்றார்கள். ப்ராம்மணர்க ளுக்கு அத்தியயனம், அத்தியாபனம், யாகம்செய்தல், செய்வித்தல், தானங்கொடுத்தல், வாங்குதல் ஆகிய ஆறு கன்மங்களி லதிகாரமுண்டென சகல சுருதி, ஸ்மிருதி, புராணங்களில் பிரசித்த மாயிருப்பினும், மேற்றிசையில், கொப்பனு என்றும், சதுர் விம்சதி என்றும், ஸளத்திர புரவாஸி யென்றும், சிஷ்யவர்க் கரென்றும் மற்று மனேக விதமாயுள்ள ப்ராமணர்க ளுக்கு இன்றுவரை வேதோக்த மந்திரங்களாலுப நயனம், அத்தியயனம் முதலியவை ப்ராம்மணர்களால் செய்விக்கப்பட்டுவரினும், அவர்களுக்கு கோத்திரம் சாகை முதலியவை பிரசித்தமாயிருப்பினும், அப்பி ராமணர்களுக்கு அத்தியாபனம், யாகம் செய்வித்தல், தானம் வாங்குதல் ஆகிய இம்மூன்று கன்மங்களுமில் லை. இவர்களிடமிருந்து எவனுமோரெழுத்லதயேனுங் கற்றுக்கொள்வதில்லை. இவர்களுக்கு எவரும் தானங் கொடுப்பதில்லை. இவர்களுடன் மற்ற பிராம்மணர் கள் சமபந்தியிலுட்கார்ந்து போஜனம் செய்வதில்லை. தனியாய் வேறு பந்தியேற்படுத்தியே போஜனம் செ ய்து வருகிறார்கள். இவர்கள் வீட்டில் அவர்களது பந்து ஜனங்கள் மட்டும் போஜனம் செய்து வருகி றார்களே யன்றி வேறெவரும் போஜனம் செய்வதில் லை. இந்த வழக்கமின்றும் நடைபெற்று வருகின்றது. இதற்கு பிரமாணம் யாது. இவர்களுக்கெப்பொழுது எக்காரணம் பற்றி அவற்றிலதிகாரம் மாறியது? இது தெரியவில்லை. இங்ஙனமே அனேகர்க்கு அனேக தர் ம்மங்களில் அதிகாரம் சாத்திரமூலமாய் சித்திப்பினும் அனுஷ்டானத்தி லில்லா விடிலதை யனுஷ்டிக்கக்கூ

[illegible]

டாது. "தற்காலத்திய வைசியர் வைத்துக் கொண்டிருக்கிற புராண மந்திரங்களில் அசுபகன்மங்களிலுபயோகப்படுஞ் சிலபாகம் சுபகன்மங்களிலுமுபயோகப்படுகின்றது" என்று சிலர் கூறுவது சரியல்ல. மந்திரங்கள் சுபகன்மங்களிலு மசுபகன்மங்களிலும் விநியோகிக்கப் படுவதாலுள்ள கெடுதியாது. வேத மந்திரங்களால் கன்மங்களை யனுஷ்டிக்கும் பிராமணர்களுக்கும்— "ஸைநஸ்ரோமாவதிவம்" என்பதாதி மந்திரங்கள் சுபாசுப கன்மங்களிலுபயோகப் படுகின்றன. தேவதைகளின் சொரூபத்தை வெளியிடும் மந்திரங்களெங்குவிநியோகிக்கப்பட்டாலென்ன. அனுஷ்டித்து வரும் பாகங்களிலெங்கேனும் தவறல் நேரிடினதை மகான்களிடத்துத் தெரிவித்து சரிப்படுத்திக் கொள்ளவேண்டுமேயன்றி அதற்காகவேறுவழியை நாடுவது சரியன்று. ஆகையால் வாதம் புரியும் வைசியர்கள் கேடிரளாக தங்கள் முன்னோர் அனுஷ்டித்து வந்த பிரகாரம் பதினாறு கன்மங்களையு மனுஷ்டித்து நைவப்பிராம்மண பக்தி செய்து நன்னடத்தை யுடனிருதார்களாகில் பிராமணர் பெறும் நற்கதி பெறுவார்கள் அதைத் தவிர்த்து வைதிக கன்மங்களை வேதமந்திரங்களால் செய்வார்களானால் மகாதோஷமே சம்பவிக்கும். காசாசை பிடித்து எவராவது அவர்களுக்கு வைதிக கன்மம் செய்வித்தார்களாகில் செய்தவருடன் பஹிஷ்காரம் செய்வதற்குரிய ராவார்கள். ஆகையாலிவ் வைசியர்கள் முன்னிருந்த பிரகாரமே கன்மங்களை யனுஷ்டித்து நற்கதி பெறுவார்களெனச் சிவபெருமானைப் பிரார்த்திக்கின்றோம்.

தங்கள் வம்ச பரம்பரையாய் வந்த சம்பிரதாயப்படி சகல ஜனங்களும் கன்மங்களை யனுஷ்டித்து சிவபெருமான் திருவருளால் மிகுந்த சிரேயஸ்ஸை யடைவார்களாக.

சுபம்.

[illegible]

விவேக சூடாமணி.

தொடர்ச்சி

அநாத்துமாவான சரீரத்தின்கண் "நானெ"ன்றவபிமானம் வந்ததால் ஜனன மரணத்திற்கு கேதுவான பந்தம் சேர்ந்தது. அதனாற்றான் அஸந்தான இச் சரீரத்தைச் சத்தியமென்றெண்ணி வளர்த்து விஷயங்களால் இரக்ஷிக்கிறான். (139)

அதல்லாதவிடத்து அஃதென்ற வறிவு விவேகமின்மையால் கயிற்றின்மீ தரவம்போல் உண்டாகின்றது. அதனால் மிகுந்த கெடுதிகளுண்டாகின்றன. ஆகவே அஸத்தைச் சத்தெனப் பாவிப்பதே பந்தவேதுவாம்.

தமோகுண சொரூபமான இவ் வாவரணசக்தி அகண்டமும், நித்தியமும், அத்துவிதமுமான போதசக்தியால் விளங்கு மான்மாவை, ராகு சூரியமண்டலத்தைப்போல் மறைக்கின்றது. (141)

சுத்த தேஜோரூபியான ஆன்மா மறைபட்டவுடன் மனிதன் மதிமயக்கமுற்றுச் சரீரத்தையே யானென நினைக்கின்றான். பிறகு ரஜோகுணமயமான விக்ஷேப சக்தியானது காமம், கோபம் முதலிய பந்தகுணங்களாலிவனை வருத்துகின்றது. (142)

பிறகு இவன் விஷயங்களென்னும் விஷப்பெருக்குள்ள ஸம்ஸாரமென்னும் அபாரக் கடலில் மூழ்கி மூழ்கிக் கிளம்பி மதிகெட்டலைகிறான். (143)

சூரியகிரணத்தாற்றோன்றின மேகக்கூட்டங்கள் சூரியனை மறைத்து வியாபிப்பதுபோல் ஆன்மாவிடத்துண்டாய அகங்காரம் ஆன்ம தத்துவத்தை மறைத்து விருத்தியடைகின்றது. (144)

மேகங்கள் பலவாறாகத்தோன்றிச் சூரியனை மறைத்துக்கொண்ட துர்த்தினத்தில் பனி, சுழற்காற்று பலமாய்க்கிளம்பி ஜனங்களைப் பீடிப்பதுபோல், அக்ஞானவிருளால் ஆன்மா மறைபட்டவுடன் மிகக் கொடூரமான விக்ஷேப சக்தியானது மாந்தர்களை துன்பக்கச் செய்கின்றது. (145)

இந்த இரண்டு சக்திகளாலேயே புருஷனுக்கு ஸம்ஸார பந்தமுண்டாகிறது. அவைகளால் மயக்கமுற்று மனிதன் 'தேகமே யானெ'ன நினைத்து, வருந்துகிறான்.

[illegible] கசுஎ॥

[illegible] கசுஅ॥

[illegible] கசுகூ॥

[illegible] கருய॥

[illegible] கருக॥

[illegible] கருஉ॥

[illegible] கருங॥

[illegible] கருச॥

[illegible] கருரு॥

[illegible] கருசு॥

இங்ஙனம் ஸம்ஸாரமென்னும் விருக்ஷத்திற்கு அக்ஞானமென்பது விதையாம்; தேகமேயானென்றபாவனை முளையாம்; ஆசையே தளிராம்; சரீரந்தோன்றுவதே நீர்ப்பாய்ச்சலாம்; பிராணன்களே கிளைகளாம்; புலன்களே நுனியாம்; விஷயங்களே புஷ்பங்களாம்; துக்கமே கனியாம்; பலவகைக் கன்மங்களாலுண்டான அனேக துன்பங்களை அனுபவிப்பவன் ஜீவனென்ற பறவையாம். (147)

இங்ஙனம் அனாத்மாவால் பந்தமானது, அக்ஞானமூலமாயும், அனாதியாயும், இயல்பாயுமாகத் தோன்றி பிறப்பு, இறப்பு, பிணி, நரை, திரை முதலிய துன்பங்களை இவனுக்கு விளைக்கின்றது. (148)

இந்த பந்தமானது ஆயுதங்களாலேனும், சாஸ்திரங்களாலேனும், வாயு, தேயு முதலியவற்றாலேனும் மற்றும் பல்லாயிரம் கன்மங்களாலேனும் நீக்க முடியாது. நம்மைப்படைத்த கடவுளருளாலுண்டான விவேக விக்ஞானமென்ற கத்தியாலன்றி வேறெவ்விதத்தாலும் விலக்க முடியாது. (149)

வேதங்களில் நீங்காத பிரமாண புத்தியுடையவனுக்குத் தனது அறத்தில் நிட்டையுண்டாம். அதனாலிவனுக்குச் சித்த சுத்தியுண்டாம். அச்சுத்தி பெற்றோனுக்கு ஆன்மசொரூப வறிவுண்டாம். அதனாற்றான் ஸம்ஸாரம் வேருடனறும். (150)

ஜலத்தின் சக்தியாலுண்டாய பாசிக்கொத்துகளால் மறைக்கப்பட்ட ஒடை நீர்போல், அன்னமய முதலிய ஐந்துகோசங்களால மறைக்கப்பட்டு ஆத்மா புலப்படுவதில்லை. (151)

அப் பாசிக்கொத்துகள் விலக்கப்பட்டால் தாகம் தாபம் முதலியவற்றை நீக்கி இன்பத்தையளிக்கும் சுத்த நீர் புலப்படுகின்றது. (152)

அங்ஙனமே ஐந்து கோசங்களையுமறுத்தால் நித்தியானந்த சொரூபியும் பிரத்தியக்சொரூபியுமான பரஞ்சோதி புலப்படும். (153)

பந்தத்தை நீக்க நன்குணர்ந்தவன் ஆத்மானாத்ம விசாரஞ்செய்யவேண்டும். அதனாற்றான் சச்சிதானந்தமான தன்னையறிந்து பேரானந்தம பெறுவான். (154)

நாணல் தன் பூவினின்றும்வேறுபட்டிருப்பதுபோல் புலப்படும் ஜகமனைத்தையும் வேறாக்கி அஸங்கனும் கன்மசூன்னியனுமான ஆன்மாவை யறிந்து அனைத்தையும் அங்கு லயப்படுத்தி ஆன்மசொரூபமாய் நிற்பவனே முக்தனாம். (155)

அன்னத்திற்கிருப்பிடமான இச்சரீரமே அன்னமய கோசமெனப்படும். அது அன்னத்தாற்றான் நிலைபெறும். இன்றேல் நசிக்கும். (156)

துவக், சர்மம், மாம்ஸம்' இரத்தம, எலும்பு, அமேத்தியம் இவற்றின கூட்டமாய விச்சரீரம் நித்தியசுத்தனான ஆன்மாவாகாது. (157)

[illegible] கருஎ॥

[illegible] கருஅ॥

[illegible] கருகூ॥

[illegible] கசுய॥

[illegible] கசுக॥

[illegible] கசுஉ॥

[illegible] கசுங॥

[illegible] கசுச॥

[illegible] கசுரு॥

[illegible] கசுசு॥

[illegible] கசுஎ॥

[illegible] கசுஅ॥

[illegible] கசுகூ॥

இது பிறப்புக்கு முந்தியும், இறப்புக்குப் பிந்தியும் இல்லை. இதனடுவேயுள்ளது; ஒவ்வொரு கணத்திலும் குணவேற்றுமையுடையது; நியத சுவபாவமற்றது; பலவகையாயுள்ளது; ஜடம் குடம்போற் காணக்கூடியது; இத்தகைய தேகம் ஞானசொரூபியான ஆன்மாவாக எங்ஙனமாகும்? (158)

கை, கால் முதலியவையுடைய் தேகம் ஆன்மாவாகாது. முன்னும் பின்னும இல்லாமலிடையே பிழைத்திருத்தலாலும் அவ்வச்சக்தி குறையாமையாலுமென்க. ஆன்மாவோ எக்காலும் யாவர்குமடங்குவதில்லை; யாவரையுமடக்குவதுமிலலை. (159)

தேகத்தின் தருமம, அதன்றொழில் அதனவஸ்தை முதலியவைகளுக்கு ஸாக்ஷியாய் நிற்குமான்மாவிற்கும் தேசத்திற்கும் வேற்றுமை இயல்பாயமைந்ததேயாம்.

தேகமோ எலும்புக் கூட்டம், மாம்ஸத்தால் பூசப்பட்டது, மலநிறைந்தது,மிகக்கெடுதலாயுள்ளது, இதற்குமுற்றுமெதிர்மறைக்குணம்பொருந்திய வான்மாவாக இஃதாவதெங்ஙனம? (161)

இங்ஙனம் துவக், மாம்ஸம், கொழுப்பு, எலும்பு, மலம் இவற்றின் கூட்டமான சரீரத்தின்கண் மூடன் "நான்"என்றஎண்ணம் வைக்கிறான். தீரவாராய்ந்து விசாரித்த வறிஞனோ இதற்கு விலக்ஷணனான தனது சொரூபத்தை உண்மையிலறிகிறான். (162)

மூடனுக்குத் தேகமே யானென்றே தீர்மானம். கற்றவனுக்கோ தேகமும் ஜீவனுமே ஆன்மாவென்ற துணிபு. விசாரித்து விக்ஞானம்பெற்ற மஹானுபாவனுக்கு ப்ரம்மமே யானென்ற கூற்றும். (163)

மதிகெட்டவனே"இச்சரீரமேஆன்மா"வென்ற எண்ணத்தை விட்டொழி,தீவ்ரவைராக்கியமடை,நிர்விகல்ப சுத்த சைதன்னியமே யானெனப் பாவிப்பாயாக (164)

அஸத்தான தேகேந்திரியமுதலியவைகளில்பிராந்தியாற்றோன்றின யானென்றவறிவவை கற்றோனறிகிரவரை அவன் வேதாந்தக்கடலைக் கரைகண்டவனாயினும்அவனுக்கு முத்திவார்த்தையே கிடையாது (165)

நிழலிலும், பிரதி பிம்பத்திலும், கனவிற்கற்பிக்கப்பட்ட சரீரத்தின் கண்ணும் ஆன்மாவென்ற வறிவில்லாதுபோல இவ்வூன் வுடலினும் அவ்வறிவுனக்குண்டாகவேண்டாம். 166)

மதிகெட்டமாந்தருக்குத்தேகத்தின் கண் ஆன்மாவென்றவறிவே, பிறப்பு முதலிய துன்பங்கட் கேதுவாம். ஆதல்பற்றிஅவ்வறிவை மிக்க முயற்சியுடன் விலக்கவேண்டியது. அதனை யொழித்தால் மீண்டும் பிறவித்துன்பமேற்படுவதில்லை (167)

ஐந்து கன்மேந்திரியங்களுடன் கூடினது பிராணமயகோசமாம், அதனால் சக்திபெற்றுஅன்னமயகோசமானதுசகலகன்மங்களிலும்பிரவர்த்திக்கின்றது. (168)

வாயுவினோர் விகாரமும்காற்றுப் போல் உள்ளும் புறமும் சஞ்சரிப்பதுமான இப்பிராண மயகோசம் ஆன்மாவாகாது. இதனால் மனிதன் சுதந்திர மற்று

[illegible]

விருப்புடையதேனும் வெறுப்புடையதேனு மெதனையு மறிவதேயில்லை. (169)

ஞானேந்திரியங்களும், மனமும் மனோமயகோசமாம். "யானென்னுடையது" என்றவிகற்பத்திற்கு ஹேதுவானது. பெயர் முதலிய பேதங்களுள்ளது. பிராணமயகோசத்தை வியாபித்து நிற்பது. (170)

ஐம்புலன்களெனப்படும் ஐந்து ஹோதுக்களால விஷயங்களென்ற நெய்யால் விருத்தி செய்யப்பட்டதும், வாசனைகளெனப்படும விறகுகளால் ஜ்வலிக்கின்றதுமான மனோமயமென்ற அக்கினியானது ப்ரபஞ்சத்தை எரிக்கின்றது. (171)

மனத்தை விட அவித்தை என்பது வேறுயில்லை. மனமேயன்றோ சம்சாரபந்தத்திற்குஹேதுவான அவித்தை. அஃதொழிந்தாலனைத்துமொழியும். அஃதோங்கினால் மற்றவை யோங்கும். (172)

இந்த மனமானது தன்சக்தியால், கர்த்திரு போக்திரு சொரூபமான பிரபஞ்சத்தை சூன்யமான சுவப்னத்திலும் சிருஷ்டிக்கின்றது. அங்ஙனமே தான் ஜாகரத்திலும் வேறுவேற்றுமையில்லை. இவையெல்லாம் மனதின் செய்கையாம். (173)

சுழுத்தியில் அம்மனம் லயித்தவுடன் வேறொன்றுயில்லையென்று யாவரும் பிரத்தியக்ஷமாய் அறிந்தவிஷயமே. ஆகையால் சம்சாரமென்பது மனதால் கற்பிக்கப்பட்டதேயன்றி உண்மையிலதில்லையாம். (174)

மேகமானது காற்றாலே உண்டாக்கப்பட்டு அதனாலேயே விலக்கப்படுவதுபோல, மனதா லுண்டாக்கப்பட்டசம்சாரம் மனதாலேயே நீக்கப்படுமாம். (175)

இந்த மனமானது தேகம் முதலிய விஷயங்களில் ஆசையுண்டாக்கி அதனாலமனிதனைப் பசுப்போல் கட்டுக்குள்ளாக்குகின்றது. பிறகுபரிபக்குவதசையில் அதே மனமானது அவ்விஷயங்களில் விஷத்தைப் போலமிக வெறுப்பை யுண்டாக்கி அக்கட்டிலிருந்து விடுவிக்கின்றது. (176)

ஆகையால் மனிதனுக்குப்பந்தத்தையும் மோக்ஷத்தையு மளிக்க மனமே காரணமாம். ரஜோகுணத்தால் கலக்கமுற்றால் பந்தஹேதுவாமது. ரஜஸ்ஸையும் தமஸ்ஸையு மொழித்து சத்த சுத்தமயமானால் மோக்ஷஹேதுவாம். (177)

விவேகம், வைராக்யம் இவை மேலிட மனமானது சுத்தமாய் மூக்தி ஹேதுவாகின்றது. ஆகையால் முத்தி பெற விரும்பும் புத்திமான் அவ்விரண்டையும் திடப்படுத்திக்கொள்ளவேண்டும். (178)

மனமென்ற கொடும்புலியானது விஷயங்களென்றகடுங் கானகத்தில் சஞ்சரிக்கின்றது. ஆகையால்வீடுபெறவிருப்பமுற்றஸாதுக்கள் அவ்வழிநாடக்கூடாது.

மனமானது போக்தாவுக்கு சூக்ஷுமமும் ஸ்தூலமுமான விஷயங்களை அனுபவிப்பதற்காக உண்டாக்குகின்றது. சரீரம், வர்ணாச்சிரமபேதம், ஜாதிபேதம், குணம், காரியம், பயன்முதலியவைகளையுமுண்டாக்குகின்றது.

வரும்.

[illegible]

[illegible] ௨௫॥

[illegible] ௨௬॥

[illegible] ௨௭॥

[illegible] ௨௮॥

[illegible] ௨௯॥

[illegible] ௩௰॥

[illegible] ௩௧॥

[illegible] ௩௨॥

[illegible] ௩௩॥

[illegible] ௩௪॥

[illegible] ௩௫॥

[illegible] ௩௬॥

[illegible] ௩௭॥

[illegible] ௩௮॥

ஸமாப்தி

ஸ்ரீ பரமஹம்ஸ சிவநாராயண சுவாமிகள்

ஜாதிபேதநீக்கம்.

இவ்வாறாகத் தந்தையின் ஆச்ரமத்தினின்றும் புறப்பட்ட இப்பாலர் "இனி, நான்முதலில் எங்கேசெல்வது? பலவிடங்களிலும உயர்ந்தோர் தாழ்ந்தோர்களாகிய இருதிறத்தோர்களுக்கும் நேரிட்டிருக்கும் பெருங்குறைகள்யாவை? அக்குறைகள் எவ்வுபாயங்களால் நிவர்த்திக்கப்படும்? உலகத்தோர்கள் ஒருவரையொருவர் உள்ளன்புடன் சமமாக நேசிக்கும்படிக்கும் அவர்களில் ஒவ்வொருவருடைய இருதயத்திலும் வியாபகராயிருக்கும் கருணைக்கடவுளைக் கண்டறியும்படிக்கும் செய்விக்குமுபாயங்கள் எவை? வித்வான்கள், மூடர்கள், சந்நியாசிகள், கிரஹஸ்தர்களாகிய யாவரும் சாந்தம் கபடமின்மை, இகபரசுகம் முதலியவற்றை யடையச்செய்வதற்குரிய உபாயங்களைச் செய்வதன்றோ நமது கடமை?" என்று அடிக்கடி சிந்தித்துக்கொண்டு, பல இடங்களிலும்சஞ்சரிப்பாராயினர். பல சமயங்களில் ஈசனை நினைந்து "ஐயனே! விரோதம், வீண்தர்க்கம், கலகம் ஆகிய இவைகள் மானிடர்களுக்குள் தலையெடுக்க வொட்டாமற்செய்து என்றைக்கும் அவர்களைச் சந்தோஷிகளாக வாழும்படி அநுக்கிரகிக்கவேண்டும்" என்று தியானம் செய்வார். இவ்வண்ணம் சித்தப்பிரமை கொண்டவனைப்போல் திரிந்து கொண்டிருக்கும் சிவ நாராயணரைப்பார்த்த ஜனங்கள் "ஐயா! நீர் யார்? சூத்திரா அல்லது கிரஹஸ்தரா? உம்முடைய குலமென்ன? ஜாதியென்ன? உமக்கு வேதங்களிற் பயிற்சியுண்டோ? அல்லது நீர் யாதொன்றும் கற்றிலரோ?" என்று பலவிதமாய் வினவுவர். இவர் "ஐயா! நான் யாதொன்றும் கற்றிலேன்; வேதங்களையும் அறியேன். பின்னும் தாங்கள் சொல்லுகிறபடி சாது இன்னவரென்றும் கிரஹஸ்தர் இன்னாரென்றுங்கூட அறிய இயலாதவனாயிருக்கிறேன். ஆனால் எனக்குத் தெரிந்தது தாங்களெல்லோரையும் போல வே நானும் ஒரு மனிதனென்பதே. நான் என்ன ஜாதியென்று சொல்வேன். தங்களைப்போலவே எனக்கும் உடலும் அவயவங்களுமிருக்கின்றன. இறைச்சி, எலும்பு முதலியவைகளால் செய்யப்பட்டுள்ள இவ்வுடம்பினிடத்தே ஜாதி யென்னும் ஓர் பொருளையும் அதன் வேறுபாட்டையும் நான் கண்டறிந்திலேனாயினன்றோ, எனது ஜாதியைப்பற்றித் தங்களுக்குத் தெரிவிக்கக் கூடும்?" என்பர். இவ்வாறு சொல்வதைக்கேட்ட ஒருவன் "ஐயா! பூணூலைப் போட்டுக்கொண்டிருந்தும் உமது ஜாதி இன்னதென்று சொல்லக்கூடவில்லையோ?" எனவே, இவரும் "ஐயா! அதனாலென்ன? நீர் அணிந்திருக்கும் வஸ்திரமும் இதுபோன்ற நூலாற் செய்யப்பட்டது தானே. ஆதலால் நூலைக்கொண்டு ஜாதியறிவது எங்ஙனம்? ஒருவேளை நூலைத்தானே ஜாதியென்று சொல்லுகிறீர்களோ அறியேன்" என்றனர்.

பின்னர் முப்புரிநூலின் தாத்பரியம் என்னவென்று தமக்குள்ளேயே ஆலோசித்துத்தெளிந்தார். அதாவது பஞ்சபூதங்களாகின்ற ஐந்து முடிச்சுகளோடு விளங்குவனவும் மனிதரால பிரமன், விஷ்ணு, சிவன் என்று அழைக்கப்படுவனவுமாகிய சாத்வீகம், இராஜஸம், தாமஸமென்றுசொல்லப்படும் முக்குணங்களே உண்மையான முப்புரிநூல்; அதனைத்தரிப்பது ஆத்மாவாகுமென்பதே. இவ்விதமாக அறிவுற்ற பின்னர் அவர் தமது பூணூலைக் கழற்றிச் சமீபத்திலிருந்த ஓர் மரத்தின் கிளையில் தொங்கும்படி விட்டு அப்புறஞ்சென்றனர்.

பாபுஹரநாதசக்கிரவர்த்தி

அப்பால் சிவநாராயண சுவாமிகள் அநேக நகரங்களெல்லாம் சுற்றி வங்காளத்துக்கு வந்து சேர்ந்தார். அங்கு ஒரு தெரு வழியாய்ச் செல்லும் பொழுது மேற்குறித்தபிரபுவைக்காண, அவரிடம்ஒருவேளை அன்னங் கேட்கவே அவர் அடா! உன் சரீரம் நன்றாயிருக்கின்றதே. நீ வேலை செய்து பிழைக்கக்கூடாதா? இப்படிப் பிச்சை யெடுத்து ஜீவனம் செய்வதில் உனக்கு யாதொரு வெட்கமும் தோன்றவில்லையா?" என்றனர். இதுகேட்ட சுவாமிகள் "ஐயா! தாங்கள் சொல்வது முற்றிலும் எதார்த்தமே. உலகத்தில் புத்திமான் ஒவ்வொருவனும் தானே பிரயாசைப்பட்டு வேலை செய்து சம்பாதித்துக் காலக்ஷேபம் செய்யவேண்டுவது தான். ஆனால் நானோ இவ்வண்டசராசரங்களையும் ஆளாகின்ற பகவானுக்கே உழைக்கின்றனன். உமக்கு வேலைசெய்யவேண்டுமாயின் செய்கிறேன். அதிலும் ஆக்ஷேபணையில்லை." என்றுசொல்ல, அப்பிரபு மறுதரம் "அடா நீ யாது பிதற்றுகின்றனை? நீ பகவானுக்கு வேலைசெய்வது உண்மையாயின் அவர் உனக்கு அன்னமிட்டு உதவிசெய்யாரோ? உன்னை தெருவும் திண்ணையுமாய் விட்டுவிடுவாரோ?' என்றுபலவாராகச் சொல்லியதையெல்லாம் கேட்டுச்சிவநாராயணர் "ஐயா! பகவானிடத்தில் இடையறா அன்புபூண்டும், அப்பரம்பொருளே துணையென்றும் சதாபக்தியுடன் அவருடைய நியதியின்படி ஒழுகும் மாந்தர்கட்கு யாது குறையுளது.' என்றனர். அதுகேட்ட பிரபு "நல்லது, மற்றதெல்லாம் பேசுவானேன். நீ நமக்கு வேலை செய்வதாகச் சம்மதித்தனையே. நாம் உனக்கு அன்ன வஸ்திரம் போக மாதம் இரண்டு ரூபாய் சம்பளம் தருகின்றனம். நீ நம்முடையவாசல்காப்போரிலொருவராய்நின்று உன்னுடைய வேலைகளைச் சரிவரப்பார்த்துவா" என்றனர். அதற்குசுவாமிகள் "ஐயா! நல்லது தாங்கள்சொல்லிய வேலையைப் பார்த்துவருவதில் ஆட்சேபணையில்லை. ஆனால் எனக்கு தாங்கள் அன்னவஸ்திரம் கொடுப்பதே போதுமானது. யாதொரு சம்பளமும் வேண்டுவதில்லை. என்றனர். அதற்கு அவர் ஆச்சரியப்பட்டு "அப்பா உனக்குதாய்தந்தையர்கள் இருக்கிறார்களா? நினக்குப்பொன்னாசை யில்லையோ? என்று வினவ, சிவநாராயணரும் "ஐயனே! எனது சம்பளவிஷயத்

தைப்பற்றி நான் தங்களிடம் வேலைபார்த்து முடிந்து விலகுங்காலத்தில் பேசிக்கொள்ளலாம்' என்றுசொல்லி, சம்பாஷணையைச்சுருக்கிவிட்டனர்.

அதுமுதல் அப்பிரபுவினிடம் அவர் மிகவும் ஜாக்கிரதையுடன் வேலைபார்த்துவந்தார். தனது எஜமான் கட்டளையிடுந்தொழில் எவ்வளவு இழிவாயிருந்தாலும் அவமானமென்பதை இறைசித்தேனும் எண்ணாமல் அவருடையகுறிப்பறிந்து அவருக்குவேண்டியனவற்றையெலாம் சரிவரச்செய்துவந்தார், எஜமானும் இவருடைய வேலைத்திறமையைப் பற்றிச் சந்தோஷமும், மற்றையவேலைக்காரர்களைப்போல் பணத்தில் ஆசையில்லாமலிருப்பதை நினைத்து ஆச்சரியமும் அடைந்தனர்

இவ்வாறாக இப்பிரபுவிடம் இரண்டு அல்லது மூன்றுமாதம் வரை வேலைபார்த்தபின், சுவாமிகளுக்கு அவ்வூரை விட்டு வேறு ஊர்களுக்குப்போக வேண்டுமென்று ஓரெண்ணம் தோன்றியதால் அதினின்றும் புறப்பட்டு.

ராம்பூர்போலியா

என்னுமிடத்துக்கு வந்து அங்குள்ள கேவிதாஸ்என்னும் வியாபாரியிடம் வேலை பார்க்கச் சம்மதித்தார். அவ்வியாபாரி தன் கணக்குகளை யெல்லாம் சரியாய்ப்பார்த்து வரும்படி கட்டளையிட, இவரும் தம் வேலையை யாதொரு குற்றங்குறைவன்றியில் பார்த்து வந்ததோடு எஜமானனுக்கு இலாபங்கிடைக்கத் தக்கவிதத்தில் மிகவும் செட்டாகவும் காரியங்களை நடத்தி வந்தார். எவ்வளவு வருத்தமான வேலையைக் கொடுத்தபோதிலும் கொஞ்சமாகிலும் பின்வாங்காது முன்னின்றே செய்து முடிப்பார். இதையெல்லாம் கவனித்தஎஜமானன் "இவன் ஒரு மூட்டன் என்பதற்குஐயமில்லை. இவனுக்கு உலகமின்னதென்பது தெரியவில்லைப்போலும்" என்றெண்ணிக் கொண்டார். அவ்வியாபாரிதம்முடைய வேலைக்காரர்களை மிகவும் கேவலமான வார்த்தைகளால் திட்டுவதே வழக்கமாயிருந்தது. ஒருநாள் அவர் தமது வேலையாட்களிலொருவன் செய்த அற்பக்குற்றத்திற்காக அவனை மிகவும் அருவருப்பான வார்த்தைகளால் திட்டினார். இதைச்சிவநாராயணர் கவனித்துத்தம் எஜமான் முன்னிலையில் வந்து மிகவும் வணக்கத்துடன் கைகூப்பி நின்று "சுவாமி! தாங்கள் எனக்கு எஜமானுகையால் பிதாஸ்தானத்திலிருக்கிறீர்கள். அடியேன் சொல்லும் வார்த்தைகளைப்பற்றிச் சற்றேனும் கோபம் வைக்கலாகாது. அடியேனுடைய துணிவுக்கு மன்னிக்கவேண்டும். தாங்கள் தயைசெய்து நான்சொல்வதையும் சிறிது கவனிக்கும்படி வேண்டுகிறேன். தாங்களோ எஜமான். (வேலைக்காரர்களைச் சுட்டிக்காட்டி) இவர்களோ தங்களுடைய வேலையாட்கள், தங்களுடைய தயவை எதிர்பார்த்து இவர்கள் காலட்சேபம் செய்பவர்கள், ஏழையாய்ப்போய்விட்டபோதிலும் அவர்கள் உயர்குடிப்பிறந்தோர்களே. அவர்கள்மீது அன்புபாராட்டி இன்சொல்லியம்பி, வேலை வாங்க வேண்டுவதே தங்களுடையகடமையாயிருக்க, அற்பக்காரியங்களுக்கெல்லாம் அவர்களைத்தாங்கள் இவ்வண்ணம் ஏசுவது அவர்களுக்கு மிகவும்வருத்தத்தைக்கொடுக்குமன்றோ? தங்களிடத்தில் ஐசுவரியமிருக்கிறதென்று நினைத்துத்தாங்கள் அவ்வண்ணம் ஏசுவது நியாயமாமா? சற்று ஆலோசியுங்கள். அவர்கள் ஐசுவரியவான்களாயிருந்து தாங்கள் அவர்களைப்போல் ஏழையாகவுமிருந்து அவர்கள் தங்களை இவ்வண்ணம் திட்டினால் தாங்கள் எவ்விதமாயுணர்வீர்கள்? இது சம்பவிக்கக்கூடாத காரியமுமல்லவே. செல்வம் ஓரிடத்து நிலையுளதோ? அச்செல்வத்தை நாமிவ்வுலகத்திற்கு வரும்பொழுது கொண்டுவந்தோமா? அல்லது நாம்போகும்போது உடன்கொண்டு செல்கின்றோமா? இன்றுமில்லையே. அங்ஙனமிருக்க, இந்நிலையில்லாச்செல்வத்தைச் சதமெனநம்பி, இறுமாப்படைந்து, ஏழைகளைத் துன்புறுத்தலாமா? ஆஹா! தகாது! தகாது!" என்றனர். இதைக்கேட்ட வியாபாரி பெருங்கோபங்கொண்டு முன்னினும் மிக அசங்கியமான சில வார்த்தைகளுடன் சிவநாராயணரைத் திட்டி, தனவேலையினின்று நீங்கவொட்டாமல் அறத்தவே சிவநாராயணரும் தனக்குள்ளே 'இவரைக்குற்றஞ்சொல்வதில் யாதுபயன்? ஐசுவரியம், அதிகாரம் என்பவற்றின் லகிரிமேலிட்டால் இவருடைய மதியுங்கெட்டு, மனமுங்கல்லாகிவிட்டது புத்திமான்களேஇவற்றின்வசப்பட்டால்தங்களுடையமனதைச்சர்வவல்லபரான ஈசனுடையபாதாரவிந்தங்களில்நிறுத்தி, தெளிந்தவுணர்வோடும், நிறைந்ததிருப்தியோடும்எல்லாருடையநன்மைக்காகவும் பாடுபடுவோர்கள். இவரோ அங்ஙனம்காணப்படவில்லை. இனி இவரிடம் நமக்கென்ன காரியம்" என்றெண்ணிக்கொண்டு அவரைவிட்டகன்றனர்.

(இன்னும்வரும்)

விவேகபாநு

இல கச நெ கஉ

𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾.

[illegible]

[illegible]

ப்ரம்மவித்தியா.

பிலவ௵ ஆடி௴ 18௳

யோகபலப்பிரதர்சனி.

முன்தொடர்ச்சி.

இனி ப்ராகிருதயோகிகள் பெறும் சமாதியின் விஷயத்தைப்பற்றி விசாரிப்பாம். சமாதியில் சேஷ்டையற்றிருத்தலென்பது மூர்ச்சையடைந்தவரும் இறந்தவருமசைவற்றிருத்தல் போலல்ல. அன்றி அதனிலக்கணம் வருமாறு:— ஸமாதியென்பது, ஜீவான்மா பரமான்மா உபாதியற்றுப்போாநந்தம் பெற்றுநிற்பதும், ஜீவனுக்கு அங்கத்துவமும், உயர்ந்த பதவிகிடைத்தலும், நீங்கியதும், பரமானந்தரூபமுமான அவஸ்தையாம். அவ்வவஸ்தையில் யோகி பிராணவாயுவினசைவுற்றவனாயினும் அசைவுறான். நாசியினுனியில் பார்வையுற்றவனாகையால் அவன் கண் சலிக்காது சிவத்தியானத்தில் லயித்திருப்பான். அத்தகைய யோகியே ஸமாதிபெற்றவனெனப்படுவான். அவன் மனம் சிவத்தியானத்தில் லயிக்கவே ஒன்றையுங்கேளான். ஒன்றையும்பார்க்கான், ஒன்றையும்முகரான், எவ்வகைஸ்பரிசத்தையுமுணரான். இவ்வவஸ்தை ஸமஸ்தகாமனைப் பெற்றவனுக்கே கிடைக்குமன்றி மற்றவனுக்குக்கிடைக்காது. இங்ஙனம் புலன்களின்றொழிலடங்கின அவஸ்தையே ஸமாதியெனப்படும். நேதி, தௌதி, வஸ்தி முதலிய ஆறுகன்மங்களால் சரீரசுத்தியானபின், இடைபிங்கலை, சுஷும்னை என்றநாடிகள் சுத்தமானபொழுது, ரேசகம், பூரகம் கும்பகம் என்ற பிராணயாமாப்பியாசக் கிரமத்தால் நீண்டகாலம் வாயுவை அடக்கும்பொழுது அச்சமாதி அவஸ்தையுண்[illegible] ஞல் மனதினசைவடங்கவே வீடுபெ[illegible]மாம். "ஹிரண்ணியகர்ப்பனே [illegible] வேறு புராதனர் யாருமிலை" இது சுத்தமாயி ஞவல்கியர் முதலாயினோர் [illegible] (134) முதலியவைகளில நிரூபித்தபடிக்கொண்டு, ஹிரண்ணியகர்ப்பனே கண்டாராத்து, சகல கன்மங்க அவன்து கட்டளை பயனுடை

[illegible]

[illegible]

(க) [illegible] உபநிஷத் ॥ (உ) [illegible] ॥ (ங) [illegible] ॥ (ரு) [illegible] ॥ (எ) [illegible] ॥ (அ) [illegible] ॥ (௯) [illegible] ॥ (௰) [illegible] ॥ (௰க) [illegible]

யாஸ் பிதா ஸ்த
வார்த்தைகளைப் ।
அடியேனுடைய
தயைசெய்து நான்
வேண்டுகிறேன். சா
சுட்டிக்காட்டி) இவ
தங்களுடைய தயவை
செய்பவர்கள், ஏழையாகிய

அனுஷ்டிக்கவேண்டுமென்றும்வேறெடுத்துக்கூறவேண்டியதில்லை. ஆகவே யோகிகளுக்கு முதலவன் ஹிரணியகர்ப்பனென்றேற்படுகின்றது. பிறகு பார்த்தஸாரதியான ஸ்ரீபகவானால் 'யுத்தகள்த்திலிரகசியமாய் அர்ச்சுனனுக்கும் மற்றுமுத்தவர் முதலியோருக்கும் நிரூபிக்கப்பட்டதென்பது யாவருமறிந்தவிஷயமே' "யோகம் பெறாதவனுக்குப் புத்தியுமில்லை, பாவனையுமில்லை. பாவனைபெறாதவனுக்கு சாந்திகிடைக்காது, சாந்திபெறாதவனுக்கு சுகமேது" என்று கீதையில் ஸ்ரீபகவான் ஸ்புஷ்டமாய்க் கூறினமையால் யோகமில்லாவிடில் புத்திஸ்திரப்படுவதும், பாவனையும் சாந்தியும், சுகமும் கிடைக்காதென்பதும்திண்ணம். இவ்வளவு நிரூபிததும்; 'ஹடயோகம் மிக அவசியம்' என சிற்சிலசாமான்னியமனிதரீபர்ஙப கிரந்தங்களிலிருந்து நிரூபிக்கப்பட்டதேயன்றி அநாசியும் அபௌருஷேயமுமானவேதசம்பிரதாய சித்தமல்ல. இந்தயோகமெனப்பார்ப்போருக்கும் கேட்போருக்குமுண்டாகும் சங்கையை மறுப்பாம். வித்பிரஸ்தானங்களில் வேதங்களே சிறந்தன. அவற்றுள் சம்ஹிதாபாகத்தையதற்குப் பிரமாணமாகக்கொண்டால் கமதாச்சிரமத்திற்குப்பிரதிபந்தம் நேருமாயின் வேதாந்தமெனப்புகழப்பட்ட உபநிடதங்களில் அடிமுதல் முடிவுவரை முக்கியமாய் யோகத்தையே நிரூபிப்பாம். அவ்வுபனிடதங்களாவன (1) கர்ப்போபநிடதம் (2) அமிர்தநாதோபநிடதம்(3) மைத்திராயணீ (4) க்ஷுரிகோபநிடதம்(5) தேஜோபிந்தூபநிடதம் (6) நாதபிந்தூபநிடதம்(7) தியானபிந்தூபநிடதம் (8) ப்ரம்மவித்தியோபநிடதம் (9) யோகதத்துவோபநிடதம் (10) திரிசிகப்பிராமணோபநிடதம் (11) யோகசூடாமணியுபநிடதம் (12) மண்டலபிராம்மணோபநிடதம் (13) அத்துவயதாரகோபநிடதம்(14, சாண்டில்யோபநிடதம்(15) யோகசிகோபநிடதம் (16) அன்னபூர்ணோபநிடதம்(17) அக்ஷிஉபநிடதம் (18) குண்டிகோபநிடதம் (19) யோககுண்டலிஉபநிடதம் (20) தர்சனோபநிடதம் (21) வராஹோபநிடதம் (22) ஸௌபாக்கியோபநிடதம் (23) ஸரஸ்வதிஉபநிடதம் (24] முக்திகோபநிடதம் இவைகளாம். மற்றும் சுவேதாசுவதரம் முதலிய சிலவுபநிடதங்கள் ஆங்காங்கு யோகத்தை நிரூபிக்கின்றன. வெகுவாய் பாதஞ்சலயோகசாஸ்திரத்திற்கு நூற்றெட்டுபநிடதங்களுக்குள் காலிலொருபாகம் மூலமாமென்பதுகற்றோருணர்ந்தவுண்மை. பாதஞ்சலயோகசூத்திரம், ஞானவாசிட்டம், யோகவாசிட்டம், பாகவதம், புராணங்களில் சூதசங்கிதைமுதலியன, யோகபீஜம், யோகதா

உபநிஷத் । (௰௪) [illegible] ॥ (௰௫) [illegible] ॥ (௰௬) [illegible] ॥ (௰எ) [illegible] ॥ (௰அ) [illegible] ॥ (௰௯) [illegible] ॥ (உ௰) [illegible] ॥ (உக) [illegible] ॥ (உஉ) [illegible] ॥ (உங) [illegible] ॥ (உ௪) [illegible])

[illegible]

ராவளி, யோகாநந்தம், யோகசந்திரிகை, யோகஸாரம், ஹடயோகப்பிரதீபிகை, சிவஸம்ஹிதை, சிவஸ்வரோதயம், யோககுண்டலீ, சிவயோகதீபிகை, ராஜயோகபக்ஷம், யோகரஹஸ்யசம்பிரதாயம் முதலிய பலநூல்கள்யோகத்திற்காகப் பிரவிர்த்தித்திருக்கின்றன. வெகுவாய் தந்திரங்களனைவற்றிலும் காலிலொருபாகம் யோகம் நிரூபிக்கப்படுவது சர்வப்பிரசித்தம். ஆகவேயோகம் மோட்சத்தையளிக்கும் ஞானத்திற்குச்சாதனமென்றேற்பட்டது. இந்தயோகம் முன் யுகங்களில் மிகப் பிரயாஸப்பட்டால் சாதிக்கக் கூடியதாயிருக்கலாம். இக்கலியில கலியின் மகத்துவத்தாலும், தற்காலத்தவர்கட்கு ஆயுள்மிகக் குறைவாதலாலும் அதற்குறித்தவ சாதனங்கள் கிடைக்காமையாலும் அந்தயோகானுஷ்டானம் இக்கலியில் சாதிக்க முடியாதென சங்கைப்படுவோரின சங்கையை நிவர்த்திக்க இந்தயுகத்திலும் யோகசித்திபெற்ற பெரியோர்களின் திருநாமங்களை நிரூபிப்பாம்.— "ஆதிநாதன், மத்ஸயேந்திரன், சபரான், ஆனந்தபைரவன், சௌரங்கி, மீனர், கோரக்ஷர், விரூபாக்ஷர், பிலேசயர், மந்தானர், பைரவர், சித்திபுத்தர், கந்தடி, கோரண்டகர், சுராநந்தர், சித்தபாதர், சர்ப்படி, காநேரீ, பூஜ்பபாதர், நித்தியநாதர், நிரஞ்சனர், கபாலீ, பிந்துநாதர், காகர், சண்டீசுவரர், அல்லாமப்பிரபு, கோடா, சோளீ, டிண்டிணி, பாநுகி, நாரதேவர், கண்டர், காபாலிகர்" இது முதலாயினோரனேகர் ஹடயோகப்பிரபாவத்தால் காலதண்டத்தைக் கண்டித்து ப்ரம்மாண்டத்தின் கண் சஞ்சரிக்கின்றார்கள். பற்பல தாபங்களால் தபிக்கப்பட்டவர்களுக்கு ஹடயோகம் தாபம் நீக்கத் தங்குமிடமாம். அனேக யோகம் பெற்றோர்க்கு முக்கிய ஆதாரமாயுமுள்ளது. மற்று மிந்த யோகத்தில் பிரசித்திபெற்ற ஜாலந்தரநாதர், ஸ்வாத்மாராமயோகி, கோடும். சந்திரர் முதலியவனேகருண்டு. இப்புண்ணியவான்களது திவ்யதிருநாமங்களைச் செவியுற்றும் அனுபவிக்காலஞ்சென்று விட்டதே, தற்காலத்தில் உதாரணமச்சம்பிரதாயம் கிடைக்கும்' என மீங்கயான பஞ்யுள்ளார் பின்வரும் மகான்களைக்கண்டுகாண்டு எவ்வ இப்பொழுதும் [illegible]பாத்தில் மாண் வெகுஅதிசயமாகயில்மௌனிஸ்வாமி, பாஞ்சாலதேசமெல்லாம் அவர்கள், மஹாராஷ்டிரதேசத்தில்அங்கேத்தமித்ததல்ல. தங்கத்தில் உச்சையசாபரிபரமஹம்புத்தியினல் பலநாட்சிங்கிகள் சித்திபெற்றிருக்கிறார்கள். அவ்வஸ்துக்கள் நமரத்தைச் சாக்ஷியாய்க் கன்வா சாதகத்தைத் தருகிறது.

[illegible]

கண்டும் பிரத்தியக்ஷமே பிரமாணமென நினைப்போருக்கு இப்பொழுது தரிசிக்கக்கூடிய மகான்களை அறிந்தவரை நிரூபிப்பாம். நைமிசாரண்ணியத்தில் ஸ்ரீ விசுவாநதயோகியும், குருக்ஷேத்திரத்தில் ஸ்ரீ ஸஹஜானந்த ஸ்வாமிகளும், வைத்தியநாத க்ஷேத்திரத்திற்கு சமீபத்தில் பாலானந்த பிரம்மசாரிகளும், ஹரித்துவாரத்தில பசுபதிதேவரும், விலாஸபுரத்திற்குச் சமீபத்தில் புக்கிரிதேவரும், புரோசி கிராமத்திற்கு நெடுந்தூரமல்லாத தேசத்தில் கமலபாரதியும், மற்றுமனேக யோகசித்தரிருக்கின்றார்கள். ஹநுமத்பர்வதத்திலும் தென்னாட்டில் மலயகிரியிலும், அகஸ்தியகூடத்திலும் அநேக சித்தரிருப்பதாகத் தெரியவருகிறது. இங்ஙனம் மிகப்பிரயாசைப்பட்டு யோகத்தை அப்பியசிக்காமல் சாத்திரத்தைமாத்திரம் கற்றுச் சிலர் சந்தோஷமடைகின்றனர்- அவர்களை யுத்தேசித்துத்தான் ஹடயோகப்பிரதீபிகையில்.— "கிரியையுடையோனுக்குச் சித்தியுண்டு இல்லாதவனுக் கெங்ஙனமுண்டு. சாத்திரம் படித்ததால் மட்டும் யோகசித்திக்கிடைக்காது. வேஷம் போட்டுக்கொள்ளுவதும் கதைபேசுவதும் சித்திக்குக் காரணமாகாது. அனுஷ்டிப்பதே சித்திக்குக் காரணமென்பது திண்ணம்" என்று கூறப்பட்டுள்ளது. வைத்திய சாத்திரத்தைக் கற்றதால் மட்டும் யாதும்பயனில்லை. ஆயின் அதிற்குறித்த வாறு செய்கையைப் பழக்கமுமிருந்தாற்றான் பயன் படும். அதுபோலவே யாம் யோகசாத்திரமுமென்று இச்சுலோகத்தின் கருத்தாம். மனுவும்—'தாயுடனாவது தங்கையுடனாவது பெண்ணுடனாவது ஏகாந்தத்தில் வீற்றிருக்கக்கூடாது. மிகப்பலமுள்ள புலன்கள் கற்றுணர்ந்த பண்டிதனையுமிழுத்துவிடும்' எனக்கூறினமையால் மனதை ஜெயிக்காமல் கேவலச் சாத்திரத்தாலெவனும் சித்திபெறுனென்றேற்படுகின்றது. ஆகையால் தனக்கு இன்பமுண்டாக விரும்பும் மனிதன் இந்த யோகத்தை அவசியம் அப்பியசித்தல்வேண்டும். இவ்வளவு யாம் உபன்னியசித்ததைக்கேட்டும் சிலர் வீண்வாதம் புரிவாராயின் "யாம் கிழவனாய்விட்டோம். இனிச் செய்வதென்னே? யௌவனமோ சென்றுவிட்டது. சரீரத்தில் சற்றேனும் பலமில்லை. இங்ஙனமுற்சாஹமற்றவர்க்கு யோகமென்ற பேச்செடுக்க வழியுண்டோ" என்று வீணாய்ச்சென்ற இளம்பருவத்தை நினைத்து வருந்துமவரைக்

[illegible] யாம் பிதா ஸ்த [illegible] வார்த்தைகளைப் [illegible] அடியேனுடைய [illegible] தயைசெய்து நான் [illegible] வேண்டுகிறேன். தா [illegible] கட்டிக்காட்டி.) இவர் [illegible] தங்களுடைய தயவை [illegible] செய்பவர்கள். ஏழையாகி [illegible]

[illegible]

குறித்து ஹடயோகப்பிரதீபிகையில் - 'யௌவனமுடையவனாயினும் கிழத்தன்மையுடையவனாயினும் ரோயாளியாயினும் பலஹீனனாயினும் யோகங்களில் சோம்புவின்றி அப்பியாசஞ்செய்வானாயின் சித்திபெறுவான்' எனக்கூறப்பட்டது. ஆகையால் யோகத்திற்குமுக்கிய சாதனம் அப்பியாச மென்றேற்படுகிறதன்.

வரும்.

கடிதம்.

கடிதக்காரர்களின் அபிப்பிராயம் பத்திராதிபருடையதாகாது

மனிதனும் மற்ற சராசரங்களும்.

இவ்வுலகம் படைத்த நாண்முதல் நம்மோடு கூடி வாழ்ந்துகொண்டிருக்கும் சராசரங்களிடத்தில் இயற்கையாயமைந்த குணங்களை நாம் யோஜித்துப்பார்த்து அவைகளில் தள்ளவேண்டியவைத் தள்ளி நாம் நடத்தவேண்டியதைக் கொள்ளவே ஈசுவரன் அதை நம்முடன் வைத்திருக்கின்றான் என்று நினைத்து ஒவ்வொருவரும் அதைப்பற்றிச் சிந்திக்கத் தொடங்கினால், நமக்கு நீதிவழியைப்புகட்ட [illegible] வேண்டாம். தெரியாத காரியங்களை அறிவிக்க மந்திரி போன்ற சினேகிதன் வேண்டாம், கல்வையுமியில் நிற்கச்செய்ய குருக்கள் வேண்டாம. ராஜ்ஜியத்தைக் காப்பாற்ற வேறு அரசன் வேண்டாம். உபன்னியாசங்களைச் செய்ய உபன்னியாசகர்கள் வேண்டாம். மற்றும் அநேக விஷயங்களுக்காக நாம் அபேக்ஷிக்கும் புத்திமதிகளுக்கு ஒருவனையும் தேடவேண்டாம். அங்ஙனம் யோஜிக்கத்திறமை யற்றிருந்தால் அனேக சாதனங்கள் வேண்டியிருக்கிறது. ஒவ்வொருவனுக்கும் இக சாதனம் பரசாதனம் என இரண்டு சாதனங்கள் வேண்டியிருக்கிறது, இரண்டிற்கும் பொதுவாகவும்வேண்டும். ஆனதினால் அச்சாதனங்கள் இயற்கையாகவே கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதை ஆய்ந்தறிந்து அனுபவிக்கச் சாமர்த்தியமற்று நாம் தியங்குகிறோம். உதாரணமாக, ஆங்கிலேய நாட்டார், இயற்கையான பஞ்சபூதங்களையும் அதனம்சங்களையும் கொண்டு எவ்வளவோ அபூர்வமாக இயற்றி நமக்கு வெகு அதிசயமாக அனுப்புகிறார்கள். அவைகளை யெல்லாம் அவர்கள் ஆதியில் ஒருவர் சொல்லிக் கொடுத்தறிந்ததல்ல. தங்கள் சொந்தக்கூர்மையுள்ள புத்தியினால் பலநாட்சிந்தித்துபணபடுத்திய வஸ்துக்கள். அவ்வஸ்துக்கள் நமக்குஇப்பொழுதுஎவ்வளவோ சாதகத்தைத் தருகிறது.

[illegible]

அவைகளைக் கண்டு நாம் அவர்கள்மேல் ஈர்ஷைப்படுவது அறிவீனம் அவர்களிடத்துள்ள சாதகமானதை பயில்வதற்கு முயற்சிசெய்யவேண்டுவதே புத்திசாலிகள் தொழில் அவர்களுடைய பெரு முயற்சியைப்பற்றிச்சிந்தித்து நாமும் அம்மாதிரி நடக்கமுயல்வதே நலம். இது நிற்க.

நாம் ஒரு கண்காட்சிசாலைக்குப் போய் அங்குள்ளச் சராசரங்களை கண்ணால் பார்த்தால் நம்முடைய மனதிற்கு பரமசுகத்தைக் கொடுத்து, துக்கத்தை யெல்லாம் நொடிப்பொழுதில் தொலைத்து விடுகிறது. பார்த்ததினாலேயே அவ்வளவு உண்டாகுமானால், அவைகளின் ஒவ்வொரு குணங்களையும், சிந்தித்துமேற்சொல்லியபடி செய்தால், எவ்வளவு நன்மைபைப்பயக்காது. முன்னொருக்கால் நான் திருவனந்தபுறத்துக்குப் போயிருக்குங்கால், அங்குள்ள கண் காட்சிசாலைக்குச் சென்று இருந்தேன். அதில் சிந்தித்ததை அடியில் வருமாறு தெரிவிக்கிறேன். அதில் குற்றமுள்ளதைத்தள்ளி குணத்தைப் பாராட்ட வேண்டும். ஓர் நள்ளிரவில் அநேக துர்சுவப்பனங்களால் பிடிக்கப்பட்டு, மூளையும் கலங்கி, மனதும் சஞ்சலப்பட்டு, பித்தம் பிடித்தவன் போல், சிறிதும் உறக்கம் வாமல், சரீரத்தைப்பற்றிய துக்கம் மேலிட்டு, ஈசுவரனைப்பிரார்த்தித்து, வெளியில் வந்து தெருவீதியோடுவருங்கால் நிர்சப்தமாய் இருந்தது. இப்படித்தானன்றோ, ஜகத்தின் ஆரம்பகாலத்தில் அதாவது பிரகிருதியில் ஜீவன் அடங்கி இருக்கும்போது, எல்லோரும் பரம அக்ஞான சுழுப்தியில் அதிஷ்டித்து அந்தகாரம் மேலிட்டு குணமயமாய் இருந்திருக்கும். இத்தகைய அந்தகார அக்ஞான சுழுப்தியிலேயே, ஜீவன் அடங்கி இருக்கும். இவ்வளவு ஆநந்தமாயிருக்க அக்ஞானமும் ஒழிந்து தன்னிலைமையில் சுத்தமாய், சின்மயமாய், சிதாகாய சின்மய போநந்தமாய் இருந்தால் அதற்குற்ற சுகம் வேறொன்று உண்டோ. அதுவன்றோ இச்சீவன் பெறவேண்டிய பெருநிலைமை. அந்நிலைமையையன்றோ கருணைமிகுந்த கரைமிடற்றண்ணல் கையிலையங்கிரியில் தென்முகமிருந்து (அதாவது) (ஆரிய வர்த்தத்தின் அருமந்த முமுக்ஷுக்களின் அல்லல்துலைய தென்முகம் நோக்கியதாம) சின் முத்திரைகாட்டிசிற்றம்பலத்தொண்டராகிய சனகாதி யோகிகளுக்கு அருளியது. அதையேயன்றோ? நமதுபரமாசாரியாகிய சச்சிதானந்தச் செல்வர், "[illegible]

[illegible]

[illegible]" என்று ஸ்துதித்தது. அத்தகைய யோகிகளின் பாதஸ்பரிசம்பட்டதாலன்றோ. இத்தேசத்துக்கு இத்தகைய வைதிகம் வலுத்த வள்ளுவனோடென ஆன்றோரென வழங்கலாயிற்று. அந்தோ! அத்தகைய மோக்ஷத்தைப் பெறவன்றோ நாம் முயற்சிக்கவேண்டும். முயற்சியில்லையே. என்செய்வேன். அருளமைந்த ஆசிரியனைத்தேடி ஊர் ஊராயலைந்தும் பெரு தொழிந்தோமே. இனி என்செய்வது. எவர்பாதத்தைத் துணையாய் பற்றுவது. யார் நம் அக்ஞானத்தை நீக்கவல்லார். ஓ கருணையங்கடலே! புரத்திரயங்கடந்த புண்ணியனே! அருள்வடிமிகுந்த அண்ணலே என்மீது கருணை செய்யலாகாதா! எனது தீவினையை ஒழிக்கலாகாதா. இம்மாயை பொழிவதெக்காலம், அருட் பெருங்கடலை அடைவது எக்காலம்! யாரிடத்திற்சென்றாலும் உலகயறிவையின்றி உண்மையறிவைப்புகட்ட உண்மையில்லையே. அதற்கு நான்பாத்திரனிலையோ! அவ்வியாஜகருணையுடையார் மந்தனுக்கும் மகிமை யுண்டாக்குவரோ! என்று சிந்தித்துக்கொண்டு சிறிது தூரம் செல்ல, வானத்தினின்று சிறிது மழைத்துளிகள் ஒவ்வொன்றாய் எனது தாபாக்கினியை அணைக்கவந்த அமுதம் போல் கீழே விழுந்தது! இப்படியன்றோ மேகத்துக்கள் முமுக்ஷுக்களுக்கு குளிர்ந்த அமிருத மொழிபோல் பவாக்கினியைத் துலைக்க குருவமையாய் இனியவாக்கால் மேகம்போல் ஒரு பிரதிபலனையும் அபேக்ஷியாது ஞானதத்துவத்தை வாக்கு என்னும் மழைத்துளிகளால் பவதாபனியால் எரிக்கப்படும் சீடன்பால் மொழிவார்கள். இதையெல்லாம் எமது பரமாசாரியன் சூடாமணியில். "[illegible]" என்று சீடனுக்கு பிரார்த்திக்கக் காட்டிக்கொடுத்தார். அவர்கள் அருளோடு எல்லாமறிவித்திருக்கக்கண்டறியத் தெரியாது விளக்கிக்காட்ட குரு வில்லாது [illegible])

நமக்குத் தாபம் மிகுந்தால் மஹான் மூமுயற்சியுடன யக்கார்த்துக் கொண்டிருக்கிறார். இது சுத்தமாயிபம் நீடித்திருக்க வில்லை வாம். (184)

உஷ்ணத்தாலும், சூரிய பேரவாக்கொண்டு, விஷடுத்துளிகளாகக் கீழே படியத்து, சகல கன்மங்க

[illegible]

ட்டிலும் சம்சாரதாப உஷ்ணம் பெருத்திருக்குமா லை குருவாகிய மேகமும், உருகி நம்மிடத்தில் வந்து பெருங்கருணையால் கடாக்ஷிப்பார் என்று சிந்தித்துக்கொண்டு வெகுதூரம் செல்ல சேவல் நனது இனிய குரலால் கூவிற்று. அக்குரலைக் கேட்டு நமமோடு இதவும் ஞானசூரியனை குருவை யழைக்கிறது. இதனிடத்தில் நம்மைப்பார்க்கிலும நல்ல குணங்கள் அநேகம் இருக்கிறது. அது இரைதேடினுல் குப்பை யெல்லாம் கிளறி அசுத்தத்தைத்தள்ளி சத்தானபதார்த்தை எடுத்துக் கொள்கிறது. நாமோ யாராவது புத்திசொன்னால் அவரிடத்தில் கோபித்து அவரை அவருடைய கெட்டகுணங்களை எல்லாம் சொல்லித் தூஷிக்கத்தொடங்குகிறோம். குக்குடம் போல் [illegible] அவர்கள் சொன்னதில நல்லதை [illegible] க்ரஹிக்கவில்லை. இன்னும் அது பலனுக்கு உபகாரமாய் விடியற்காலத்தில் எழுந்து தெருவீதிபோடு கூவி, எல்லோரையும் "தூக்கத்தை விட்டு எழுந்திருங்கள் சூரியபகவான் வந்துவிட்டார். தெரியுங்கள், ஈசுவரனை டழியுங்கள்" என்று எல்லோருக்கும் உபன்யாசம் செய்கிறது. நாமோ அநேகரை வசைச் சொற்களால் வாயில் வந்தபடி சொல்லுகிறோம். இதனிடத்தில் நம்மைப் பார்க்கிலும் நல்ல குணங்கள் இருக்கிறது. இக்குணத்தை கடைப்பிடிப்பதால், நமக்கு அநேக நன்மையுண்டு. என்று பலவாறு சிந்தித்து கொஞ்சம் நடக்க நித்திரையும் ஜனங்களை எழுப்பும் தூதன்போலும், ஞானப்ரகாசத்தைக் கொடுக்கும் குருவைப்போலும், கிரணங்களுடன் தோன்றினுன். கடலின் ஓசையும காதில வெகு முழக்கத்துடன் கேட்டது. அதனண்டைபோய் நின்று வெகுதூரஞ் சிந்திக்கலானேன். இக்கடலின் அலைபோலல்லவா நமது மனமென்னும் சமுத்திரத்தில பல்லாயிரம் சங்கற்பமெனும் அலைகள் வந்துகொண்டிருக்கிறது. அவ்வலைகளை கரையில் வந்து தாக்குவதுபோல் நாமும் காரியங்களைச் செய்ய முயற்சிக்கிறோம். மறுபடியும் ஒரு சங்கற்பத்தால் மற்றொருகாரியத்தைச்செய்ய முயற்சிக்கிறோம். இவ்வலை ஓயும் போது தான் மனத்தின சங்கற்பமும்துலையுமோ, அதில்ஓடும்தோணிகள்போல அநேக உருவெளிகள் மனச்சமுத்திரத்திரல் ஓடுகிறது. அதின் கரையை காணுததுபோல், மனத்தின் எல்லையைக் காணமுடியவில்லை. அநேக கெட்டுக்கள்

[illegible]

சிறிதாக இருக்கிறதுபோல் புத்தியும் அநேகவிஷயங்களை நிச்சயிக்கிறது. அதில் அநேகஜாதி துஷ்ட ஜந்துக்களும், பவழங்களும் முத்துக்களும் கிடைக்கிறதுபோல், நமது மனதில் காமக்குரோதாதி கெட்டகுணங்களும் பக்தி சிரத்தை யாதி நற்குணங்களும் இருக்கிறது. அது காற்றுவீசி அலைகளைக் கிளப்புவது போல் மனத்திலும் ஆசையாகிற காற்று வீசி சங்கற்பம் என்னும் அலைகளை உண்டாக்குகின்றது. அதில் சூரியசந்திர பிரதிபிம்பம் தெரிவதுபோல ஆத்மாவும் அதில் ஜீவனாய் பிரதிபிம்பித் திருக்கிறுன். அதில் அநேகர் விழுந்து இறக்கிறதுபோல் அநேகர் மனவழி சென்று மாள்கிறுர்கள், அது அநேகருக்குயாத்திரை செய்ய சௌக்கியமாய் இருப்பதுபோல் மனோவழியாகவே முக்தியாத்திரை செய்யவேண்டியிருக்கிறது.

வரும்,

[illegible]

ஓர் சன்னியாஸி.

விவேகசூடாமணி.

தொடர்ச்சி

அஸங்கனும், சித்சொரூபனுமான ஆன்மாவைமயக்கி, தேகேந்திரியாதிகளின் குணங்களால் கட்டி பயனேயுடைய தன்காரியங்களில் நானென்று மென்னுடையதென்றும் பிராந்தியை யுண்டாக்குகின்றது மனம். (181)

புருடனுக்கு அத்தியாஸதோஷத்தால் ஸம்ஸாரமுண்டாகின்றது. அவ்வத்தியாஸமு மிவனுற்றுன் கற்பிக்கப்பட்டது. ரஜஸ், தமஸ் இக்குணங்களின் தோஷத்தால் கட்டுண்டு விவேகமிழந்த புருடனுக்கு பிறப்பு முதலிய துன்பங்கட்கு கேதுவாமிம்மனம். (182)

ஆகையால் உண்மைபரிராச்சியுடைய பண்டிதமணிகள் அம்மனதையே அவித்தையென்கிறுர்கள். அதனுற்றுன் ஜகமனைத்தும் காற்றிலகப்பட்டமேகம்போற் சுழலுகின்றது. (183)

ஆதலபற்றி வீடுபெறவிரும்புவோன் முயற்சியுடன மனதைச் சுத்தி செய்யவேண்டியது. இது சுத்தமாயின் மோக்ஷமகங்கைக்கனிபோலவாம். (184)

மோக்ஷத்தின் கண்ணே பேராக்கொண்டு, விஷயங்களிலாசையை அடியோடறுத்து, சகல கன்மங்க

தேநாத்மவாந் வைராக்³யத்³ருட⁴ஸ்ததா²த்
யக்த்வா ஶ்ரவணாதி³நிரதஸ்ஸ்வாநுபூ⁴தி விஷயாம்ஶ்ச மம
தோ து⁴நோதி ரஜஸ்தமஸீ ச ஶ்ரத்³த⁴யா ஸுதீ⁴: ॥ ௧௮௫ ॥

பு³த்³தி⁴ர்பு³த்³தீ⁴ந்த்³ரியை: ஸார்த⁴ம் ஸவ்ருத்தி: க
ர்த்ருலக்ஷண: । விஜ்ஞாநமயகோஶ: ஸ்யாத்பும்ஸ:
ஸம்ஸாரகாரணம் ॥ ௧௮௭ ॥

அநுவ்ரஜச்சித்ப்ரதிபி³ம்ப³ஶக்திர்விஜ்ஞாநஸம்ஜ்ஞ:
ப்ரக்ருதேர்விகார: । ஜ்ஞாநக்ரியாவாநஹமித்யஜ
ஸ்ரம் தே³ஹேந்த்³ரியாதி³ஷ்வபி⁴மந்யதே ப்⁴ருஶம் ॥ ௧௮௮ ॥

அநாதி³காலோ(அ)யமஹம்ஸ்வபா⁴வோ ஜீவ: ஸமஸ்தவ்யவ
ஹாரவோடா⁴ । கரோதி கர்மாண்யபி பூர்வவாஸ
ந: புண்யாந்யபுண்யாநி ச தத்ப²லாநி ॥ பு⁴ங்க்தே
விசித்ராஸ்வபி யோநிஷு வ்ரஜந்நாயாதி நிர்யாத்ய
த⁴ ஊர்த்⁴வமேஷ: । அஸ்யைவ விஜ்ஞாநமயஸ்ய ஜாக்³ரத்ஸ்வ
ப்நாத்³யவஸ்தா²: ஸுக²து³:க²போ⁴க³: ॥ ௧௮௯ ॥

தே³ஹாதி³நிஷ்டா²ஶ்ரமத⁴ர்மகர்மகு³ணாபி⁴மாந: ஸ
ததம் மமேதி । விஜ்ஞாநகோஶோ(அ)யமதிப்ரகாஶ: ப்ர
க்ருஷ்டஸாந்நித்⁴யவஶாத்பராத்மந: । அதோ ப⁴வத்யே
ஷ உபாதி⁴ரஸ்ய யதா³த்மதீ⁴ஸ்ஸம்ஸரதி ப்⁴ரமேண ॥ ௧௯௧ ॥

யோ(அ)யம் விஜ்ஞாநமய: ப்ராணேஷு ஹ்ருதி³ ஸ்பு²ரத்ஸ்வ
யம்ஜ்யோதி: । கூடஸ்தோ²(அ)ந்நாத்மா கர்தா போ⁴க்தா ப⁴வ
த்யுபாதி⁴ஸ்த²: ॥ ௧௯௨ ॥

ஸ்வயம் பரிச்சே²த³முபேத்ய பு³த்³தே⁴ஸ்தாதா³த்ம்யதோ³ஷே
ண பரம் ம்ருஷாத்மந: । ஸர்வாத்மக: ஸந்நபி வீ
க்ஷதே ஸ்வயம் ஸ்வத: ப்ருத²க்த்வேந ம்ருதோ³ க⁴டாநிவ ॥ உ
பாதி⁴ஸம்ப³ந்த⁴வஶாத்பராத்மாப்யுபாதி⁴த⁴ர்மாநநு
பா⁴தி தத்³கு³ண: । அயோவிகாராநவிகாரிவஹ்நிவ
த்ஸதை³கரூபோ(அ)பி பர: ஸ்வபா⁴வாத் ॥ ௧௯௩ ॥

ஶிஷ்ய உவாச.

ப்⁴ரமேணாப்யந்யதா² வா(அ)ஸ்து ஜீவபா⁴வ: பராத்ம
ந: । தது³பாதே⁴ரநாதி³த்வாந்நாநாதே³ர்நாஶ இ
ஷ்யதே ॥ ௧௯௪ ॥

...ளையும் விட்டொழித்து, மிகச்சிரத்தையுடன் சிரவணம் மனனம் முதலியவற்றில் நிட்டைபெற்றவன் புத்தியின் ரஜோகுணத்தை முற்றுந் தொலைப்பான். (185)

இத்தகைய மனோமயமானது ஆதியந்த முடைத்தாகையாலும், பரிணாமமுடையதாகையாலும், கேவலம் துக்கமயமாதலாலும், விஷயங்களி லொன்றாகையாலும், திருச்யனாதலாலும், திரஷ்டாவாயுள்ளவனுமான ஆன்மாவாகாது. (186)

ஞானேந்திரியங்களோடுடன் கூடின புத்தியானது விருத்தியுடையதும், கர்த்தாவாயுள்ளதும், புருடனுக்கு ஸம்சாரகாரணமுமான விக்ஞானமயகோசமாம். (

இவ்விக்ஞானமயகோசம், சித்தின்பிரதிபிம்பத்தையனுஸரிப்பது. பிரகிருதியின் விகாரமாயுள்ளது. ஞானத்தின் கிரியையுடையது. தேகேந்திரியாதிகளில் யானென்ற பூர்ணாபிமானமுடையது. (188)

அனாதிகாலமாயுள்ளவனும், சகலவியவகாரங்களை வகிப்பவனும், அகங்கார முடையவனுமான ஜீவன் பூர்வவாசனைகளுடன், புண்ணியபாவரூபமான கன்மங்களை யியற்றுகிறான். அதன் பயனையனுபவிக்கிறான், பல்வகை விசித்திரயோனிகளிற் பிறப்பதும், மேலும் கீழுமாய்ச் சுழண்டு கொண்டும்வருகிறான். அந்தவிக்ஞானமயகோசத்திற்கு, ஜாகரம், ஸ்வப்னம் முதலியன அவஸ்தைகளாம். இன்பதுன்பங்களை யனுபவிப்பது மாமது. (189) (190)

தேகேந்திரியாதிகளுக்கியற்கையான வர்ணாசிரமம் முதலியவைகளைத் தனக்கென்றபிமானம் வைத்து, இவ்விக்ஞானமய கோசமானது பரமாத்துவாவினது சமீபசான்னித்தியம் பெற்றமையால் மிகப்பிரகாசமாய் விளங்குகின்றது. ஆகையாலிது உபாதியாம். இதனாற்றான ஆன்மவறிவுடையோனும் பிராந்தியால் சம்சாரியாகிறான். (191)

இந்த விக்ஞானமயகோசத்தால் ஹிருதயத்தில் சுவயம் பிரகாசனுமுள்ளவனும் கூடஸ்தனுமான வான்மா, உபாதிபெற்றவனும், கர்த்தாவாயும் போக்தாவாயுமாகிறான். (192)

ஆன்மா புத்தியினது ஓர் பாகத்தையடைந்து தன்மயமாய் அந்ததோஷத்தால் 'தான் ஸர்வசொரூபியாயினும்' மற்றதனைத்தையும் மண்ணைவிட மணகுடம் வேறென்றெண்ணுவதுபோல் தன்னைவிட வேறென்று நினைக்கின்றான். (193)

உருவமற்றதாயினுமக்கினி இரும்புடன் சேருங்கால் அதன் விகாரமாய் ரூபம் பெறுவதுபோல ஆன்மாவேகரூபனாயினும் உபாதி சம்பந்தத்தால் அதற்குரித்தான தர்மங்களை யனுஸரிக்கின்றான். (194)

சீடன்:— பரமாத்துமாவுக்கு ஜீவத்தன்மையானது பிராந்தியாலோ, மற்றெவ்விதத்தாலோ உண்டாகட்

அதோ(அ)ஸ்ய ஜீவபா⁴வோ(அ)பி நித்யா ப⁴வதி ஸம்ஸ்ரு
தி: । ந நிவர்தேத தந்மோக்ஷ: கத²ம் மே ஶ்ரீகு³ரோ வத³ ॥

ஶ்ரீகு³ருருவாச.

ஸம்யக்ப்ருஷ்டம் த்வயா வித்³வந் ஸாவதா⁴நேந தச்ச்²ரு
ணு । ப்ராமாணிகீ ந ப⁴வதி ப்⁴ராந்த்யா மோஹிதகல்ப
நா ॥ ௧௯௬ ॥

ப்⁴ராந்திம் விநா த்வஸங்க³ஸ்ய நிஷ்க்ரியஸ்ய நிராக்ருதே: ।
ந க⁴டேதார்த²ஸம்ப³ந்தோ⁴ நப⁴ஸோ நீலதாதி³வத் ॥

ஸ்வஸ்ய த்³ரஷ்டுர்நிர்கு³ணஸ்யாக்ரியஸ்ய ப்ரத்ய
க்³போ³தா⁴நந்த³ரூபஸ்ய பு³த்³தே⁴: । ப்⁴ராந்த்யா ப்ரா
ப்தோ ஜீவபா⁴வோ ந ஸத்யோ மோஹாபாயே நாஸ்த்யவஸ்து
ஸ்வபா⁴வாத் ॥ ௧௯௮ ॥

யாவத்³ப்⁴ராந்திஸ்தாவதே³வாஸ்ய ஸத்தா மித்²யாஜ்ஞா
நோஜ்ஜ்ரும்பி⁴தஸ்ய ப்ரமாதா³த் । ரஜ்ஜ்வாம் ஸர்போ ப்⁴ராந்
திகாலீந ஏவ ப்⁴ராந்தேர்நாஶே நைவ ஸர்போ(அ)பி தத்³
வத் ॥ ௨௦௦ ॥

அநாதி³த்வமவித்³யாயா: கார்யஸ்யாபி ததே²ஷ்ய
தே । உத்பந்நாயாம் து வித்³யாயாமாவித்³யகமநாத்³யபி ॥

ப்ரபோ³தே⁴ ஸ்வப்நவத்ஸர்வம் ஸஹமூலம் விநஶ்ய
தி । அநாத்³யபீத³ம் நோ நித்யம் ப்ராக³பா⁴வ இவ ஸ்பு²
டம் ॥ ௨௦௨ ॥

அநாதே³ரபி வித்⁴வம்ஸ: ப்ராக³பா⁴வஸ்ய வீக்ஷித: ।
யத்³பு³த்³த்⁴யுபாதி⁴ஸம்ப³ந்தா⁴த்பரிகல்பிதமாத்மநி ॥ ௨௦௩ ॥

ஜீவத்வம் ந ததோ(அ)ந்யஸ்து ஸ்வரூபேண விலக்ஷ
ண: । ஸம்ப³ந்த⁴: ஸ்வாத்மநோ பு³த்³த்⁴யா மித்²யாஜ்ஞாநபு
ர:ஸர: ॥ ௨௦௪ ॥

விநிவ்ருத்திர்ப⁴வேத்தஸ்ய ஸம்யக்³ஜ்ஞாநேந நா
ந்யதா² । ப்³ரஹ்மாத்மைகத்வவிஜ்ஞாநம் ஸம்யக்³ஜ்ஞா
நம் ஶ்ருதேர்மதம் ॥ ௨௦௫ ॥
ததா³த்மாநாத்மநோ: ஸம்யக்³விவேசநேநைவ ஸித்⁴ய
தி । ததோ விவேக: கர்தவ்ய: ப்ரத்யகா³த்மஸதா³த்மநோ: ।
ஜலம் பங்கவத³ஸ்பஷ்டம் பங்காபாயே ஜலம்
ஸ்பு²டம் ॥

டும். அந்த வுபாதியோ அனாதியாயிருக்கின்றது. அனாதியாயுள்ளதிற்கோ நாசமில்லை. ஆகவே இவனுக்கு ஜீவத்தன்மையும் நித்தியமாகவே ஆகின்றது. அங்ஙனமிருக்க இவனுக்கு ஸம்ஸாரமெங்ஙனநீங்கும். மோக்ஷமுண்டாவதெவ்விதம். குருநாத! இதனைச் சொல்வேணடும். (195) (196)

குருநாதன் — கற்றவனே நன்கு கேட்டாய். மிக்க ஜாக்கிரதையாய்க் கேழ்ப்பாயாக. பிராந்தியாற்றோன்றின கற்பனையானது என்றும் பிரமாணமாகாது. (197)

அஸங்கனும், கன்மசூன்யனும், உருவமற்றவனுமான ஆன்மாவுக்கு பிராந்தியைத்தவிர வேறெவ்விதத்தும் (சுத்த ஆகாயத்திற்குக்கரிய நிறம்போல்) வஸ்து சம்பந்தம் சம்பவிக்கவே மாட்டாது. (198)

தன்னைத்தான் காண்போனும், குணங்களற்றவனும், கன்மசூன்யனும், பிரத்தியகானந்த சொரூபியுமான ஆன்மாவுக்கு புத்தியினது பிராந்தியால் ஜீவத்தன்மை சேர்ந்ததேயன்றி உண்மையில் சேர்ந்ததல்ல. அம்மோகம் நீங்கினபின் வேறுயாதுமில்லை. (199)

மித்தியா ஞானத்தால் (அக்ஞானத்தால்) விருத்தியடைந்த இச்சீவத்தன்மை பிராந்தியுள்ளவரை கயிற்றின்மீது அரவமென்றவறிவு மதிமயக்க முள்ளவரை நிற்பதுபோல் நிற்குமாம். அம்மயக்கம் நீங்கினுக்கால் அரவந்தோன்றாது போலிதுவுந்தோன்றாதாம். (200)

வித்தை (ஞானம்) யுண்டாகும்வரைதான் அவித்தையின் காரியம் நிற்கும். ஞானமுதித்து விட்டால் அவித்தையாலுண்டானது அனாதியாயினும் ஜாகரத்தில் ஸ்வப்னம்போல் அடியோடு நசித்துவிடும். (201)

இது அனாதியாயினும் பிராகபாவம் (முன்னில்லாமை) போல் நித்தியமன்று. பிராகபாவமனாதியாயினும், அதன் நாசம் காணப்பட்டிருக்கின்றது. (202)

புத்தியென்னுமுபாதி சம்பந்தத்தால் ஆன்மாவிடத்து ஜீவத்தன்மை கற்பிக்கப்பட்டதேயன்றி உண்மையில ஆன்மாவைவிட வேறாயுள்ளதொன்று மில்லை.

ஆன்மாவுக்கு புத்தியுடன் ஸம்பந்தமுண்டானது மித்தியாஞானத்தாலாம். அது நல்லறிவுகளு (உண்மையுணர்ச்சியால்) நீங்குமேயல்லாது மற்றெவ்விதத்தும் முடியாது. (204)

நல்லறிவென்பது 'ப்ரம்மமே ஆன்மா' என்ற அறிவென்று சுருதியின் கூற்று. அது ஆத்துமானாத்தும விவேகத்தாற்றான் பெறத்தகுமாம். (205)

[illegible] ௨௦௮

[illegible] ௨௦௯

[illegible] ௨௧௦

[illegible] ௨௧௧

[illegible] ௨௧௨

[illegible] ௨௧௩

ஶிஷ்ய உவாச.

[illegible]

ஶ்ரீகுருருவாச.

[illegible] ௨௧௭

ஶிஷ்ய உவாச.

ஆகையால் ஆத்துமானாத்தும விவேகம் செய்யவேண்டியதவசியமாம். நீரானது சேருடனிருந்தால் நன்கு புலப்படாது. சேரில்லாவிடில் நன்கு புலப்படும். அத்தன்மைபோல் ஆன்மாவும் தோஷமில்லாவிடில் சுவயம் பிரகாசனாய் புலப்படுவான். (206)

அஸத்தை யொழித்தால் பிரத்தியகாத்துமா சத்சொரூபனாய் புலப்படுவான். ஆகையால் அகங்காரம் முதலியவைகளை தன்னிடமிருந்து தள்ளவேண்டுவது வசியம். (207)

ஆகவே உபாதியான இவ்விக்ஞானமயகோசம் பரமாணமாவாகாது. விகாரமுடையதாதலாலும், ஜடமாதலாலும், பரிச்சின்னமாகையாலும், திருச்யமாதலாலும் அனித்தியமாதலாலுமாமென்க. (208) (209)

ஆனந்தப் பிரதிபிம்பத்திற்றோன்றும் தமோகுணவியாப்தமான விருத்தியே ஆனந்தமயகோசமாம்; பிரியம் முதலிய குணங்களையுடையது. தனதிஷ்டம்நிறைவேறினவுடனுதிக்கும் தன்மையுடையது. புண்ணியசிலர் அப்பயனையனுபவிக்குங்கால் ஆனந்தரூபமாய் விளங்குவதுமாம். (210)

இவ்வானந்த மயகோசம் சுழுத்தியில் நன்கு விளங்கும். ஸ்வப்னத்திலும், ஜாகரத்திலும் இஷ்டவஸ்துவைக்காணல் முதலியவற்றால் கொஞ்சம் விளங்குவதுபோல் காணப்படும். (211)

இவ்வானந்த மயகோசமும் உபாதியுடைத்தாகையாலும் பிரகிருதியின் விகாரமாகையாலும், காரியமாகையாலும், ஆன்மாவாகாது. (212)

இங்ஙனம குறிக்கப்பட்ட அன்னமயாதி ஐந்துகோசங்களையும் யுக்தியால் நிஷேதிக்குங்கால் சகல சாக்ஷியும் ஞானசொரூபனுமான ஆன்மா எஞ்சுவான். ()

இவ்வான்மா சுயஞ்சோதியும், ஐந்துகோசங்களுக்கு விலக்ஷணனும், மூன்று அவஸ்தைகளுக்கு ஸாக்ஷியும், நிர்விகாரனும், நிரஞ்சனனும், ஸதானந்தனுமாயுள்ளவன். இவனையே பண்டிதன் தானென்றறிய வேண்டியது. (214)

சீடன்— இங்ஙனம் அன்னமயாதி ஐந்துகோசங்களையும்மித்தையென நிஷேதித்தொதுக்குவோமாயின் வேறொன்றுங்காணப்படவில்லை. அப்பொழுது அறியவேண்டிடவஸ்துயாதுளது? ஆன்மஞானிஎதனை யறிவான்.

குரு— அறிந்தேனோ! நன்குறைத்தனை விசாரணை செய்வதில் நீமிகநிபுணன். அகங்காரம் முதலிய விகாரங்களும், அதனபாவமும் இவையெல்லாமெவனால் அனுபவிக்கப்படுகின்றனவோ? எவனொன்றாலுமனுபவிக்கப்படுபவனில்லையோ அவனையேஸர்வக்ஞனனஆன்மாவெனக்குமயுத்தியால் அறிந்துகொள்வாயாக. (216) (217)

இன்னும்வரும்.

யௌவநஜாமாத்ய ஶதகம்॥

[illegible]

[illegible] ॥௪௦॥

[illegible] ॥௪௧॥

[illegible] ॥௪௨॥

[illegible] ॥௪௩॥

[illegible] ॥௪௪॥

[illegible] ॥௪௫॥

[illegible] ॥௪௬॥

[illegible] ॥௪௭॥

[illegible] ॥௪௮॥

[illegible] ॥௪௯॥

[illegible] ॥௫௦॥

[illegible] ॥௫௧॥

[illegible] ॥௫௨॥

எஎ

[illegible] ||௫௪||

[illegible] ||௫௫||

[illegible] ||௫௬||

[illegible] ||௫௭||

[illegible] ||௫௮||

[illegible] ||௫௯||

[illegible] ||௬௰||

[illegible]

தத்துவாராய்ச்சி.

இவ்வுலகத்துற்ற, ஜந்துக்களனைத்தும் தத்தம் தொழிலைப்பற்றிச் செய்து தன் வயிற்றில் ஏதேனும் ஒருபதார்த்தத்தை சேர்த்து, அது ஜீர்ணமானவுடன் வெளிப்படுத்தி மறுபடியும் தின்பதே தொழிலாயும், மற்றும் அவையவைகள் தன்னினங்களுடன் கூடியுறவாடுவதும், ஒன்றையொன்று கட்புபாராட்டி, ஆநந்தப்படுவதும், அவைகளில் ஒன்றுக்கு ஏதேனும் கெடுதிநேர்ந்தால் துக்கப்படுவதும், ஸ்திரீலிங்க புல்லிங்க சம்சர்க்கத்தில் ஆநந்திப்பதும், அவ்வாநந்தத்தில் இடையறாது இருந்தாலும், தேகத்திமிறு பூர்ணமாயுள்ளவரையில் விடாது ஒவ்வொருநாளும், அவ்வாநந்தத்தில் இச்சைகொள்வதும், அதினால் உண்டாகும் பிரஜாவிருத்தியினால் ஆநந்தித்து, தனது புத்திரன் என்று அபிமானிப்பதும் அதை மிகக்கருணையோடு பாதுகார்ப்பதும், தனது எண்ணத்திற்கு விரோதமாகவேறொன்றால் இயற்றப்பட்டால் அதன்மீது சீறிபாய்ந்து எவ்விதத்தும் அதைக் கெடுக்க முயல்வதும், அவையவைக்குத்தக்கபடி வசிப்பதற்கு இடங்களை ஏற்படுத்திக்கொள்வதும், புதிதுபுதிதாக பதார்த்தங்களை கண்டுபிடித்து ஆனந்திப்பதும், இவ்வகில் லோகங்களும், அண்டங்களும், அதனதன் ஸ்தானத்தில் ஆகாசத்தில் சுழண்டுவருவதும், ஒவ்வொரு அண்டங்களிலும், அங்குள்ள சீதோஷ்ண ஸ்திதிக் குத்தக்கவாறு, ஸ்தாவரங்களும், ஜங்கமங்களும் வெகு கிளர்ச்சியா யுண்டாவதும், அதுபோலவே நீரில் அநேக ஜந்துக்கள்தோன்றி, வெகு இனிமையுடன் வாழுவதும், இயற்கையாய் இருக்கும் கானகங்களில் பெருத்த விருக்ஷங்கள் ஒருவருடைய உதவியின்றி வளர்வதும், அவைகளுக்கும் ஆகாசத்தினின்று மழைத் துளிகள் விழுவதும், ஒவ்வொரு மலைகளில் வெகு ஆச்சரியமான குகைகள்இருப்பதும், நோக்குமிடத்து எவ்வளவு ஆச்சரியத்தைக் கொடுக்கிறது. இவைகளெல்லாவற்றையும் நமதுகண்ணுக்கு பஞ்சபூதத்தை யன்றி வேறொன்றையும் காணேம். அப்பூதங்களின் சேர்க்கையாற்றான் இவ்வளவும்வளர்கிறதுஎன்பது ஒவ்வொருவரும் அறிந்தவிஷயம். பிரத்தியக்ஷமாய் இப்பூதங்களை கண்ணால் பார்த்து அதனதன் விசித்திரமானதொழிலையும்கண்டு இவைகளுக்கு ஆதாரமான ஒருபெரியசக்தி இருக்கவேண்டுமென ஒவ்வொருவரும் சிந்திப்பதற்கிடமுண்டு. இச்

சிந்தனைகளை மனத்திடத்து இடைவிடாது சிந்திப்பாஞானல், அவன் மனத்திலேயே ஏதேனும் ஓர் அபிப்பிராயம் தோன்றுமென்பதில் சிறிதும் தடையில்லை. இவ்வபிப்பிராயங்களைபற்றிய பூர்வீக ரிஷிகளும், தங்கள் வெகுவிலாசமான மனத்திடத்து சிந்தித்து கடையில் ஈசனருளால் தங்களுக்கிருந்த வெகு நுண்ணிய பெரியகருத்துகளை தாங்கள் சிஷர்களுக்கு உபதேசித்தார்களென நமது உபநிஷத்துக்களால் தெரிந்து கொள்ளுகிறோம். முன்னொருக்கால் 'சுவேதாசுவதார்' எனும் மஹரிஷியின் சமூகத்தில்ஓர்பெரியமஹரிஷிகளின் கூட்டம் இருந்ததாக அவ்வுபநிஷத்தின் ஆரம்பத்தினால் அறிகிறோம். அவர்கள் ஒரிடத்தில் ஒன்றுகூடி தங்கள் கூட்டங்களில் தத்துவாராய்ச்சியின் நிமித்தம், அகில ப்பிரப்பஞ்சத்திற்கும் ஆதாரமென்னவென்று ஆசங்கையை எழுப்பி, அதற்கு முறையேவந்த பதில்களைச் சிந்தித்து அவைகளில் நுண்ணிய கருத்தே உபநிஷத்தாக இப்பொழுது வழங்கப்படுகிறது. அதில் முதலில் எடுத்தவுடன், "ப்ரஹ்மவாதிநோவதந்தி" என்றதனால் "பிரம்ம வாதிகள் சொன்னார்கள்" என்று பொருள் படுகிறது. பிரம்மவாதிகள் என்றால், இவ்வுலககாரணத்தை நிஷ்டை கூடி கண்டறிந்து, இவ்வுலககாரணம் எதுவோ, அதுவே நமக்கும் காரணமாய், விசாரித்தனவில் அதுவே நாமாய் விளங்குவோம் என்று அதற்குத்தக்க முயற்சிகளைச் செய்து தன்னிலைமைபெற்று சகத்திடத்துக்காருண்ணியத்துடன் தாம் பெற்றவரும் பதவியை தமது சிஷர்களுக்கு சொன்னார்கள். ஆனதால், அவர்கள் விசாரித்த நுண்ணறிவுகளையோஜிக்குமிடத்து ஜகத்துக்கு ஆதிகாரண வஸ்துவாகிய பரதத்துவத்தின் கருணையால் தான் அவர்கள் கண்டறிந்து இருக்கவேண்டுமே யன்றி வேறுவழியாலில்லை. அவர்கள் செய்துவந்த தத்துவாராய்ச்சியின் வலிமையைச் சிந்திக்குமிடத்து, ஒவ்வொருநிமிஷத்தையும் அதற்கென்றே உழைத்து வேறு தொழிலில்லாமல் ஏகாந்தமான இடங்களில் தனிமையாய் இருந்து சிந்தித்த அச்சிந்தனைகளைவுறுத்தி பல்லாயிரம் வருஷங்களில்வண்படுத்தியருள் வள்ளலின் கிருபையாலறிந்து மெய்ஞ்ஞான பேரருட்சிந்தாமணிகளாய், கருணையென்றும் கடலாய் பிரகாசித்தார்கள். ஆனதால் முன்னமேயே நம்நாட்டில் தத்துவாராய்ச்சி நிலைபெற்று நாம் அவ்வழியில் ஒழுகிவருகிறோம் என்பது பிரசித்தம். தத்காலத்து நாகரீகம் தழைத்து இவ்வுலகத்தோன்றிய நான் 6000 வருஷங்களாயிற்று என்று பகற்கனவுகண்டு பிறகு அநேக பிரமாணங்களாலும் இந்தியாவின் நுண்ணிய ஆராய்ச்சியினாலும், வெகுகாலமென்றும், தோன்றித்தோன்றி அழியுமென்றும் கண்டறிந்து அது தான் பொய்யென்று நம்புவதற்கு தடையில்லாமையாலும் பூர்வத்தில் எழுதியிருக்கும் தங்கள் பிரமாணநூலைத் திருத்திக்கொள்ள சமயம் பார்த்துக் கொண்டிருக்கும் இங்கிலீழ் பாதிரிகளின்தேசத்திலும் தத்துவாராய்ச்சி மேற்பட்டு, ஜர்மன் தேசத்துத் தத்துவாராய்ச்சி,கிரீக்தேசத்து ஆராயச்சி, இங்கிலண்டு தத்துவாராச்சி எனபலகிளைகள் பிரிந்து அவரவர்கள் தங்கள் மேன்மைபொருந்திய புத்தியாலும் அநேக சாஸ்திரங்களாலும் சிந்தித்து கடைசியில் 19 வது நூற்றாண்டி (Nineteenth)ல் ஜர்மனிதேசத்தில் வெளியான தத்துவாராய்ச்சியின் வெகுமேதாவிகளான (Cont) காண்ட (Shopen her) ஷோப்பன் ஹர் முதலானவர்களால் இந்தியா தேசத்து உபநிஷத்துக்களை படித்ததினால், கண்டறிந்த தத்துவம் எழுதப்பட்டிருக்கிறது. அதை அநேகர் மேன்மைபாராட்டிக்கொண்டாடுகிறார்கள் என்பது பிரசித்தியன்றோ. ஆனதினால் நமது ரிஷிகள் முன்னமேயே பெரியகேழ்விகளுக்கெல்லாம் பதிலாக உபநிஷத்துக்களை அறிந்திருக்கின்றார்கள். அவ்வுபனிஷத்துகள் அநாதிகாலந்தொட்டு தன்மயமான அறிவால் பிரதிபாதிக்கப்பட்டிருக்கிறதென்பதில் ஐயமில்லை.

இக்காலத்து இந்தியாவின் தத்துவாராய்ச்சியை கவனிக்குமிடத்துமிக்கவிசனத்துக்குஇடமாகிறது. சாஸ்திரங்களை நாம் கண்டறிந்து அனுபவியாமல் பிறர் கையில் கொடுத்துவிட்டு அவர்களால் இடப்படும் பிச்சையை சாப்பிடும் காலமாய்விட்டது. அதையாவது சரியாக வாங்குகிறார்களா இல்லை. அதையும் முறையே படிக்காது அங்கொன்று இங்கொன்று படித்துவிட்டு அம்பலத்துக்கு வந்து விடுகிறார்கள். (M. R. Aniube sent) சாஸ்வதியன்னாபாய்என்னும் இல்கிலீஷ் தேசத்துச் செலவிய ஒருத்தியின் கருணையாலும், அவ்வம்மாளுக்கு முன்தோன்றியிருந்த (Madam Blaaestky) மாடம் பிளவஸ்ட்கி என்னும் சீமாட்டியானவள் இந்தியாவின் தத்துவாராய்ச்சியைச்செய்து, உலகத்து ஓர் பெரிய நன்மையான காரியத்தை இயற்றி அதைவிருத்திசெய்வதற்குத் தக்கவராக அநேகரை ஏற்படுத்தி அவ்வழியில் அநேகரைச் சேர்த்து வருகிறார்கள். நம் தேசத்திலியே (Vivakaudas brother hood) என்று

சன்னியாசிகள் கூட்டம் சிலகாலமாக தத்துவாராய்ச்சியை இங்கிலீஷ் வழியாக வளர்த்து வருகிறது என்பது எல்லோரும் அறிந்தவிஷயம். மற்றும்பலவாருக இப்பொழுது எல்லாரும் கண் விழிக்கிறார்போல் தோன்றுகிறது. என்னவிழித்தாலும் ;பிராசீன மஹாத்மாக்கள் கருணையாலன்றி நாம் உஜ்ஜீவிக்க முடியாதென்பது திண்ணம். பிராசீன சம்பிரதாயப்படி உபநிஷன்மார்க்க பிரவர்த்தர்களாய பிரம்மவித்யாவைசெவ்வே பரிசீலனஞ் செய்தவராய், யோகசித்திகளை முறையே பெற்றவராய், ஆத்மானுபூதி மேலிட்டவராய்க் கருணையங்கடலாய், திருஷ்டிபட்டவுடன் நமது மனதை ஆகர்ஷிக்கக்கூடியவராய், உலகத்து மாந்தர்கள் உஜ்ஜீவிக்க ஆவலுற்றவராய், ஈசுவராம்சமுடைய வராய், ஒருவரேனும் நம் இந்தியாவில் இருந்தாலன்றே இவ்விந்தியாவின் தத்துவாராய்ச்சிமேன்மேலும் விருத்தியாக வழியுண்டு. அப்பேர்பட்ட மஹாத்துமாக்கள் நம்தேசத்தில் இல்லாமல் போகவில்லை. இருந்தாலும் முமுக்ஷுக்கள் இல்லாத குறைவினுலேயே அவர்களுடைய தெரிசனம் நமக்கு கிடைக்கிறதற்கு வழியில்லாமலிருக்கிறது. கூட்டம் கூட்டமாய் முமுக்ஷுக்கள் தத்துவாராய்ச்சியில், ஆவலுற்றசாதகப்புட்போல் காத்துக்கொண்டிருந்தால், அவர்களுக்கு உபதேசிக்கதயாராய் வருவார்கள். நாம் எவ்வளவுதான் பத்திரிகைள் விரித்து எழுதினுலும் பயன்என்ன. அநேகர் பத்திரிகைகளை பிரித்துப்பாராமலே வைத்திருக்கிறார்கள். பிரித்துப் பார்த்தும் அநேகர் ஆலசியமாய் விடுகிறார்கள். மற்றும் சிலர், நம்தேசத்திற் குள்ளேயே இருக்கும் உண்மதச்சண்டைகளில் ஊாகருகர்களாய் கங்கணங் கட்டிக்கொண்டு, அதற்கென்றே பத்திரிகைகளைப் படிக்கிறார்கள். எந்த மதம் எப்படி இருந்தாலென்ன. இந்தியாவின் வேதத்தின் மதமானது எல்லாவற்றிற்கும் பொதுவாய் அனைத்தையும் தனது புத்திரர்கள் போல் பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறது. நம்தேசத்தில் உண்மதச்சண்டைகளில் தலையிட்டுவிருதாகாலக்ஷேபஞ் செய்கிறார்கள். எவரெவருக்கு எந்த பக்குவமோ அந்த பக்குவப்படி வேதவிதி உபதேசிக்கிறார். சங்கார் நோக்கின காலத்து அவர் மனத்தின் பட்டபரமதத்துவத்தை தனதுசிஷர்களான முமுக்ஷுக்களுக்கு உபதேசித்தார். அதற்கு வெகுகாலத்துக் குப்பின், ராமானுஜர். மாதவர், வல்லபர், ஸ்ரீகண்டர் முதலிய அநேகர் ஒருமுறையான பக்குவருக்கு அவரவர்கள் தன் தன் மனத்தில்தோன்றிய பரமதத்துவங்களை உபதேசித்தார்கள். அவைகள் அவரவர்களுக்கு தக்கபடி உபதேசிக்கப்பட்டது. ஒவ்வொருவருக்கு தகுந்தபடி எப்படி உபதேசிக்கிறதென்றால், ஈசுவரனை யடைய பலவழிகள் உலகத்தில் . ஏற்பட்டிருக்கிறது. அவர்களுக்கெல்லாம் ஈசன் பிரசாதம் கிடைக்காமலா இருக்கிறது. உலகத்தில் தோன்றிய எந்த மதமானுலும், அவையவைகளில் அதை யனுஷ்டிக்கிறவர்களுக்குத்தக்கபடி ஆசாரமும், பக்தியும், நிறைந்தே இருக்கிறது. ஆனதினுல் எல்லா ஜீவன்களும் காயவசத்தால் முமுக்ஷுத்துவம் ஏற்பட்டு மோக்ஷம் பெறுவார்கள் என்பதில் ஐயமில்லை. ஒருவன் தான் வெகு பக்தியுடன் ஈசுவரனை ஏதாவது ஒருவழியாக வணங்கினுல அவன் மோக்ஷமடைவான் என்பதில் ஐயமில்லை. இது நோக்கியே, எமது கருணைவள்ளலாகியகண்ணபிரான், "ஏ பு ர வெஸு ௨ ெ நா ெய ௭ ா ௦ ம் த) ய ஊா உ வா ஸ ெ த ாரு ஐ பா வா ெய ா ெவ த ா ெ வ ஷ ௦௨ ய ௦ க்ஷ த ௨ ா ௨ ா:"என்றார். ஆனதால் ஒருவரையொருவர் என் மதம் பெரிது, உன்மதம் சிறியதென்றுவாதிப்பது தத்துவாராய்ச்சி செய்யும் முமுக்ஷுக்களுக்கழகல்ல. இந்து மதந்திற்கும் அழகல்ல. நமது வேதமும் ஒருவரையும் கண்டிக்கவேயில்லை புராணங்களும் அவரவர்கள் நிலைமைக்குத்தக்கபடி கூறிற்றேயன்றி, சண்டையிட உபதேசிக்கவில்லை. ஆனதால்நமது முன்னோர்களாகிய மஹரிஷிகளின் மஹத்தானதத்துவாராச்சியில் நாம் தலையிட்டுமோக்ஷா பேக்ஷையுடையவராய் பரோக்ஷமாயாவது சாஸ்திரங்களை கற்றுணர்ந்தோமானுல், காளடைவில் மஹான்களின் கருணைக்குப்பாத்திரர்களாகி பரமகருணாநிதியின் பரமபதத்தை பெறுவோம் என்பதில் ஐயமில்லை. ஆதித்தனது போக்குவரத்தால் நமது காலம் கவர்ந்து கொள்ளப்படுகிறது ஆனதால் ஒவ்வொரு நாழிகையையும் ஒவ்வொரு பெருங்காலமாக நினைத்து நமது வயிற்றுக் காரியத்துடன் தத்துவப்பயிற்சியையும் ஒரு காரியமாக்கிக் கொள்வோம்,

சுபம்.

(யதி.)

161407